

Työpoliittinen aikakauskirja 4/2015

Finnish Labour Review

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY

Sisällysluettelo

PÄÄKIRJOITUS

Kestääkö rekrytoinnin veto?	3
Heikki Räisänen	

ARTIKKELEITA

”Olen aina sielultani duunari” oikeus- ja työministeri Jari Lindströmin haastattelu	5
Heikki Räisänen ja Päivi Järvinieni	
Ryhmätyöstä toiminnallisen jouston muotona 2000-luvulla	11
Päivi Järvinieni	
Epätyyppillisen työn sääntelyn purkaminen: mitä käy työsuhteen laadulle?	23
Erno Mähönen	

KATSAUKSIA JA KESKUSTELUJA

Miksi Suomi sukeltaa – lastuja 2010-luvulta	35
Juha Honkatukia	
Osataanko pitkän aikavälin ennakointia hyödyntää Suomessa tarpeeksi? – Esimerkkinä VATTAGE-mallin uusimmat tulokset	40
Johanna Alatalo	
Euroopan julkisten työvoimapalvelujen verkosto tiivistää yhteistyötä	47
Tiina Oinonen	
Työntekijäkuvan murros: monitilatoimisto muutosveturina siirryttäessä kohti ajasta ja paikasta riippumatonta työntekijyyttä	54
Jaana Näsänen ja Outi Vanharanta	

ENGLISH SUMMARIES.....	59
KUVIDEN LUETTELO – LIST OF CHARTS.....	1*
TAULUKOIDEN LUETTELO – LIST OF TABLES	2*
KUVIOT – CHARTS.....	4*
TAULUKOT – TABLES	16*
TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ – EXPLANATORY NOTES	56*

TYÖPOLIITTINEN AIKAKAUSKIRJA

FINNISH LABOUR REVIEW

4 / 2015
vsk. 58. vol

Työ- ja elinkeinoministeriö
Ministry of Employment and the Economy
HELSINKI FINLAND

PÄÄTOIMITTAJA * EDITOR-IN-CHIEF

Heikki Räisänen
puh./tel. 029 507 7118

TOIMITTAJA * EDITOR

Päivi Järviniemi
puh./tel. 029 504 9089

TOIMITUSSIHTEERI * EDITOR

Annika Blomster
puh./tel. 029 504 7966
sähköposti: etunimi.sukunimi@tem.fi
e-mail:givenname.surname@tem.fi

TOIMITUSNEUVOSTO * EDITING COMMITTEE

Markku Wallin, puheenjohtaja
Johanna Alatalo
Sami Teräväinen
Martti Myllylä
Leena Pentikäinen
Jouni Nupponen
Elise Ramstad
Kimmo Ruth
Pekka Tiainen

Heikki Räisänen, asiantuntija
Päivi Järviniemi, asiantuntija
Petri Syvänen, asiantuntija
Annika Blomster, asiantuntija

TOIMITUKSEN OSOITE * ADDRESS

PL 32, 00023 VALTIONEUVOSTO

TILASTO-OSIO * STATISTICS

Petri Syvänen
puh./tel. 029 504 8050
Kaisa-Mari Kuusela
puh./tel. 029 504 8294
sähköposti/e-mail: etunimi.sukunimi@tem.fi

JULKAISIJA * PUBLISHER

Työ- ja elinkeinoministeriö
Työpoliittinen aikakauskirja internetissä:
www.tem.fi/aikakauskirja

Tähän julkaisuun sisältyvä aineisto on tiedotusvälineiden vapaasti käytettävissä. Lainattaessa on lähde kuitenkin mainittava. Tekijän nimellä julkaistut artikkelit edustavat kirjoittajien omia näkemyksiä, jotka eivät välttämättä vastaa ministeriön kantaa.

Taitto: Atte Tuulenkyliä
Edita Prima Oy, Helsinki 2015
ISSN 0787 – 510X

Kestääkö rekrytoinnin veto?

Heikki Räisänen¹

Kuluvan vuoden aikana julkiseen työväilytykseen ilmoitettujen uusien avointen työpaikkojen määrä on ollut kasvussa edellisvuoteen nähden. Vuoden alusta syyskuun loppuun työnantajat ilmoittivat TE-toimistoihin kaikkiaan 386 671 uutta avointa työpaikkaa, missä on kasvua yli 15 500 työpaikan eli 4 prosentin verran edellisvuoteen nähden.

On kuitenkin kysyttävä, kestääkö rekrytoinnin myönteinen veto? Vielä alkuvuodesta työpaikkojen määrä ylitti melko selkeästi edellisvuoden tason lähes joka kuukausi. Kesästä alkaen tahti näyttää kuitenkin vaimentuneen. Syyskuussa menttiin ensi kertaa tammikuun jälkeen edellisvuoden paikkavirran alle, tosin niukasti.

Tähänastisella työpaikkavolyymilla julkisessa työväilytyksessä voisi arvioida olevan noin 488 000 uutta avointa työpaikkaa koko vuoden aikana. Kasvua kertyisi parinkymmenen tuhannen työpaikan verran. Talouden tila ja kasvunäkymät huomioon ottaen on merkityksellistä, että rekrytointi on kuitenkin näinkin vilkasta: yksin julkiseen työväily-

tykseen ilmoitetaan lähes puoli miljoonaa uutta avointa työpaikkaa.

Työpaikkojen täyttö on kuitenkin edelleen hidasta ja hidastunut. Suhdannetilanteeseen nähden paikkojen täyttö on ollut jo pitkään hämmästyttävän hidasta. Tämän voi arvioida johtuvan sekä yritysten liiketoimintaympäristön epävarmuuksista että kasvavasta rakenteellisesta työttömyydestä. Yritykset eivät ilmeisesti tee nyt nopeita päätöksiä avointen paikkojen täytöstä liiketoimintasyistä ja toisaalta siksi, ettei vaatimuksia täyttäviä työnhakijoita ole aina saatavilla.

Tilastokeskuksen otantamenetelmällä kokoamat tiedot kertovat, että lähes kolme avointa työpaikkaa neljästä on edelleen yritysten tarjoamia. Osa-aikaisten työpaikkojen osuus on kasvanut vuodentakaiseen nähden selvästi. Sama koskee vaikeasti täytettäviä työpaikkoja, kolmannella vuosineljänneksellä työnantajien ilmoituksen mukaan jopa noin 45 prosenttia työpaikoista oli vaikeasti täytettäviä. Kokonaisuutena työpaikkavolyymi on viime aikoina pysynyt edellisvu-

¹ Heikki Räisänen, VTT, tutkimusjohtaja, työvoimapolitiikan dosentti, työ- ja elinkeinoministeriö

den tasolla. Myös Tilastokeskuksen tiedot viittaavat kysynnän ja tarjonnan kohtaannon ongelmiin.

Työnantajien kannattaakin olla selvillä oman alansa ja toimialueensa tehokkaimmista rekrytointikanavista. Kun kaikkien eniten käytetään epävirallisia hakukanavia, on kuitenkin rekrytoitavan henkilön löytyminen niiden kanavien kautta sen verran vähäistä, että eri hakukanavien tehokkuudessa ne jäävät heikoimmiksi. Tehokkain hakukanava koko työmarkkinoilla on TE-toimisto, jonka markkinaosuus oli viime vuonna 44 %. Kun rekrytoineet työnantajat arvioivat sen merkityksellisimmäksi paikan täytössä, muodostui se myös ylivoimaisesti tehokkaimmaksi rekrytointikanavaksi. Eräät pienet kanavat, kuten työvoiman vuokraus ja yksityiset työnvälityspalvelut voivat olla tehokkaita, mutta niiden markkinat jäävät pieniksi. Lehtienkin osuus työnvälitysmarkkinoilla on kaventunut, mutta lehteä osataan käyttää tehokkaasti. Kun suomalainen työnantaja käyttää keskimäärin yli kahta hakukanavaa avointa työpaikkaa kohti, on tässä välttämättä mukana runsasta hukkakäyttöä. Rekrytoinnissa onkin tehostamisen varaa myös työnantajan puolella.

TE-toimiston ja yksityisten välittäjien puolella on rakennettu ja rakennetaan uusia digitaalisia sovelluksia ja automaatiikkaa paikkojen ja hakijoiden yhteen viemisen auttamiseen. Kun julkinen työnvälitys on Suomessa jo varhain digitalisoinut työnantajan rekrytointipalvelut, on nyt vuorossa työnhakijan palvelujen digitalisointihyppy. Tämä varmasti kannattaa, sillä digitalisoinnin rekrytointia tehostavista vaikutuksista on myös tutkimusnäyttöä.

Tämänkertaisessa numerossamme julkaisemme oikeus- ja työministeri *Jari Lindströmin haastattelun*. Myös hän pitää julkisten työvoimapalvelujen digitalisointia myönteisenä, mutta muistuttaa, että myös henkilö-

kohtainen asiakaspalvelu on oltava saatavilla. Lindström on huolissaan uuden tekniikan ulkopuolelle jäävistä ihmisistä. Ministeri odottaa, että hallituskauden puolivälissä alkaa näkyä merkkejä siitä, että työllisyudessa aletaan mennä oikeaan suuntaan. Lindström korostaa työ- ja elinkeinopolitiikan tukevan toisiaan. Jos elinkeinopolitiikassa onnistutaan, antaa se ihan toisenlaiset edellytykset työttömyyden hoitoonkin.

Päivi Järvinemi käsittelee ryhmätyötä toiminnallisen jouston muotona 2000-luvulla. Ryhmässä työskentelee Suomessa yli 40 % työntekijöistä. Tiimityötä tehdään kaikkein eniten valtiolla ja kuntasektorilla, suurissa työpaikoissa ja tekijät ovat tyypillisimmin ylempiä toimihenkilöitä. Järvinemi erittelee artikkelissaan tähän liittyviä ulottuvuuksia, kuten työtilojen käyttöä. Ryhmätyöllä on usein perusteltu uudenlaista työtilojen käyttöä. Onnistuminen tiimityössä edellyttää tuotannon ja tehtävien soveltuvuutta tähän, koko organisaation rakenteiden, toimintatapojen ja johtamisjärjestelmän uudistamishalua. Sekä positiiviset että negatiiviset vaikutukset näyttävät kohdistuvan muita enemmän ylempiin toimihenkilöihin.

Erno Mähönen tarkastelee epätyypillisen työn sääntelyn purkamisen vaikutuksia työsuhteiden laadulle 25 OECD-maan aineistoilla. Tällaisia uudistuksia kutsutaan osittaisiksi työmarkkinareformeiksi, kun vakituisen työsuhteiden sääntelyä ei siis muuteta. Tulosten perusteella on syytä epäillä, että työsuhteiden laatu keskimäärin heikkenee. Kokonaistyöllisyyden kasvua koskevat tulokset ovat kuitenkin epävarmoja. Osa-aikatyö näyttää lisääntyvät kaikilla, mutta koko-aikatyö vain yli 30-vuotiailla naisilla. Reformeista hyötyvät mahdollisesti henkilöt, joilla ei ole edellytyksiä päästä vakituisiin koko-aikaisiin työsuhteisiin.

Numeron 1/2016 aineiston määräpäivä on 8.2.2016

”Olen aina sielultani duunari”

Oikeus- ja työministeri Jari Lindströmin haastattelu

Työpoliittisen aikakauskirjan haastattelussa oikeus- ja työministeri Jari Lindström nivoo yhteen työttömyyden hoidon rakenne- muutokseen työlainsäädännön muutoksia ja paikallisen sopimisen edistämisen. Vaikeista olosuhteista huolimatta ministerin usko ei horju: viimeistään hallituskauden puolivälissä politiikan tulokset alkavat näkyä. Julkisten työvoimapalvelujen digitalisointia ministeri pitää myönteisenä, mutta myös henkilökohtainen asiakaspalvelu on oltava tarjolla. Hän on huolissaan uuden tekniikan ulkopuolelle jäävistä. Työhyvinvointi on ministerin mielestä tärkeää tuottavuudelle. Jari Lindström antaa myös tunnustusta Työpoliittiselle aikakauskirjalle.

”Siitä ei parane tinkiä”

Työpoliittinen aikakauskirja haastattelee työministeriä yleensä kun hallituskausi on

päässyt käyntiin. Niinpä neljän vuoden tauon jälkeen haastattelemme ministeriä, tällä kertaa oikeus- ja työministeriä.

Mikä on hallituskauden tärkein tavoite työllisyyspolitiikassa?

-Kyllä se on 110 000 työpaikkaa ja 72 %:n työllisyysaste, se on virallinen tavoite ja siitä ei parane tinkiä. Toinen iso tavoite on työttömyyden hoidon rakennemuutos, joka pitäisi viedä läpi. Se sisältää työelämälainsäädännön muutoksia eli kärkihankkeet ja paikallisen sopimisen edistämisen, ministeri Jari Lindström linjaa.

-Eihän tämä kovin valoisalta näytä, mutta pakko on uskoa, että tehdyillä toimenpiteillä päästään tavoitteisiin. Hitaastihan ne menevät eteenpäin. Tässä ei ole yksi tai kaksi tai kolme toimenpidettä, vaan monta, jotka tukevat toisiaan. Minun ”rootelini” on työt-

tömyyden hoitamista, Olli Rehnin taas elinkeinopolitiikka, näiden pitää tukea toisiaan. Jos elinkeinopolitiikassa onnistutaan, se antaa ihan toisenlaiset edellytykset tännekin.

Edellisen hallituksen kaudella odotettiin talouden kääntyvän pian kasvuun, jota ei tullutkaan. Nyt pyritään tekemään sellaisia päätöksiä, joilla taloutta saataisiin tasapainoon ja kasvun edellytyksiä aikaan. Milloin odotat hallituksen politiikan vaihtusten alkavan näkyä taloudessa ja työmarkkinoilla?

-Osassa näistä muutoksista menee väkiseläänkin vuosi - kaksi, mutta puolivälissä hallituskautta, sanoisin, silloin pitää alkaa olla merkkejä muutoksesta. Puolivälissä on oltava signaaleja, että tämä alkaa mennä oikeaan suuntaan. Jos silloin ei ole merkkejä, olen kyllä kovasti huolissani. Puolivälissä pitää alkaa näkyä jotain, hän miettii.

Olet ollut useissa keskeisissä kysymyksissä vastuullinen ministeri ja myös saanut kritiikkiä joistakin asioista. Esimerkiksi työttömyysturvan uudistus on asia, jota ei voi oikein hoitaa yksimielisesti. Tässä huomio kohdistuu toisaalta kustannuksiin ja toisaalta työllisyysvaikutuksiin. Miten päättäjänä hankit tällaisia asioita koskevia tietoja?

-Viime kaudella kansanedustajana työ- ja tasa-arvoasiainvaliokunnassa internetistä ja kansanedustajille tulevista julkaisuista. Luin alan lehtiä tosi paljon, sieltä sai ideoita. Työpoliittinen aikakauskirja oli sellainen, jonka luin aina kun se tuli. Siellä oli tutkittua tietoa ja kriittistäkin, siellä ei kaunistella asioita. Esimerkiksi nuorisotakuusta oli kriittinen juttu edellisen hallituksen kaudella, mistä sai tietoa ja osasi sitten kysyä asioita.

Tuleeko tieto virkamiesten vai avustajien kautta?

-Molempien kautta. Tietoa tulee myös eri vaikuttajilta, joita täällä käy vierailulla. On aina osattava suhteuttaa se siihen, ketä he edustavat ja poimia sieltä tietoa. En ole koskaan suhtautunut lobbareihin kielteisesti, on sinun päässäsi, miten sitä tietoa käytetään.

Työttömyys on hyvin korkealla tasolla ja etenkin sen pitkittyminen hankalaa. Samaa aikaan pohditaan kuntien roolin kasvattamista pitkäaikaistyöttömyyden hoidossa. Onko kunnilla edellytyksiä ja työvälineitä hoitaa työvoimapalvelujen järjestämistä?

-On ja ei. Ei se pelkästään kuntien kontolle voi jäädä, vaikka joidenkin kuntien viesti on ollut se, että me hoidetaan tämä. Oikea tapa löytyy kuntien ja TE-hallinnon ja eri toimijoiden yhteistyöllä. On löydettävä hyvä tapa toimia. Ei ole kauaa, kun tavattiin TE-hallinnon johtajat ja siellä on valmiutta ajatella asioita uudella tavalla. Kunnissa on hyviä ideoita ja kokemusta. Meitä haastaa pitkäaikaistyöttömyyden lisäksi ylimääräinen ohjelma, maahanmuuttotilanne. Joudutaan luomaan aivan uudenlaisia toimintatapoja. En sano, että nykyiset ovat huonoja, siellä on hyviäkin juttuja. Joudutaan kuitenkin miettimään asioita uudella tavalla, Lindström sanoo.

Mitä paineita maahanmuuttotilanne on päätöksenteolle aiheuttanut?

-Kannan huolta erityisesti siitä, että kun meillä on työttömiä ja pitkäaikaistyöttömiä aivan liikaa ja tavallaan samalle reviirille tulee maahanmuuttajia, ettei synny

vastakkainasettelua näiden välille, jos maahanmuuttajille tehdään joku ratkaisu. Väylä työllistyy ja kotoutus maahanmuuttajille ei tarkoita, että se olisi jokin ohituskaista suomalaisiin työttömiin nähden. Tätä pelkään, että tällainen keskustelu tulee eteen. Ja se tulee joka tapauksessa. Tällaista vastakkainasettelua me ei tänne tarvita. Maahanmuuttajissa on porukkaa, joka voi työllistyä aika nopeastikin. Joku voi ryhtyä yrittäjäksi ja on hyvä, että kysytään, mitä he osaavat ja ohjataan oikeisiin paikkoihin. Ne, joilla ei ole koulutusta ja kokemusta, siihen on sitten omat prosessinsa. Kyllä tämä on aikamoinen haaste. Siellä on varmasti porukkaa, joilla on annettavaa Suomelle. Jos ei osaa kieltä, on mietittävä, miten työelämään mennään. On lainsäädännöllisiä hidasteita ja sitten turvallisuuspuolta on katsottava. Me koetaan katsoa työllistymistä ja kotouttamista, se on paras tapa kotouttaa ihmiset. Suurin huoleni on, että sitten katsotaan, miksi nuo saa töitä ja minä en saa töitä, ministeri mietti.

Hallitusohjelmassa on myös maininta työvoimapolitiikan vaikuttavuustutkimuksen resurssien turvaamisesta. Mikä on ylipäättään tutkimuksen rooli päätöksenteon tukena?

-On sillä merkitystä. Tavataan eri tahoja, jotka tekevät työtä näiden asioiden parissa, heiltä tulee kokemuseräistä tietoa. Tutkimustietoa, kiistatonta faktaa tarvitaan, tämä on toiminut ja tällä on vaikuttavuutta ja tällä ei niinkään... Ei tietenkään vain tutkimusten perusteella päätöksiä tehdä, mutta ne auttavat hahmottamaan tilannetta. Kaikki hallituksen ministerikään eivät ole työvoimapolitiikkaan perehtyneitä. On hyvä, että on laittaa faktaa pöytään, siinä mielessä tutkimuksella on merkitystä.

Työvoimapolitiikan toteutuksessa on koettu viime vuosina, kuten edeltävinäkin vuosina paljon erilaisia uudistuksia. Oikeastaan on oltu jatkuvassa uudistustilanteessa. Nyt eletään taloudessa ja työmarkkinoilla pitkittynyttä taantumaa. Onko nyt oikea aika viedä uudistuksia läpi?

-Mun mielestä on. Aina on mahdollisuus uudistua, mutta nyt jos koskaan. Kun on ongelmia ja haasteita, ne voidaan kääntää mahdollisuuksiksi ja kokeilla vahvemmin jotain. Hallitusohjelman vahva kokeilukulttuuri on hyvä asia, työllisyyskokeilut ovat yksi vahva sateenvarjo hallituksen työssä. On usein jopa viisaampaa kokeilla ensin kuin alkaa suoraan tekemään jotain. Työllisyyskokeilut on hyvä juttu.

Vastuu työvoimapolitiikasta aikuiskoulutuksesta jaetaan opetus- ja kulttuuriministeriön ja työ- ja elinkeinoministeriön kesken. Miten tässä uudistuksessa voidaan varmistua siitä, että koulutuksesta hyötyvät, mutta siihen kenties välinpitämättömästi tai passiivisesti suhtautuvat työttömät työnhakijat saadaan koulutukseen?

-Tässä mennään asennepuolelle, siihen pitäisi koettaa vaikuttaa. On menossa kummallinen ilmiö. Puhun omasta kokemuksesta, kun olin aikuisiällä nuorten kanssa koulussa. Työelämän ymmärtäminen ja perusasiat ovat monelta aivan hukassa. Meidän pitäisi näköjään tuoda käytännönläheisyyttä opetusohjelmaan, vaikka harjoittelua onkin. Monet nuoret eivät ole valmiita siihen, mitä tarkoittaa esimerkiksi työajat. Sitten pitää olla kannuste. Itse tiesin, että jos tämän koulutuksen suorittaa ainakin välttävästi, niin työpaikka on odottamassa. Siksi meidän pitää onnistua elinkeinopolitiikassa. Palkinto voi olla työpaikka ja se voi olla vahva kan-

nustin. Tarvitaan sekä asennetta, että meidän toimia, että työpaikkoja tulisi.

Et näe hallinnolla tässä mitään roolia?

-Kyllä sinä mielessä, että opetus- ja kulttuuriministeriön puoli on yleiskouluttamista ja työ- ja elinkeinoministeriön puoli työelämälähtöistä. Tätä ei kannata sotkea. Vääntöä siitä, mihin nämä kuuluvat, on tietysti aina silloin tällöin käyty. Minun mielestäni siinä ei ole niinkään kysymys siitä, kuka hallinnoi, vaan mihin se olennaisesti kuuluu. Se on tärkeämpi asia kuin kiistellä siitä, kuka nyt johtaa mitään. Kun työelämä kuuluu tänne, se osaaminen ja ymmärrys on täällä. Se ei ole mitenkään opetus- ja kulttuuriministeriön puolelta pois, näiden pitää tukea toisiaan, ministeri hahmottaa.

Julkisessa työnvälityksessä on menossa suuria digitalisointiin liittyviä uudistuksia. Työnantajapalvelujen puolelta on jo tutkimustietoa siitä, että sähköiset palvelut ovat tehostaneet rekrytointia julkisessa työnvälityksessä. Mitä ajattelet työnhakijoiden palvelujen digitoinnista?

-Kaikki tämmöinen on lähtökohtaisesti hyvä. On muistettava, kun puhutaan sähköisistä palveluista ja digitalisaatiosta, ettei pidä koskaan jättää kokoaan sen varaan, vaan kasvokkain -palveluja tarvitaan. Jos menee sähköisesti hakemaan palveluja, voi tulla tilanne, ettei ymmärrä mitä tässä nyt halutaan ja yleensä turvaudutaan puhelimeen ja kysytään joltain. Digitaaliset palvelut eivät voi olla moneen moneen vuoteen kaiken kattavia, varsinkaan syrjäytyneillä. He eivät luota, että osaavat käyttää näitä palveluja. Pitää olla joku, joka kädestä pitäen opastaa käyttämään palveluja.

OECD:n aikuisten osaamistutkimuksen mukaan meillä on runsas puoli miljoonaa heikosti perustaidot hallitsevaa aikuista. Työttömiä on tässä ryhmässä paljon. Miten he saavat työvoimapalvelut jatkossa, jos valmiuksia digitaalisten palvelujen käyttöön ei ole?

-Kuten sanoin, on pidettävä huolta henkilökohtaisesta asiakaspalvelusta. Digitalisaation kautta voidaan ehkä keventää jostain ja palvelua kohdistaa vaikeammin työllistyviin ja ongelmatapauksiin. Tuntuu, että heidän määränsä vain kasvaa. Vaikka tekniikka paranee, tuntuu siltä, että yhä enemmän ihmiset jäävät sen ulkopuolella. Meillä on rajalliset resurssit, mutta ei se pelkkä rahakysymys aina ole, sitäkin tietysti tarvitaan, mutta korostan kasvokkain palvelun merkitystä.

Sekä tuottavuuden nostamista että työhyvinvoinnin parantamista pidetään tärkeinä, mutta voiko niitä kehittää samanaikaisesti?

-Olen ollut aika monessa paneelikeskustelussa, jossa tuottavuudesta ja työhyvinvoinnista on puhuttu. Sellaisella työpaikalla, missä on luottamusta ja joustavuutta, oikeasti tajutaan se, että työhyvinvointi itse asiassa tuo tuottavuutta. Sillä tavalla pitäisi ajatella, mutta pitäisi myös pystyä jotenkin mittaroimaan ja näyttämään toteen, että näin on. Silloin alkaa kiinnostaa myös työnantajaa se, että kannattaa panostaa työhyvinvointiin. Kun ihmisen on kiva mennä töihin - vaikka olisi vähän tylsempikin työ ja jos työ lähtökohtaisesti on mukava - työntekijä varmaan on tehokkaampi ja tuottavampi, kuin semmoinen joka menee sinne ja käsketään kovaa ja komennetaan. Meillä on edelleen tämä asia Suomessa jotenkin vähän hankala. Me haluamme, että kaikki tulokset pitäisi saada heti näkyviin. Me em-

me tajua näitä tällaisia vaikutuksia, että jos on mukava olla työssä, olet tuottavampi tuolle yritykselle. Me emme halua nähdä sitä. Minun mielestäni se pitäisi nähdä ja se on ainoa tapa kehittää näitä juttuja. Otanpa esimerkin. Silloin kun tulin tuohon eduskuntaryhmän puheenjohtajaksi, niin meillä oli tietyllä tavalla vähän jännitteinen ilmapiiri ryhmäkansliassa. Juttelin joka ihmisen kanssa, kyselin ja olin oikeasti kiinnostunut, että miten he haluaisivat kehittää työyhteisöä. Otin käyttöön uudenlaisia työtapoja – en siksi, että olisin käynyt jonkin kurssin sitä varten. Vertasin sitä siihen, että kun minulla on joskus ollut hyviä esimiehiä, hyviä johtajia, että miten he toimivat ja miksi he olivat hyviä. Vaikka he olivat jäməköitä ja pystyivät tekemään päätöksiä, niin sitten he kuitenkin kuuntelivat työntekijöitä. Sen esimerkin voimalla itse olen koettanut toimia. Oma kokemus on, että tämä on hyvä tapa. Tässä tullaan myös siihen johtajuusasiaan.

Hallitusohjelmassa on tavoite paikallisen sopimisen lisäämisestä. Mitä tämä tarkoittaisi käytännössä tavallisilla suomalaisilla työpaikoilla (työajat, palkitsemisen, henkilöstön aseman ja toimenkuvien muutokset sekä henkilöstön määrän vähentäminen yrityksen muutostilanteissa)?

-Jotka suhtautuvat kriittisesti tähän paikallisen sopimisen kehittämiseen, kritisoiivat sitä, että ”aina me joustamme”. Se koetaan aina vain yksipuolisena. Tavoite on se, että molemmat joustavat tilanteen mukaan. Kun on vähän vaikeammat ajat, katsotaan porukalla, että miten tästä päästään eteenpäin, miten joustetaan, miten tehdään töitä ja miten itse pystyy vaikuttamaan omaan työhönsä. Kaikki perustuu luottamukseen. Jos sitä ei ole, keskustelu joustamisesta on ihan turhaa. Pitää vain luottaa siihen, että kun on vaikeat ajat,

toinen osapuoli sanoo, ”me tulemme näin paljon vastaan, tulkaa tekin sitten, kun on hyvät ajat”. Koko ajan pitäisi elää sen tilanteen mukaan, eikä niin, että pidetään jäykästi kiinni siitä, mitä jossain sopimuksessa lukee. Se koskee molempia osapuolia, työnantajaa ja työntekijää. Silloin se toimii, eikä niin, että toinen käsklee toista joustamaan. Yleensä työnantaja sanoo työntekijälle, että sinä joustat. Sehän ei ole paikallista sopimista, eikä se ole sitä, mitä tässä ajetaan.

Hallituksen tavoitteena on myös sääntelyn purkamisen. Työelämäasioissa lakitasoista sääntelyä haluttaisiin kuitenkin käyttää eri hankkeissa. Minkälaisia vaikutuksia arvioit koituvan esim. määräraikaisten rekrytoinnin helpottamisesta, koeajan pidentämisestä tai palkallisen sairausajan lyhentämisestä?

-Näillä toimenpiteillä on kytkös talouteen ylipäätään ja sitten toisaalta kannusteloukuihin eli siihen, että helpotettaisiin suoraan sanottuna irtisanomista, mutta helpotettaisiin myös palkkaamista. Siis molemmin päin. Sitten siellä on paljon sellaisia toimenpiteitä, jotka koituvat yksipuolisesti työntekijöiden kontolle. Nyt kuitenkin selvitysmies Harri Hietalan esityksessä on haettu tasapainoa: mitään muutosta ei toteuteta, jos myös toisen osapuolen vaatimus ei toteudu. Aina perälauta pitää olla. Nyt myös keskustellaan pakkolaeista ja toimenpiteistä, takaisinottovelvoitteesta yms. Nämä ovat tietysti aika haastavia kysymyksiä. Itse olen sitä mieltä, että kaikki sellaiset toimenpiteet, joilla helpotetaan työllistymistä ovat hyviä, mutta aina pitää olla myös jokin viimeinen ”takaportti” – vaikka TES:n mukainen palkka. Jos kerran tullaan työnantajaa paljon vastaan, pitää olla rakennettu myös sitä tasapainoa. On rehellisesti sanottava, että täs-

sä kuluneen viiden kuukauden aikana, kun näistä asioista on puhuttu, ei tasapainosta ole ollut kysymys. Siksi ”huuto” on ollut niin valtava ja osin ihan oikeutetusti. Olen sanonut sen aikaisemminkin, että kyllä tämä on hyvin pitkälti yrittäjälähtöisesti rakennettu, työnantajälähtöisesti rakennettu toimenpide. Siksi täytyy olla myös sellaisia elementtejä, että toinen puoli eli työntekijäpuolikin saa jotain ja kokee, että nyt tämä menee oikeudenmukaisempaan suuntaan.

Loppuun vähän henkilökohtaisempi kysymys. Sinut tunnetaan ministerinä, joka on jokin aika sitten työskennellyt lattiata-solla tehtaassa, niin minkälainen kokemus se tässä ministerin tehtävässä on ollut?

-Kun olen varmasti 25 vuotta tehnyt niitä hommia, vaikka on jo moni entinen työkaveri sanonut, että ”se on unohtanut kaiken semmosen...”, en ole unohtanut. Olen aina duunari sielultani. Minä muistan sen joka ikinen päivä. Sitten, kun tulee näitä tällaisia aika ahdistavia päätösesityksiä, niin onhan niitä

hankala puolustella. Kun on laittanut tämän pelipaidan päälle, niin sitten ollaan tässä joukkueessa. Sillä puolustelen, vaikka tuskaa se välillä tuottaa. Työntekijänä tehtaassa oleminen on tuonut tähän semmoista elämäkokemusta. Oikeasta työelämästä tiedän aika tarkkaan, mitä siellä olevat ihmiset ajattelevat. Vaikka olinkin, sanotaanko eliittidunari, paperimies, niin siitä huolimatta, ei minulle tarvitse tulla esitelmää pitämään, että mitä se työ on. Minä tiedän, mitä se on. Käsi ei vapise yhtään, kun sanon, että aika monta kertaa olen kassin ottanut käteen ja lähtenyt töihin, kun muut ovat menneet nukkumaan. Rintäänellä voin sanoa, että olen tehnyt töitä, oikeita töitä. Ja minun mielestäni se on vain vahvuus. Joku toinen hakee sen jonkin koulutuksen, tohtoritutkinnon tai jonkin sellaisen kautta. Minä pidän tätä vähintään yhtä merkittävänä kokemukse- na, joka auttaa tässä työssä näkemään sitten ruohonjuuritasolle, missä mennään. Minun mielestäni se on hyvä asia.

haastattelu:

Heikki Räisänen ja Päivi Järvinieniemi

Ryhmätyöstä toiminnallisen jouston muotona 2000-luvulla

Päivi Järvinieni¹

Johdanto

Työelämän joustot ovat olleet viime vuosikymmeninä keskeinen tutkimuksen ja kehittämisen kohde. Niillä on tarkoitettu työvoiman määrällistä sopeuttamista tuotteiden ja palveluiden kysynnän vaihteluihin, työaikojen, työn teon paikkojen ja työn organisoinnin uusien muotojen käyttöönottoa tai toiminnallisia eli tehtäväjoustoja, kuten tiimityötä, työn kiertoa ja moniammatillisuutta. (Esim. Mamia 2007, 33-35.) Työn uusia organisointimuotoja ja toimintatapoja on tutkimusten mukaan omaksuttu vähitellen aiempien rinnalle. Kehittyneellä tieto- ja viestintäteknologialla on tuettu tuotannon rakennemuutosta, joka on vaikuttanut työelämän joustojen käyttöön ottoon. (Esim. Uhmavaara & al. 2003, 13-14;

Ylöstalo 2005, 12-14; Alasoini & al. 2012, 18-19.)

Suomen työelämässä on todettu 2000-luvulla yleistyneen ns. organisaatiokulttuuri-teoreettinen johtamisoppi, jonka tavoitteena on ollut yksilön sitouttaminen paitsi työhönsä, myös työyhteisöön. Vuorovaikutus- ja ryhmätyökykyjen tarvetta on korostettu itse työhön liittyvän osaamisen ohella. (Ylöstalo 2005, 13-16; Kuokkanen 2014, 102-110.) Organisaatiorakenteita on muutettu entistä matalammiksi sekä johtamista työntekijöitä valvovasta valmentavaan ja itseohjautuvuutta korostavaan. Ositetusta työnteosta ja yksin työskentelystä on siirrytty yhä enemmän ehjiin työprosesseihin ja ryhmätyöhön. Suomessa on todettu ns. kevyen tai ohuen (engl. lean) organisointimallin ja prosessi-johtamisen leimanneen ryhmätyön käyttöä

¹ Päivi Järvinieni, VTL, työmarkkinaneuvos, työ- ja elinkeinoministeriö

etenkin teollisuustuotannossa 1990-luvulta lähtien. Tuotteiden ja palveluiden kehittäminen on kuulunut puolestaan tuoteperustaisten työtiimien rooliin. (Alasoini 2011, 53-54; Lean-tuotannosta ks. esim. Heikkilä & Martinsuo 2015.)

Tiimityöstä ryhmätyön muotona on tutkimuskirjallisuudessa lukuisia määritelmiä, jotka noudattavat työelämän tutkimuksen eri teoriaperinteitä ja vaihtelevat tieteenaloittain. Myös empiiriset tutkimustulokset ovat muovanneet käsitystä tiimeistä ja niiden tarkoituksesta. Tiimi on usein määritelty sellaiseksi työryhmäksi, johon kuuluvien tehtävät riippuvat toisistaan, jossa osallistutaan toiminnan tavoitteita ja/tai työnjakoa koskevaan päätöksentekoon sekä jossa tiimin sisäinen ja ulkopuolisten kanssa tapahtuva vuorovaikutus ja tiedonvaihto on keskeistä. (Janhonen 2010, 18-20.)

Tässä tarkastellaan ryhmätyötä työn organisoinnin jouston ilmentymänä 2000-luvun Suomessa erityisesti palkansaajien kannalta huomioiden sukupuoli ja sosioekonominen asema. Myös sektori- ja toimialakohtaisia eroja kuvataan. Työvoiman käyttötapoja ts. määrällisiä joustoja sekä työaikojen ja työn teon paikkojen joustoja on käsitelty samoista lähtökohdista aiemmissä analyyseissa (ks. Järvinen 2014 ja 2015). Aineistona käytetään valmista tutkimus- ja analyysitietoa yhteiskuntatieteellisessä viitekehyksessä. Työelämän ilmiöiden ajallisen seurannan mahdollistavat valtakunnalliset, koko Suomen palkansaajajoukkoon yleistettävissä olevat Tilastokeskuksen työolotutkimukset (Sutela & Lehto 2014), työ- ja elinkeinoministeriön työolobarometrit (Lyly-Yrjänäinen

2013 ja 2015) sekä Työterveyslaitoksen Työ ja terveys –tutkimukset (Kauppinen ym. 2013). Tutkimustietoa työelämän joustoista on tuotettu mm. työpoliittisessa sektoritutkimusohjelmassa (ks. Valtakari & al. 2011, 77-78), työelämän kehittämisohjelmissa (esim. Työssä jaksamisen ohjelma 2000-2003 ja Tykes-ohjelma 2004-2007) sekä eri tutkimuslaitosten muissa hankkeissa (esim. Syrjä & al. 2014).

Ryhmätyön yleisyys

Ryhmissä tehtävä työ on ollut viime vuosina varsin yleistä sekä koko Euroopassa että Suomessa. Euroopan vuoden 2013 yritystutkimuksen² mukaan noin kolmessa neljänneksessä (73 %) yrityksistä tehdään tiimityötä, suurimmista lähes kaikissa (91 %), keskikokoisista noin kahdessa viidenneksessä (84 %) ja pienistäkin yli kahdessa kolmanneksessa (71 %). Yleisintä se on ollut rakennusalalla (79 %) ja yksityisissä palveluissa (78 %) sekä harvinaisinta, joskin melko yleistä liikenteen alalla (63 %). Noin kolmanneksessa (32 %) yrityksistä tiimityötä on tehty samanaikaisesti yhtä useammassa tiimissä. Tällöin siihen on kuulunut työtehtävien ja ammattitaitovaatimusten moninaistumista ja uusien yhteistyökumppaneiden kanssa työskentelyä. (Eurofound 2015, 43.)

Saman aineiston mukaan *itseohjautuva tiimityö* on Suomessa, Ruotsissa ja Tanskassa ollut kaksi kertaa niin yleistä kuin EU28-maissa keskimäärin. Sitä on sovellettu yli kahdessa viidenneksessä yrityksistä. Puoles-

² Kolmas Euroopan yritystutkimusraportti (Third European Company Survey, ECS) perustuu EU28-maissa vuonna 2013 tehtyihin puhelinhaastatteluihin. Ne kohdistettiin alkutuotantoa ja kotitaloustyötä lukuun ottamatta kaikkien toimialojen yrityksiin jättäen ulkopuolelle pienimmät, alle kymmenen henkilöä työllistävät. Raportti perustuu 24 251 yrityksen johdon edustajan ja 6 860 palkansaajien edustajan haastatteluihin. (Eurofound 2015, 9.)

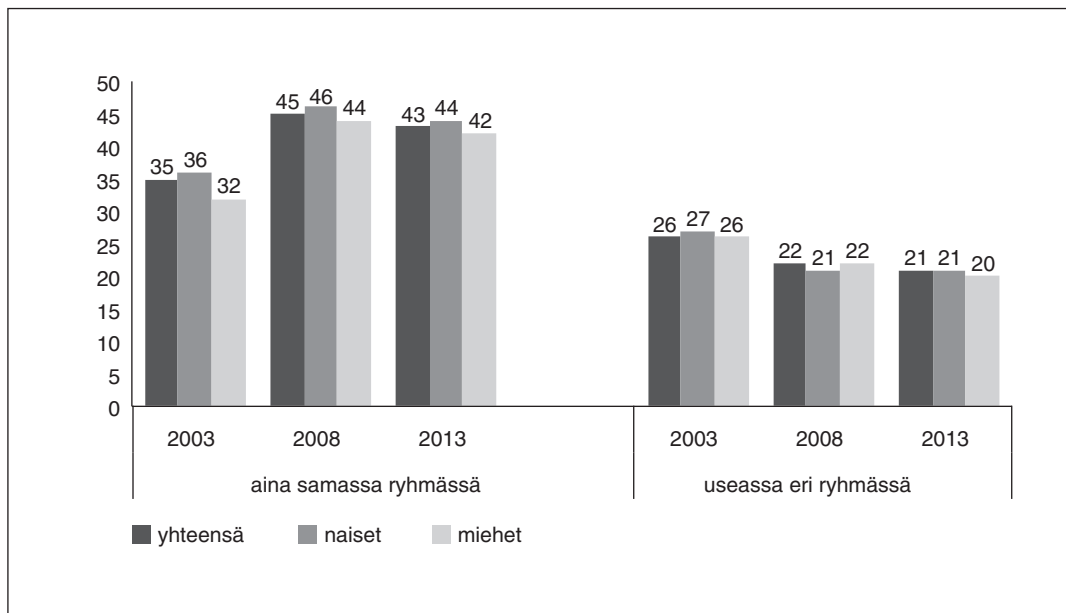
taan *johdon ohjaamaa tiimityötä* on kaikissa EU28-maissa tehty useammassa kuin joka toisessa yrityksessä. Ruotsissa sitä on tehty yhtä useissa kuin itseohjautuvaakin, mutta Suomessa ja Tanskassa harvemmissa, noin joka kolmannessa kaikista yrityksistä. (ks. Alasoini ja Lyly-Yrjänäinen 2014).

Ryhmässä tai tiimeissä työskentelevien määristä Suomessa on saatu hyvin samansuuntaisia tuloksia eri aineistoihin perustuvissa selvityksissä. Näin on ollut riippumatta hieman vaihtelevista ryhmätyön määritelmistä. Euroopan vuoden 2010 työolotutkimuksen aineiston mukaan Suomessa oli tehnyt tiimityötä noin kaksi kolmesta kaikista työllisistä (ml yrittäjät), mikä vastaa EU27-maista tällä aineistolla saatua keskiarvoa (64 %). Lisäksi naiset olivat Suomessa tehneet tiimityötä useammin kuin naiset kaikissa EU-maissa keskimäärin (71/56 %),

mutta miesten keskuudessa tällaista eroa ei ollut. (Sutela & Lehto 2014, 96.)

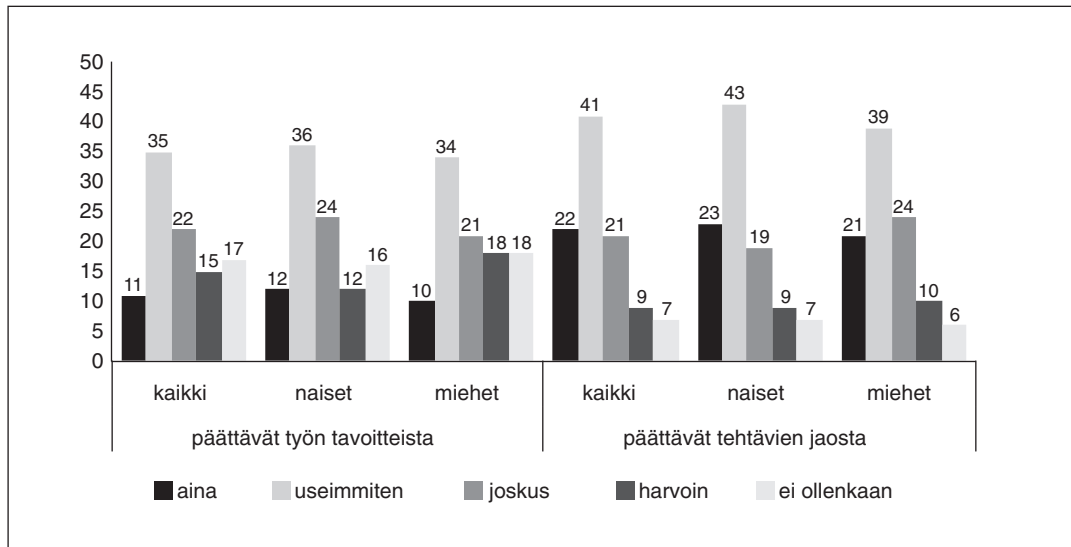
Suomen työolotutkimusten mukaan *pysyvää tai tilapäistä ryhmä- tai tiimityötä* teki jo vuonna 1997 kaksi kolmesta palkansaajasta, naiset ja miehet lähes yhtä usein (65/67 %). Vuosina 2003-2013 *pysyvissä, yhteistä tehtävää suorittavissa autonomisissa tiimeissä* oli työskennellyt vajaa kaksi kolmannesta palkansaajista, naisista (63-65 %) vähän useampi kuin miehistä (58-62%). Enimmäkseen oli toimittu yhdessä tiimissä, mikä oli myös yleistynyt eniten. (Kuvio 1.) Yleisintä se oli ollut ylempien toimihenkilöiden (76 %), toiseksi yleisintä alempien toimihenkilöiden (65 %) ja harvinaisinta työntekijäasemassa olevien (49 %) joukossa. Pysyvää tiimityötä oli tehty useimmin julkisella sektorilla ja tietotekniikan alan ammattiryhmissä. Niin ikään naisvaltaisilla sosiaali- ja

Kuvio 1. Pysyvässä työryhmässä tai tiimissä työskentely vuosina 2003, 2008 ja 2013: naiset ja miehet (%)

(Lähde: Sutela & Lehto 2014, 95)

Kuvio 2. Tiimien jäsenten päätösvalta vuonna 2012: naiset ja miehet (%)

(Lähde: Työolobarometrin aineistoa 2012)

kulttuurialoilla sitä oli tehty verrattain paljon. (Emt. 95-96.)

Myös vuoden 2012 työolobarometrin mukaan työskentely sellaisessa *pysyvässä ryhmässä, jolla on mahdollisuus suunnitella itse työtään* oli ollut lähes yhtä yleistä sekä naisilla että miehillä (60/58 %). Lisäksi kaksi kolmesta tiimeissä työskentelevästä naisesta, mutta jonkin verran harvempi miehistä (59 %) oli kokenut tiimityössä olleen päätösvaltaa työtehtävien jakamisesta. Vajaa viidennes kaikista (17 %) oli ilmoittanut sen puuttuneen kokonaan. Lähes puolet naisista (48 %) ja jälleen jonkin verran harvempi miehistä (44 %) oli nähnyt tiiminsä jäsenten päättävän työn tavoitteista. Vain harvemmalta kuin joka kymmenenneltä (7 %) oli puuttunut tällainen päätösvalta kokonaan. (Kuvio2.; Lyly-Yrjänäinen 2013, 43-45.)

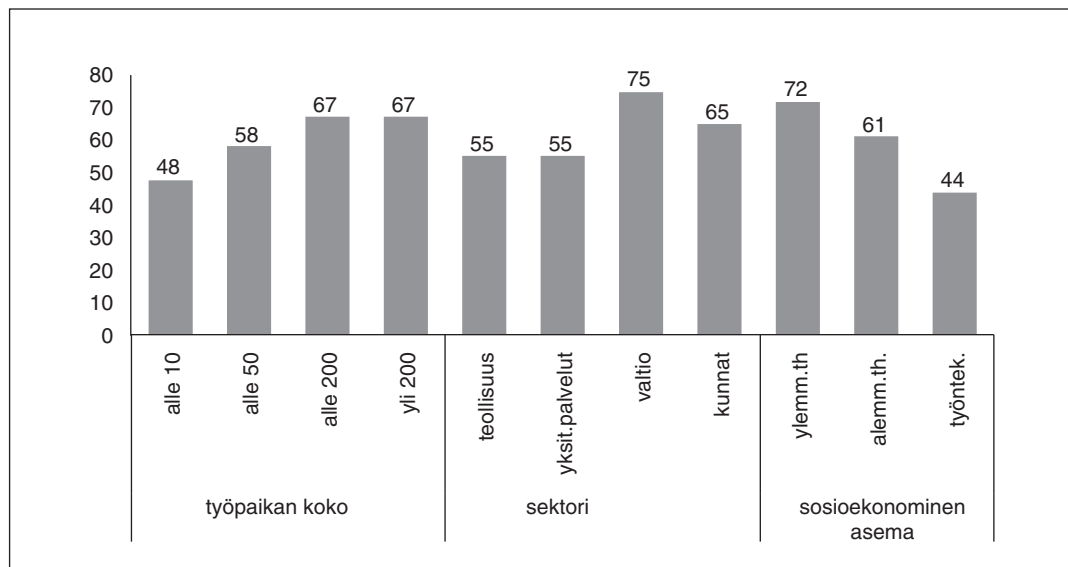
Edelleen työolobarometrin mukaan itseenäinen tiimityö oli ollut yleisempää julkisella kuin yksityisellä sektorilla sekä yli 50 henkilön organisaatioissa kuin tätä pienem-

missä. Kunnissa oli tiimityötä tekeville ollut eniten päätösvaltaa tehtävien jakamisesta (71 %) ja työn tavoitteista (59 %). Työolobarometri on osoittanut myös lähes yhtä suuria sosioekonomisen aseman mukaisia eroja ryhmätyön yleisyydessä kuin vuotta myöhemmin tehty työolotutkimuskin. Yleisintä tiimityö oli ollut ylemmillä toimihenkilöillä (72 %) ja alemmilla toimihenkilöillä (61 %) sekä harvinaisinta työntekijöillä (44 %). (Kuvio 3.; Emt. 43-44.)

Projektityö ryhmätyön muotona

Pysyvien tiimien lisäksi ryhmätyötä tehdään myös *määräaikaisissa projekteissa*, joille on ominaista selkeä päämäärä, tarkkaan mitoitettu resursointi ja riskien hallinta. Projektimaisella työllä on havaittu olevan merkittävä yhteys työhyvinvointiin. Se voi olla palkitsevaa työn tulosten ollessa selvästi nähtävissä, mutta toisaalta stressaa-

Kuvio 3. Tiimityötä tekevät palkansaajat työpaikan koon, sektorin ja sosioekonomisen aseman mukaan vuonna 2012 (%)

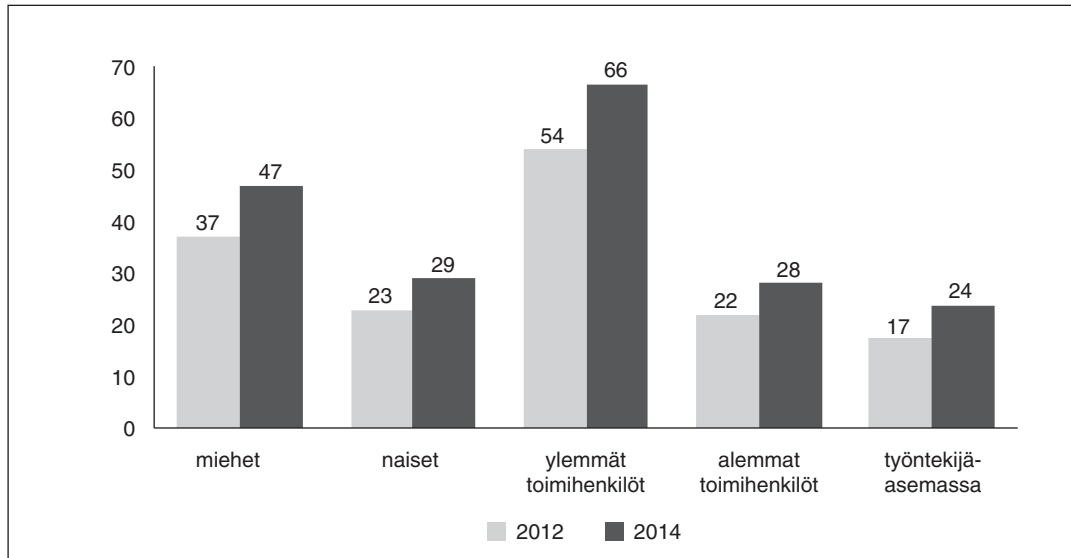
(Lähde: Lyly-Yrjänäinen 2013, 44.)

vaa, jos siihen liittyy esimerkiksi vastentahtoisia määräaikaisia työsuhteita. Työ ja terveys 2012 - haastattelututkimuksen mukaan lähes joka kolmas työssä käyvistä oli tehnyt projektityötä osittain ja joka kuudes pääasiallisesti. Suhteellisesti eniten sitä oli tehty miesvaltaisilla aloilla, rakennustöissä (60 %) ja tieteellis-teknisessä työssä (49 %), mutta myös valtiosektorilla (43 %). Ikäryhmistä yleisintä projektityö oli ollut 25-34-vuotiaiden keskuudessa, joista yli neljännes miehistä (27 %) ja vajaa viidennes naisista (17 %) oli tehnyt sitä. (Kauppinen & al. 2013, 46-47.)

Vuosien 2012 ja 2014 työolobarometrien mukaan *organisaatorajat ylittävissä projekti- tai työryhmissä* työskentelevien osuus oli kasvanut selvästi jopa kahden vuoden aikana (kuvio 4). Etenkin ylemmät toimihenkilöt (54/66 %), valtion palkansaajat

(41/58 %) sekä henkilöstömäärältään suurissa organisaatioissa toimivat (2012: 39 %) olivat työskennelleet tällä tavalla. Lisäksi miehet (37/47 %) olivat selvästi useammin kuin naiset (23/29 %) tehneet ryhmätyötä oman organisaation ulkopuolisten kanssa. (Lyly-Yrjänäinen 2013, 45-46 ja 2015, 34-35; työolobarometrin aineistoa 2014.) Vastaavansuuntaisia tuloksia on saatu työelämän muutoksia sukupolvinäkökulmasta tarkastelevassa tutkimuksessa, jonka aineiston mukaan miehet työskentelevät kaksi kertaa niin usein (21 %) kuin naiset (11 %) yhdessä muiden kuin oman työnantajansa palveluksessa olevien kanssa. Ainakin osaselittäjäksi tälle nähtiin sukupuolten ammatillinen jakautuminen. Tarkoitus oli ollut selvittää tiimityötä, jossa merkittävä osa tärkeistä työtovereista on oman organisaation ulkopuolelta. (Syrjä 2014 & al., 83-85.)

Kuvio 4. Organisaatorajat ylittävä projekti- tai työryhmätyö sukupuolen ja sosioekonomisen aseman mukaan vuosina 2012 ja 2014 (%)

(Lähde: Lyly-Yrjänäinen 2015, 35)

Ryhmätyön tilat

Ryhmätyön organisointiin toimistotyössä on liittynyt mm. fyysisten työtilojen järjestämistä avoimiksi tiloiksi, joissa työskentelee pysyvissä tai vaihtelevissa työpisteissä useita henkilöitä samanaikaisesti. Ryhmätyötä tekeviä palkansaaajia on kuitenkin selvästi enemmän kuin avokonttoreissa työskenteleviä. Vuoden 2013 työolotutkimuksen mukaan noin viidennes (22 %) sekä miehistä että naisista kuului sellaisen työtilajärjestelyn piiriin. Ylempistä toimihenkilöistä se koski kolmannesta, alemmista toimihenkilöistä noin neljänestä (26 %) ja työntekijöistä viittä prosenttia. Avokonttoritilat oli yksityisellä sektorilla noin neljänneksellä (26 %), yliopistoissa (22 %) ja valtiolla (21 %) noin viidenneksellä sekä kunnissa yli kymmenesosalla (12 %) palkansaaajista. Lisäksi useimmilla, miehistä vähän useammalla kuin naisista (86/82 %) oli myös

avokonttoreissa pysyvä työpisteensä. Ylempistä toimihenkilöistä sellainen oli melkein kaikilla (93 %), myös alemmista toimihenkilöistä useimmilla (81 %) ja työntekijäasemassakin olevista yli kahdella kolmasosalla (69 %). Oma työpiste puuttui kokonaan vain kolmelta prosentilta palkansaaajista. (Sutela & Lehto 2014, 151-152.) Aineistoa työtapojen ja -tilojen yhteensovittamisesta ei ole kerätty. Voi kuitenkin olettaa, että avokonttoritilojen pysyvissä työpisteissä ei välttämättä tehdä tiimityötä, vaan sille on omat erilliset ryhmätyötilansa.

Työtilojen uudennaisia järjestelyitä on toteutettu myös kustannussäästöjen vuoksi ilman työn organisoinnin sanelemia tarpeita. Ilmiön syitä ja seurauksia työn tuottavuuden, innovatiivisuuden ja työhyvinvoinnin kannalta on käsitelty tutkimuskirjallisuudessa ja mediassa. Huomiota on kiinnitetty erityisesti avokonttoreiden haittoihin. Niitä on pyritty vähentämään ottamalla käyttöön

erityisesti tietotyön tekemiseen soveltuvia monitilatoimistoja. Tutkimustulosten on kuitenkin todettu olevan vielä niukkoja ja ristiriitaisia sellaisten käytettävyydestä sekä vaikutuksesta käyttäjiensä työhön ja työhyvinvointiin. Eri maissa tehtyjen tutkimusten mukaan työtilatyyppeiden monistamisen sijasta tulisi huomioida työn asettamat vaatimukset sekä osallistaa tilojen käyttäjät jo suunnitteluvaiheessa. Lisäksi organisaatioiden strategia- ja työtilamuutokset tulisi prosessoida samanaikaisesti. (ks. Hongisto & al. 2012; Lahtinen & al. 2015.)

Ryhmätyön organisointi ja merkitys

Suomessa on omaksuttu ryhmätyön järjestämisessä toisaalta muissakin Pohjoismaissa yleinen ns. sosiotekninen, työn autonomisuutta korostava lähestymistapa, toisaalta Japanin autoteollisuudessa alun perin toteutettu, tuotannon tehokkuuteen keskittyvä ns. ohut-tuotannon (engl. lean) malli (ks. esim. Niemelä 2008). Suuria toimintavaltuuksia omaavien ryhmien tai tiimien ominaispiirteinä on pidetty itsenäisen työotteen lisäksi organisaation tavoitteisiin sitoutumista, vastuullisuutta ja vaikutusmahdollisuuksia sekä osaamisen laajenemista ja tarkoituksenmukaista käyttöä. Tiimityöskentelyyn on voinut kuulua lisäksi tulospalkkaus ja omaehtoinen vetäjän valitseminen. (Ylöstalo 2005, 15 ja 64-65.)

Lean-tuotannon mallin on todettu olleen suosittu ja sen sisältö määritelty organisaatiokohtaisesti. Sen onnistumista ja leviämistä ei ole Suomessa kuitenkaan systemaattisesti tutkittu. Kyseiseen malliin on esimerkiksi

Yhdysvalloissa kuulunut keskeisesti asiakkaan ja työntekijöiden osallistaminen. Myös Suomessa katsotaan olevan hyvät mahdollisuudet kehittää lean-ajattelulla asiakaspalvelua ja henkilöstön sitouttamista toiminnan kehittämiseen. (Heikkilä & Martinsuo 2015, 23).

Ruotsalaisessa tutkimuksessa on päädytty suositukseseen sosioteknisen ja ohut-tuotannon mallin etujen yhdistämisestä työn organisoinnissa. Lopputuloksena olisi keskinäisen luottamuksen ja hyvän tiedonkulun, työntekijöiden itsemääräämisoikeuden, ammattitaidon arvostamisen ja työhön sitoutumisen sekä tuotannon standardisoimisen ja tehostamisen yhdistyminen. Tähän kuuluu mm. mahdollisuus tuotteiden räätälöintiin asiakkaiden tarpeiden mukaisesti, mikä edellyttää työntekijöiden valtuuksia kommunikoida suoraan heidän kanssaan. (Oudhuis & Tengblad 2013.)

Tiimityötä, jossa kehitetään aktiivisesti tuotteita ja palveluita verkostoituen sekä oman organisaation sisällä että sen ulkopuolella, ei ole Suomessa Työelämän kehittämissohjelman (1996-2010) hankkeista tehdyn selvityksen mukaan ollut kovin runsaasti 2000-luvun ensimmäisellä vuosikymmenellä. (Alasoini 2011, 55-57.) Sen sijaan vuonna 2012 tehtyihin yritysten johdon ja henkilöstön haastatteluihin perustuvan tutkimuksen¹ mukaan itseohjautuvilla tiimeillä on ollut merkittävä rooli yritysten toiminnan sekä olemassa olevien tuotteiden ja palveluiden kehittämisessä. Eniten itsemääräämisvaltaa ja laajinta vastuuta tiimityöhön on liittynyt kunnissa sekä seuraavaksi eniten seurakunnissa ja valtiolla. Erityisen usein tiimit olivat päättäneet toiminnan suunnittelusta ja kehit-

³ Measuring the Dynamics of Organisation and Work –tutkimusta (MEADOW) varten haastateltiin vuonna 2012 Suomessa toimivien, yli kymmenen henkilöä työllistävien yritysten ja julkisen sektorin organisaatioiden johtoa (N = 1531) ja palkansaajia (N = 1711). Aineistoon yhdistettiin Tilastokeskuksen rekisteritietoja. (Alasoini & al. 2014, 12.)

tämisestä, vastanneet työn laadusta sekä pitäneet yhteyttä asiakkaisiin, alihankkijoihin ja muihin tiimeihin. Harvinaisinta oli ollut tiimin omien jäsenten valitseminen. Teollisuudessa tiimityön on todettu kuitenkin olleen luonteeltaan vaihtelevaa. (Alasoini & al. 2014, 23-24.)

Ryhmätyö palkansaaajien näkökulmasta

Sosioteknistä viitekehystä edustavien tutkimusten mukaan erilaisilla ryhmätyön muodoilla on onnistuttu parantamaan palkansaaajien vaikutusmahdollisuuksien ja toisilta oppimisen lisäksi työn tuloksellisuutta ja tehokkuutta sekä työssä jaksamista. Suomessa tehty joustavia työjärjestelyjä koskeva empiirinen tutkimus⁴ osoitti, että tiimien toiminnan laatu on ollut ratkaiseva tekijä. Laatua mitattiin koetulla työn monipuolisuuden ja itsenäisyyden muutoksella, työnjaon, tehtäväjoustojen ja päätöksenteon toimivuudella sekä työn tuloksellisuudella. Hyvin toimiviin tiimeihin kuuluvilla oli ollut enemmän itsenäisyyttä ja toimintavaltuuksia työssään kuin muilla palkansaaajilla henkilöstöryhmistä ts. sosioekonomisista eroista riippumatta. Ylemmillä toimihenkilöillä niitä oli kuitenkin ollut kaikissa työn teon muodoissa eniten. Itsenäiseen tiimityöhön liittynyt tehokas ammattitaitojen käyttö oli parantanut työn mielekkyyttä, minkä on päätelty lisäävän työn tuloksellisuutta. Vastaavasti vähäisiä valtuuksia sisältävä huonolaatuinen tiimityö oli koettu stressaavaksi ja ollut omiaan vähentämään työn mielekkyyttä.

Siihen oli liittynyt työorganisaatioiden heikko sisäinen luottamus ja yhteistoiminnallisuuden puute. Lisäksi mahdollisuudet vaikuttaa omaan työhön olivat voineet tiimityössä yksilötasolla heikentyäkin, kun päätäntävaltaa on siirretty ryhmälle. Näin oli ollut nimenomaan toimihenkilötyössä. (Niemelä 2006 ja 2008.)

Mahdollisuus päättää työn tavoitteista sekä olla vuorovaikutuksessa oman organisaation jäsenten ja ulkopuolisten kanssa ja välittää tietoa heille oli ollut useammin julkisen kuin yksityisen sektorin tiimityössä. Tuotantosektorin ja organisaatiokulttuurin yhteydestä tiimityöhön on todettu olevan tutkimusta kuitenkin vielä niukasti. Sektorista riippumatta vuorovaikutuksen mukanaan tuomaa valtaa oli ollut eniten tiimin tai organisaation johdolla. Eri syistä johtuvia ongelmia tiimityöhön sopeutumisessa oli ilmennyt käskyvaltasuhteiltaan hierarkkisissa ja rakenteeltaan siilomaisissa organisaatioissa. Johtamis-, palkitsemis- ja tietojärjestelmämuutoksilla ei ollut aina kyetty tukemaan tiimityöhön siirtymistä. Epäselvän vastuunjaon aiheuttamien haittojen vuoksi oli myös voitu palata esimiesvetoiseen työn organisoiminnin malliin. (Niemelä 2006; Janhonen 2010, 78-83.)

Edellä viitatus tutkimuksen mukaan yksittäisissä työtiimeissä oli ollut vain samaan henkilöstöryhmään kuuluvia. Kun työnteokijäasemassa olevien tiimeissä oli tuotettu tavaroita tai palveluita, toimihenkilöt olivat työskennelleet suunnittelutyötä tekevissä rinnakkais- tai projektiryhmissä ja ylemmät toimihenkilöt mahdollisesti samaan aikaan useammassa sellaisessa. Ryhmätyötä tekevillä ylemmillä toimihenkilöillä oli ollut

⁴ Koko hankkeen tutkimusaineisto on kerätty vuosina 2004-2005 työorganisaatioita hyvin edustavilta 106 toimipaikalta eri puolilla Suomea. Se koostuu henkilöstökyselyistä (N=1177), toimipaikka-kohtaisista taustakyselyistä (N=104) sekä johtajien ja luottamushenkilöiden teemahaastatteluista. Yksityiset palvelualat, erityisesti kaupan ala ovat aineistossa kuitenkin aliedustettuja. (Uhmavaara & al. 2005, 13-26; Mamia 2007, 33.)

eniten vastentahtoista ylityötä (28 %) ja pelkoa työmäärän kasvamisesta yli sietokyvyn (69 %). Korvauksettomia ylityöitä oli ylempillä toimihenkilöillä ollut myös riippumatta tiimissä työskentelemisestä. Alemmilla toimihenkilöillä oli ollut tiimityöhön liittyvää ylityötä lähes puolta harvemmin (13 %) ja työntekijöillä neljä kertaa harvemmin (7 %). Kuitenkin myös alemmista toimihenkilöistä vajaa kaksi kolmannesta (61 %) ja työntekijöistä yli puolet (53 %) oli pelännyt työmäärän liiallista kasvua. Sillä oli ollut yhteys työperäisiin stressioireisiin. Merkille pantavaa on, että nämä tulokset eivät olleet riippuneet ryhmätyön laadukkuudesta. Myöskään parempaa työhön ja työpaikkaan sitoutumista tiimityössä eivät tutkimuksen tulokset olleet osoittaneet. (Uhmavaara & al. 2005, 108-125; Niemelä 2008, 140-145.)

Työolotutkimuksissa on havaittu tiimien toimintaedellytysten kaventuneen esimiesten valitsemisessa, tavoitteiden asettamisessa ja sisäisestä työnjaosta päättämisessä vuosien 1997 ja 2008 välillä. Tilanne oli kuitenkin parantunut vuoteen 2013 mennessä viimeksi mainittua asiaa lukuun ottamatta. Tyytyväisiä tiimimäiseen työtapaan oli ollut vajaa puolet (48 %) kaikista tiimityötä tekevästä palkansaajista. Yhä useampi oli kokenut tiimityön parantavan tuloksellisuutta ja ryhmän päätöksentekoon osallistumista. Lisäksi tiimityön onnistuneisuutta eri kriteereillä - tehtävien vaihtelumahdollisuus, työpaineen jakautuminen, tuloksellisuus, osallistuminen organisaation päätöksentekoon ja työssä oppiminen – oli arvioitu eri aloilla ja ammattiryhmissä eri tavoin. Tyytyväisimpiä tiimityön tuloksellisuuteen oltiin sosiaali- ja kulttuurialoilla, terveydenhuollossa, opetuslalla, rakennusalalla ja siivousalalla, joilla tehtävät soveltuvat hyvin ryhmässä tehtäviksi. Tiimityön oli kokenut parantavan työssä oppimista vähintään jonkin verran lähes kaikki (93 %) ja

täysin noin puolet toimihenkilöistä sekä alle puolet (45 %) työntekijäasemassa olevista. Henkilöstöryhmittäinen ero ilmeni erityisesti kokemuksessa työpaineen jakautumisesta ryhmätyössä. Sen oli kokenut jakautuvan tasaisesti työntekijäasemassa olevista vajaa kolmannes (30 %), mutta ylemmistä toimihenkilöistä, esimerkiksi tietotekniikan alan erityisasiantuntijoista vain noin joka kymmenes (11 %). Kaikista tiimityötä tekevästä näin oli vastannut noin viidenes (19 %). (Sutela & Lehto 2014, 96-98.)

Johtopäätökset

”Vältä henkes erest tiimityät.”

(Heli Laaksonen 2015)

Ryhmä- tai tiimityön hyödyistä ja haitoista on esitetty työelämän tutkimuksessa näkemyksiä, jotka valottavat ilmiötä eri näkökulmista ja tarpeista käsin. Lisäksi työelämän tutkimuksessa on kriittinen viitekehyksensä myös suhtautumisessa joustoihin. Tietyt tuotantotaloudelliset mallit ja johtamisopit ovat vaikuttaneet työnteon joustojen, mukaan lukien ryhmätyön käyttötapoihin.

Tässä artikkelissa on tarkasteltu ryhmä- tai tiimityön yleisyyttä, organisointia ja ilmeneismuotoja viime vuosien työoloselvitysten ja eräiden tutkimusten valossa sekä tarkasteltu palkansaajien sukupuolen ja sosioekonomisen aseman mukaisia eroja siinä. Sektori- ja toimialakohtaiset erot ryhmätyön käytössä heijastuvat ainakin jossain määrin sukupuolen mukaisesti jakaumiin ryhmätyön yleisyydessä ja organisoinnissa. Useimmin ryhmätyötä tehdään julkisella sektorilla naisvaltaisilla sosiaali- ja kulttuurialoilla sekä toisaalta tietoteknisillä aloilla. Julkisella sektorilla se on ollut myös palkansaajien kannalta itsenäisintä ja vastuullisinta.

Naiset ja miehet tekevät työtä ryhmissä eri tutkimusten ja selvitysten mukaan jota-

kuinkin yhtä usein, mutta naiset useammin pelkäävät omista työyhteisöissään ja pysyvissä tiimeissä. Naisilla on päätösvaltaa ryhmätyössä vähän enemmän kuin miehillä, etenkin työtehtävien jakamisen, mutta myös työn tavoitteiden suhteen. Ryhmätyössä työn itsenäisyys on riippunut nimenomaan ryhmän valtuuksista. Yksilön päättäväisyys työssä on riippunut pikemminkin henkilöstöryhmästä kuin työn organisoinnin muodosta. Miehet ovat työskennelleet useammin kuin naiset organisaatorajat ylittävissä ryhmissä ja määräaikaissa projekteissa. Sen voi päätellä määräytyneen sukupuolen mukaisesta jakautumisesta eri tuotantosektoreille ja toimialoille sekä niillä tehtävän työn vaatimuksista. Miesten työskentely sellaisissa ryhmissä, joissa on myös muihin työorganisaatioihin kuuluvia on oletettavasti ollut omiaan laajentamaan heidän ammatillista verkostoaan sekä parantamaan heidän osaamistaan ja mahdollisuuksiaan urakehitykseen.

Ryhmätyöllä on perusteltu usein myös fyysisten työtilojen järjestämistä ns. avokonttoreiksi tai monitoimityötiloiksi. Niistä saadut kokemukset ovat vaihtelevia ja tiloja kehitetään tutkimusavusteisesti. Noin joka viides palkansaajista työskentelee tällaisissa tiloissa, ylempät toimihenkilöt kuitenkin useammin kuin muihin henkilöstöryhmiin kuuluvat. Naiset ja miehet työskentelevät uudentyypisissä työtiloissa yhtä usein. Kuitenkin kunnissa ilmeisesti työtehtävien luonteesta riippuen tämä koskee vain runsasta kymmenesosaa palkansaajista.

2000-luvulla tehdyt analyysit luovat kuvaa onnistuneesta tiimityöstä, jossa työn tulokellisuus ja tarvittava ammattitaito, vaikutusmahdollisuudet omaan työhön eri tavoin ja työhyvinvointi ovat parantuneet. Tämä on kuitenkin edellyttänyt tuotannon ja tehtävien soveltuvuutta ryhmätyönä tehtäväksi ja koko organisaatiolta rakenteiden, toimintatapojen ja johtamisjärjestelmän uudistamis-

halua. Ryhmätyön positiiviset vaikutukset, mutta myös negatiiviset kokemukset ovat koskeneet kysely- ja haastatteluaineistoihin perustuvien tutkimusten mukaan useimmin ammatillisessa hierarkiassa ylempänä olevia. Ryhmätyön kuormittavuus - mitattuna ylityön määrällä, odotuksella työmäärän liiallisesta kasvusta ja kokemuksella työpaineen jakautumisesta ryhmän jäsenten kesken - on kohdistunut muita henkilöstöryhmiä useammin ylempiin toimihenkilöihin.

Kirjallisuus:

- Alasoini, Tuomo: Hyvinvointia työstä. Kuinka työelämää voi kehittää kestäväällä tavalla? Tykes Raportteja 76. Helsinki: Tekes, 2011.
- Alasoini, Tuomo & Järvensivu, Anu & Mäkitalo, Jorma: Suomen työelämä vuonna 2030. Miten ja miksi se on toisennäköinen kuin tällä hetkellä. Työ- ja elinkeinoministeriö, TEM Raportteja 14/2012. http://www.tem.fi/files/33157/TEMrap_14_2012.pdf (luettu 6.11.2015)
- Alasoini, Tuomo & Lyly-Yrjänäinen, Maija: Euroopan yritystutkimus (ECS) 2013. Joitain Suomea koskevia tuloksia + johdopäätöksiä. Esitys 10.3.2014.
- Alasoini, Tuomo & Lyly-Yrjänäinen, Maija & Ramstad, Elise & Heikkilä, Asko: Innovatiivisuus Suomen työpaikoilla. Menestys versoo työelämää uudistamalla. Tekesin katsaus 311/2014. Helsinki: Erweko Oy, 2014.
- Eurofound: Third European Company Survey – Overview report: Workplace practices – Patterns, performance and well-being. Publications Office of the European Union. Luxembourg, 2015.
- Heikkilä, Jussi & Martinsuo, Miia: Leantuo- ja sen johtaminen: onnistuminen, haasteet ja soveltuminen Suomen

- yrityksiin ja muihin organisaatioihin. Työpoliittinen Aikakauskirja 58 (2015): 3, 18-24.
- Hongisto, Valtteri & Haapakangas, Annu & Koskela, Hannu & Keränen, Jukka & Maula, Henna & Helenius, Riia & Nenonen, Suvi & Hyrkkänen, Ursula & Rasila, Heidi & Sandberg, Esa & Hyönä, Jukka: Käyttäjälähtöiset toimistotilat, tilaratkaisut, sisäympäristö ja tuottavuus. TOTI-hankkeen loppuraportti. Työterveyslaitos, 2012. <http://www.ttl.fi/fi/verkkokirjat/Sivut/toti.aspx> (luettu 6.11.2015)
- Janhonen, Minna: Tiedon jakaminen tiimityössä. Työ ja ihminen. Tutkimusraportti 39. Työterveyslaitos. Tampere: Tampereen yliopistopaino Oy, 2010.
- Järvinen, Päivi: Muuttuvat työvoiman käyttötavat ja työnteon muodot – onko sukupuolella merkitystä? Työelämän tutkimus 12 (2014): 2, 173-183.
- Järvinen, Päivi: Työelämän joustavista järjestelyistä 2000-luvulla. Onko palkansaajan sukupuolella merkitystä? Yhteiskuntapolitiikka 80 (2015): 4, 377-385.
- Kauppinen, Timo & Mattila-Holappa, Pauliina & Perkiö-Mäkelä, Merja & Saalo, Anja & Toikkanen, Jouni & Tuomivaara Seppo & Uuskulainen, Sanni & Viluksela, Marja & Virtanen, Simo: Työ ja terveys Suomessa 2012. Seurantatietoa työoloista ja työhyvinvoinnista. Työterveyslaitos. Tampere: Tammerprint Oy, 2013.
- Kuokkanen, Anna: Johtamisoppaiden työntekijäihanne: kuuliaisesta koneen osasta sitoutuneeksi tiimityöläiseksi. S. 84-118. Teoksessa: Väänänen, Ari & Turtiainen, Jussi (toim.): Suomalainen työntekijä 1945-2013. Tallinna: Vastapaino, 2014.
- Laaksonen, Heli: Lähtisiks föli? Helsinki: Otava, 2015.
- Lahtinen, Marjaana & Ruohomäki, Virpi & Reijula, Kari: Uudet toimistotyöympäristöt ja tilamuutosprosessit. Työelämän tutkimus 13 (2015): 1, 72-78.
- Lyly-Yrjänäinen, Maija: Työolobarometri - Syksy 2012. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 24/2013. Helsinki: Edita Publishing Oy, 2013.
- Lyly-Yrjänäinen, Maija: Työolobarometri - Syksy 2014. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 49/2015. Helsinki: Edita Publishing Oy, 2015.
- Mamia, Tero: Joustavat työjärjestelyt 2000-luvun Suomessa. S. 33-56. Teoksessa Mamia, Tero & Melin, Harri (toim.): Tietoyhteiskunta ja työorganisaatioiden muutos. Turun yliopiston sosiologian laitos. Sosiologian tutkimuksia B-sarja. Turku: Painosalama Oy, 2007.
- Niemelä, Jukka: Ryhmätyö ja kokemukset työelämän laadusta Suomessa. Työelämän tutkimus 6 (2008): 2, 129-146.
- Niemelä, Jukka: Tiimityö johdon näkökulmasta. S. 81-96. Teoksessa: Mamia, Tero & Melin, Harri (toim.): Kenen ehdoilla työ joustaa? Johtajien ja henkilöstön näkökulmia. Työpoliittinen tutkimus 314. Työministeriö. Helsinki: Hakapaino Oy, 2006.
- Oudhuis, Margareta & Tengblad, Stefan: Experiences from Implementation of Lean Production: Standardization versus Self-management: A Swedish Case Study. Nordic journal of working life studies 3 (2013): February, 31-48.
- Sutela, Hanna & Lehto, Anna-Maija: Työolojen muutokset 1977-2013. Suomen virallinen tilasto. Tilastokeskus, 2014. http://www.stat.fi/tup/julkaisut/tiedostot/julkaisuluettelo/ytmv_197713_2014_12309_net.pdf (luettu 6.11.2015)
- Syrjä, Sanna & Järvensivu, Anu & Nikkanen, Risto: Naisten ja miesten työelämä on erilaista. S. 79-95. Teoksessa: Järvensivu, Anu & Nikkanen Risto & Syrjä, Sanna (toim.): Työelämän sukupolvet ja

- muutoksissa pärjäämisen strategiat. Tampere: Tampere University Press, 2014.
- Uhmavaara, Heikki & Jokivuori, Pertti & Ilmonen, Kai & Kairinen, Martti: Vastavuoroisuus on valttia – tutkimus työaikaisten joustojärjestelyistä. Työssä jaksamisen ohjelma. Vantaa: Kirjapaino Keili, 2003.
- Uhmavaara, Heikki & Niemelä, Jukka & Melin, Harri & Mamia, Tero & Malo, Anita & Koivumäki, Jarkko & Blom, Raimo: Joutaako työ? Joustavien työjärjestelyjen mahdollisuudet ja todellisuus. Työpoliittinen tutkimus 277. Työministeriö. Helsinki: Hakapaino Oy, 2005.
- Valtakari, Mikko & Toivanen, Mia & Oosi, Olli & Kotiranta, Annu: Työpoliittisen sektoritutkimusohjelman loppuarviointi 2003-2007. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 16/2011. Helsinki: Edita Publishing Oy, 2011.
- Ylöstalo, Pekka: Työn uudet organisointitavat. Käyttö ja käytön esteet yksityisellä ja julkisella sektorilla. Tykes-raportteja 39. Työministeriö. Helsinki: Hakapaino Oy, 2005.

Epätyypillisen työn sääntelyn purkaminen: mitä käy työsuhteen laadulle?¹

Erno Mähönen²

Suomen painiessa talouskriisissä valtaosa huomiosta kiinnittyy talouskasvun ja työllisyyden kohentamiseen. Samalla työmarkkinasääntelyä on ryhdytty tarkastelemaan uudelleen. Usein, kun halutaan vähentää työsuhteiden sääntelyä, keskittyy sääntelyn purkaminen poliittisista syistä lopulta epätyypillisiin työsuhteisiin. Maailmalla on kuitenkin viime vuosina kiinnitetty yhä enemmän huomiota epätyypillisiin ja tyypillisen työn sääntelyn väliseen kuiluun, sekä työllisyyden laatuun (esim. OECD Employment Outlook 2014). Ei ole lainkaan yhdentekevää, syntyvätkö työpaikat koko- vai osa-aikatoihin, tai vakituisiin vai määräaikaisiin työsuhteisiin.

Ongelma epätyypillisten työsuhteiden yleistymisessä on se, että ne heikentävät työnantajan ja työntekijän välistä sidettä: työnantajan kannuste investoida työntekijän terveyteen, osaamiseen ja hyvinvointiin laskee kuten myös työntekijän työmotivaatio ja sitoutuminen (OECD 2014a, 180; Booth & al, 2002). Kun kumpikaan työsuhteosapuoli ei voi odottaa työsuhteen jatkuvan kovin kauan, vähenee myös kannuste panostaa työsuhteen tulevaisuuteen. Epätyypillistä työtä tekevät joutuvat käyttämään enemmän voimavaroja työnhakuun kuin vakituisessa työssä olevat, mikä voi olla pois itse työpätkästä ja muusta työpaikalla tapahtuvasta kehityksestä. Lisäksi Suomea koskevalla

¹ Artikkelin perustuu Jyväskylän yliopistossa 2015 hyväksytyyn pro gradu -tutkielmaan ”Labour Market Reforms, Institutions, and the Quality of Employment: Should we all follow German Hartz model in reforming labour markets?”.

² Erno Mähönen, YTK, korkeakouluharjoittelija, työ- ja elinkeinoministeriö

aineistolla on havaittu, että epätyypillisillä työsuhteilla on yhteys hitaampaan urakehitykseen, alhaisempaan työautonomiaan ja korkeaan epävarmuuden kokemukseen (Kauhanen & Nätti 2011). Määräaikaisten työsuhteiden mielekkyyttä arvioidaankin usein sen perusteella, toimivatko ne ponnahduslautana parempiin vakituisiin työsuhteisiin vai eivät.

On toki huomioitava, ettei kaikki epätyypillinen työ ole huonoa työtä, ja osa työntekijöistä valitseekin vapaaehtoisesti osa-aikaisen tai määräaikaisten työn. Suomessa tämä osuus on vielä OECD:n keskiarvon yläpuolella (OECD 2014a). Toisinaan voi olla myös kansantalouden kannalta hyödyllistä, että työntekijä kartuttaa osaamista lukuisissa eri organisaatioissa, eikä näin ollen voida yksiselitteisesti sanoa epätyypillisen työn lisääntymisen olevan huono asia. Joskus työn epätyypillisuus on olosuhteisiin nähden paras vaihtoehto sekä työntekijän että työnantajan kannalta. Näin tuskin on kuitenkaan siinä tapauksessa, mikäli työmarkkinauudistuksen selvästi havaitaan muuttavan aiemmin tyypillisiä työsuhteita epätyypilliseksi, tai lisäävän vastentahtoisten epätyypillisten työsuhteiden osuutta työllisten joukossa. OECD:n mukaan (2014b) enemmistö uusista työsuhteista Suomessa on viime vuosina ollut heikkolaatuisia määräaikaisuuksia. Vastaavasti esimerkiksi joustaturvamaa Tanskassa osuus on ollut huomattavasti pienempi. Määräaikaisten työvoiman käyttö on Suomessa muutenkin yleisempää kuin OECD-maissa keskimäärin: OECD:n mukaan vuonna 2013 noin 15,5 prosenttia Suomen työllisistä työskenteli määräaikaisessa työsuhteessa.

Sekä Suomessa että ulkomailla työmarkkinalainsäädäntö on jatkuvan murroksen alla. Se on myös perusteltua, sillä Bassanini ja Duval (2006) osoittavat, että jopa kaksi kolmasosaa suhdanteista riippumattomista

työttömyyden muutoksista selittyy instituutioilla ja politiikalla. Monet merkittävimmistä työmarkkinauudistuksista Euroopassa ovat kuitenkin kohdistuneet varsin rajattuun osaan työllisistä: ne ovat vapauttaneet epätyypillisten työsuhteiden sääntelyä ja helpottaneet palkkausta epätyypillisillä sopimuksilla, mutta eivät ole vaikuttaneet merkittävästi vakituisiin kokoaikaisiin työllisiin. Tällaisia työmarkkinauudistuksia kutsutaan osittaisiksi työmarkkinareformeiksi (Partial labour market reform), kahden tason reformeiksi (Two-tier reform) tai epäsymmetrisiksi reformeiksi (Asymmetric reform). Tällä tavoin on pyritty lisäämään joustavuutta työmarkkinoille, millä on pyritty parantamaan talouden tehokkuutta ja työllisyyttä.

Ehkä merkittävin viime aikojen osittaisista työmarkkinareformeista on Saksassa 2000-luvun puolivälissä toteutetut Hartz-reformit, joilla helpotettiin työntekijöiden palkkausta määräaikaisesti, vapautettiin työnvälitystä sekä luotiin erillinen Mini-job-työsuhde, jossa työnantaja voi palkata työntekijän ilman sosiaalivakuutusmaksuja alle 450 euron kuukausiansioiden työsuhteisiin. Hartz-reformeja on sittemmin kiitelty Saksan talouden nostamisesta ylös ojasta ja Saksan vapauttamisesta ”Euroopan sairaan miehen” statuksesta. Kuitenkin viime vuosina on julkaistu useita kriittisiä tutkimuksia Hartzin vaikutuksista: Akyolin, Neugartin ja Picherin (2013, 37–38) meta-analyysissä listaamista tutkimuksista yli puolet ei löydä mitään yhteyttä Hartzin ja kasvaneen työllisyyden välillä. Dustmann ja muut (2014) argumentoi, että Saksan työllisyyden kasvu ja kilpailukyvyyn paraneminen eivät johdu Hartzista, vaan kolmesta muutoksesta Saksan työmarkkinarakenteesta: 1. työmarkkinajärjestöjen keskenään sopima palkan neuvottelurakenteen joustavoittaminen, 2. pitkäaikainen kollektiivisten sopimusten kattavuuden supistuminen ja Saksojen yh-

distymisen aiheuttama muutos ay-liikkeessä, sekä 3. halvan työvoiman virtaaminen Itä-Euroopasta Saksaan reaaliosialistisen järjestelmän romahtamisen myötä.

On siis suhtauduttava kriittisesti siihen, mikä vaikutus pääasiassa epätyypillisiin työsuhteisiin kohdistuvilla työmarkkinareformeilla aidosti on. Lisäävätkö ne työllisyyttä kautta linjan vai muuttavatko pikemminkin työllisyyden luonnetta?

Duaalisten työmarkkinoiden teoria

Epätyypillisten työsuhteiden yleistymistä voidaan selittää duaalisten työmarkkinoiden teorialla (Doeringer & Piore 1971). Sen mukaan on olemassa kaksi erillistä työmarkkinaa. Primääriin työmarkkinaan kuuluvat hyvin, mm. työehtosopimuksin, suojellut vakituiset palvelussuhteet, jotka ovat pitkäaikaisia ja hyvin palkattuja, mutta vaativat korkeaa osaamista. Matalan kynnyksen sekundaarisilla työmarkkinoilla taas toimii heikolla työsuhdeturvalla varustettu, epätyypillistä työtä tekevä, usein matalapalkkainen ns. prekariaatti.

Vaikka duaalisten työmarkkinoiden teoria olettaakin nämä kaksi työmarkkinaa erillisiksi, voidaan politiikalla vaikuttaa siihen, kuinka helpoksi niiden välillä liikkuminen tehdään. Saint-Paul (1996, 10) huomauttaa, että epätyypillisten työsuhteiden yleistyminen jälkmodernissa yhteiskunnassa tapahtui pitkälti siksi, että epätyypillisten työsuhteiden sääntelyä purettiin samalla, kun vakituisten työsuhteiden sääntely ja työsuhdeturva pidettiin lähes koskemattomana. Duaalisten työmarkkinoiden teorian mukaan määräaikaaisuuden ehtojen lievittäminen sellaisissa olosuhteissa, joissa vakituisten työntekijöiden työsuhdeturva on vahva, aiheuttaa vakituisten työsuhteiden muuttamista määräaikaiseksi irtisanomiskustan-

nusten alentamiseksi (Free-market-seeking hypothesis). Sama vaikutus tapahtuu teorian mukaan myös, mikäli vakituisen työvoiman palkkaaminen (tai irtisanominen) tehdään kalliimmaksi. Työnantajan on halvempi sopeuttaa kriisiaikana toimintaansa, mikäli useampi työntekijä työskentelee määräaikaisella sopimuksella. Tämä on näkynyt erityisen voimakkaasti vuoden 2008 pankkikriisin jälkeisessä Espanjassa, jossa merkittävä osa määräaikaisista työntekijöistä menetti laman myötä työnsä. Espanjassa oli muutenkin erityisen paljon määräaikaisia työsuhteita ennen lamaa, mikä selittyy työmarkkinasääntelyn rakenteella, jossa vakituisilla työntekijöillä oli hyvin vahva irtisanomissuoja. Määräaikaisten palkkausta oli kuitenkin useaan otteeseen helpotettu 1980-luvulta alkaen, mikä lopulta johti erittäin duaalisiin työmarkkinoihin (Bentolila & muut 2008). Osittaiset työmarkkinareformit ovatkin poliittisesti houkuttelevia, sillä ne herättävät vähemmän vastustusta yhteiskunnallisesti vaikutusvaltaisissa piireissä ja keskivertoäänestäjissä kuin kaikkien palkansaajien työsuhdeturvaan vaikuttavat uudistukset (Saint-Paul 1996; Blanchard & Landier 2002).

Duaalisuuden lisääntyminen työmarkkinoilla ei ole pelkästään yhdenvertaisuusongelma, vaan sillä uskotaan olevan myös taloudellisia haittavaikutuksia. Heikolla työsuhdeturvalla pätkätöitä tekevien työmotivaatio on vakituisia alhaisempi. Samoin työnantajan kannuste kouluttaa määräaikaista työntekijää on alhainen. Näistä tekijöistä johtuen työmarkkinoiden duaalisuuden arvioidaan heikentävän työn keskimääräistä tuottavuutta ja siten talouskasvua (mm. Dolado & muut 2012; Boeri & Garibaldi 2007; Bentolila & muut 2008). OECD suosittelikin jäsenmaitaan kiinnittämään huomiota rakenteisiin, jotka mahdollisesti lisäävät työmarkkinoiden duaalisuutta (OECD Employment Outlook 2014). Käytännössä tämä

tarkoittaa sitä, että tyypillisiä ja epätyypillisiä työsuhteita koskevan sääntelyn tulisi olla mahdollisimman lähellä toisiaan, ja tulisi välttää kannusteita teetättää epätyypillistä työtä vain, jotta voitaisiin välttää vakituisia sopimuksia koskeva sääntely.

Työmarkkinoiden duaalisuudella voi teorian valossa olla yhteys myös työsyrintään. Kun työmarkkinat ovat säänneltyjä, ja työnantajilla on rajallinen kannustin palkata vakituista työvoimaa suhteessa määräaikaiseen, vähenee silloin palkkausratkaisun luontainen markkinaohjautuvuus. Tilaa jää enemmän arbitraarisille valinnoille. Tämä tuskin toisaalta selittää kaikkea syrjintää työmarkkinoilla, sillä työsyrintään uskotaan olevan usein myös tilastollista ja olemassa olevista rakenteista, kuten esimerkiksi lastenhoidon taakan epätasaisesta jakautumisesta, kumpuavaa.

Olemassa oleva empiirinen tutkimustieto

Siitä, mikä vaikutus osittaisilla työmarkkinareformeilla on työn tai työsuhteen laatuun on kuitenkin varsin vähän kattavaa tutkimustietoa. Teorian pohjalta voidaan odottaa duaalisuuden lisääntyvän, eli erityisesti epätyypillistä työtä tekevien määrän kasvavan. Mutta kasvaako myös kokonaistyöllisyys? Entä missä määrin teorian ennustama duaalisuuden kasvu vaikuttaa? Mihin työntekijäryhmiin vaikutukset erityisesti osuvat? Mikäli laaja-alaiset työmarkkinareformit suljetaan pois keinovalikoimasta poliittisesti mahdottomana, olisiko epätyypillisen työn sääntelyn purusta kuitenkin apua talousvaikeuksiin ja työttömyyteen?

Bassanini & Venn (2007) testaavat määräaikaisten työsuhteiden sääntelyn purun vaikutusta kokonaistuottavuuteen OECD-maissa ”Differences-in-differences” -mene-

telmällä. Lopputulos on, ettei reformeilla ole havaittua vaikutusta tuottavuuteen – toisin kuin vakituisia sopimuksia koskevan sääntelyn purkamisella, millä on havaittu yhteys korkeampaan tuottavuuteen. Toisaalta määräaikaisten työntekijöiden helpommalla palkkauksella ei tutkimuksen mukaan ole myöskään havaittavaa negatiivista tuottavuusvaikutusta, mikä olisi teorian pohjalta myös mahdollista.

Kahn (2010) päätyy yhdeksää eurooppalaista valtiota koskevalla mikroaineistolla lopputulokseen, että määräaikaisen sopimuksen solmimisen helpottaminen lisää määräaikaisten osuutta työmarkkinoilla, muttei merkittävästi vaikuta kokonaistyöllisyyteen ainakaan vielä lyhyellä aikavälillä. Kahnin käyttämä survey-kysely on vuosina 1996–2001 kerättyä pitkittäisaineistoa ja menetelmä kiinteiden vaikutusten estimaatti. Kahnin tulosten johtopäätös on, että lyhyellä aikavälillä osittaiset reformit lisäävät substituutiota vakituisista työsuhteista määräaikaisiin, mutta eivät paranna kokonaistyöllisyyttä. Myös Hevenstone (2010) huomaa 30 maata käsittelevällä makroaineistolla, että iso tasoero vakituisista ja epätyypillistä työtä koskevan työmarkkinasääntelyn välillä lisää määräaikaisten työsuhteiden määrää (mutta vähentää itsensä työllistävien määrää). Havainto nojaa kiinteiden vaikutusten estimaattiin, kuten Kahnin mikroaineistokin.

Boeri & Garibaldi (2007) löytävät tukea teoreettiselle mallinnukselleen Italiaa vuosina 1995–2000 koskevalla yritystason aineistolla. Malli ennustaa, että määräaikaisten sopimusten sääntelyn purkamisessa on ”kuherruskuukausi”-vaikutus (Honeymoon effect), jonka aikana työllisyys kasvaa. Työn keskimääräinen tuottavuus alkaa kuitenkin heiketä määräaikaisten työn lisääntyttyä, ja uusien vakituisten työntekijöiden palkkaus vähentyä, minkä johdosta uudistuksen

hyödyt vähenevät kuherruskuukauden päätyttyä. Malli sijoittuu eteläeurooppalaiseen työmarkkinakehikkoon, jossa vakituisen työsopimuksen irtisanomissuoja on hyvin vahva.

Ei liene yllättävää, että epäsymmetrisillä työmarkkinareformeilla on vaikutuksia työllisyyden lisäksi myös ihmisten ansioihin ja tuloeroihin. OECD-tutkimus *Divided We Stand: Why Inequality Keeps Rising* (2011, 119) havaitsee yhteyden määräaikaisten sopimusten sääntelyn purkamisen ja tuloerojen kasvun välillä globaalilla tasolla. Havainto on siinä mielessä merkittävä, että tutkimus ei havaitse esimerkiksi taloudellisella avoimuudella olevan vastaavaa vaikutusta, globalisaatiopuheista huolimatta. Tutkimuksen mukaan tuloero vaikutus näyttää keskittyvän erityisesti tulojakauman alkupäähän, mikä viittaa nimenomaan matalapalkkatöiden lisääntymiseen.

Blanchard ja Landier (2002) tarkastelevat Ranskassa 1980-luvulla toteutettuja työmarkkinauudistuksia myöskin teoreettisen mallin avulla. He löytävät tukea duaalisten työmarkkinoiden teorialle, jonka mukaan epätyypillisen työn sääntelyn purkaminen luo kannusteita suunnitella työtehtäviä niin, että niitä voi teetättää epätyypillisinä. Blanchard ja Landier havaitsivat, että määräaikaisten työpaikkojen vaihtuvuus lisääntyi erityisesti nuorten osalta, millä voi olla negatiivisia hyvinvointivaikutuksia. Vaihtuvuuden lisääntyminen olosuhteissa, joissa määräaikaisen työntekijän sopimuksen uusimatta jättäminen on edullisempaa kuin vakinaistaminen, voi kirjoittajien mukaan itse asiassa lisätä työttömyyttä ja heikentää työmarkkinoiden tehokkuutta.

Toisaalta, Bentolila & muut (2008) huomioivat, että epätyypillisten työsuhteiden sääntelyä vapauttavat reformit vähentävät pitkäaikaistyöttömyyttä erityisesti nousukausina, sillä siirtymät pitkäaikaistyöttömyydestä ta-

kaisin työmarkkinoille kohdistuvat yleensä juuri määräaikaisiin työsuhteisiin, harvoin vakituisiin. Kirjoittajat kuitenkin huomioivat, että duaalisissa työmarkkinoissa (esimerkkinä Espanja) pitkäaikaistyöttömyys kuitenkin kasvaa taantumana aikana.

Olemassa oleva tutkimustieto antaa myös jonkin verran osviittaa siitä, mihin ryhmiin epätyypillisen työn sääntelyä purkavat osittaiset työmarkkinareformit erityisesti vaikuttavat. Olennaisia tekijöitä ovat ainakin ikä, sukupuoli ja tulotaso. Kuten Francis Green (2008, 348) toteaa, ”Prekaari työ on lähtökohtaisesti sukupuolittunutta”. Useimmissa maissa epätyypilliset työt ovat huomattavasti yleisempiä naisten kuin miesten keskuudessa. Myös nuoret tekevät usein epätyypillistä työtä, ja joissain maissa myös iäkkäät naiset. Myös tulotasolla on merkitystä: Fournier & Koske (2012) tulevat siihen tulokseen, että epätyypillisen työn negatiiviset vaikutukset yksilötasolla kohdistuvat pääasiassa tulojakauman alkupäähän.

Dieckhoff & Steiber (2012) tutkivat reformien vaikutusten suhdetta ikään käyttäen työikäisiä miehiä koskevaa mikrotason paneelidatua 19 eri maasta. Menetelmänä on kahden tason regressio, jossa yksilötason aineistosta johdettuja parametreja käytetään muuttujina valtiotasolla. Ensimmäinen huomio tuloksista on se, että epätyypillisen työn sääntelyn vaikutukset riippuvat radikaalisti siitä, millä tasolla vakituisen työsuhteiden sääntely on. Korkean sääntelyn maissa määräaikaisuuksien vapauttaminen on yhteydessä vakituisen työsuhteiden vähenemiseen nuorten työikäisten joukossa. Matalan työmarkkinasääntelyn maissa lopputulos on taas päinvastainen. Nuoret aikuiset (25–29-vuotiaat) vaikuttavat muutenkin olevan herkempiä työmarkkinasääntelyssä tapahtuville muutoksille kuin vanhemmat ikäryhmät. Vaikka vaikutukset vanhempiin ikäryhmiin ovat huomattavasti lievem-

piä kuin nuoriin, ovat ne pääpiirteissään työllisyyttä kasvattavia. Työsuhteen laatua heikentävä substituutio vakituisten ja määräaikaisten töiden välillä näyttää taas kohdistuvan eritoten nuoriin. Tutkijat havaitsivat myös vahvoja yhteyksiä työnvälitystoimistojen ja koskevan sääntelyn ja määräaikaistuuksien liberalisoinnin välillä.

Avoimia kysymyksiä on silti edelleen ilmassa. Missä määrin reformit vaikuttavat osa-aikaisen ja kokopäiväisen työn suhteeseen? Mikä sukupuolen rooli tarkalleen ottaen on, ja miten se tulisi ottaa huomioon työmarkkinareformeja suunniteltaessa? Entä missä määrin erilaiset työmarkkinajärjestelmät, ml. neuvottelurakenne, selittävät reformien vaikutuksia? Entä mitä tulisi ottaa opiksi erityisesti Suomen kontekstissa? Jotta kokonaiskuva epätyypillisen työn sääntelyn purkamisesta paranisi, pyritään tässä artikkelissa valottamaan oman empiirisen analyysin kautta niitä yhteyksiä mitä sääntelyn purkamisella on työsuhteen laatuun erityisesti sukupuolen ja iän suhteen.

Tutkimusasetelma

Artikkelin empiirisessä osiossa keskitytään määräaikaisten sopimusten sääntelyn vaikutuksiin osa-aika- ja kokoaikatyön väliseen suhteeseen. Yksi Saksan Hartz-keskusteluista noussut argumentti on, että Saksassa työllisyys kyllä kasvoi, mutta kasvu keskittyi erityisesti osa-aikaisiin pätkätöihin. Siksi tarkastelenkin nyt sitä, missä määrin määräaikaisten sopimusten sääntelyn taso, vakituisten sopimusten sääntely vakioituna, vaikuttaa osa-aika- ja kokoaikatyön määrään, sukupuoli ja ikä huomioiden. Iän osalta tässä analyysissä tosin tyydytään tarkastelemaan vain kahta ikäryhmää: nuoria aikuisia (24–29 vuotta) ja kaikkia työikäisiä (15–64 vuotta). Nuoret aikuiset valikoitui-

vat verrokkiryhmäksi, sillä 24–29 vuoden ikähaarukka vastaa monien osalta kriittistä vaihetta, jossa nuori pyrkii siirtymään pysyvästi työelämään.

Analyysissä hyödynnetään OECD:n makrotason aineistoa 25 OECD-maan osalta vuosina 1993–2011. Ajanjakson alkupää on valittu niin, ettei kahden Saksan yhdistyminen ja Neuvostoliiton romahtamisen aiheuttama murros itäisen Euroopan taloudessa suoraan aiheuttaisi vääristymää. OECD:n avointa dataa on täydennetty Eurostatin tilastoilla, sekä OECD:n historiallisella aineistolla verokii- lan osalta. Palkkaneuvottelurakennetta koskevinä muuttujina on käytetty Jelle Visserin kokoamaa ICTWSS-aineistoa. Aineistoon kuuluvat maat ovat Alankomaat, Australia, Belgia, Espanja, Irlanti, Iso-Britannia, Italia, Itävalta, Japani, Kanada, Kreikka, Norja, Portugali, Puola, Ranska, Ruotsi, Saksa, Slovakia, Suomi, Sveitsi, Tanska, Tšekki, Unkari, Uusi Seelanti, ja Yhdysvallat.

Koko tarkastelujakson ajan osa-aikatyön määrässä on ollut kasvava trendi suhteessa kokonaistyöllisyyteen. Entistä useampi työ on nykyään osa-aikainen tarkastelujoukon maissa: osa-aikatyöllisyysasteen mediaani on kasvanut tarkastelujoukon maissa vuosien 1993 ja 2013 välillä 13,1 prosentista 18,5 prosenttiin. Kasvu on kuitenkin tapahtunut pääosin miesten keskuudessa: naisten osa-aikatyöllisyys ei ole juurikaan lisääntynyt. Suomessa osa-aikatyöllisyys on lisääntynyt vuoden 1993 8,9 prosentista työikäisestä työvoimasta hieman yli 13 prosenttiin vuonna 2013. OECD:n arvio vastentahtoisesta osa-aikaisuudesta ei ole kuitenkaan kasvanut Suomessa samassa suhteessa, vaan se on pysynyt melko vakiona, vastaten viime vuosina noin neljännestä kaikista osa-aikaisista. Nuorten joukossa osuus on kuitenkin kasvanut merkittävästi sitten 2000-luvun alun. Yleisintä osa-aikatyöllisyys on kautta koko tarkastelujakson ollut Alankomaissa ja vä-

häisintä Itä-Euroopan maissa. Vastentahtoisesti osa-aikatöitä tekeviä on taas eniten talouskriisin puhkeamisen jälkeisessä Espanjassa. Vastentahtoisien osa-aikaisten osuus onkin kasvanut viime vuosina erittäin voimakkaasti Espanjassa, Italiassa ja Japanissa, sekä kohtalaisen paljon Iso-Britanniassa, Portugalissa ja Slovakiassa, mutta pysynyt muualla varsin vakaana.

Samalla, kun osa-aikatöiden (ja myös määräaikaisten työsuhteiden) määrä on kasvanut, on määräaikaisten työsuhteiden sääntelyä purettu lukuisissa OECD-maissa. Sääntely on hiljalleen konvergoitunut kohti matalaa keskitasoa, mutta toisaalta sääntelyä on myös maltillisesti lisätty aivan olemattoman sääntelyn maissa. Eniten sääntelyä ovat purkaneet ne maat, joissa se on ennestään ollut suurta. Myös Saksa on purkanut poikkeuksellisen voimakkaasti määräaikaisten sääntelyä. Merkittäviä, OECD:n mittareilla vähintään yhden yksikön muutoksen suuruisia, määräaikaisten sääntelyä purkavia reformeja sattuu tarkastelujaksolle yhteensä kahdeksan kappaletta: Belgia vuosina 1997–1998, Italia vuosina 1997–1998 ja 2001–2003, Kreikka 2003–2004, Ruotsi 1993–1994, Saksa 1996–1998 ja 2002–2004, ja Tanska vuosina 1994–1995. Suomessa määräaikaisia työsuhteita ei ole OECD:n mittareiden mukaan vapautettu enää lisää tarkastelujakson aikana. Toisaalta, Suomessa vallalla oleva sääntelyn taso on hieman alle OECD:n 2000-luvun keskiarvon, eli lähellä sitä tilaa, jota kohti muut maat ovat kulkeneet. Vakituista työsuhteita koskeva irtisanomisturva taas on OECD:n luokittelun perusteella lähellä keskitasoa, eli kansainvälisen vertailun näkökulmasta Suomessa on hieman isompi kuilu määräaikaisten ja vakituisten työsuhteiden välillä kuin tarkastelumaissa keskimäärin.

Menetelmänä analyysissä käytetään kiinteiden vaikutusten regressiota (Fixed Effects

Regression), joka poistaa regressiosta maiden välisen vaihtelun, ja keskittyy sen sijaan maiden sisäiseen vaihteluun. Tämä on perusteltua, kun halutaan tietää, mikä vaikutus institutionaalisella muutoksella on maan sisällä. Samalla päästään eroon tulkintaa häiritsevistä kiinteistä kolmansista tekijöistä, kuten kiinteistä ajassa muuttumattomista kulttuurieroista maiden välillä. Vastaavasti menetelmän myötä menetetään osa informaatiosta.

Selittävänä muuttujana analyysissä käytetään OECD:n kokoamaa kvantifioitua muuttujaa määräaikaisten työsuhteiden sääntelyn jäykkyydestä. Muuttuja perustuu lainsäädännöllisten tekijöiden määrittämiseen. Määräaikaisten työsuhteiden sääntelyn jäykkyydellä pyritään selittämään muutoksia koko- ja osa-aikatyössä eri ryhmien osalta. Kontrollimuuttujina käytetään vakituisten työsuhteiden sääntelyn jäykkyyttä, työttömyysturvan tasoa (mittarina bruttokorvausaste, Gross Replacement Rate), tuotantokuilua (suhdannevaihteluiden vaikutuksen kontrolloimiseen), verokiilaa, maahanmuuton vuosittaista suuruutta (väkilukuun suhteutettuna), aktiiviseen työvoimapolitiikkaan käytettyjen varojen osuutta BKT:stä sekä palkkaneuvottelujen keskitysastetta, koordinaatioastetta, sekä tasoa (ICTWSS-aineisto). Analyysissä huomioidaan lisäksi laaja joukko taustamuuttujien välisiä interaktiovaikutuksia, ja käytetyt keskivirheet ovat robusteja. Keskitettyjen palkkaneuvotteluiden rakennetta kuvaavissa muuttujissa on otettu huomioon mahdollinen epälineaarinen yhteys työllisyyteen (muuttujat myös toiseen potenssiin).

Datassa on joidenkin maiden osalta hieman puutteita, mitä on pyritty täydentämään korvaavilla tiedoilla niin paljon kuin mahdollista. Pääasiassa puutteet ovat yksittäisiä ja koskevat selitettäviä muuttujia. Yksi toistuva aukko on kuitenkin se, että vertailu-

kelpoista tietoa työttömyysturvan tasosta ei ole saatavilla Itä-Euroopan maista (Unkari, Tšekki, Puola, Slovakia) koko vertailujakson ajalta. Näiden maiden osalta tarkasteluajanjakso on siis lyhyempi.

Vaikutukset ovat vahvasti sukupuolittuneita

Ensimmäinen havainto analyysin tuloksista on se, että määräaikaisten työsopimusten sääntelyn vapauttamisen vaikutukset ovat hyvin erilaisia miehille ja naisille. Miesten osalta näyttää siltä, että sääntelyn purkaminen ainoastaan siirtää työllisyyttä koko-aikatyöstä osa-aikatöihin. Miehillä regressiomallin tuottama reformien yhteys³ osa-aikatyöllisyyteen on regressiokertoimella mitattuna 0,60** ja koko-aikatyöllisyyteen -0,54'. Naisten osalta työllisyys kuitenkin näyttää kasvavan kauttaaltaan, tosin enem-

män osa-aikaisissa (1,45*) kuin koko-aikaisissa (0,85*).

Toinen havainto on, että vaikutus on erilainen nuorissa aikuisissa kuin kaikissa työikäisissä. Näyttää siltä, ettei määräaikaisten vapauttaminen lisää lainkaan nuorten aikuisten mahdollisuuksia päästä koko-aikatyöihin: miesten osalta se päinvastoin vähentää selvästi koko-aikatyöllisyyttä (-1,19*). Nuorten naisten osalta vaikutusta koko-aikatyöllisyyteen ei ole (0,02). Määräaikaisten vapauttaminen näyttää tarjoavan nuorille ainoastaan osa-aikatöitä: naisten osalta regressiokerroin on 1,09* ja miesten osalta 0,85*. Voidaan toki argumentoida, että nuoret naiset hyötyvät, sillä osa-aikatyöllisyys kasvaa vähentämättä koko-aikaisia. Nuoret miehet näyttävät kuitenkin olevan näiden uudistusten selkein häviöjä. Tältä osin tulokset ovat samansuuntaisia kuin mitä Blanchard & Landier (2002) sekä Dieckhoff & Steiber (2012) ovat esittäneet.

Taulukko1: Kiinteiden vaikutusten regressiomallin tulokset, kaikki työikäiset

	Koko-aikatyöllisyys*		Osa-aikatyöllisyys*	
	Naiset	Miehet	Naiset	Miehet
Määräaikaisten sopimusten sääntelyn purkaminen	0,85* (0,41)	-0,54 (0,30)	1,45* (0,61)	0,60* (0,18)
Vakituisten sopimusten sääntelyn purkaminen	1,13 (1,54)	0,35 (1,12)	3,31 (2,09)	1,14 (0,76)
Kontrollimuuttajat	N	N	N	N
Interaktiomuuttajat	N	N	N	N
Vakio	59,54*** (6,70)	67,04*** (10,66)	32,94* (10,80)	18,24*** (4,55)
Havaintoja	367	367	367	367
Selitysaste R2 (within)	0,56	0,57	0,43	0,53
F-arvo	24,33***	74,49***	11,60***	39,87***

* Koko/osa-aikatyöllisten osuus työikäisestä väestöstä

³ ' = Merkitsevä 10 % merkitsevyystasolla, vastaavasti * = 5 %, ** = 1 %, *** = 0,1 %

Taulukko 2: Kiinteiden vaikutusten regressiomalli, 24-29-vuotiaat

	Kokoaikatyöllisyys*		Osa-aikatyöllisyys*	
	Naiset	Miehet	Naiset	Miehet
Määräaikaisten sopimusten sääntelyn purkaminen	0,02 (0,55)	-1,19* (0,49)	1,09* (0,40)	0,85* (0,27)
Vakituisten sopimusten sääntelyn purkaminen	0,81 (2,10)	-1,02 (1,83)	3,33* (1,27)	1,77 (1,02)
Kontrollimuuttajat	N	N	N	N
Interaktiomuuttajat	N	N	N	N
Vakio	77,59** (22,98)	75,90*** (16,02)	6,00 (7,77)	6,62 (5,36)
Havaintoja	311	311	311	311
Selitysaste R2 (within)	0,52	0,58	0,42	0,52
F-arvo	73,74***	127,0***	47,87***	40,04***

* Koko/osa-aikatyöllisten osuus työikäisestä väestöstä

Kolmas havainto on oikeastaan johtopäätös kahdesta edellisestä. Empiiriset tulokset viittaavat siihen, että määräaikaisten vapauttaminen ilman muutoksia vakituisten työsuhteiden sääntelyssä aiheuttaa kahdenlaisista substituutiota osa-aika- ja kokoaikatyöllisyyden osalta: toisaalta työllisyyttä siirtyä kokopäivätyöstä osa-aikatyöhön, ja toisaalta miehiltä naisille (Kuvio 1). Tämä kaksisuuntainen substituutio aiheuttaa sen, että miesten koko-aikatyö vähenee, ja eniten lisääntyy naisten osa-aikatyö. Miesten osa-aikatyö lisääntyy myös, mutta maltillisemmin. Samoin myös naisten koko-aikatyö lisääntyy maltillisesti, joskaan ei nuorten keskuudessa, vaan oletettavasti vanhemmissa ikäryhmissä.

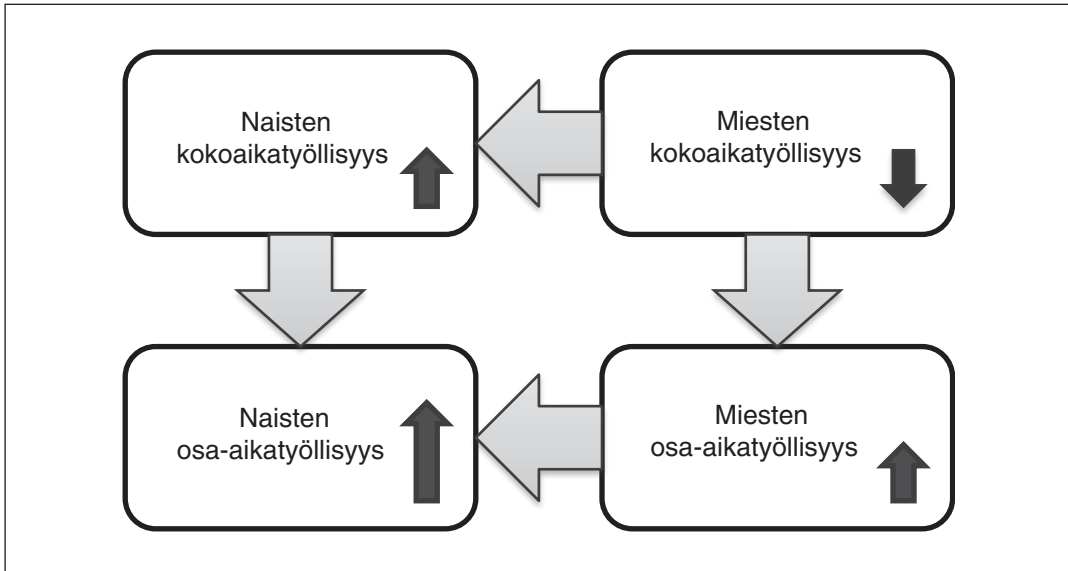
Neljäs havainto on puolestaan se, että määräaikaisten sopimusten sääntelyn purkamisella on ainakin maltillinen yhteys vastentahtoisen osa-aikatyöllisyyden lisääntymisen kanssa. Yhteys on tosin tilastolli-

Taulukko 3: Reformien vaikutus ei-vapaaehtoiseen osa-aikatyöllisyyteen, kiinteiden vaikutusten regressio, kaikki työikäiset

	Ei-vapaaehtoinen osa-aikatyö**	
	Naiset	Miehet
Määräaikaisten sopimusten sääntelyn purkaminen	0,37 (0,49)	0,29* (0,13)
Vakituisten sopimusten sääntelyn purkaminen	2,05* (0,82)	0,47 (0,33)
Kontrollimuuttajat	N	N
Interaktiomuuttajat	N	N
Vakio	5,78 (11,80)	1,59 (3,29)
Havaintoja	371	371
Selitysaste R2 (within)	0,36	0,49
F-arvo	28,74***	379,6***

**Ei-vapaaehtoisten osa-aikaisten osuus kaikista työllisistä

Osittaisista työmarkkinareformeista seuraava kaksisuuntainen substituutiovaikutus. Pienet nuolet viittaavat kokonaisvaikutukseen kussakin osaryhmässä.

sesti merkitsevä vain miesten osalta (0,29*). Myös naisten osalta yhteys on positiivinen (0,37), ja jopa voimakkaampi kuin miehillä, mutta se ei kuitenkaan ylitä tilastollisen merkitsevyyden rajaa.

Vakituksia työsopimuksia koskevan sääntelyn vaikutuksista ei valitettavasti tällä menetelmällä saada paljoakaan tietoa, sillä vakituisten sopimusten sääntelyssä on hyvin vähän maiden sisäistä variaatiota yli ajan. Tästä johtuen merkitsevyydet ovat heikkoja, ja tulokset tältä osin epävarmoja.

Osittaiset reformit voivat johtaa kahden kerroksen työmarkkinoihin

Tutkimustiedon valossa on syytä vahvasti epäillä, että osittaisilla työmarkkinareformeilla, eli määräaikaisten työsopimusten sääntelyn purkamisella muuttamatta vakinaisten sopimusten sääntelyä, on työsopimusten keskimääräistä laatua heikentäviä

vaikutuksia. Siitä ei sen sijaan ole varmuutta, lisäävätkö ne kokonaistyöllisyyttä vai eivät. Empiirinen analyysi antaa tältä osin tukea ”Free Market Seeking” -hypoteesille, jonka mukaan työnantajat sopeuttavat tarjoamaansa työtä tarvittaessa epätyypillisenä teetettäväksi, mikäli sille on olemassa lainsäädännölliset kannusteet.

Tässä artikkelissa esitettyjen empiiristen tulosten perusteella määräaikaistyyppien sääntelyn purkaminen näkyy myös osa-aikaistyyppien lisääntymisenä, ei pelkästään määräaikaisten työsuhteiden lisääntymisenä. Kuitenkaan tulosten valossa ei voida yksioikoisesti väittää, että määräaikaistyyppien vapauttaminen pelkästään jakaisi koko-aikatyötä useammille osa-aikaisille.

Osittaisien työmarkkinareformien vaikutukset ovat selkeän erilaiset sukupuolten välillä sekä eri ikäryhmissä. Koko-aikatyön määrä näyttää lisääntyvän ainoastaan yli 30-vuotiaiden naisten keskuudessa, mutta osa-aikatyö kaikissa tarkasteluryhmissä.

Huomionarvoista onkin, että määräaikaisuuksien vapauttaminen näyttää heikentävän mahdollisuuksia päästä kokoaikaisen työn piiriin nimenomaan nuorilla aikuisilla, jotka ovat tekemässä siirtymää työmarkkinoille. Nuorten naisten osalta tilanteeseen voi vaikuttaa myös synnytyksiä johtuva syrjintä työhönotossa, minkä seurauksena työpaikkoja tarjotaan mieluummin epätyypillisiin työsuhteisiin.

Reformeista hyötyvät mahdollisesti ne, joilla ei ole edellytyksiä päästä vakituisen kokoaikaiseen työsuhteeseen, mutta jotka sääntelyn vapauttamisen myötä mahdollisesti pääsevät työttömyydestä epätyypilliseen työhön. Suurimmat häviäjät ovat taas niitä, jotka olisivat muutoin päässeet normaaliin työsuhteeseen, mutta reformien myötä joutuvat tyytymään epätyypilliseen työhön.

Tämän artikkelin tarkastelun ulkopuolelle jää vielä joitain kuvioon mahdollisesti voimakkaastikin vaikuttavia tekijöitä. Yksi merkittävimmistä on itsensä työllistämisen merkitys. Onko sittenkin niin, että epätyypillisten palvelussuhteiden sääntelyn tiukentaminen johtaisi vain epäitsenäisten itsensä työllistäjien (dependent self-employed), eli palkansaajaan rinnastettavien yrittäjien, määrän kasvuun? Aihepiiriä ei ole vielä järin laajasti tutkittu empiirisin menetelmin. Tämän artikkelin empiirisen analyysin ulkopuolelle jäävät myös globalisaation rooli mahdollisena muutosten selittäjänä, tuotemarkkinasääntelyn merkitys, sekä talouden palveluvaltaistumisen ja työmarkkinasääntelyn välinen yhteys.

Suomi on maa, joka – toisin kuin Saksa ja Tanska – ei ole vielä lähtenyt radikaalisti uudistamaan työmarkkinoitaan. Paine rakenteellisille uudistuksille on kuitenkin ollut suuri jo useiden vuosien ajan. Mikäli Suomessakin päädytään lähivuosina uudistamaan työmarkkinarakenteita, olisi hyvä kiinnittää huomiota myös työmarkkinoiden

duaalisuuteen. Vakituksia työntekijöitä koskeva sääntely, mukaan lukien irtisanomisuoja, on Suomessa varsin keskimääräisellä tasolla, ja määräaikaisia koskeva sääntely hieman keskiarvoa vähäisempää. Vaikkei Suomi ole työmarkkinoiden osalta läheläkään Espanjaa tai Italiaa, olisi silti epäuskottavaa argumentoida, ettei työmarkkinoiden duaalisuusongelma koskisi Suomea lainkaan. OECD:n Suomen maaraportti *How does FINLAND compare?* (2014) kiinnittääkin huomiota juuri työmarkkinoiden duaalisuuden vahvistumiseen: *“Maintaining a flexible labour market is an important condition to reignite growth in Finland, but this needs to be balanced against the costs of a dual marketplace with an increasing share of non-regular workers in lower-quality jobs.”* (suom. *Joustavien työmarkkinoiden säilyttäminen on tärkeä talouskasvun uudelleenkäynnistämisen edellytys Suomessa, mutta sitä vastaan tulee huomioida duaalisista työmarkkinoista koituvat kustannukset, ml. kasvava epätyypillistä työtä tekevien osuus heikkolaatuisissa töissä.*)

Mikäli tavoitteena on vakituisten ja kokoaikaisen työpaikkojen lisääminen, ei ole järin realistista kuvitella, että se tapahtuisi pelkästään määräaikaisen palkkausta helpottamalla, ainakaan ilman yhteiskunnallisesti kielteisiä sivuvaikutuksia. Samoin on hyvä pitää mielessä, että juridisista rajoitteista huolimatta kannusteiden luominen määräaikaisen työvoiman käyttöä suosivaksi ennen pitkää muovaa työmarkkinoita niin, että vakituksia töitä korvataan määräaikaisilla, jotka voivat kaiken lisäksi olla samalla osa-aikaisia.

Lähteet

Akyol, M., Neugart, M. & Pichler, S. (2013) *Were the Hartz Reforms Responsible for*

- the Improved Performance of the German Labour Market? *Economic Affairs*. Helsinki, Vol. 33 Issue 1, 34–47.
- Bassanini, A. & Duval, R. (2006) *Employment Patterns in OECD Countries: Re-assessing the Role of Policies and Institutions*. OECD Social, Employment and Migration Working Papers no. 35. OECD Publishing.
- Bassanini, A. & Venn, D. (2007) *Assessing the Impact of Labour Market Policies on Productivity A Difference-in-Differences Approach*. OECD Social, Employment and Migration Working Papers.
- Bentolila, S., Dolado, J. & Jimeno, J. (2008): *Two-tier Employment Protection Reforms: The Spanish Experience*. CESifo DICE Report, Ifo Institute for Economic Research at the University of Munich, vol. 6(4), 49–56, Joulukuu.
- Blanchard, O. & Landier, A. (2002) *The Perverse Effects of Partial Labor Market Reform: Fixed Duration Contracts in France*. *Economic Journal*, Vol. 112, 214–244.
- Boeri, T. & Garibaldi, P. (2007) *Two Tier Reforms of Employment Protection: a Honeymoon Effect?* *Economic Journal*, Royal Economic Society, vol. 117(521), 357–385, 06.
- Booth, A.; Francesconi, M. & Frank, J. (2002) *Temporary Jobs: Stepping Stones or Dead Ends?* *The Economic Journal*. Royal Economic Society, Vol. 112(480), F189–F213.
- Dieckhoff, M. & Steiber, N. (2012): *Institutional reforms and age-graded labour market inequalities in Europe*. *International Journal of Comparative Sociology*, Vol. 53 No. 2, 97–119.
- Doeringer, P. & Piore, M. (1971) *Internal Labor Markets and Manpower Adjustment*. New York: D.C. Heath and Company.
- Dolado, J., Ortigueira, S. & Stucchi, R. (2012) *Does dual employment protection affect TFP? Evidence from Spanish manufacturing firms*. CEPR Discussion Papers 8763.
- Dustmann, C., Fitzenberger, B., Schönberg, U. & Spitz-Oener, A. (2014) *From Sick Man of Europe to Economic Superstar: Germany's Resurgent Economy*. *Journal of Economic Perspectives* Vol. 28 No. 1, 167–188.
- Fournier, J. & Koske, I. (2012) *The determinants of earnings inequality: evidence from quantile regressions*. *OECD Journal: Economic Studies*, Vol. 1, 7–36.
- Green, F. (2008) *Subjective Employment Insecurity Around The World*. *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society*. Cambridge Political Economy Society, Vol. 2 No. 3, 343–363.
- Hevenstone, D. (2010) *National Context and Atypical Employment*. *International Sociology*, Vol. 25, 315–347.
- ICTWSS (2013) *Database on Institutional Characteristics of Trade Unions, Wage Setting, State Intervention and Social Pacts in 34 countries between 1960 and 2007*. Amsterdam Institute for Advanced labour Studies.
- Kahn, L. (2010): *Employment Protection Reforms, Employment and the Incidence of Temporary Jobs in Europe: 1996-2001*. *Labour Economics*, Vol. 17, 1–15.
- OECD (2011): *Divided We Stand: Why Inequality Keeps Rising*. Paris: OECD.
- OECD (2014a): *Employment Outlook 2014*. OECD Publishing.
- OECD (2014b): *How does FINLAND compare?* < <http://www.oecd.org/finland/EMO-FIN-EN.pdf>>
- Saint-Paul, G. (1996) *Dual labor markets: a macroeconomic perspective*. Cambridge, Mass: MIT Press.

Miksi Suomi sukeltaa – lastuja 2010-luvulta

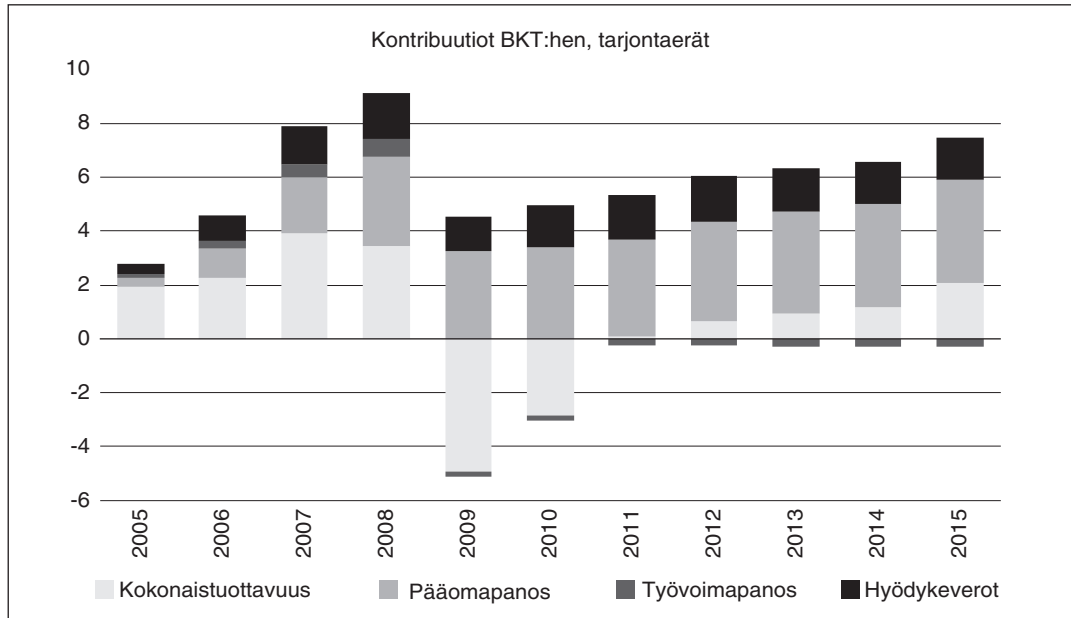
Juha Honkatukia¹

Suomen talouden huono viimeaikainen kehitys ja siihen vaikuttaneet tekijät ovat hyvin tunnettuja, ja niistä on vedetty vahvoja talouspoliittisia johtopäätöksiä. Huonojen uutisten lista alkaa vientiteollisuuden suuntautumisesta investointitavaroiden tuotantoon, joiden kysyntä kärsii Euroopan hitaasta elpymisestä; listaa jatkavat Venäjän supistuva talous, jonka vaikutuksille Suomi on myös erityisen altis; Nokian alamäestä johtuva tuottavuuden romahdus; sekä viennin heikentynyt hintakilpailukyky. Supistuvan talouden takia Suomen julkinen velka on kasvanut viime vuosina nopeasti. Poliittisia johtopäätöksiä edustavat hallituksen huonon kierteen katkaisemista tavoitteleva julkistalouden sopeutusohjelma ja kilpailukyvyyn parantamiseen tähtäävät rakenneuudistukset. Tämän kokonaisuuden

se on nimennyt strategiseksi ohjelmaksi. VATT:n tuoreessa raportissa tarkastellaan Suomen talouden kehitystä vuoteen 2030 asti. Raportin keskeisiä havaintoja on, että Suomen talouden rakenne on muuttunut sekä toimialojen näkökulmasta että tuoterakenteen osalta. Tällä voi olla suuri merkitys talouspolitiikan kannalta, koska ei ole selvää, että palvelualueiden kehitystä tuetaan parhaiten toimenpiteillä, jotka ovat pitkään toimineet teollisuuden kohdalla. Raportissa arvioidaan kuitenkin, että hallituksen rakennepoliittinen ohjelma ja eläkeuudistus vahvistavat toteutuessaan talouden kasvupotentiaalia. Kysymystä siitä, kuinka suuri merkitys on ollut investointiympäristön muuttumisella, maailmankaupalla tai kotimaisilla työmarkkinoilla ei sen sijaan ole aiemmin juuri avattu. Tässä artikkelissa

¹ Juha Honkatukia, KTT, dosentti, Senior Principal Scientist, VTT Research Centre

Kuvio 1. Tarjontaerien vaikutukset bruttokansantuotteeseen vuosina 2005 – 2015

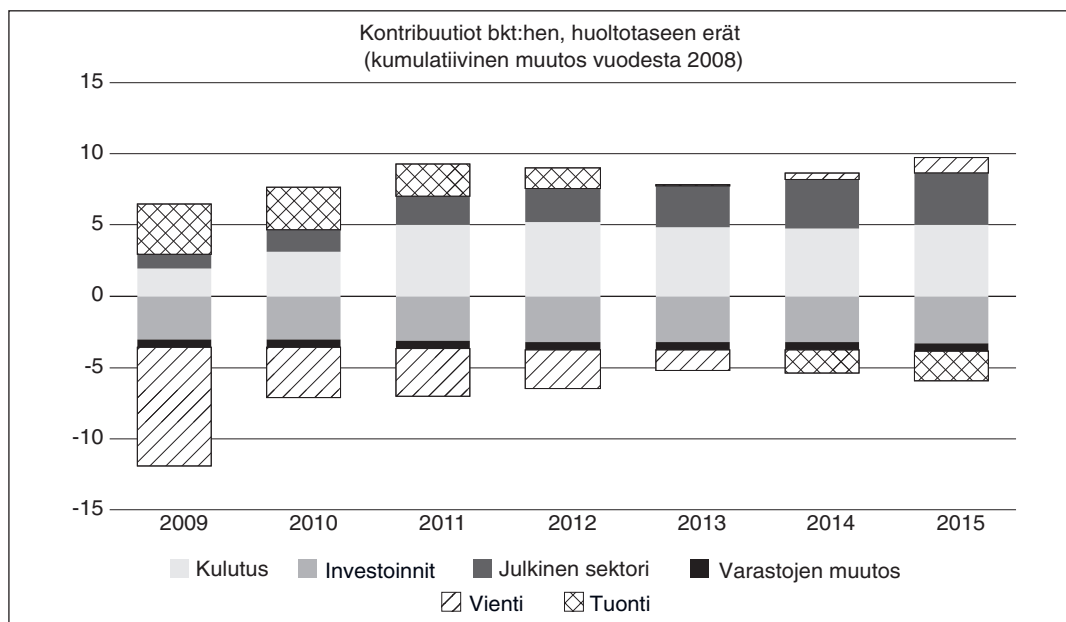
tarkastellaan talouden kehitystä historiallisen tarkastelun avulla.

Millainen sitten on se muuttunut rakenne, jota pyritään korjaamaan? Koko kansantalouden tasolla viime vuosien huonon kehityksen ja tuottavuuden kasvun yhteys on helposti nähtävissä. Kuvioon 1 on kuvattu kansantuotteen kehitys tarjontaerien kontribuutioiden valossa vuosien 2005 ja 2015 (arvio) välillä. Kun kansantuote kasvoi vuodesta 2005 vuoteen 2008 noin yhdeksän prosenttia, se ei vuonna 2009 tapahtuneen yli viiden prosentin romahduksen jälkeen ole vielä saavuttanut vuoden 2008 tasoa. Koko kansantalouden tasolla keskeinen syy on ollut tuottavuuden romahtaminen vuonna 2009. Myös työvoimapanoksen kasvukontribuutio on edelleen negatiivinen eikä ole toipunut vuoden 2008 tasolle. Rakennemuutos näyttäytyy jo selvemmin, kun tarkastellaan vain kansantuotteen käytön pääeriä. Kuviossa 2 tarkastellaan huoltotaseen kehitystä

vuodesta 2008 vuoteen 2015. Kuvio havainnollistaa, kuinka ensi sijassa viennin äkillinen romahdus vuonna 2009 on kansantuotteen laskun takana. Vienti ei myöskään ole elpynyt, vaan sen kasvukontribuutio vuodesta 2008 lähtien on edelleen negatiivinen. Sama pätee myös investointeihin. Yksityinen ja julkinen kulutus ovat sen sijaan kasvattaneet kansantuotetta lähes kaikkina vuosina. Kuvioista ilmenee myös, kuinka tuontikin on supistunut, mikä kuvanee ennen kaikkea välituotteiden ja investointihyödykkeiden tuonnin vähenemistä.

Tarjontanäkökulmasta on siis selvää, että kansantalouden toipuminen on sekä tuottavuuskasvun että työn tarjonnan kasvattamisen varassa. Kysyntänäkökulma korostaa viennin elvytystä, johon strateginen ohjelma tähtää pyrkimällä kohentamaan hintakilpailukykyä sekä työn tarjontaa kasvattamalla että lähivuosisien palkkainflaatiota hidastamalla.

Kuvio 2. Huoltotaseen erien vaikutukset bruttokansantuotteeseen vuosina 2005 - 2015

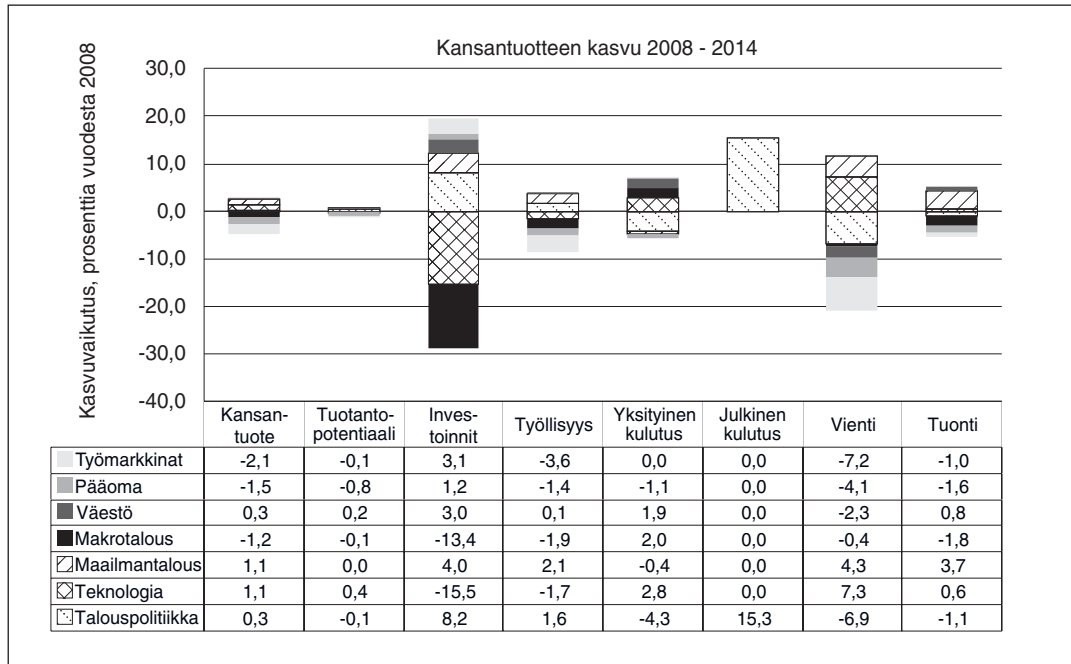
Mutta entä jos mennään syvemmälle? Näyttäytyvätkö tuottavuuden romahdus ja heikko hintakilpailukyky keskeisinä ongelmina myös historiallisessa tarkastelussa, jossa talouden kehitystä tarkastellaan eksogeenisten tekijöiden vaikutusten hajotelmana, ja jossa pyritään eristämään osatekijöiden vaikutukset tarkasteltavaan muuttujaan? Tällaisessa tasapainomallein tehtävässä historiallisessa tarkastelussa tarkastellaan toteutunutta kehitystä talouden rakenteellisten parametrien muutoksen valossa. Nämä muutokset kuvaavat kulutustottumuksissa ja esimerkiksi säästämisasteessa toteutuneita muutoksia, hyödykkeiden viennin ja vienti- ja tuontihintojen muutoksia, toimialojen tuotannon tai tuottavuuden muutoksia tai vaikkapa investointien tuotto-odotusten muutoksia. Talouspolitiikassa – julkisessa kulutuksessa, tulonsiirroissa ja verotuksessa – tapahtuneita muutoksia pidetään tarkastelussa niin ikään rakenteellisina. Muutoksia

kohdellaan eksogeenisinä, ja simuloinnin avulla pyritään vastaamaan kysymykseen: kuinka esimerkiksi kansantuote olisi muuttunut, jos vain kyseinen eksogeeninen muutos olisi toteutunut?

Tässä vuosien 2008 ja 2014 välillä tapahtuneet muutokset on jaoteltu seitsemään ryhmään:

1. Työmarkkinat: reaali-palkkojen muutos
2. Pääoma: toimialakohtaisen pääomakannan muutos
3. Väestö: työikäinen, vanhus- ja koko väestön muutos
4. Makrotalous: ulkomaisten sijoitusten tuoton muutokset, investointien tuotto-odotusten muutokset, kotitalouksien kulutusalttiuden muutokset
5. Maailmantalous: viennin trendien sekä vienti- ja tuontihintojen muutokset
6. Teknologia: toimialakohtainen kokonaistuottavuuden muutos

Kuvio 3. Vuosien 2008 – 2014 talouskehityksen historiallinen simulaatio

7. Talouspolitiikka: Julkisen kulutuksen ja investointien muutokset, välillisen ja välittömän verotuksen muutokset, tulonsiirtojen muutokset

Kuvioon 3 on koottu historiallisen simuloinnin tuloksia eräiden makrotason muuttujien osalta. Talouspolitiikan kannalta keskeinen kysymys on, miksi työttömyys on kasvanut? Historiallisen tarkastelun valossa tähän on neljä pääsyytä. Ensinnäkin, reaali-palkat ovat liian korkeat, ja ne yksinään selittäisivät työllisyyden reilun viiden prosentin heikkenemisestä kolme neljäsosaa. Mutta syitä on muitakin. Makrotaloudelliset tekijät yksinään olisivat heikentäneet työllisyyttä noin kahdella prosentilla, ja teknologinen kehitys lähes yhtä paljon. Viimeisenä merkittävänä tekijänä näyttäytyy myös pääomakannan lasku, joka yksin olisi laskenut työllisyyttä vajaan puolentoista prosentin verran. Maa-

ilmantalouden vaikutus sen sijaan on ollut positiivinen, mikä kuvaa myös viennin muutosta työvoimavaltaisempien toimialojen tuottamien hyödykkeiden ja palvelujen valmistukseen. Myös talouspolitiikka on ollut työllisyyttä tukevaa.

Silmiinpistävää tuloksissa on myös investointien lasku, jonka takana ovat ennen kaikkea teknologian vaikutus – muutos vähemmän pääomaintensiiviseen suuntaan – sekä makrotalouden alle sijoittuva tuotto-odotusten heikkeneminen. Näistä vaikutuksista edellinen heijastaa rakennemuutosta, mutta jälkimmäinen viittaa siihen, että investointi-ilmapiiiri on pysynyt epäsuotuisana. Talouspolitiikka sen sijaan on tukenut investointeja. On silmiinpistävää, että työmarkkinatekijät eivät selitä investointien laskua.

Viennin osalta reaali-palkat näyttäytyvät keskeisenä synnä viime vuosien heikkoon

kehitykseen. Hintakilpailukyky on siis historiallisen tarkastelun mukaan heikko. Maailmantalouden vaikutus on ollut positiivinen, muun muassa vaihtosuhte on kehittynyt suotuisasti pitkän heikkenemisen kauden jälkeen. Teknologian kehitys ja talouspolitiikka ovat molemmat tukeneet viennin kasvua. Pääomakannan lasku sen sijaan on heikentänyt vienninkin kehitystä.

Koko kansantuotteen osalta reaali-palkat ja pääomakannan pieneneminen näyttävät keskeisinä syinä laskuun, kun sen sijaan teknologian vaikutus on vuoteen 2014 mennessä jo positiivinen. Kuviossa on myös raportoitu potentiaalisen kansantuotteen muutos, johon eniten on vaikuttanut pääomakannan supistuminen.

Historiallisen simulaation valossa näyttää selvältä, että huoli reaali-palkoista on perusteltua sekä viennin että työllisyyden näkökulmista. On myös selvää, että talouspolitiikalla on ollut monella tapaa elvyttävä vaikutus, jota ilman kansantuote olisi sukeltanut vielä syvemmälle. Talouspolitiikan mahdollisuuksien rajallisuutta osoittaa kuitenkin se, että vaikka reaali-palkkakehitys ja talouspolitiikka ovat tukeneet investointeja – on silti investointien supistuminen tuotantopotentiaalın keskeisin selittäjä.

Lähteet:

- Juha Honkatukia ja Markku Lehmus (tulossa): Suomen talous 2015–2030: Laskelmia politiikkatoimien vaikutuksesta. Valtion taloudellinen tutkimuskeskus VATT, Tutkimuksia, Helsinki.
- Juha Honkatukia and Kimmo Marttila (2011): The effects of energy taxes on energy consumption in Finland between 1995 and 2004 – An historical analysis using the VATTAGE model. Research reports 162, VATT, Helsinki.
- Juha Honkatukia (2009): VATTAGE – A Dynamic, Applied General Equilibrium Model of the Finnish Economy. Research reports 150, VATT, Helsinki.

Osataanko pitkän aikavälin ennakointia hyödyntää Suomessa tarpeeksi? – Esimerkkinä VATTAGE-mallin uusimmat tulokset

Johanna Alatalo¹

Maailma on muuttunut monilta osin yhä vaikeammin ennakoitavaksi. Samalla ennakoitiedon tarve on kasvanut. Ajatus ei ole mitenkään uusi ja omaperäinen, mutta ehkä se on kuitenkin tosi. Kun ”todennäköisintä” kehityskulkua ei ehkä pystytä arvaamaan, voidaan simulointimallissa tehdä useita erilaisia oletuksia, jotka havainnollistavat, millaisia vaikutuksia näillä oletuksilla toteutuessaan olisi. Vaihtoehtoisten skenaarioiden ohella on tarvetta myös mallintaa jo tehtyjen tai nähtävissä olevien politiikkapäätösten pidemmän aikavälin vaikutuksia – ”todennäköinen” kehityskulku. Esimerkiksi koulutuspolitiikan suunnittelussa tarvitaan ennakoitietoa siitä, millainen maailma olisi pidemmällä aikavälillä sen valossa, mitä nyt tiedetään.

Laskennalliset yleisen tasapainon mallit – jollainen VATTAGE² on – soveltuvat hyvin myös politiikkavaihtoehtojen arviointiin. Tarkemmin sanottuna juuri politiikka-vaikutusten arviointiin malleja alun perin on kehitettykin - aiheina muun muassa veropolitiikka, kauppapolitiikka tai ympäristöpolitiikka. Myös Suomessa VATTAGEa on hyödynnetty politiikkavalmistelussa ja politiikan vaikutusten arvioinnissa mm. energiapolitiikassa ja alue-ennakoinnissa (mm. Honkatukia ja Tamminen 2013; Ahokas ja Honkatukia 2011). Ministeriöiden tilaamien tutkimusten lisäksi mallilla on tuotettu lukuisia muita raportteja, joita on tai ainakin olisi voitu päätöksenteossa hyödyntää.

¹ Johanna Alatalo, VTL, neuvotteleva virkamies, työ- ja elinkeinoministeriö

² VATTAGE on VATTissa kehitetty pitkän aikavälin malli.

Aina raja sen välillä, tarjoaako malli tietoa politiikkavaihtoehdoista vai yleisemmin toimintaympäristön muutoksista, ei myöskään ole yksiselitteinen. Esimerkiksi VATTin tuoreet raportit (Ahokas ym. 2015, Honkatukia ja Lehmus 2015) on tuotettu osana työvoima- ja koulutustarpeiden ennakkointia³ Niissä ei siis ole arvioitu kattavasti erilaisia politiikkavaihtoehtoja – mutta ne tuottavat silti mielenkiintoista tietoa siitä, miten nyt valmisteilla olevat politiikkamuutokset vaikuttaisivat. Tässä katsauksessa käytetäänkin esimerkkinä juuri näitä raportteja ja keskustellaan niiden kautta mallien hyödyntämisestä ja mallityön resursoinnista.

Perusura: miltä maailma näyttää, jos politiikka ja/tai toimintaympäristö eivät merkittävästi muutu?

Mallikielellä perusura tarjoaa ensinnäkin vertailukohdan, ns. ”business as usual” – kehityksen, johon muita mallilla tuotettuja ja politiikkavaihtoehtoja tai vaihtoehtoisia skenaarioita verrataan. Kuitenkaan perusurakaan ei tarkoita sitä, että maailma ei muuttuisi: perusurassa tehtyjen oletusten vaikutukset muokkaavat maailmaa ja osin kumuloituvat pitkällä aikavälillä.

Esimerkiksi uusimmassa perusurassa (Honkatukia ja Lehmus 2015) keskeinen tekijä on se, että ikärakenteen muutos rajoittaa työvoiman tarjonnan kasvua (työvoiman tarjonnan kasvukontribuutiota). Perusuralla näkyy hyvin selvästi Suomen pitkän aikavälin haaste eli ikärakenteen muutos. Se merkitsee paitsi rajoitetta työvoiman tarjonnan

kasvulle, myös sitä, että ikäsidonnaiset menot tulevat voimakkaasti kasvamaan (perusuralla ei oleteta mitään tuottavuuden kasvua sote-sektorilla). Vanhushuoltosuhde ei juuri parane 2030-luvullakaan. Tässä ei toisaalta ole huomioitu kasvavaa maahanmuuttoa – ei sen työpanosta kasvattavia vaikutuksia, kuten ei myöskään siitä syntyviä kustannuksia. Toki ikääntymiseen liittyvät oletukset ovat olleet mukana perusurassa ja skenaarioissa jo aiemminkin.

Joka tapauksessa ikärakenteen muutos selittää paljolti sitä, miksi BKT kasvaa keskimäärin vain 1,5 %. Tuottavuuskasvuksi on oletettu 1 %, jota voi pitää maltillisen realistisena maailmassa, jossa ei tehdä oletuksia siitä, miten digitalisaatio ja muu tekninen kehitys muuttaisivat tilannetta. Perusurallakin on kuitenkin oletettu, että kansainvälinen kauppa pidemmällä aikavälillä elpyy. Siitä puolestaan seuraa työllisyyden ja investointien elpyminen. Perusuralla noin puolet viennin kasvukontribuutiosta tulee yksityisistä palveluista.

Julkinen velka/BKT kasvaa perusuralla noin 95 prosenttiin v. 2030. Tämän jälkeen julkisen velan kasvu kääntyy laskuun. Vientien elpyminen ei siis riitä julkisen talouden ongelmien ratkaisemiseen hallituksen tavoitteiden mukaisesti. Monet raportin politiikkatoimet – vaikkakaan ei kaikki – onkin suunniteltu osaltaan ratkaisemaan pitkän aikavälin kestävyysvajetta. Seuraavaksi raportissa katsotaan pala palalta sitä, miten tilanne muuttuu erilaisten toimien seurauksena niin julkisen velan kuin talouskasvun ja työllisyydenkin näkökulmasta. Myöskään jo sovittu eläkeuudistus ei ole perusurassa mukana⁴,

³ ENKO-konsortiossa mukana ovat TEM, OKM, STM, VM ja OPH. Konsortio tilaa VATTilta ennakkointitietoa työvoima- ja koulutustarpeiden ennakkoinnin ja päätöksenteon tueksi.

⁴ Eläkeuudistuksen vaikutuksia ilman muita politiikkauudistuksia on tarkasteltu VATTin edellisessä raportissa (Ahokas ym. 2015). Kaikki yksityiskohdat ja raportointitapa eivät näissä kahdessa raportissa ole täysin samat, mutta tuloksia voi vertailla suuntaa antavasti.

vaan se tuodaan malliin myöhemmin – näin siksi, että saadaan vaihe vaiheelta kuvattua jokaisen politiikkapaketin lisävaikutus.

Politiikkatoimet – yksi kerrallaan malliin, jotta voidaan erottaa niiden vaikutukset

Perusuran rakentamisen jälkeen malliin lisätään politiikkatoimia yksi kerrallaan. Ratkaisu on hyvä siksi, että näin saadaan selvemmin kuvattua kunkin politiikkapaketin aiheuttama muutos. Mikäli resursseja olisi, olisi toki mahdollista laskea myös jokaisen toimen vaikutus erikseen, ilman muita toimenpiteitä, sekä lukuisia erilaisia politiikkayhdistelmiä jo ehdotetuista toimista. Pelkästään kunkin politiikkapaketin erillinen mallintaminen ei toisaalta riitä, koska niiden yhteisvaikutus ei aina (tai koskaan) ole vain osiensa summa. Joka tapauksessa tällä tavoin mallinnettuja tuloksia voidaan hyödyntää paitsi vaikutusten arvioinnissa, myös sen ymmärtämiseksi, millaisiin vaikutusmekanismeihin tulokset perustuvat.

a) Julkisten menojen sopeutuksen vaikutukset

Ensimmäiseksi malliin lisätään julkisten menojen sopeutus asteittain (noin 4 miljardilla v. 2019 tasolla). Hallitusohjelman mukaisesti suurimmat säästöt kohdistuvat opetukseen, tieteeseen ja kulttuuriin, sosiaalietuuksiin, kehitysapuun ja asiakasmaksuihin. Suurimmillaan leikkaukset ovat vuosina 2019-2020. Leikkausten kokonaisvaikutus on kulutusta leikkaava. Työllisyys laskee

perusuraan nähden etenkin lähivuosina. Samalla kotitalouksien kulutuskysyntä laskee ja siitä seuraa lähes julkisen kulutuksen kontribuution suuruinen BKT:n lasku. Toiseen suuntaan vaikuttaa kuitenkin se, että työllisyyden lasku alentaa palkkainflaatiota, joka parantaa viennin kilpailukykyä, joka puolestaan kasvattaa BKT:ta. Näiden erisuuntaisten vaikutusten lopputulema on se, että kokonaisuudessaan BKT alkuvuosina supistuu hieman.

b) Verotuksen muutosten vaikutukset (plus julkisten menojen sopeutus)

Seuraavaksi malliin lisätään verotuksen muutokset⁵. Nyt siis muutoksia verrataan jälleen perusuraan eli katsotaan, miten jo aiemmin lisätty julkisten menojen sopeutus ja veromuutokset yhdessä vaikuttaisivat. Raportin kuvioista voi kuitenkin hahmottaa myös erot pelkän julkisten menojen sopeutuksen ja siihen lisättyjen veromuutosten välillä.

Yhteensä verotus kiristyy 535 milj. v. 2019 tasolla. Kotitalouksien kulutuskysynnän kasvukontribuutio alenee lähes 3 %. Kotimarkkinoiden kasvu hidastuu. Se puolestaan hillitsee palkkainflaatiota, joka puolestaan tukee vientiä. Niinpä viennin kasvukontribuutio kasvaa (yli 3 %). BKT jää kuitenkin noin puoli prosenttiyksikköä matalammaksi kuin perusuralla koko 2020-luvun ajaksi.

c) Julkisen talouden sopeutus ja eläkeuudistus

Seuraavaksi malliin lisätään eläkeuudistus. Nyt siis mallissa on lisäksi mukana julkisen

⁵ 2016 työtulovähennys pieni- ja keskituloisille, ansiotuloverotukseen inflaatiotarkistus, CO2-veron alennuksen asteittainen poistaminen, harmaan talouden torjunta, polttoaineiden CO2-komponentti, tupakkaveron, autoveron alennus, ajoneuvoveron kiristys, vene- ja moottoriajoneuvovero

talouden sopeutus eli sekä julkisten menojen leikkaus että veromuutokset. Eläketurvakeskuksen arvion mukaan eläkeuudistus nostaa työllisyysastetta 1 prosenttiyksiköllä ja vähentää eläkemenoja 0,7 % v. 2025. Työn tarjonta kasvaa noin kolmella prosentilla perusurasta verrattuna. Uudistus lisää kotitalouksien tuloja, joka osin kompensoi kulutuskysynnän laskua. Myös tässä vaihtoehdossa palkkapaineet alenevat, nyt kuitenkin työn tarjonnan kasvun kautta, eikä työllisyyden laskun kautta, kuten edellisessä vaihtoehdossa. Työn tarjonnan kasvu on merkittävä, ja uudistus kääntyy vielä selvemmin viennin kasvuksi. BKT vuonna 2030 on prosenttiyksikön korkeampi kuin perusuralla. Eläkeuudistus siis (yli)kompensoi julkisen talouden sopeutuksen negatiivisen BKT-vaikutuksen.

d) Julkisen talouden sopeutus, eläke- ja soteuudistus

Seuraavaksi malliin lisätään edellisten toimien lisäksi soteuudistus. Soteuudistuksen toteuttamisesta ei tietenkään vielä paljoa tiedä, joten mallissa on lähdetty liikkeelle oletuksesta, että tavalla tai toisella uudistuksen avulla voidaan nostaa sote-alan tuottavuutta 0,5 % vuodessa. Yksi konkreettinen seuraus on, että uudistus hillitsee työvoimatarpeiden kasvua siitä, mitä se olisi ilman tuottavuuden kasvua. Toisin sanoen työvoiman tarpeen kasvu sote-alalla puolittuu. Samalla se merkitsee perusuraa heikompaa työllisyyskehitystä tällä sektorilla – mikä jälleen hillitsee palkkainflaatiota. Sote-alalta myös vapautuu työvoimaa muille sektoreille. Vientisektorit hyötyvät, erityisesti työvoimaintensiiviset vientisektorit

e) Julkisen talouden sopeutus, eläke- ja soteuudistus sekä kilpailukyypaketti

Lopuksi malliin lisätään vielä kilpailukyypaketti⁶. Palkkojen alentaminen alentaa ostovoimaa selvästi pidemmällä aikavälillä. Niinpä yksityisen kulutuksen kontribuutio jää negatiiviseksi. Viennin kontribuutio puolestaan kasvaa edelleen. BKT on vuonna 2030 noin 3 % korkeampi perusurasta verrattuna.

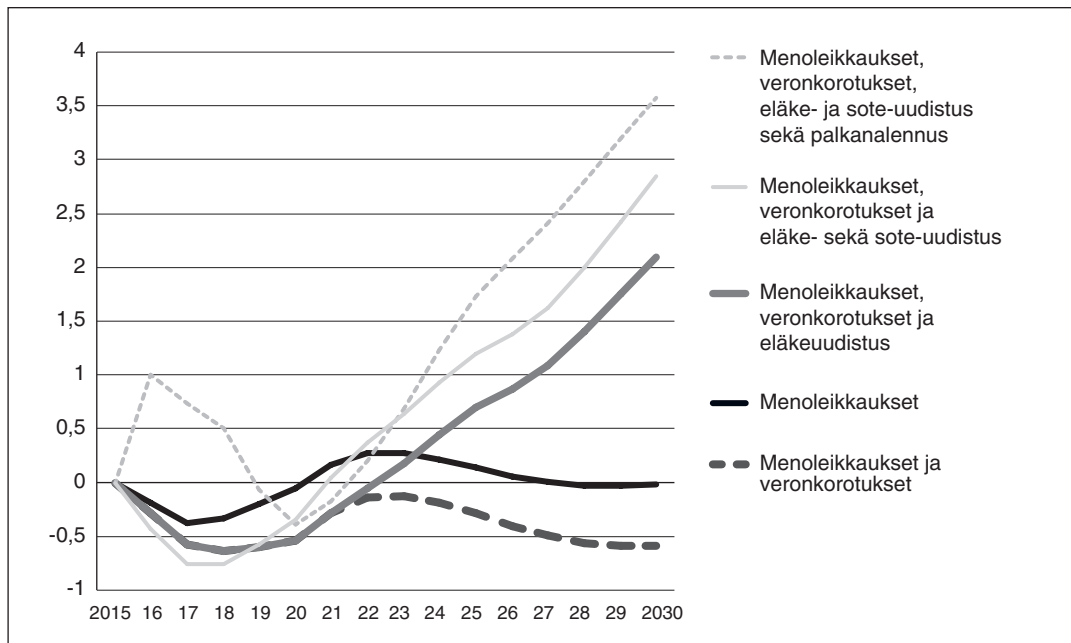
Keskustelua tuloksista – miten Suomi muuttuu?

Hallituksen yksi keskeinen tavoite on ollut vientiä tukeva politiikka. Se näyttää mallitulosten perusteella toteutuvan, jopa yllättävänkin voimakkaasti. Ennen kaikkea strategiset toimet hyödyttävät perinteisiä vientialoja. Silti myös palveluiden vienti kasvaa, mutta vähemmän kuin ns. perinteinen vienti. Selitys on se, että tavaravienti hyötyy palkkaleikkauksista palveluvientiä enemmän, koska tavaraviennin hintajousto on palveluviennin hintajousto suurempi. Ehkä yllättävänä voi pitää sitä, että viennin kasvukontribuutiota kasvattavat pidemmällä aikavälillä voimakkaammin muut toimet kuin palkkakustannusten suora leikkaaminen.

Juuri palkkakustannusten kehitys on se tekijä, joka selittää sitä, miksi kaikki politiikkatoimenpiteet vaikuttavat positiivisesti etenkin perinteisiin vientialoihin. Kaikissa vaihtoehdoissa palkkakustannusten nousua rajoittaa joko niiden suora leikkaus tai se, et-

⁶ Loppiainen ja helatorstai palkattomiksi, ensimmäinen sairaslomapäivä palkattomaksi, lomarahen enimmäismäärä, työnantajan sotemaksun alennus, lomien lyhentäminen

Kuva 1. Bruttokansantuote vuosina 2015-2030, ero perusurasta, %

Lähde: Honkatukia ja Lehmus 2015

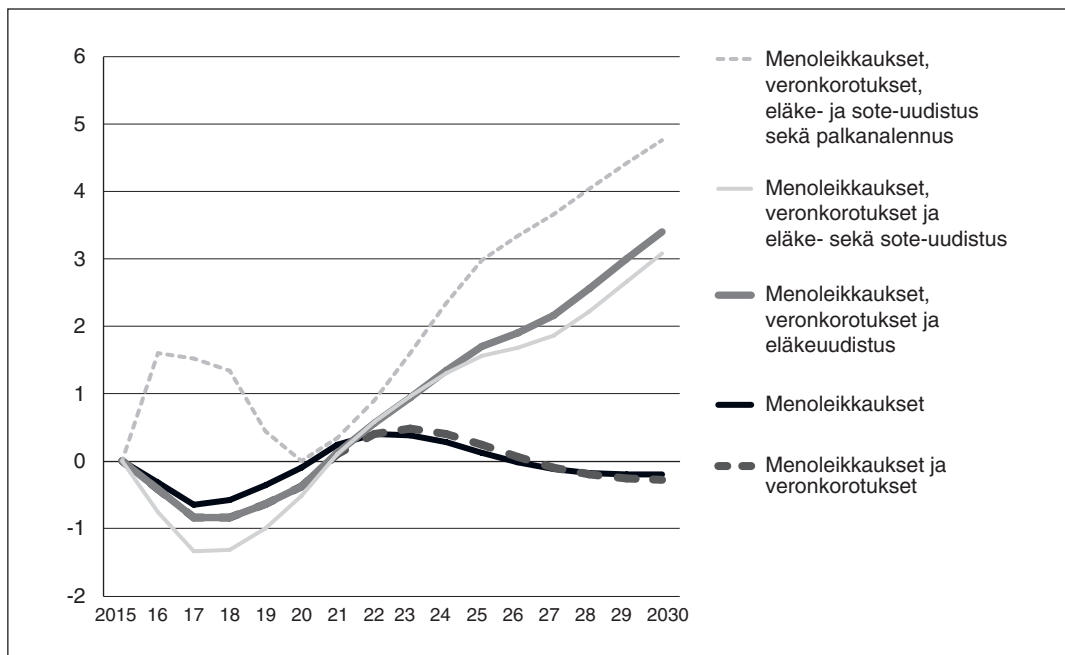
tä palkkainflaatio hidastuu. Palkkainflaation tai palkkakustannusten alenemisen taustalla olevat mekanismit kuitenkin eroavat merkittävästi: vaihtoehdossa a) palkkainflaatio hidastuu työllisyyden laskun vuoksi, vaihtoehdossa b) kotimarkkinoiden hidastuvan kasvun kautta, vaihtoehdossa c) työvoiman tarjonnan kasvun kautta, vaihtoehdossa e) palkkakustannuksia leikataan suoraan.

Entä mitä tapahtuu työllisyydelle ja BKT:n kasvulle? Pitkällä aikavälillä työllisyys paranee ennen kaikkea eläkereformin ja soteuudistuksen ansiosta. Työllisyys on 2030 noin 3 prosenttiyksikköä korkeampi kuin perusuralla. Myös palkkaleikkaukset parantavat työllisyyttä hieman, mutta merkittävämmiin lähivuosiin. Eläkeuudistus, soteuudistus ja palkkakustannusten leikkaus kasvattavat pitkällä aikavälillä BKT:tä; eri toimien vaikutukset ovat kuitenkin erisuuntaisia lyhyellä aikavälillä. Pelkkä julkisen talouden sopeu-

tus (menoleikkaukset + veromuutokset) alentaa BKT:tä hieman myös pitkällä aikavälillä. Yksityisen kulutuksen BKT-kontribuutio alenee kaikissa vaihtoehdoissa perusuraan verrattuna. Kaikki toimet vaikuttavat samansuuntaisesti, kotimarkkinoilta ja julkiselta sektorilta leikaten, vientisektorin palkkakustannuksia joko suoraan tai epäsuorasti, työn tarjonnan kautta, leikaten.

Toinen hallituksen keskeinen tavoite on julkisen velkaantumisen hillitseminen. Raportin mukaan velkasuhde taittuisi jo perusuralla vuoden 2030 jälkeen – mutta nousisi ennen sitä yli 90, ehkä 95 prosenttiin. Taso on korkeampi ja velkaantumisen taittuminen tapahtuisi selvästi myöhemmin kuin mitä hallitus tavoittelee. Raportin tuloksista nähdään, että pelkästään viennin elpyminen ei riitä julkisen talouden ongelmien ratkaisemiseen. Toisaalta niistä nähdään, että lähivuosiin velkasuhde kasvaa kaikista toimista

Kuva 2. Työllisyys vuosina 2015-2030, ero perusurasta, %

Lähde: Honkatukia ja Lehmus 2015

huolimatta. Kun yhdistetään kaikki toimet, ne riittävät painamaan velkasuhteen noin 60 % tasolle 2020-luvun lopulla.

Julkisen velkasuhteen kannalta suoria toimenpiteitä ovat verojen korotukset ja etuuskien leikkaukset, jotka kuitenkin toisaalta hidastavat talouskasvua – velkasuhteen alentamisen kannalta näihin toimiin liittyy siis kahdensuuntaisia vaikutuksia. Lopputulemana ne kuitenkin alentavat velkasuhdetta. Myös eläke- ja soteuudistusten vaikutus julkiseen velkaan on suuri – mutta ei suoraan, vaan talouskasvun kautta. Yhdistelmä, jossa ovat mukana sekä eläkeuudistus, soteuudistus, veronkorotukset ja menoleikkaukset, alentaa velkasuhdetta voimakkaimmin.

Raportti on tuotettu osana ENKO-konsortion tilaamaa työvoima- ja koulutustarpeiden ennakoimista, jossa käytäntönä on ollut ns. perusuran päivittäminen siten, että siihen sisällytetään jo päätetyt tai hallitus-

ohjelmaan sisällytetyt politiikkatoimet. Vasta sen jälkeen, työn seuraavassa vaiheessa, alkaa muita toimintaympäristön muutoksia koskevien vaihtoehtoisten skenaarioiden rakentaminen. Tavoitteena ei siis ole ollut politiikkavaihtoehtojen vaikutusten arviointi – mutta tulokset ovat silti mielenkiintoisia myös tästä näkökulmasta. Jossain määrin uusimpia perusuran päivityksiä (Honkatukia ja Lehmus 2015) voi myös verrata edellisen julkaisun skenaarioihin (Ahokas ym. 2015).

Pohdintaa

VATTAGE-mallia on hyödynnetty sekä ennakoinnissa, skenaariotyössä että politiikan valmistelussa. Mallit soveltuvat erityisen hyvin myös (talous)politiikan vaihtoehtojen a priori vaikutusten arviointiin, vaikkei niitä juurikaan siinä tarkoituksessa ole käytetty.

Aina jaottelu ennakoinnin ja politiikkavalmistelu välillä ei myöskään ole yksiselitteinen – ennakoinnissa syntyvää tietoa voidaan hyvin käyttää myös politiikkavalmistelu ja keskustelun taustamateriaalina.

Sekä ennakointitiedolle, skenaariotyölle että politiikan vaikutusten arvioinnille on kasvava tarve. Koko valtioneuvoston tarpeita palvelevan pitkän aikavälin mallityön resurssointi on kuitenkin ollut vähäistä ottaen huomioon sen, kuinka paljon tietotarpeita on. Mallia ja sen aineistoa on myös jatkuvasti kehitetty, niukoista resursseista huolimatta. Kun rahoitusresurssit ovat olleet niukat ja lisäksi työn luonne on sellainen, että se vaatii tutkijalta erikoisosaamista ja pitkää investointia osaamisen kehittämiseen, ei olekaan ihme, että mallityön hallitsevia henkilöitä on Suomessa hyvin vähän. Siihen puolestaan liittyy suuria riskejä työn jatkuvuuden suhteen.

Yksi olennainen näkökohta on myös analyysin ja analyysitulosten avoimuus. Aika ajoin VATTAGE-mallin on kommentoitu olevan ns. musta laatikko. Sitä se ei kuitenkaan ole, vaan malli on hyvin dokumentoitu ja laskemissa käytetyt oletukset on kuvattu; myös yksityiskohtaisia tuloksia on ollut mm. ELY-keskusten käytössä. Keskustelun käymisessä haasteena on kuitenkin se, että mallin logiikan ymmärtäminen ja tulosten tulkinta vaatii perehtymistä. Tästä huolimatta olisi toivottavaa, että mallituloksista, oletuksista ja vaihtoehdoista käytäisiin enemmänkin keskustelua.

Viime kädessä vastuu siitä, että politiikan valmistelu perustuu systemaattiseen tutkimuksen tuomaan evidenssiin ja sen pohjalta käytävään keskusteluun, on päätöksentekijöillä. Tutkimustiedon hyödyntäminen päätöksenteossa ei kuitenkaan Suomessa

ole sillä tasolla kuin sen pitäisi olla. Taloustieteellisen tutkimuksen osalta resurssointi on melko vähäistä, mistä seuraa se, että monilla osa-alueilla tutkijoita on vain muutamia. Ministeriöiden käytössä olevat rahat tutkimuksen tilaamiseen ovat supistuneet voimakkaasti, mikä heikentää tilannetta entisestään⁷. Välttämättä ministeriöissä ei myöskään aina nähdä eroa tutkimuksen ja selvityksen välillä. Lopulta vielä sitäkin tutkimusta, mikä olisi käytettävissä, ei aina riittävästi hyödynnetä.

Lähteet

- Ahokas Jussi – Honkatukia Juha (2011): Työvoiman tarve Suomen maakunnissa vuosina 2008-2025. Valtion taloudellinen tutkimuskeskus, VATT Tutkimukset 166. http://www.vatt.fi/file/vatt_publication_pdf/t166.pdf
- Ahokas Jussi – Honkatukia Juha – Lehmus Markku – Niemi Janne – Simola Antti – Tamminen Saara (2015): Työvoiman tarve Suomen taloudessa vuosina 2015-2030. Valtion taloudellinen tutkimuskeskus, VATT Tutkimukset 181. http://www.vatt.fi/julkaisut/uusimmatJulkaisut/julkaisu/Publication_6093_id/1003
- Honkatukia Juha – Tamminen Saara (2013): Vuoden 2011 energiaverouudistuksen kansantaloudelliset vaikutukset. Valtion taloudellinen tutkimuskeskus, VATT Tutkimukset 172. http://www.vatt.fi/file/vatt_publication_pdf/t172.pdf
- Honkatukia Juha – Lehmus Markku (tulossa): Suomen talous 2015-2030: Laskelmia politiikkatoimien vaikutuksesta. Valtion taloudellinen tutkimuskeskus VATT, tutkimuksia, Helsinki

⁷ Samalla valtioneuvoston kanslian käytössä oleva ministeriöiden yhteisiin tutkimuksiin osoitettu raha on kuitenkin kasvanut.

Euroopan julkisten työvoimapalvelujen verkosto tiivistää yhteistyötä

Tiina Oinonen¹

Euroopan julkisten työvoimapalvelujen verkosto (*the European Network of Public Employment Services, PES*) perustettiin vuonna 2014, kun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös julkisten työvoimapalvelujen tehostamiseksi astui voimaan. Päätöksellä virallistettiin vuodesta 1997 komission alaisuudessa toiminut julkisten työvoimapalvelujen asiantuntijaryhmä. Verkoston tavoitteena on Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti tehostaa toimia työllisyyden parantamiseksi ja työttömyyden torjumiseksi kaikissa jäsenmaissa. Suomen edustaja verkoston johtokunnassa on työ- ja elinkeinoministeriön työllisyys- ja yrittäjyysosaston osastopäällikkö Tuija Oivo².

Julkisten työvoimapalvelujen verkoston virallistaminen osuu monella tavalla haas-

teelliseen aikaan. Vaikka Euroopan talous on pikku hiljaa elpymässä, ongelmia silti riittää. Suurin haaste on erityisesti nuoria koetellut korkea työttömyys, jonka lisäksi myös pitkäaikaistyöttömyys on kasvanut huolestuttavasti.

Lisäksi toimintaympäristö on muuttunut radikaalisti - työmarkkinoiden muutokset tapahtuvat yhä nopeammin ja ennakoimattomammin, julkisia menoja ja henkilöresursseja leikataan, väestö ikääntyy ja digitalisaatio muokkaa palveluja. Työ ja työn tekeminen on muuttanut muotoaan ja kohtaanto-ongelmat kasvavat. Julkisten työvoimapalvelujen roolin ja Euroopan tason koordinaation vahvistamisella pyritään vastaamaan näihin haasteisiin. Yhteisenä tavoitteena on tehokkuuden lisääminen.

¹ Tiina Oinonen, FM, neuvotteleva virkamies, työ- ja elinkeinoministeriö

² Kirjoittaja toimii Suomen edustajana PES-asiantuntijaverkostossa ja PES-johtokunnan varajäsenenä.

PES 2020-strategia lähtökohtana verkoston toiminnalle

Nykyisiin ja ennen kaikkea tuleviin muutoksiin vastaamiseksi laadittiin julkisille työvoimapoluilla ensimmäinen yhteinen strategia ”Public Employment Services’ Contribution to EU 2020”³ vuonna 2012. Strategiassa painotettiin, että julkisten työvoimapoluilla modernisoimiseksi niillä tulisi olla roolia erityisesti ”orkestroijana”, tavoitteena toimia siltarakentajana mm. yksityisten työvoimapoluilla sekä oppilaitosten ja koulutusten tarjoajien kanssa EU 2020-strategian työllisyystavoitteiden saavuttamiseksi. Työllisyyskomitean näkemyksen tukemiseksi strategiassa kiinnitettiin huomiota mm. urasiirtymiin muuttuvassa työelämässä⁴. Myös aktiivisen työmarkkinapolitiikan ja kysyntäpuolen - työnantajien - roolia painotettiin strategiassa. Strategian toimeenpanoa varten luotiin verkostolle työsuunnitelma, jonka yhtenä keskeisenä osana tulevaa toimintaa silmälläpitäen oli julkisten työvoimapoluilla itsearviointi.

Verkoston tulevien toimien kehikko rakennettiin viiden strategisen PES 2020-tavoitteen toteuttamiseksi. Nämä olivat: kysyntälähtöisten palvelujen tarjoaminen, orkestroijan rooliin sopeutuminen, taitoihin perustuvien toimenpiteiden kehittäminen, kestävien aktivointitulosten saavuttaminen ja uranhallintapalvelujen helpottaminen.

PES 2020-strategia loi osaltaan puitteet Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökselle julkisten työvoimapoluilla tehostetusta yhteistyöstä, joka tuli voimaan 17.6.2014⁵. Päätöksen tavoitteena on kannustaa verkoston verkoston avulla jäsenval-

tioita työllisyysalan yhteistyöhön julkisten työvoimapoluilla vastuualueilla Euroopassa 2020-strategian edistämiseksi. Yhteistyössä keskeisellä sijalla on vertaisoppiminen (*mutual learning*) ja vertailuoppiminen (*benchlearning*). Näiden tavoitteena on tehostaa julkisten työvoimapoluilla toimintaa, luoda vertaisoppimisprosesseja sekä toimia itsearviointina erityisesti rakenteellisten muutosten tueksi. Vertaisoppiminen tuleekin nähdä erityisesti sisäisen kehittämisen instrumenttina, joka tukee jatkuvaa oppimista ja antaa palautetta strategiselle johdolle.

Ensimmäisen toimintavuoden aikana rakennettu perusta tulevan toiminnan pohjaksi

Euroopan julkisten työvoimapoluilla verkosto on ensimmäisenä virallisena toimintavuotenaan toiminut siltarakentajana moneen suuntaan. Yhteistyö- ja kumppanuusverkostoja on luotu aktiivisesti. Sidosryhmäyhteistyötä on vahvistettu ja uusia yhteistyön avauksia on pohdittu muun muassa yksityisten työvoimapoluilla kanssa. Verkoston virallistamisen myötä yhteistyötä myös työllisyyskomitean (EMCO) kanssa on tiivistetty, erityisesti julkisia työvoimapoluilla koskevien maakohtaisten suositusten toimeenpanon tukemisessa. Osana eurooppalaista ohjausjaksoa annettavat maakohtaiset suositukset ovat liittyneet lisääntyvässä määrin julkisiin työvoimapoluilla, etenkin palvelujen tehokkuuteen ja aktiivisiin työmarkkinatoimiin.

Komission työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosaston pääjohtaja Michael

³ Public Employment Services’ Contribution to EU 2020, PES 2020 Strategy Output Paper

⁴ Making Transitions Pay, EMCO Opinion, 7.10.2010

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 573/2014/EU

Servoz korostikin verkoston lanseeraustilaisuudessa syksyllä 2014 julkisilla työvoimapalveluilla olevan tärkeä rooli Eurooppa 2020 -strategian työllisyystavoitteiden saavuttamisessa sekä maakohtaisten suositusten toimeenpanossa⁶. Vaikka edessä on kova työ työttömyyden nujertamisessa, proaktiivisesti toimiva verkosto muodostaa hyvän pohjan kokemusten vaihtoon. Myös työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioista vastaava komissaari László Andor totesi avaustilaisuudessa, että hyvin toimivat ja tehokkaat julkiset työvoimapalvelut ovat ratkaisevassa asemassa, kun pyritään helpottamaan työttömien nopeaa työllistymistä ja koulutukseen pääsyä kaikkialla EU:ssa.

Verkoston ensimmäisen vuoden työohjelman keskeisiä, myös laajempia eurooppalaisia politiikka-aloitteita tukevia toimintoja on arvioitu komission julkaisemassa raportissa⁷. Verkoston puheenjohtaja, Saksan työllisyyspääjohtaja Frank-Jürgen Weise toteaa esipuheessaan, että verkoston perustaminen ajoittuu ehkä haastavimpaan mahdolliseen tilanteeseen, jossa työmarkkinoiden muutokset, vähenevät resurssit ja vaikea työllisyystilanne erityisesti nuoria ja pitkäaikaistyöttömiä koskien haastavat julkiset työvoimapalvelut tehostamaan palvelutarjontaansa.

Weise painottaa verkoston mandaatin tulevan jokapäiväisestä työstä, jossa annetaan neuvoja käytännön tasolla työllisyyden ja taitojen parantamiseksi. PES-verkostossa voidaan analysoida ja vertaisoppia muilta ja sitä kautta parantaa tehokkuutta ja vaikuttavuutta. Yhtenä verkoston keskeisenä tavoitteena on työttömyyden ja suurten alueellisten erojen vähentäminen. Erojen tasaami-

seksi kaikkien tarvitsee ottaa oppia muilta.

Verkoston työtavoista on ensimmäisen toimintavuoden aikana kehitetty erityisesti vertailuoppimista (*benchlearning*). Siihen sisältyy määrällinen kehittäminen, jossa luodaan yhteiset seurantaindikaattorit sekä laadullinen kehittäminen, jossa on keskiössä palvelujen kehittäminen. Määrällistä kehittämistä varten pohjana on PES-päätöksensäkin mainitut seurantaindikaattorit, jonka tueksi verkosto on lisäksi tuottanut työvoimapalvelujen toimintaa kuvaavia selvityksiä ja raportteja.

Laadullista kehittämistä varten on koottu arvioitsijaryhmä, jonka on tarkoitus tehdä arviointivierailu kaikkiin julkisiin työvoimapalveluihin vuosina 2015-2017. Verkosto on ensimmäisenä toimintavuotenaan järjestänyt lisäksi monia tilaisuuksia, jossa on yhdessä käyty läpi ajankohtaisia teemoja, mm. sähköisiä palveluja, työnantajapalveluja, profilointia, nuorisotakuuta ja NEET-nuoria (*not in employment, education or training*). Vertaisoppimisen tuloksena työvoimapalvelut ovat tehneet muutoksia toimintatapoihinsa, mm. työnantajapalveluihin, sähköisiin palveluihin ja tulosjohtamiseen liittyen.

Nuorisotakuu valokeilassa - toimeenpanossa keskeistä kumppanuudet

Selvästi näkyvin tehtävä PES-verkostolla on ollut ensimmäisenä toimintavuotenaan nuorisotakuun toimeenpanon tukemisessa. Eurooppa-neuvosto hyväksyi suosituksen nuorisotakuun toimeenpanosta kaikissa jäsenmaissa huhtikuussa 2013 vastauksena

⁶ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-14-1031_fi.htm

⁷ Annual Report of the European Network of Public Employment Services, June 2014 – June 2015

kasvavaan nuorisotyöttömyyteen. Julkiset työvoimapalvelut ovat useissa jäsenmaissa keskeinen toimija nuorisotakuun toimeenpanossa. Nuorisotakuun toimeenpanon tukeminen ja seuranta on myös jatkoa mm. vuonna 2013 Berliinissä ja Pariisissa sekä vuonna 2014 Milanossa nuorisotyöllisyysuippukousten yhteydessä pidetyistä julkisten työvoimapalvelujen päälliköiden ylimääräisten kokousten johtopäätelmistä.

Komission julkaisemassa arviointiraportissa käydään läpi Euroopan julkisten työvoimapalvelujen roolia ja toimenpiteitä nuorisotakuun toimeenpanossa jäsenmaissa vuonna 2014⁸. Raportti antaa myös kokonaiskuvan nuorisotakuun toimeenpanon tilanteesta eri jäsenmaiden työvoimapalveluissa. Raportti pohjautuu kyselyyn, joka lähetettiin työvoimapalvelujen asiantuntijoille keväällä 2015.

Kaikkien jäsenmaiden julkisista työvoimapalveluista yksi kolmasosa on vastuussa nuorisotakuun kokonaiskoordinoinnista ja toimeenpanosta. Kaksi kolmasosaa työvoimapalveluista ilmoitti olevansa yksi useista vastuussa olevista nuorisotakuun toimeenpanotahoista maassaan.

Suurin osa kyselyyn vastanneista työvoimapalveluista ilmoitti rakentavansa nuorisotakuun puitteissa kumppanuuksia parantaakseen erityisesti yhteydenpitoaan ja palvelujaan nuorille. Parantuneilla verkostoilla pyritään edistämään nuorten pääsyä koulutukseen ja työhön sekä joustavoittamaan koulusta työhön siirtymiä.

Nuorisotakuun toimeenpano pohjautuu työttömien ja passiivisten nuorten aktivoimiseen. Suurin osa työvoimapalveluista tapaa nuoren henkilökohtaisesti kahden viikon sisällä työttömäksi rekisteröitymisestä. Puolet taas ilmoitti, että nuoret

saavat tarjouksen työpaikasta tai koulutuksesta neljän kuukauden sisällä työttömyyden alkamisesta. Puolet työvoimapalveluista kuitenkin ilmoitti, etteivät he kykene tosiasiallisesti seuraamaan kuinka moni nuorista saa tarjouksen neljän kuukauden sisällä.

Työnvälityksen näkökulmasta keskeisiä käytössä olevia työkaluja ovat kasvokkain ohjaus, henkilökohtaiset suunnitelmat ja työharjoittelu. Suurin osa työvoimapalveluista tarjoaa nuorisotakuun puitteissa nuorten työllistymiseksi palkkatukea ja harjoittelujaksoja sekä tukea liikkuvuuteen ja yrittäjyyteen. Myös työnantajapalveluun panostetaan, esimerkiksi sähköisten palveluiden käyttömahdollisuuksia laajentamalla.

Yli puolet julkisista työvoimapalveluista on kehittänyt osana nuorisotakuuta pilot-tihankkeita erityisesti haavoittuvia nuoria koskien. Suurin osa työvoimapalveluista tarjosi henkilöstölleen myös koulutusta nuorten kanssa työskentelystä.

Kaksi kolmasosaa julkisista työvoimapalveluista osallistuu etsivän nuorisotyön järjestämiseen osana nuorisotakuuta. Yleisimmin käytetyt etsivän nuorisotyön välineet ovat olleet yhteistyö koulujen sekä kansalaisjärjestöjen kanssa. Lisäksi on panostettu myös erilaisiin tiedotuskampanjoihin. Kuitenkin vain joka viides työvoimapalvelu seuraa nuoria, jotka putoavat pois aktiivitoimenpiteistä tai muuten keskeyttävät nuorisotakuun piiriin kuuluvaan palveluun osallistumisen. Yhä useampi työvoimapalvelu käyttää hyväkseen myös sosiaalista mediaa.

Vaikka julkiset työvoimapalvelut ovat aktiivisia nuorisotakuun toimeenpanossa, suurimmalla osalla ei ole varsinaista nuorisotakuubudjettia. Nuorisotakuun toimet on pääosin integroitu jo olemassa oleviin työvoimapalveluihin ja olemassa olevan henki-

⁸ Report on PES Implementation of the Youth Guarantee, European Commission, July 2015

löstön toimenkuviin - varsinaista ainoastaan nuorisotakuun toimeenpanoon rekrytoitua henkilöstöä on vähän.

Suurin osa työvoimapalveluista seuraa erilaisilla olemassa olevilla tai kehitteillä olevilla prosesseilla nuorisotakuun toimeenpanon edistymistä. Tavoitteita tai palveluihin osallistumisen seurauksia ei kuitenkaan seurata riittävällä tarkkuudella ja järjestelmällisyydellä. Julkiset työvoimapalvelut ovat kuitenkin kiinnittäneet yleisesti huomiota haasteisiin, joita nuorisotakuun toimeenpanossa kohdataan. Erityistä huomiota on kiinnitetty viestinnän tehostamiseen, avoimien työpaikkojen ilmoitteluun ja arvioinnin kehittämiseen. Monitoroinnin ja evaluoinnin tehostamisen lisäksi julkisten työvoimapalvelujen tulee laajentaa kumppanuuksia etsivän nuorisotyön vahvistamiseksi, jotta tavoitetaan paremmin työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat nuoret.

Enemmän vähemmällä – miten vastata niukemmilla resursseilla asiakaspalvelun kasvaviin tarpeisiin

Komission kesällä 2015 julkaisemassa raportissa arvioidaan Euroopan julkisten työvoimapalvelujen toimintaa vuonna 2014 koskien erityisesti työnhakijoita, työpaikkailmoituksia, rahoitusta ja kokonaisumenoja, henkilöresursseja sekä palvelutarjontaa⁹. Raportti perustuu komission laatimaan kyselyyn, johon vastasi yhteensä 31 julkisten työvoimapalvelujen asiantuntijaa keväällä 2015. Ensimmäinen vastaava kysely tehtiin vuonna 2009, jolloin haluttiin tietoa talouskriisin vaikutuksista eri EU-maiden julkisten työvoimapalvelujen toimintaan.

Raportista käy ilmi, että työttömien työnhakijoiden ja työvoimapalveluihin ilmoitettujen työpaikkojen määrä on kasvanut vuodesta 2009 lähes kaikissa työvoimapalveluissa, samalla kun resurssit ovat vähentyneet. Tämä on yhteinen haaste: miten palvelua asiakkaita – työnhakijoita ja työnantajia – yhä vähenevillä resursseilla. Ratkaisuna palvelujen tarjoamiseksi ja mm. työpaikkailmoitusten käsittelemiseksi on lisätty yhteistyötä keskeisten sidosryhmien kanssa.

Talouskriisin jälkeinen työmarkkinatilanne heijastuu työvoimapalvelujen asiakaskunnassa: suurimmat ja samalla haastavimmat asiakasryhmät koostuvat nuorista, pitkäaikaistyöttömistä sekä ikääntyneistä (yli 50-vuotiaista) työnhakijoista. Alueelliset erot ovat suuria. Näiden ryhmien – ja erityisesti nuorten työllistämiseksi on suunniteltu uusia ja muokattu vanhoja aktiivisen työmarkkinapolitiikan toimia.

Työvoimapalvelujen välillä on suurta vaihtelua asiakasprofileihin liittyen: nuoria työttömiä työnhakijoita kaikista työnhakijoista oli vuonna 2014 vähiten (6,3 %) Tanskassa ja eniten (26,3 %) Isossa-Britanniassa. Pitkäaikais-työttömien osuus kaikista työttömistä työnhakijoista oli alle 30 % kuudessa eri työvoimapalvelussa; Suomen (23 %) lisäksi Itävallassa, Kyproksella, Unkarissa, Tanskassa, Liettuassa ja Isossa-Britanniassa. Pitkäaikaistyöttömiä on yli 50 % kaikista työnhakijoista kuudessa työvoimapalvelussa: Belgian Actrisissa (Brysselin alue) ja Foremissa (ranskankielisten palvelu), Kreikassa, Hollannissa, Puolassa ja Slovakiassa. Ikääntyneitä työttömiä työnhakijoita kaikista työnhakijoista oli vähiten Tanskassa (6,4 %) ja eniten (38,1 %) Bulgariassa. Tanskan lisäksi vain Suomella ja Isolla-Britanniassa ikääntyneiden osuus pysyi alle 20 % tasolla.

⁹ Assessment Report on PES Capacity, European Commission, July 2015

Ilmoitettujen työpaikkailmoitusten määrä on kasvanut tasaisesti vuodesta 2009 suurimmassa osassa työvoimapalveluja. Tsekissä ja Kreikassa työpaikkailmoitusten määrä on laskenut 24 %:lla, kun taas Slovakiassa paikkojen määrä on tuplaantunut uuden raportointijärjestelmän johdosta. Täytyneistä työpaikoista oli tietoa vain vajaalla puolella työvoimapalveluista.

Kaksi kolmasosaa työvoimapalveluista ilmoittaa kokonaismenojensa kasvavan vuosina 2014-2015, joskin tilastojen valossa reaalikulujen osuus (pois lukien työttömyysetuudet) näyttäisi laskeneen 10 %:lla sitten talouskriisin puhkeamisen. Suurin osa (16/29) työvoimapalveluista vastaa myös työttömyysetuuksien maksamisesta. Euroopan sosiaalirahasto oli lisäksi merkittävä tulonlähde Bulgariassa, Kyproksella, Lietuassa, Maltalla ja Portugalissa.

Edelliseen vuoteen verrattuna yhä harvempi työvoimapalvelu lisäsi henkilöstön määräänsä vuonna 2014. Yhteensä 14 työvoimapalvelua lisäsi henkilöstöä, kun taas henkilöstöä vähennettiin 10 työvoimapalvelussa. Asiantuntijoista kaksi kolmasosaa palvelee suoraan työnhakija- ja työnantaja-asiakkaita. Puolet kaikista työvoimapalveluista käyttää erikoistuneita asiantuntijoita räätälöidessään nuorille suunnattuja palveluja, kun pitkäaikaistyöttömille on omat asiantuntijansa vain 8 työvoimapalvelussa.

Raportin mukaan kehitettävää on erityisesti tavoitteiden asettamisessa. Työllistymissuunnitelmien lisäksi tavoitteita tulisi asettaa enemmän myös mm. aktiivitoimpiteiden seuranta varten.

Julkiset työvoimapalvelut joutuvat kohtaamaan myös jatkossa yhä vaikeampia haasteita, kun resursseja vähennetään ja palveluja tulisi kuitenkin tehostaa. Palvelujen uudis-

taminen onkin keskeisellä sijalla Euroopan julkisten työvoimapalvelujen verkoston toiminnassa vuonna 2016. Työohjelmassa tullaan panostamaan erityisesti sähköisten palvelujen kehittämiseen, muun muassa automaattiseen matching-toimintoon perustuvaan työpaikkailmoitteluun. Tästä on monella julkisella työvoimapalvelulla jo hyviä kokemuksia.

Kasvava pitkäaikaistyöttömyys lähiajan suurimpia haasteita

Verkosto on ollut myös mukana pohtimassa keinoja kasvavan ongelman, pitkäaikaistyöttömyyden torjumiseksi jäsenmaissa työvoimapalvelujen keinoin. Komissio on antanut tähän liittyen 17.9.2015 ehdotuksen neuvoston päätökseksi pitkäaikaistyöttömien integroimiseksi työmarkkinoille¹⁰. Euroopassa on tällä hetkellä yli 12 miljoonaa yli vuoden työttömänä ollutta ihmistä, mikä on 5 % aktiiviväestöstä. Pitkäaikaistyöttömien lukumäärä on kaksinkertaistunut vuosien 2007 ja 2014 välillä, ja tällä hetkellä noin puolet kaikista työttömistä on pitkäaikaistyöttömiä. Pitkäaikaistyöttömyys on yksi vaikeimmista ja pikaisimmin toimia vaativista talouskriisin aiheuttamista haasteista Euroopassa. Myös Suomessa yhä suurempi osa työttömistä on pitkäaikaistyöttömiä.

Vaikka uusia työpaikkoja saataisiinkin luotua, pitkäaikaistyöttömien on kuitenkin usein hyvin vaikea siirtyä työmarkkinoille. Komission ehdotuksessa neuvoston suositukseksi esitetään, että kaikille pitkäaikaistyöttömille tehdään yksilöllinen arviointi ja työllistymissopimus, joka sisältää yksilöllisen työllistymissuunnitelman ennen kuin työttömyys on kestänyt 18 kuukautta.

¹⁰ Ehdotus Neuvoston suositukseksi pitkäaikaistyöttömien työllistämistä, COM(2015) 462 final

PES- verkosto on laatinut muistion tukeakseen komission ehdotusta pitkäaikaisyöttömien työllistämiseksi, vastauksena komission avoimeen konsultaatioon keväällä 2015¹¹. Verkosto on myös perustanut erillisen työryhmän, jonka tavoitteena on etsiä konkreettisia keinoja pitkäaikaistyöttömyyden katkaisemiseksi ja löytää eri maille omaan kansalliseen kontekstiinsa sopivia ratkaisuja. Keskeiset teemat työllistämisen tukemiseksi ovat työllistymissuunnitelma, keskitetty yhteyspiste, työnantajapalvelut ja varhainen puuttuminen.

Nopean työllistymisen malleja pakolaisille

Pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden ennätysuuri vyöry Eurooppaan on herättänyt keskustelua myös julkisten työvoimapalvelujen roolista kotouttamis- ja työllistämisprosessissa. Euroopan eri maiden julkisilla työvoimapalveluilla on yhteinen huoli pakolaistilanteen hallinnasta ja kriisistä selviämisestä. Jo valmiiksi vaikeasta työmarkkinatilanteesta ja kasvaneista työttömien määristä johtuen julkisten työvoimapalvelujen resurssit ovat erittäin tiukoilla.

Julkisilla työvoimapalveluilla ei yleensä ole roolia vielä turvapaikkaprosessin alkuvaiheessa, vaan hakuprosessia hoitavat maahanmuutosta vastaavat virastot yhteistyössä mm. kuntien kanssa. Lähes kaikissa

julkisissa työvoimapalveluissa varsinainen kotouttamisprosessi käynnistyy vasta, kun turvapaikanhakijalle on myönnetty oleskelulupa. Kotouttamisprosessin keskeisenä osana on kielikoulutus. Pääperiaatteena on, että myönteisen oleskeluluvan saatuaan turvapaikanhakijalle avautuvat rekisteröinnin myötä yleensä kielikoulutuksen lisäksi myös muut julkiset työvoimapalvelut.

Monet julkiset työvoimapalvelut pohtivat parhaillaan rooliaan ja selvittävät, miten ne voisivat tukea tehokkaammin turvapaikanhakijoiden kotouttamista ja työllistymistä jo varhaisessa vaiheessa. Apuna on käytetty mm. julkisten työvoimapalvelujen verkoston teettämää vertailua eri maiden nopean työllistymisen hyvistä käytännöistä. Teemaa tullaan jatkossa käsittelemään verkostossa varmasti tiiviisti, sillä maahanmuuttajien määrän kasvu työvoimapalveluissa edellyttää resurssien uudelleenarvioinnin lisäksi myös palvelujen kehittämistä maahanmuuttajien osaamisen tunnistamiseksi ja uudenlaisten työelämälähtöisten nopean työllistymisen mallien löytämiseksi.

Lisätietoja Euroopan julkisten työvoimapalvelujen verkostosta:

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1100&langId=en>

¹¹ PES Network contribution to the consultation regarding a COM proposal for a Council Recommendation on Job Integration for the Long-term Unemployed, 4.5.2015

Työntekijäkuvan murros: monitilatoimisto muutosveturina siirryttäessä kohti ajasta ja paikasta riippumatonta työntekijyyttä

Jaana Näsänen¹ – Outi Vanharanta²

Aikaan ja paikkaan sitoutumaton tietotyö on ollut jo pitkään osa työntekijöiden arkea erityisesti monikansallisissa teknologia-alan yrityksissä. Tämä trendi näkyy yhä enemmän myös muilla tietotyön aloilla ja asiantuntijatyötä pyritäänkin muuttamaan niin sanotun nomadi-ideologian mukaisesti myös julkisen palvelun organisaatioissa. Nomadimaisella työntekijyydellä viitataan tavallisesti ajasta ja paikasta riippumattomaan liikkuvaan työhön. Tällaisia voivat olla esimerkiksi kiertävät työntekijät (Barley & Kunda, 2004) tai henkilöt, jotka tekevät sekä maantieteellisesti että työn sisäisesti hajautunutta tietotyötä (D’Mello & Sahay, 2007). Tämän tyyppinen luonnehdinta on levinnyt myös kuvaamaan joustavaa työaikaa noudattavia tietotyöläisiä. Noma-

dityyppinen työskentely ei sovi yhteen perinteisen toimistoympäristön kanssa, missä kaikilla on omat työhuoneet. Täten tämän trendin myötä työtiloja muutetaan yhteisiksi monitilatoimistoiksi ja omat työhuoneet jäävät historiaan. Nomadityyppistä työntekijyyttä on alettu peräänkuuluttaa myös suomalaisissa julkisissa palveluorganisaatioissa kustannussäästöjen aikaansaamiseksi tilankäyttöä tehostamalla. Muutosta perustellaan myös vuorovaikutuksen ja sen myötä innovatiivisuuden lisääntymisellä (Bean & Eisenberg, 2006) ja sillä, että digitalisaatio mahdollistaa uudenlaiset työn teon muodot (Alasoini, 2015).

Muutos nomaditrendiin näkyy jo johtamispuheessa ja työtilojen järjestelyssä, mutta työntekijöiden kokemus siirtymästä

¹ Jaana Näsänen, YTM, tutkija, Aalto yliopiston tuotantotalouden laitos

² Outi Vanharanta, KTM, tutkija, Aalto yliopiston tuotantotalouden laitos

uudenlaiseen työnteon kulttuuriin ja ajattelutapaan on jäänyt vähemmälle huomiolle. Siirtyminen perinteisestä tietotyöläisen työntekijäkuvasta kohti nomadityyppistä työntekijyyttä ei tarkoita pelkästään sitä, että siirretään työntekijät tehtävineen uusiin tiloihin vaan muutosta tapahtuu myös sosiaalisissa prosesseissa ja ajattelutavoissa. Väänänen & Turtiainen (2014) määrittelevät työntekijyyden rakentuvan ihannetyön toivekuvasta, työelämän puheesta ja työntekoon liittyvistä teoista. Tilamuutoksessa keskeiseksi osaksi työntekijyyttä nousee sosiaalisten prosessien lisäksi myös materiaaliset ulottuvuudet eli työnteon fyysinen ympäristö. Materiaalisen ja sosiaalisuuden yhteen kietoutuneisuus ihmisen kokemuksen muodostumisessa (Merleau-Ponty, 1969; 2002) ja organisaatioiden prosesseissa (Dale, 2005, Hardy & Grant, 2012; Hardy & Thomas, 2014; Orlikowski, 2009) on ollut vakiintunut tutkimusalue, mutta sen teoriaperustaa ei ole toimistotilojen muuttamisen nykykeskustelussa juurikaan huomioitu.

Empiirisessä tilamuutokseen kytkeytyvässä tutkimuksessamme tarkastelimme millä tavalla materiaaliset ulottuvuudet (muuttuvat tilaratkaisut) sekä sosiaaliset ulottuvuudet (tavat jäsentää muutosta ja puhua siitä) kietoutuvat yhteen työntekijyyden kokemuksen kanssa, kun siirrytään perinteisestä toimistokulttuurista kohti nomadikulttuuria tukevaa monitilatoimistoa, jossa kenelläkään ei ole omaa työhuonetta eikä nimettyä työpistettä. Monitilatoimistot lähtevät ajatuksesta, että eri työvaiheissa voidaan siirtyä erityyppiseen tilaan kun taas työntekijyyden tarkastelussa ei kiinnitetä huomiota työnteon vaiheeseen vaan yksilön kokonaisvaltaiseen kokemukseen siitä, kuka hän on työntekijänä, millaisena hän näkee materiaaliset elementit oman työnsä kannalta ja millaisena hän näkee työnsä seuraukset.

Tunnistimme tilamuutoksen kokeneiden joukosta kolme erityyppistä työntekijyyden muotoa, joista yksi oli vahvasti ristiriitainen johdon peräänkuuluttaman nomadi-identiteetin kanssa. Työntekijyyssyytit olivat 1) paikkaan sidottu työntekijä, 2) aikaan sidottu työntekijä ja 3) joustava työntekijä. Kukin näistä sisälsi erilaisen suhteen materiaaliin ulottuvuuksiin sekä tapaan nähdä muutoksen seuraukset omalle työilleen.

Paikkaan sidottu työntekijä

Materiaalisilla ulottuvuuksilla (toimiston ulkoasulla, työpisteillä, työvälineillä) voi olla vahva symbolinen merkitys kuulumisesta organisaatioon, kuten aineistossamme ilmeni. Keskeinen osa muutosta kohti nomadityöntekijyyttä on luopuminen omista nimetyistä työpisteistä, jotta ad hoc vuorovaikutus, joustavuus ja liikkuvuus tulisivat arkipäiväisemmäksi. Osalle työntekijöistä nimetyllä työhuoneella tai omalla, julkisesti tunnustetulla työpisteellä, on merkittävä vaikutus heidän työntekijyydelleen. Ilman työpistettä ihmiset kokevat olevansa irrallisia organisaatiosta, sillä nimetty piste symboloi olemassaoloa organisaatiossa ja luo turvallisuuden tunnetta. Oma paikka merkitsee konkreettisesti myös jäsenyyden tunnustamista organisaation taholta. Ilman henkilökohtaista paikkaa työntekijät kuvasivat itseään arvottomiksi ja kodittomiksi ja kokivat sitoutuneisuutensa organisaatioon kärsivän. Fyysisen tilan muutoksesta huolimatta jotkut organisaation jäsenet, joille materiaalisilla tekijöillä oli vahva symbolinen merkitys, pyrkivät muokkaamaan ympäristöään monitilatoimistossa mahdollisimman paljon perinteisen toimistoympäristön kaltaiseksi. He esimerkiksi saattoivat ”valloittaa” itselleen mieluisan työpisteen toimistosta säilyt-

tämällä siinä henkilökohtaisia tavaroitaan ja jopa kiinnittämällä itse askartelemansa nimikyntin tietyn työpisteen kohdalle.

Paikkaan sidottu työntekijäys ilmeni myös työpisteen valinnassa monitilatoimistossa, jonka periaatteen mukaan kuka tahansa voi istua missä tahansa milloinkin valitsee istua. Esimerkiksi tutkimamme organisaation monitilatoimistossa oli keskuspöytä, jonka ympärillä johtotaso usein työskenteli. Pöydän työpisteillä saattoi olla tungosta verrattuna muihin toimiston työpisteisiin, sillä istuminen keskialueella merkitsi kuulumista ”ydinporukkaan”. Jotkut henkilöt kokivat kuulumisen ydinporukkaan eloonjäämiskysymykseksi jopa siinä määrin, että työskentelivät ns. johtopöydässä, vaikka reuna-alueen työtila olisi sopinut paremmin heidän työvaiheelleen tai persoonalleen. Sijainti toimistotiloissa merkitsi heille ulkopuolelle joutumista ja pelkoa siitä, että eristäytyminen johtaa lopulta työsuhteen purkamiseen.

Nomadi-ideologian mukaisilla muutoksilla oli heille hyvin dramaattiset seuraukset. Muutokset aiheuttivat irrallisuuden tunnetta ja pelkoa kuulumattomuudesta organisaatioon ja pitkällä aikavälillä he pelkäsivät työsuhteen päättymistä. Lisäksi väkinäinen nomadiajattelu johti siihen että työskenneltiin oman työn kannalta epäoptimaalisissa olosuhteissa oman aseman turvaamiseksi.

Aikaan sidottu työntekijäys

Materiaalisilla ulottuvuuksilla (toimiston ulkoasulla, työpisteillä, työvälillä) näyttää olevan vahva ajallisen symboliikan merkitys. Materia kertoo organisaation kiinnittymisestä tiettyyn aikaan, millainen organisaatio on taantumuksellinen ja millainen organisaatio on moderni ja innovatiivinen. Aineistossamme näkyvät tilaratkaisut määrittivät joidenkin työntekijöiden kokemusta

omasta ja muiden työntekijyydestä. Heille perinteinen toimistoratkaisu kielii vanhan aikaisesta organisaatiosta, jossa työskentelee kehityksen kelkasta jääneitä ihmisiä. Muuttaminen uusiin tiloihin muuttaa myös heidän käsitystä itsestään ja muista organisaation jäsenistä. Ihmiset, jotka työskentelevät uusissa tiloissa ovat kiinni nykyajassa ja tämän päivän työelämässä kun taas ne, jotka jäävät vanhoihin tiloihin voivat jäädä myös työelämässä taantumukselliseen asemaan.

Aikaan sidotun työntekijyyden omaavat henkilöt pitivät muutosta luonnollisena ja toivottuna. He näkivät materiaalisesta ympäristön muutoksen mahdollisuutena päivittää omia työkäytäntöjään, mihin liittyi keskeisesti myös liikkuvuutta tukevan uudenlaisen teknologian omaksuminen. Koska muut ympärillä olevat organisaatiot ovat käyneet läpi saman muutosprosessin, on luonnollista, että myös oma organisaatio siirtyy nykyaikaan. Puhuttaessa nykyaikaisesta organisaatiosta viitattiin usein peliyhtiöihin ja aloittaviin yrityksiin, joissa nähtiin vallitsevan rento, spontaania vuorovaikutusta sekä innovatiivisuutta arvostava ja organisaatorajoja rikkova toimintakulttuuri. Tämän tyyppinen työntekijäys on mahdollista olosuhteissa, jossa fyysinen toimintaympäristö näyttää modernilta. Näin ollen työympäristön materiaalisilla ulottuvuuksilla on vahvan kategorinen merkitys työntekijäkuvalle, joka liikkuu menneen ja tulevan ajan välillä.

Joustava työntekijäys

Työntekijät, jotka olivat toteuttaneet nomadi-ideologian mukaista työskentelyä jo aiemmin, suhtautuivat välinpitämättömästi muihin kuin selkeästi välttämättömiin mobiiliin työn materiaaliin (kannettava tietokone, älypuhelimien sekä langaton verkkoyhteys). He lähestyivät kysymystä työtiloista hyvin

käytännöllisestä näkökulmasta ja kokivat, että niin kauan kuin työvälitteet ovat asianmukaiset, voivat toimistotilat olla minkä tyyppisiä tahansa, vaikkapa sohvan nurkka, johon voi istahtaa. Joustavan työntekijyyden omaavat eivät myöskään piittaa muutoksesta, eivät tyyppillisesti osallistu muutokseen suunnitteluun tai ideointiin vaan se on heille toissijaista työn sisältöön verrattuna. Joustava työntekijyys näyttäisi sallivan sitoutumisen ainoastaan työn sisältöön, mutta organisaation yhteiset kehityspyrkimykset ja sitoutuminen organisaatioon ja sen jäseniin voi olla heikompaa kuin muilla työntekijyytstyyppillä.

Näiden työntekijöiden työnkuva oli usein jo entuudestaan hyvin liikkuva; merkittävä osa työajasta kerrottiin kuluvan kokouksissa ja paljon työasioita hoidettiin myös puhelimitse samaan aikaan kun siirryttiin esimerkiksi työpaikasta kotiin. Heille myös vapaaajan ja työajan raja oli häilyvä ja työasioita saatettiin hoitaa tarpeen vaatiessa esimerkiksi viikonloppuna kotona. Näin ollen työntekijyyden ei koettu olevan sidoksissa tiettyyn fyysiseen ympäristöön ja etätöiden tekeminen oli heille luonnollinen tapa lisätä joustavuutta omaan työhön. Näille työntekijöille muutoksella ei ollut koettua merkitystä. Muutos monitilaympäristöön näytti pikemminkin tukevan kuin olevan ristiriidassa heidän työntekijyytensä kanssa.

Loppupohdinta

Olemme tarkastelleet työntekijyyttä tietotyöläisten siirtyessä kohti nomadimaista, ajasta ja paikasta riippumatonta työskentelykulttuuria. Tarkastelemassamme organisaatiossa strategisen johdon tavoitteena oli muuttaa toimistotilat tukemaan nomadimaista työskentelyä. Tutkimme kuinka materiaaliset ulottuvuudet (toimistotilan fyysiset

muutokset) ja sosiaaliset ulottuvuudet (tavat jäsentää muutosta ja puhua siitä) näyttäytyivät erilaisissa työntekijyytstyypeissä, joita tunnistimme kolme.

Tutkimuksessamme nousi myös esiin ristiriita muutoksen toteuttamisessa, kun periaatteellista muutosta lähdetään työstämään rakenteellisista ja materiaalisista lähtökohdista. Karkeasti muutosprosesseissa voidaan erottaa rakenteelliset muutokset ja muutokset sosiaalisissa prosesseissa ja ajattelutavoissa. On huomattavaa, että rakenteelliset muutokset voidaan saavuttaa verrattain nopeallakin aikataululla, mutta muutokset työntekijyysskuissa voivat olla aikaa vieviä prosesseja ja toteutuvat eri yksilöiden kohdalla eri tavoin. Yksilöt eroavat myös sen suhteen minkälainen merkitys fyysisen ympäristön elementillä on heidän työntekijyyden kokemuksensa kannalta. Näin ollen työntekijöiden näkeminen yhtenäisenä joukkona huomioimatta yksilöllisiä ja eri työnkuviin liittyviä erilaisia tarpeita voi heikentää muutoksen tavoitteiden toteutumista.

Nomaditendenssi näyttää tuottavan kahdenlaista sitoutumattomuuden lajia. Ensimmäkin kokemus kuulumattomuudesta organisaatioon näyttää lisääntyvän paikkaan sidotun työntekijyyden omaavilla henkilöillä samalla kun henkilökohtaisista työpisteistä luovutaan. Toisaalta yksilöt, jotka omaavat joustavan nomadimaisen työntekijyyden, ovat sitoutuneita ensisijaisesti työn tavoitteeseen, mutta eivät niinkään organisaation kehittämiseen ja täten sitoutuminen koko organisaatioon voi olla heikkoa. Tulokset kannustavatkin pohtimaan, millä tavoin muutostilanteessa voidaan turvata yksilöiden sitoutuneisuus ja tunne kuulumisesta organisaatioon. Tutkimustulostemme valossa toimistoympäristön muuttamisessa monitilaympäristöksi tulisi kiinnittää huomiota siihen, millä muilla tavoin kuin henkilökohtaisella työpisteellä voidaan osoittaa

yksilön kuuluminen organisaation. Yhtäältä siitä näkökulmasta, että miten työympäristön muutoksessa turvataan organisaatioon kuulumisen ja sitoutumisen tunne niille, joille materiaaliset elementit ovat tärkeitä. Toisaalta siitä näkökulmasta, miten ylläpidetään ja vahvistetaan sellaisten työntekijöiden sitoutumista työyhteisön kehittämiseen, joille materiaaliset elementit ovat merkityksellisiä ja työympäristöön liittyvät muutokset yhdentekeviä.

Lähteet

- Alasoini, T. (2015) Digitalisaatio muuttaa työtä – millaista työelämää uudistavaa innovaatiopolitiikkaa tarvitaan? Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja. Työpoliittinen aikakauskirja. 2/2015. Helsinki.
- Barley, S. R., and Kunda, G. (2006) Gurus, hired guns, and warm bodies: itinerant experts in a knowledge economy. Princeton, NJ: Princeton Univ. Press.
- Bean, Cynthia J., and Eric M. Eisenberg. (2006) "Employee sensemaking in the transition to nomadic work." *Journal of Organizational Change Management* 19(2), 210–222.
- Dale, K. (2005) *Building a Social Materiality: Spatial and Embodied Politics in Organizational*
- Control. Organization*, 12 (5), 649–678.
- D’Mello, M., & Sahay, S. (2007) "I am kind of a nomad where I have to go places and places"... Understanding mobility, place and identity in global software work from India. *Information and Organization*, 17(3), 162–192.
- Hardy, C., & Grant, D. (2012) Readers beware: Provocation, problematization and ... problems. *Human Relations*, 65(5), 547–566.
- Hardy, C., & Thomas, R. (2015) Discourse in a Material World. *Journal of Management Studies*
- MerleauPonty, M. (1969). *The visible and the invisible*. Evanston, IL: Northwestern University Press.
- MerleauPonty, M. (2002). *The phenomenology of perception* (2nd ed.). London, UK: Routledge.
- Orlikowski, W. J. (2009) "The sociomateriality of organisational life: considering technology in management research." *Cambridge Journal of Economics* 34, 125–141.
- Väänänen, A. & Turtiainen, J. (2014) *Suomalainen työntekijäyys 1945 – 2013*. Tampere: Vastapaino, 262–302.

English Summaries

Teamwork as a form of functional flexibility in 2000s

Päivi Järviemi, Lic.Pol.Sc., Labour Market Counsellor, Ministry of Employment and the Economy

This article examines teamwork in Finland as a form of functional flexibility in the past decade. Finnish Quality of Work Life Surveys and Working Life Barometers are used as main source of information. Moreover some large studies of workplace flexibility have been conducted in Finland.

About half of all Finnish wage earners worked in teams, and comparisons show that the use of teams in Finland is above the EU average. Teamwork has been proposed as an alternative to work organization models based on high levels of labour division.

As teamwork reflects a variety of practices, it can also assume a variety of forms. In so called semi-autonomous teams, which carry out permanent work tasks, teams are jointly responsible for ensuring that the work is done. Team members may also agree between themselves on how the tasks are carried out and are able to take part in the decision-making process. Knowledge sharing is an important element for the team's activities. It is very common that teams are given responsibility for the development of operations and products and services in workplaces. In Swedish studies it is argued that it is possible to combine self-management principles with lean production and standardization.

Anyway, clear differences in team work can be detected according to sector. For example in industrial companies, the tasks and the nature of teams are very different compared to municipal sector organiza-

tions, where the power and responsibilities of teams are typically the broadest. The socioeconomic position of employees is an important factor, too, considering the amount and form of teamwork. Managerial employees and civil servants work in teams most often. At the same time they have the highest work load and the longest working hours. The gender segregation, which is typical for Finnish working life, makes only a little difference, when considering the team work practices. Men and women work almost as often in teams, but women typically in autonomous or semi-autonomous teams. At the same time men have worked more often in projects on the basis of competence and availability rather than on belonging to a specific organization. Also the forms of physical work space of teams have been examined, i.e. open-plan offices.

Deregulating non-regular jobs: what happens to the quality of employment contracts?

Erno Mähönen, B.Soc.Sc., Intern, Ministry of Employment and the Economy

As a reaction to chronic unemployment and Euro crisis, several European countries seek for structural reforms for labour market regulation. In Finland, the debate has been going on for years. A politically feasible way to deregulate labour markets has often been partial reforming: deregulating non-regular temporary employment while maintaining present regulation for regular contracts. The theory of dual labour markets, however, raises some concerns regarding both efficiency and fairness of such reforms. OECD empha-

sised labour market duality in OECD Employment Outlook 2014, and also advised Finland to pay attention to the costs of “a dual marketplace with an increasing share of non-regular workers in lower-quality jobs.”

This article looks for empirical evidence about the effects of such reforms, especially in terms of the quality of employment contracts. Previous studies fail to establish a reliable link between partial reforming and more effective labour markets, but find several adverse effects. In addition to literature review, an analysis with OECD country-level panel data is provided regarding the reform effects for part-time vs. full-time employment. The focus is in gender and age differences.

The results discover a strongly gendered nature of partial labour market deregulation effects, which give support for dual labour market theory. The key findings are that there seems to be two kinds of substitution effects caused by partial labour market reforms: a shift from male to female employment and from full-time to part-time employment. Also, young adults seem to gain relatively little from the reforms, while having a smaller chance of ending up with a full-time job. While liberalisation of temporary contracts may moderately increase overall employment, there is a risk of increased precarisation: more people with low-quality part-time and/or temporary jobs.

KUVIOIDEN LUETTELO

	Sivu
1. Työvoima ja työvoimaosuudet	4*
2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan	4*
3. Työlliset ja työllisyysasteet	5*
4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan ..	5*
5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain	6*
6. Työlliset toimialoittain	7*
7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan.....	8*
8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut	8*
9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain	9*
10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain.....	9*
11. Työttömät työnhakijat ja avoimet paikat työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina.....	10*
12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan	10*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain	11*
14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina	11*
15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain	12*
16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain...	12*
17. Palveluissa olevat	13*
18. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten alueet	14*
19. Työttömyysasteet ELY-keskusalueittain vuonna 2014, työvoimatutkimuksen mukaan	15*

LIST OF CHARTS

	Page
1. Labour force and labour force participation rates	4*
2. Labour force participation rates by sex	4*
3. Employed persons and employment rates	5*
4. Employment rates by sex.....	5*
5. Employment rates by administrative district.....	6*
6. Employed persons by industry	7*
7. Unemployment rates by Labour Force Survey	8*
8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures	8*
9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures.....	9*
10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures.....	9*
11. Unemployed persons seeking work and unfilled vacancies at the Employment Service, orig. monthly figures and seasonally adjusted fig.....	10*
12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures.....	10*
13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quart.fig.....	11*
14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment (in weeks).....	11*
15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures	12*
16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures	12*
17. Participants in different services	13*
18. Administrative districts of Ministry of Employment and the Economy	14*
19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2014, according to the Labour Force Survey	15*

TAULUKOIDEN LUETTELO**VÄESTÖ JA TYÖVOIMA**

	Sivu
1. 15–74-vuotias väestö iän ja sukupuolen mukaan	16*
2. 15–74-vuotias väestö työvoimaan kuulumisen mukaan	17*
3. Työvoima iän ja sukupuolen mukaan ..	18*
4. Työvoimaosuudet iän ja sukupuolen mukaan	19*

TYÖLLISET

5. Työlliset toimialoittain, molemmat sukupuolet (supistettu luokitus)	20*
6. Työlliset toimialoittain, miehet (supistettu luokitus).....	21*
7. Työlliset toimialoittain, naiset (supistettu luokitus).....	22*
8. Työlliset toimialoittain	23*
9. Työlliset ammattiaseman mukaan	25*
10. Työlliset normaalin työajan mukaan ...	26*

TYÖTTÖMYYS

11. Työttömyys ja työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan	27*
12. Työttömyysasteet iän ja sukupuolen mukaan, työvoimatutkimuksen perusteella	28*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä sukupuolen mukaan sekä lomautetut ja lyhennetyllä työviikolla olevat	29*
14. Työttömät työnhakijat iän ja sukupuolen mukaan	30*
15. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ammateittain.....	31*
16. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan.....	34*
17. Päättäneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto iän ja sukupuolen mukaan	35*

LIST OF TABLES**POPULATION AND LABOUR FORCE**

	Page
1. Population from 15 to 74 years by age and sex.....	16*
2. Population from 15 to 74 years by activity.....	17*
3. Labour force by age and sex	18*
4. Labour force participation by age and sex	19*

EMPLOYED PERSONS

5. Employed persons by industry, both sexes (condensed classification).....	20*
6. Employed persons by industry, males (condensed classification)	21*
7. Employed persons by industry, females (condensed classification)	22*
8. Employed persons by industry	23*
9. Employed persons by industrial status	25*
10. Employed persons by normal hours of work.....	26*

UNEMPLOYMENT

11. Unemployment and unemployment rates according to the Labour Force Survey	27*
12. Unemployment rates by age and sex according to the Labour Force Survey	28*
13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by sex, and persons laid off and on reduced working week	29*
14. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age and sex	30*
15. Unemployed jobseekers at the Employment Service by occupation	31*
16. Unemployed jobseekers at the Employment Service by duration of unemployment.....	34*
17. Average duration of the completed spells of unemployment by age and sex	35*

TYÖNVÄLITYSTOIMINTA

18. Avoimet työpaikat työnvälityksessä ammateittain.....	36*
19. Työnvälitystoiminta: työnhakijat.....	39*
20. Työnvälitystoiminta: avoimet työpai- kat.....	40*

TYÖVOIMAPOLITIikka

21. Palveluissa olevat	41*
22. Työvoimakoulutus	42*
23. Työttömien toimeentuloturva	43*

KANSAINVÄLISTÄ TILASTOA

24. Siirtolaisuus.....	44*
25. Työttömyysasteet eräissä OECD- maissa.....	45*

ALUEELLISET TAULUKOT

26. Työvoima ELY-keskusalueittain	46*
27. Työlliset ELY-keskusalueittain	47*
28. Työllisyysasteet ELY-keskusalueittain työvoimatutkimuksen perusteella.....	48*
29. Avoimet työpaikat työnvälityksessä ELY-keskusalueittain	49*
30. Työttömyysasteet ELY-keskusalueit- tain työvoimatutkimuksen perusteella	51*
31. Työttömät työnhakijat työnvälitykses- sä ELY-keskusalueittain.....	52*
32. Työttömyyden kesto keskimäärin ELY-keskusalueittain	54*
33. Yli vuoden työttömänä olleiden osuus kaikista työttömistä ELY-keskusalueit- tain.....	55*

EMPLOYMENT SERVICE

18. Vacancies at the Employment Service by occupation	36*
19. Employment Service: jobseekers	39*
20. Employment Service: vacancies.....	40*

LABOUR MARKET POLICY

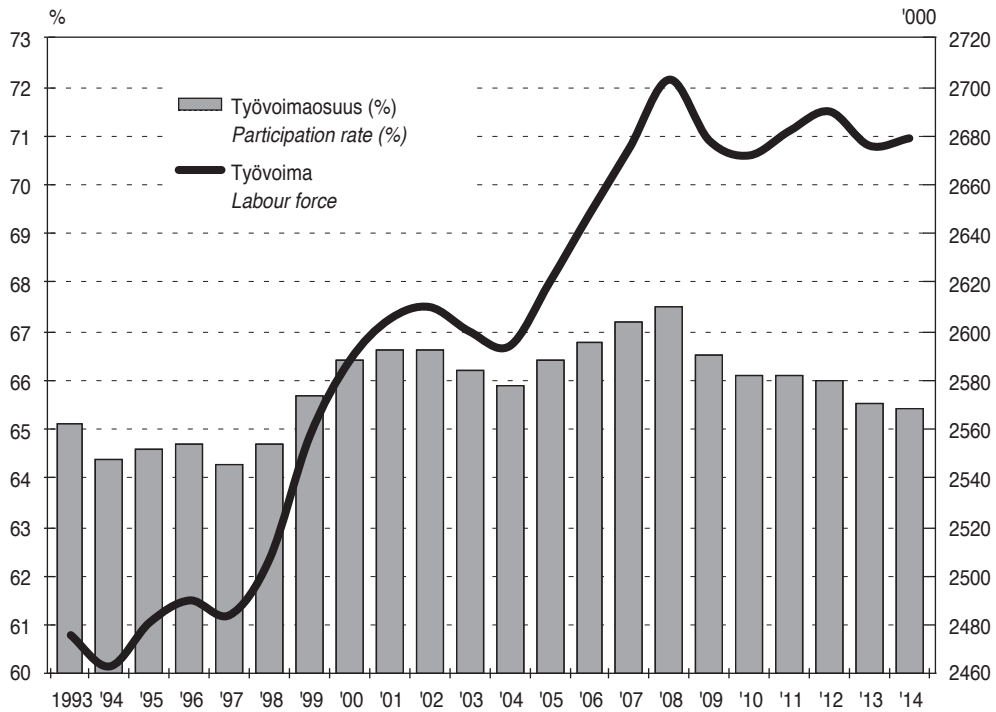
21. Participants in different services	41*
22. Labour market training.....	42*
23. Unemployment security	43*

INTERNATIONAL STATISTICS

24. Migrations to and from Finland	44*
25. Unemployment rates in some OECD countries	45*

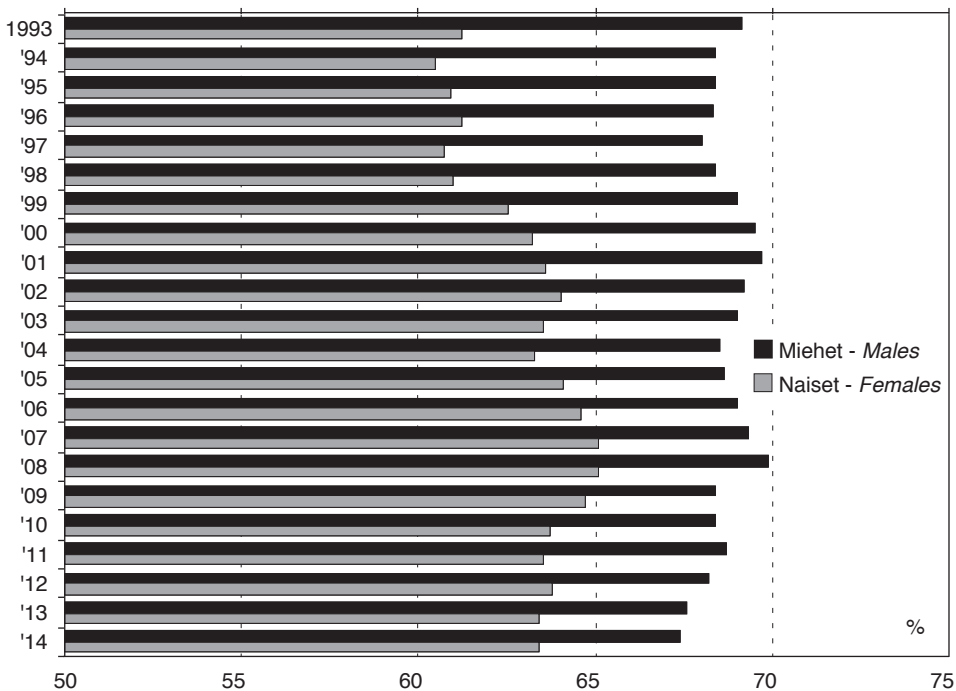
TABLES BY DISTRICT

26. Labour force by administrative district	46*
27. Employed persons by administrative district.....	47*
28. Employment rates by administrative district according to the Labour Force Survey	48*
29. Vacancies at the Employment Service by administrative district.....	49*
30. Unemployment rates by administrative district according to the Labour Force Survey	51*
31. Unemployed jobseekers at the Em- ployment Service by administrative district	52*
32. The average duration of unemploy- ment by administrative district.....	54*
33. Jobseekers unemployed over a year, proportion of all unemployed, by administrative district.....	55*

Kuvio 1. Työvoima ja työvoimaosuudet

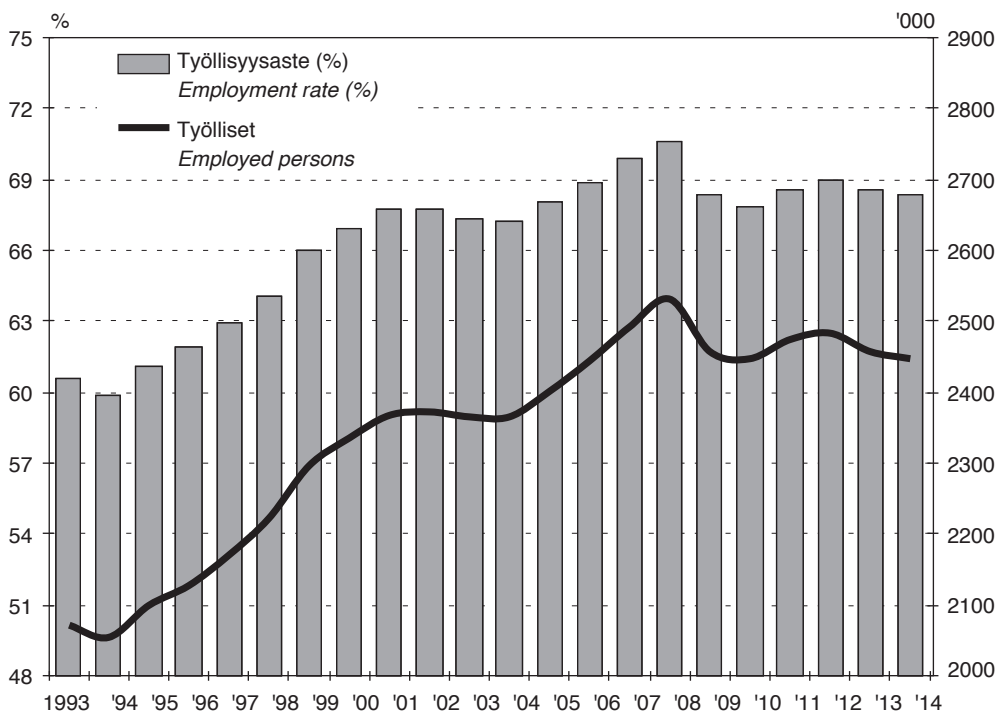
Chart 1. Labour force and labour force participation rates

Kuvio 2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan

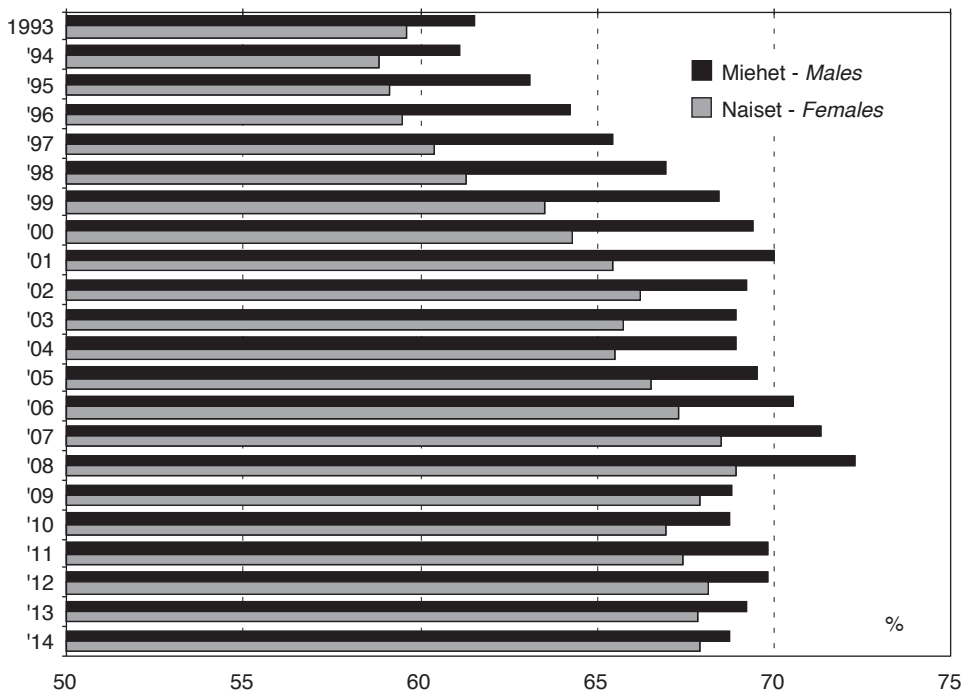
Chart 2. Labour force participation rates by sex

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 3. Työlliset ja työllisyysasteet

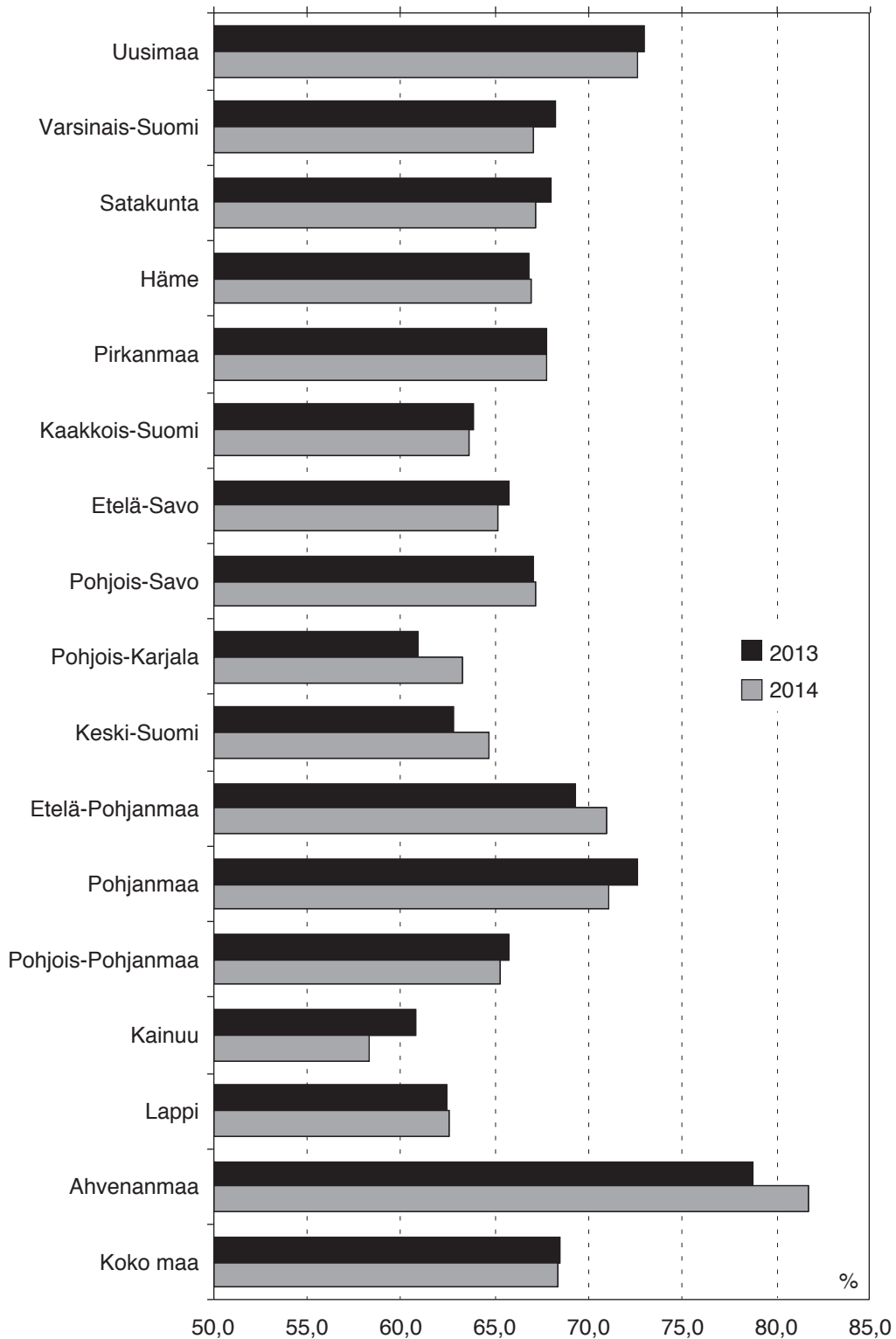
Chart 3. Employed persons and employment rates

Kuvio 4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan

Chart 4. Employment rates by sex

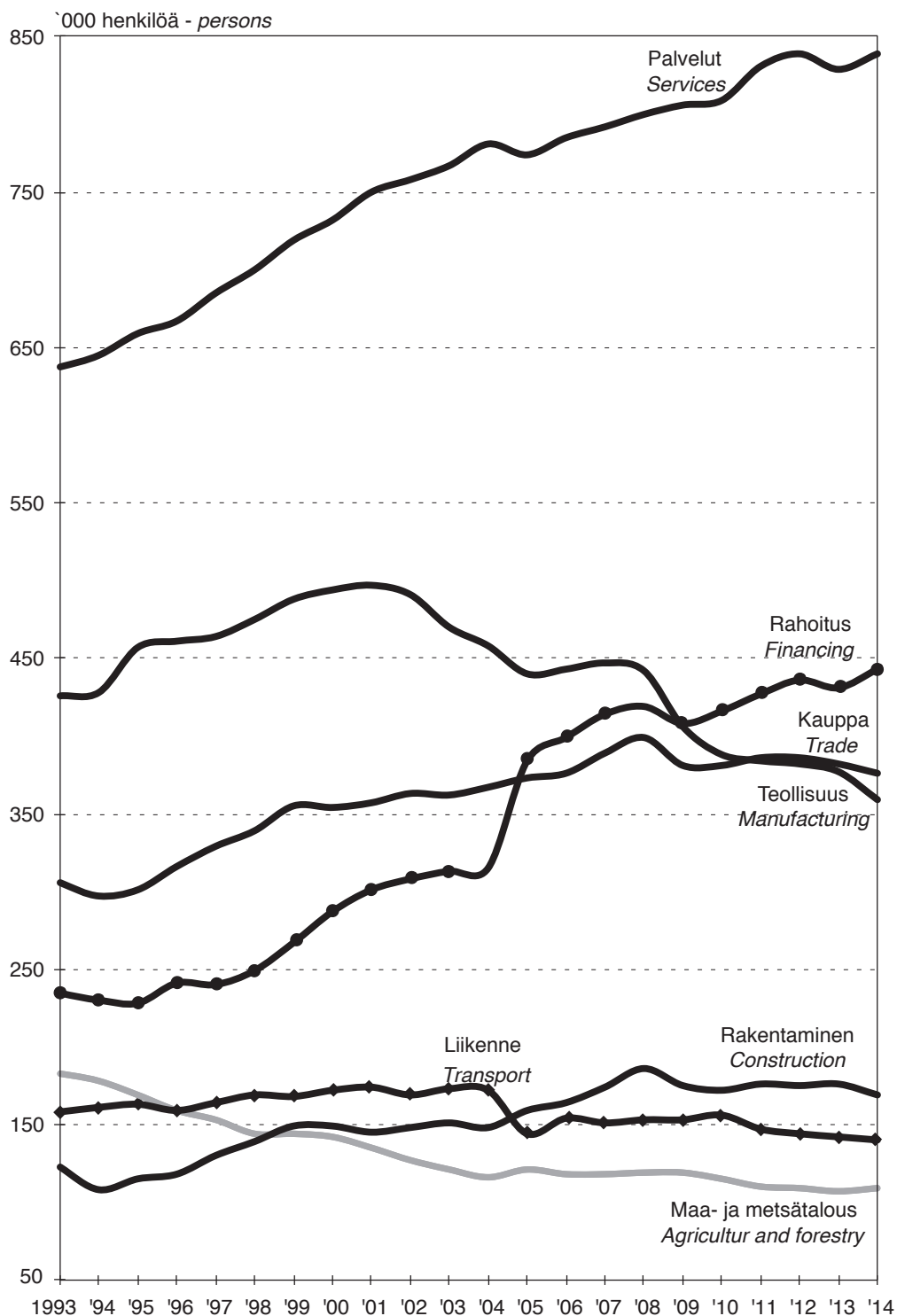
Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain

Chart 5. Employment rates by administrative district

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

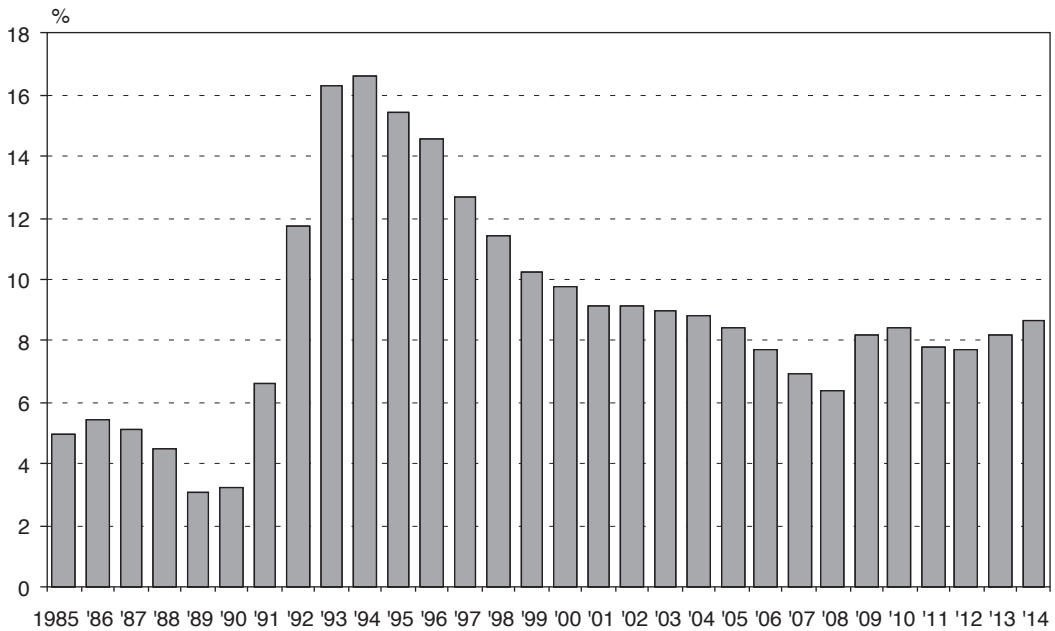

Kuvio 6. Työlliset toimialoittain

Chart 6. Employed persons by industry

Vuodesta 2005 lähtien uuden TOL2008 toimialaluokituksen mukaan, joka aiheuttaa tasomuutoksen.
 From 2005 based on new TOL2008 industrial classification which cause break in series.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan. Vuodesta 1989 alkaen ILO/EU-määritelmän mukaan

Chart 7. Unemployment rates by Labour Force Survey. From 1989, according to ILO/EU definition

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut

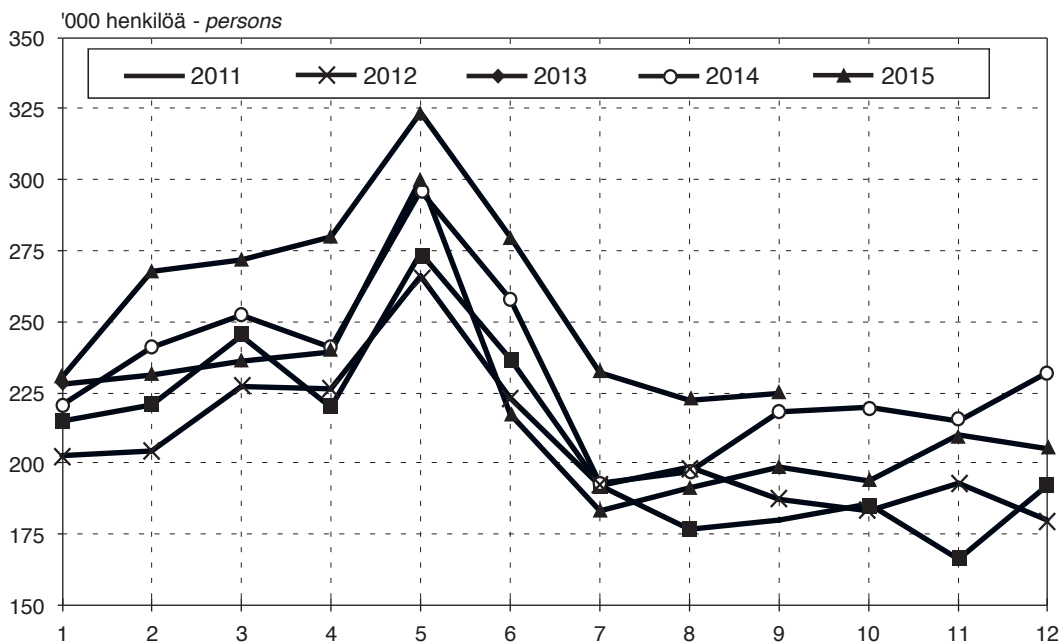
Chart 8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and according to the Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures

Kuvio 9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain

Chart 9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures

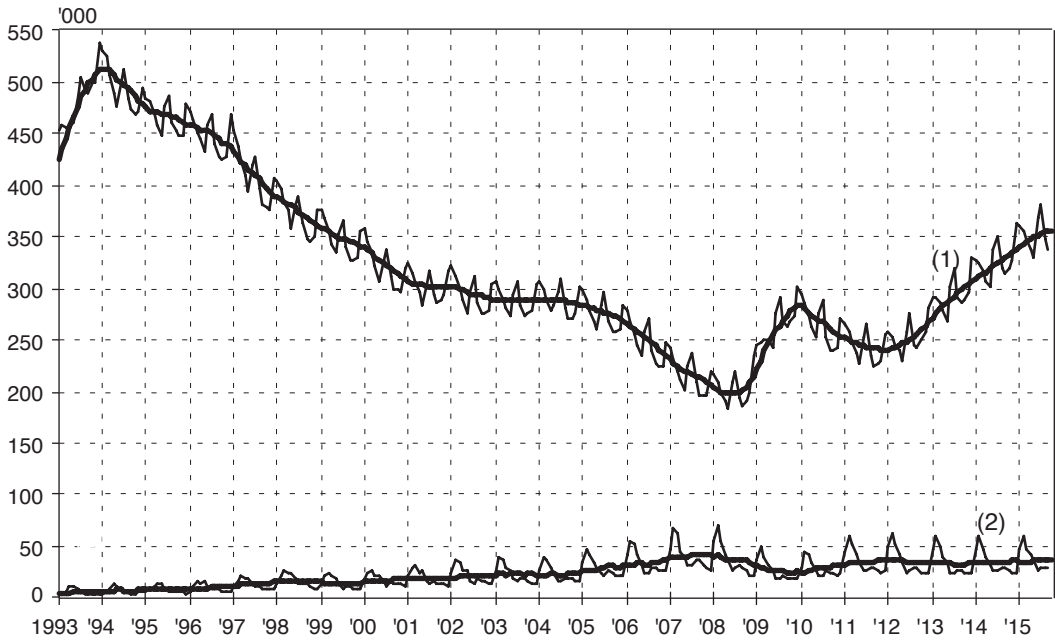
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto
 Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain

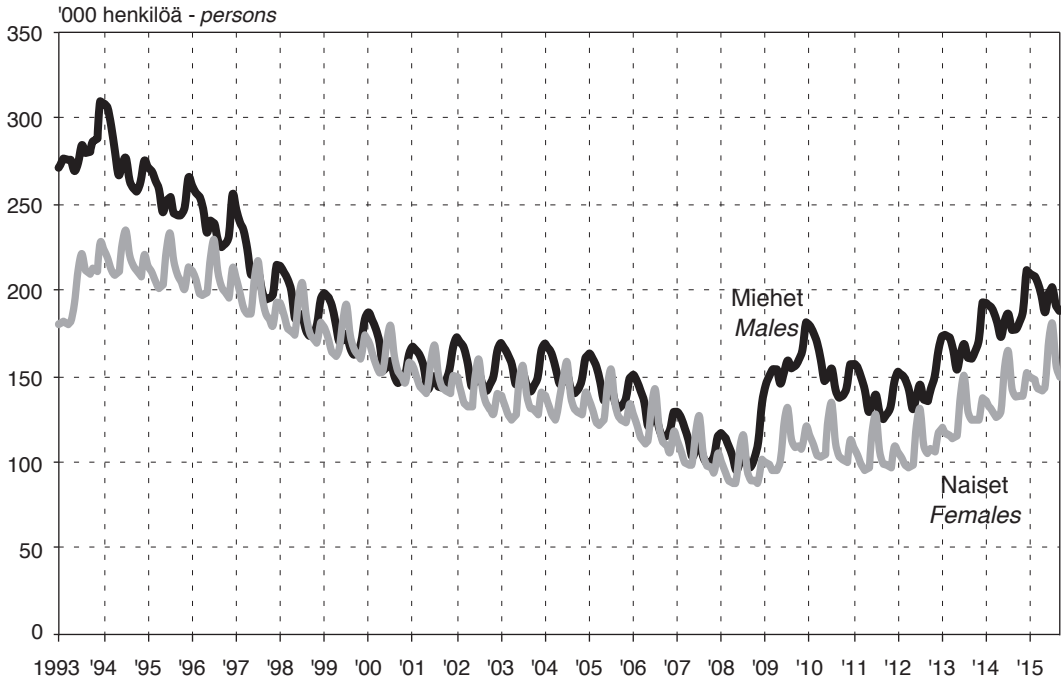
Chart 10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 11. Työttömät työnhakijat (1) ja avoimet paikat (2) työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina

Chart 11. Unemployed persons seeking work (1) and unfilled vacancies (2) at the Employment Service, original monthly figures and seasonally adjusted figures

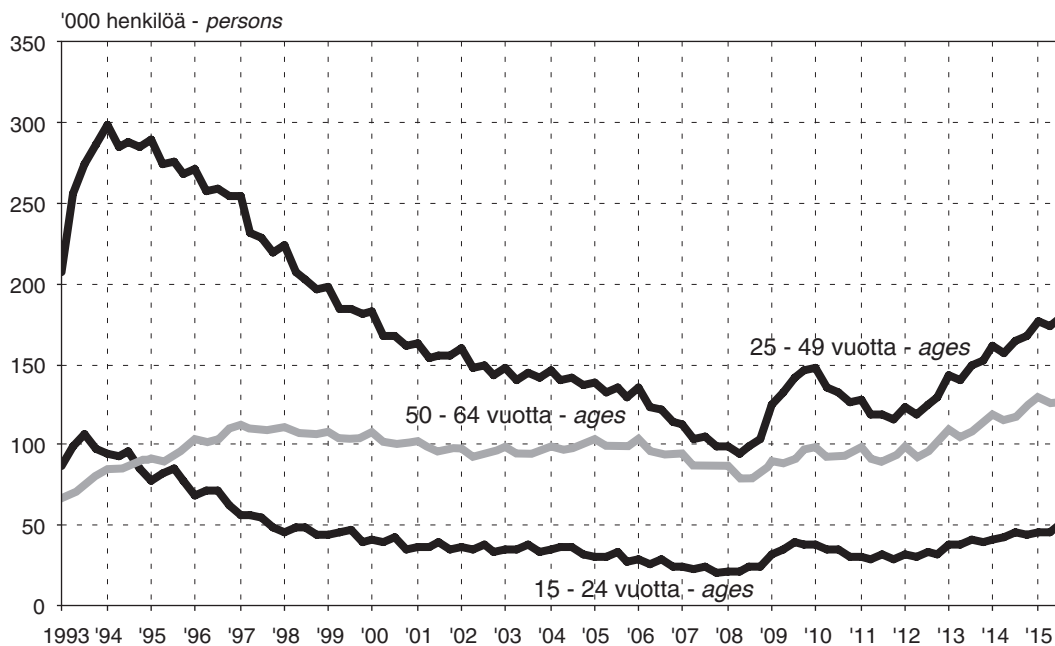

Kuvio 12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan

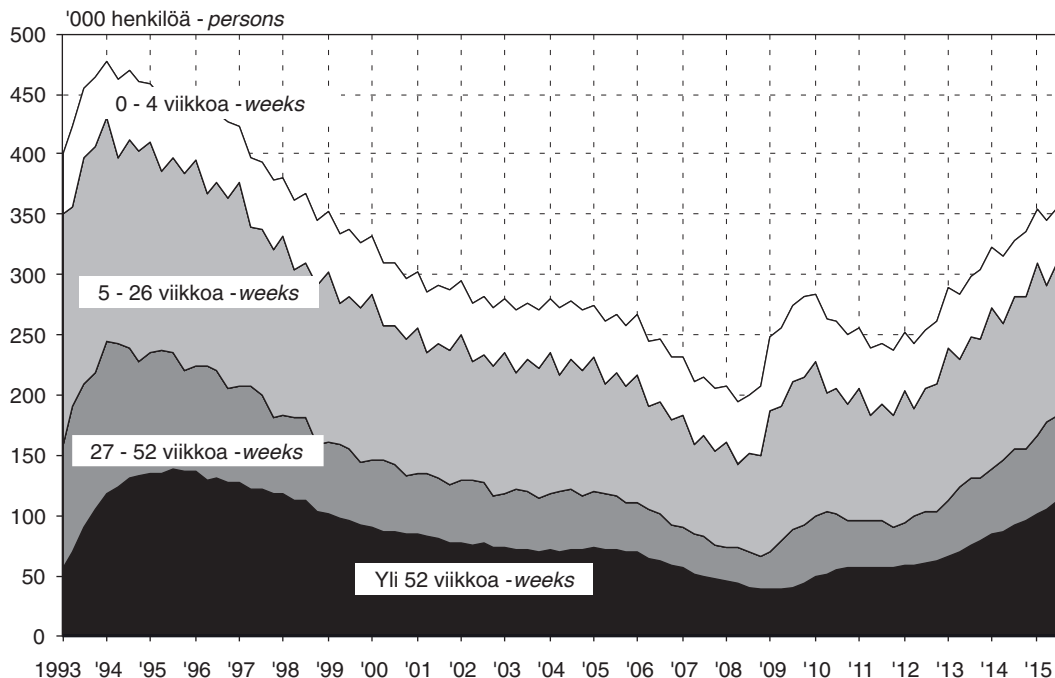
Chart 12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

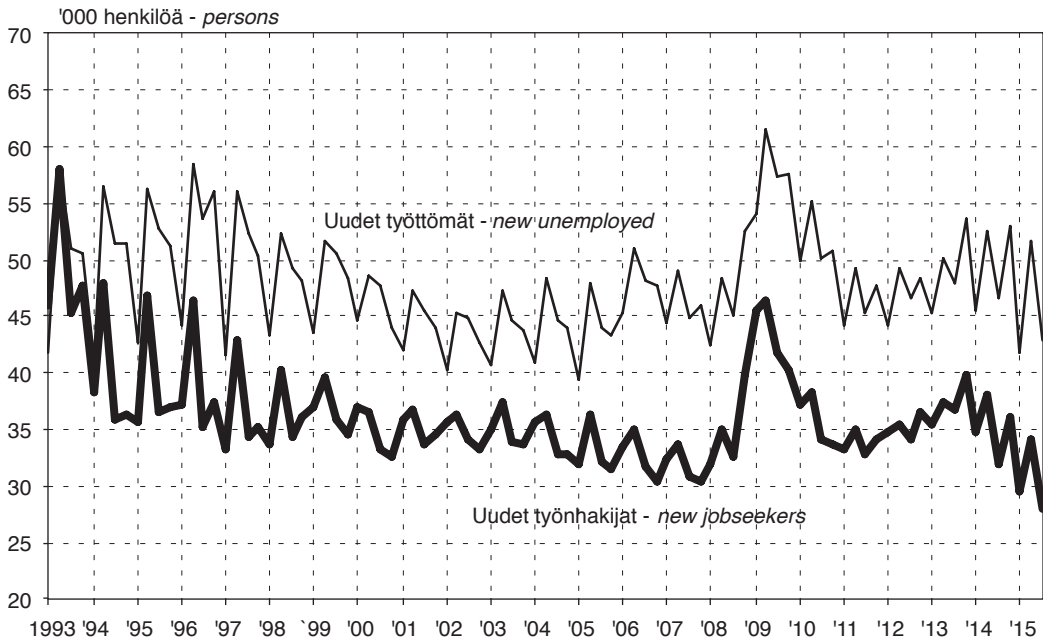

Kuvio 13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain
 Chart 13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quarterly figures

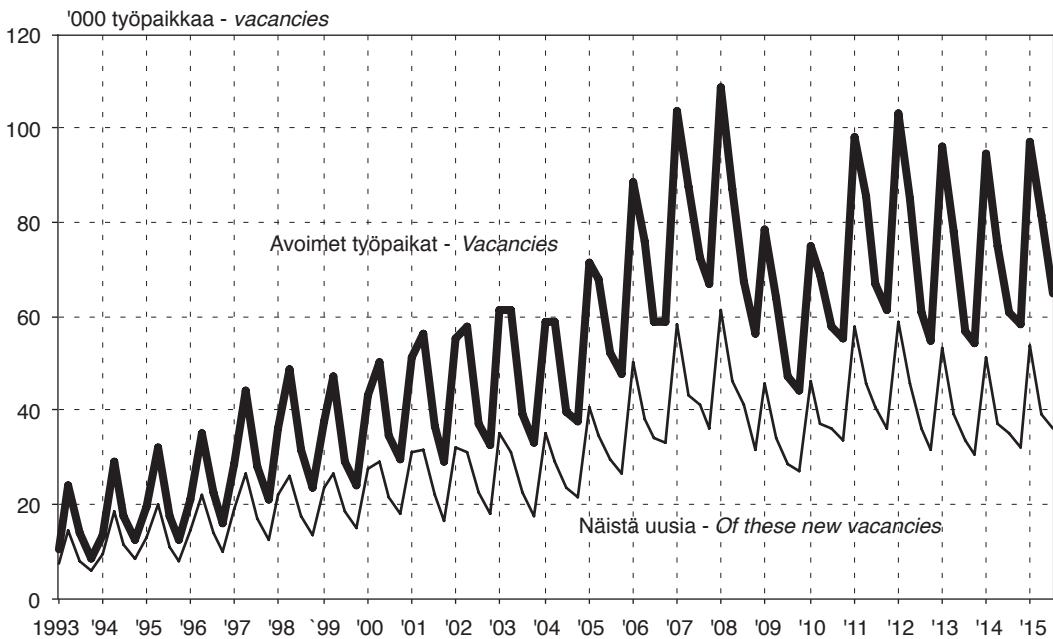
Kuvio 14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina
 Chart 14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment, duration in weeks

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto
 Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain

Chart 15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures

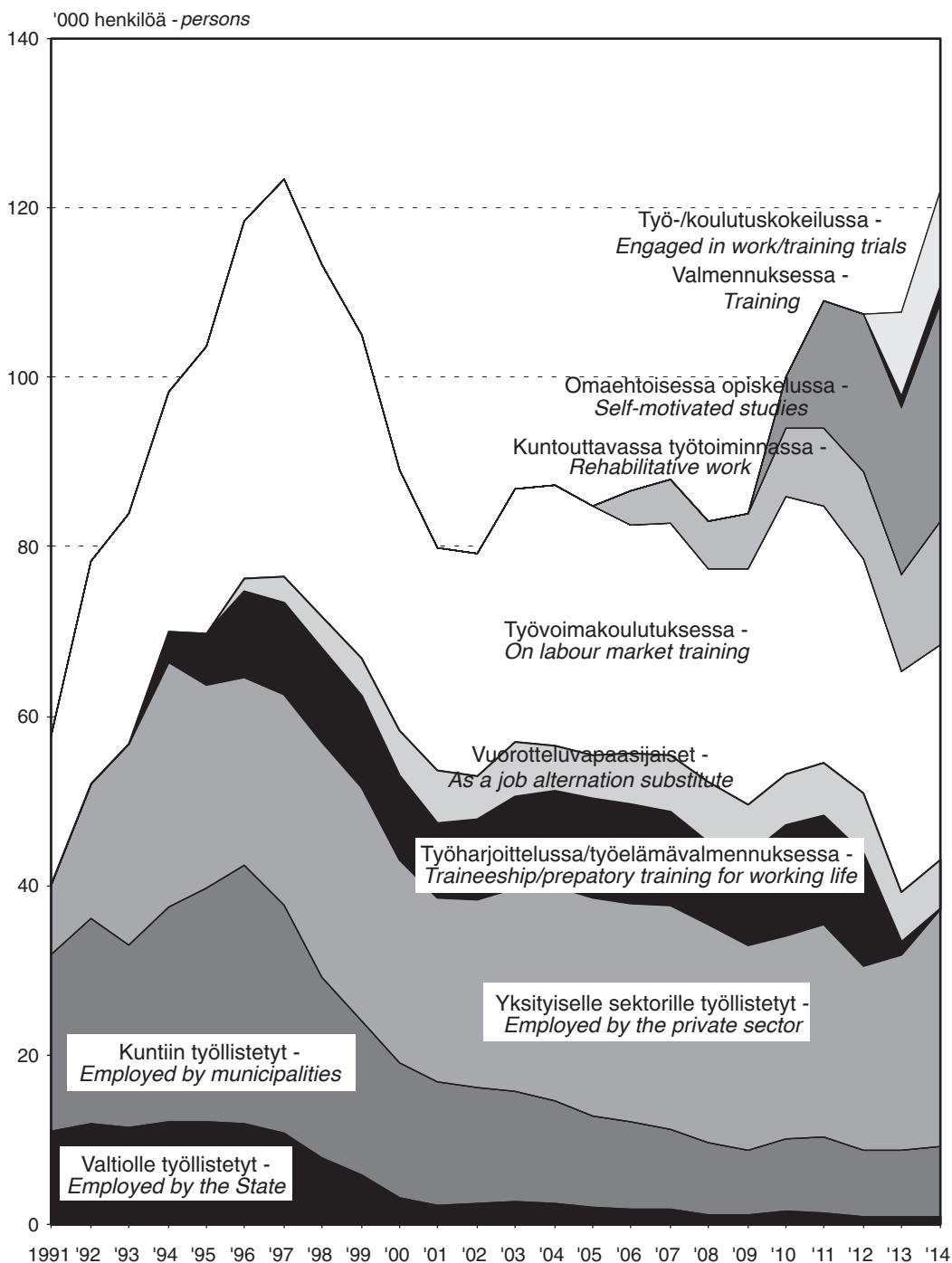

Kuvio 16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain

Chart 16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 17. Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat

Chart 17. Number of persons participating services included in the activation rate

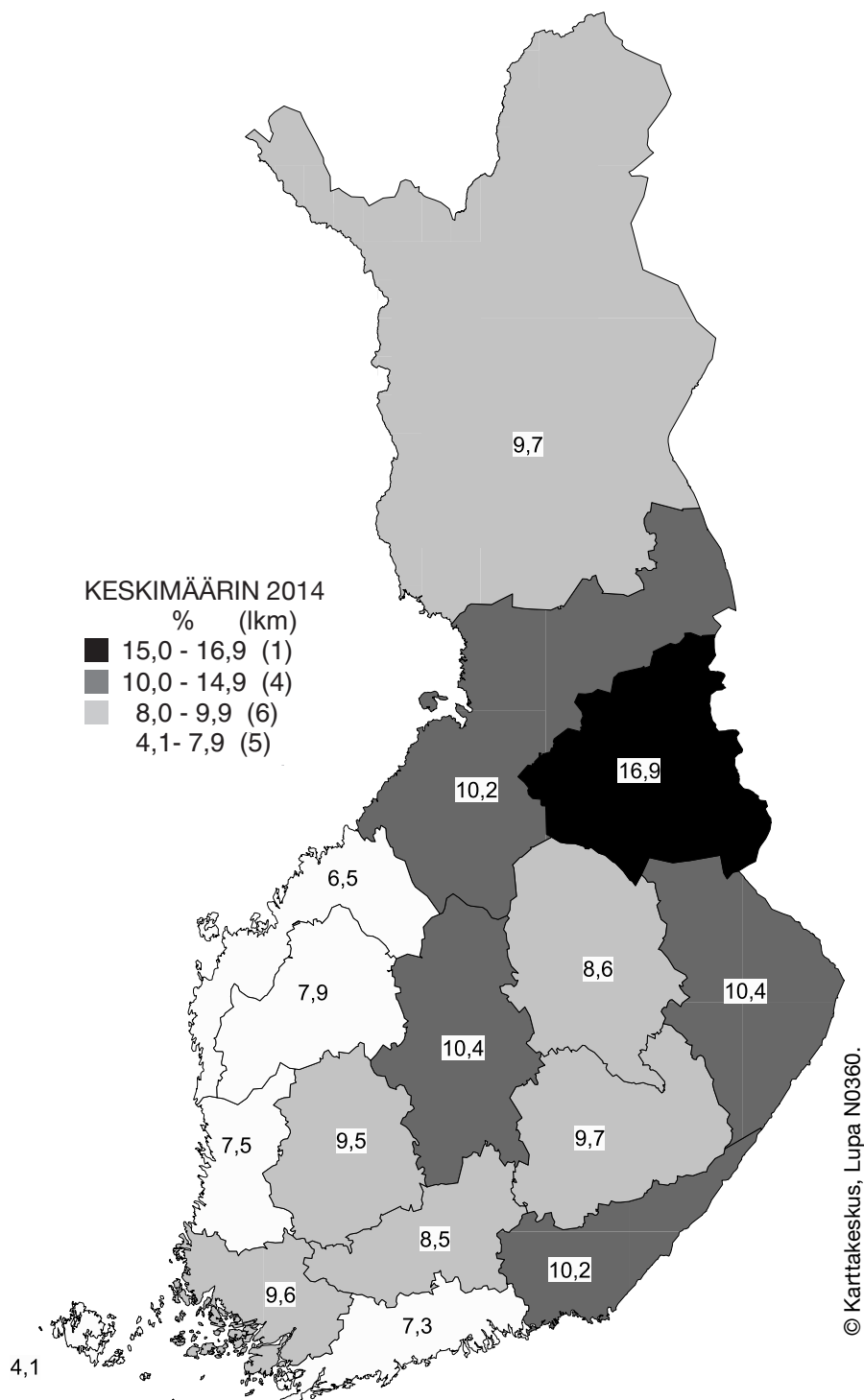
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 18. Elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskusten alueet

Chart 18. Administrative districts of Ministry of Employment and the Economy

Kuvio 19. Työttömyysasteet elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskusalueittain vuonna 2014
 Chart 19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2014

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

1. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age											Yhteensä
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-74	
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons											Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	329	322	314	372	380	394	417	387	280	246	437	3 878
1999	331	327	305	364	381	389	408	412	283	255	435	3 890
2000	332	328	305	353	380	385	402	432	288	261	436	3 901
2001	331	326	309	341	378	380	399	425	317	265	437	3 909
2002	326	326	315	329	375	378	396	418	343	272	439	3 918
2003	322	329	324	315	371	378	390	410	377	269	442	3 926
2004	318	332	329	307	363	380	385	401	401	272	447	3 935
2005	319	333	331	307	353	379	381	395	421	276	452	3 948
2006	323	333	331	312	342	377	377	392	414	305	456	3 963
2007	328	330	332	319	331	375	375	390	407	330	464	3 981
2008	333	326	337	329	318	372	376	384	400	362	468	4 004
2009	334	324	342	336	311	364	378	380	391	386	478	4 025
2010	334	326	345	339	312	355	378	376	386	405	488	4 043
2011	330	330	346	339	317	345	377	373	384	399	520	4 059
2012	325	336	343	342	325	334	375	371	381	393	550	4 075
2013	317	341	340	348	335	321	371	373	377	386	578	4 087
2014	310	342	339	353	342	315	365	375	372	378	604	4 095
2013 I	320	340	341	345	331	326	373	371	379	389	567	4 083
2013 II	317	340	341	347	333	322	372	373	378	387	575	4 085
2013 III	315	341	340	348	336	319	371	373	376	385	583	4 087
2013 IV	315	341	340	350	339	317	370	375	374	383	589	4 091
2014 I	313	341	340	351	340	315	368	375	374	381	595	4 092
2014 II	311	341	339	352	342	315	366	376	373	379	602	4 094
2014 III	309	342	339	353	343	314	364	375	372	377	608	4 096
2014 IV	308	342	339	355	344	314	361	376	371	376	613	4 099
2015 I	306	342	340	356	345	315	359	376	371	375	617	4 100
2015 II	304	341	340	356	345	315	356	376	370	374	622	4 099
2015 III	303	341	340	356	346	316	354	375	369	372	628	4 101
Miehet - Male												
1998	167	166	162	188	194	200	215	192	138	118	188	1 927
1999	169	168	158	183	192	200	211	204	141	120	189	1 935
2000	171	166	157	179	194	195	207	214	141	127	192	1 942
2001	170	166	162	170	196	189	202	214	154	131	193	1 948
2002	167	167	163	166	195	187	198	213	166	136	195	1 954
2004	163	170	170	158	184	193	190	206	201	131	202	1 965
2005	165	169	173	154	180	192	190	200	210	135	205	1 972
2006	168	168	173	156	172	194	189	198	208	148	208	1 981
2007	172	164	173	161	169	190	192	192	206	159	213	1 990
2008	173	164	175	167	165	186	190	192	201	176	215	2 003
2009	169	168	176	172	158	185	191	189	196	188	220	2 014
2010	167	171	179	172	155	184	191	188	192	198	227	2 024
2011	167	170	182	170	162	176	190	187	191	195	243	2 032
2012	164	174	176	176	167	170	189	186	186	195	258	2 041
2013	159	178	177	177	168	167	189	185	182	193	272	2 047
2014	155	178	176	179	171	165	186	187	184	186	285	2 052
2013 I	165	173	177	176	169	166	189	186	182	196	266	2 045
2013 II	158	179	176	177	170	165	190	185	183	193	270	2 046
2013 III	156	181	177	176	167	168	190	184	181	193	273	2 047
2013 IV	157	179	177	177	165	170	187	187	183	190	277	2 050
2014 I	155	180	177	177	169	167	184	190	183	189	280	2 050
2014 II	157	177	177	177	170	166	190	184	182	189	283	2 051
2014 III	157	176	177	178	172	165	185	186	186	184	287	2 052
2014 IV	153	180	172	184	174	162	184	187	186	182	290	2 054
2015 I	154	178	174	183	177	161	183	186	184	184	292	2 055
2015 II	156	175	173	184	180	158	177	192	179	187	295	2 055
2015 III	156	172	174	184	179	159	174	194	183	183	298	2 056
Naiset - Female												
1998	161	156	151	184	186	194	202	195	143	129	249	1 951
1999	162	160	147	180	189	189	198	208	142	135	245	1 955
2000	161	161	148	174	186	190	194	218	147	134	244	1 958
2001	161	160	147	171	182	191	197	211	163	134	244	1 961
2002	160	159	152	163	180	190	198	205	177	136	244	1 964
2003	159	159	158	153	180	188	196	200	189	139	244	1 967
2004	156	162	160	151	179	187	195	196	200	141	245	1 970
2005	154	165	159	153	173	187	190	195	211	142	247	1 975
2006	155	166	157	156	171	183	188	195	206	157	248	1 982
2007	156	166	159	158	162	185	183	198	201	171	251	1 990
2008	160	162	162	162	153	186	187	192	198	187	252	2 001
2009	165	157	166	164	153	179	187	190	195	198	257	2 011
2010	167	155	166	167	157	171	187	188	194	207	262	2 020
2011	163	159	164	169	155	169	187	185	193	204	277	2 027
2012	160	162	167	166	158	164	186	185	195	197	292	2 034
2013	158	162	164	171	167	154	183	188	194	193	307	2 039
2014	155	163	163	174	171	150	179	189	188	192	319	2 043
2013 I	155	167	165	169	162	160	184	186	196	193	301	2 038
2013 II	159	161	165	169	164	157	182	188	194	194	305	2 039
2013 III	159	160	163	172	169	151	180	190	195	192	308	2 040
2013 IV	158	162	163	173	173	147	183	187	191	193	312	2 041
2014 I	158	161	162	174	172	149	184	186	191	191	315	2 042
2014 II	154	164	161	175	172	148	176	192	191	190	319	2 043
2014 III	152	166	162	175	171	149	179	189	187	194	320	2 044
2014 IV	155	162	167	171	170	152	177	189	185	194	323	2 045
2015 I	152	164	166	173	168	154	175	190	187	191	326	2 045
2015 II	148	166	167	171	165	157	180	184	191	187	328	2 044
2015 III	147	168	166	172	166	157	180	182	186	190	330	2 045

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

2. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ TYÖVOIMAAN KUULUMISEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY ACTIVITY

Vuosi ja neljännes	15 -74- vuotias väestö	Työvoima - <i>Labour force</i>			Työvoimaan kuulumattomat - <i>Persons not in labour force</i>		
		Yhteensä	Työlliset	Työttömät	Yhteensä	Koululaiset, opiskelijat	Kotitaloustyötä tekevät
<i>Year and quarter</i>	<i>Population from 15 to 74 years</i>	<i>Total</i>	<i>Employed</i>	<i>Unemployed</i>	<i>Total</i>	<i>Students</i>	<i>Performing domestic work</i>
1 000 henkilöä - <i>persons</i>							
1961	3 133	2 147	2 121	26	986
1962	3 187	2 160	2 132	28	1 027
1963	3 240	2 158	2 126	32	1 082
1964	3 291	2 186	2 153	33	1 105
1965 ¹	3 215	2 185	2 155	30	1 030
1966	3 249	2 192	2 159	33	1 057
1967	3 288	2 177	2 114	63	1 111
1968	3 324	2 158	2 073	85	1 166
1969	3 341	2 158	2 097	61	1 183
1970 ¹	3 349	2 263	2 217	46	1 086
1971	3 379	2 270	2 215	55	1 109	298	328
1972	3 422	2 277	2 215	62	1 145	310	310
1973	3 461	2 322	2 265	57	1 139	316	272
1974	3 495	2 370	2 326	44	1 125	329	231
1975	3 522	2 374	2 312	62	1 148	339	213
1976	3 542	2 370	2 278	92	1 172	303	225
1977	3 560	2 371	2 232	140	1 189	311	206
1978	3 579	2 372	2 200	172	1 207	319	207
1979	3 597	2 399	2 256	143	1 198	318	192
1980	3 616	2 442	2 328	114	1 174	310	181
1981	3 636	2 474	2 353	121	1 162	313	169
1982	3 659	2 512	2 377	135	1 147	324	149
1983	3 681	2 528	2 390	138	1 153	326	149
1984	3 697	2 546	2 413	133	1 152	319	141
1985	3 708	2 566	2 437	129	1 142	308	130
1986	3 716	2 589	2 431	138	1 148	304	119
1987	3 720	2 554	2 423	130	1 167	300	106
1988	3 720	2 546	2 431	116	1 174	298	104
1989 ¹	3 725	2 588	2 507	80	1 138	273	105
1990	3 737	2 586	2 504	82	1 151	282	107
1991	3 761	2 544	2 375	169	1 217	308	114
1992	3 784	2 499	2 206	292	1 285	349	117
1993	3 802	2 476	2 071	405	1 326	366	117
1994	3 825	2 463	2 054	408	1 362	384	117
1995	3 839	2 481	2 099	382	1 358	375	116
1996	3 850	2 490	2 127	363	1 360	383	113
1997	3 862	2 484	2 170	314	1 379	358	105
1998	3 878	2 507	2 222	285	1 370	354	109
1999	3 890	2 557	2 296	261	1 333	325	100
2000	3 901	2 588	2 335	253	1 312	316	97
2001	3 909	2 605	2 367	238	1 304	318	95
2002	3 918	2 610	2 372	237	1 308	324	84
2003	3 926	2 600	2 365	235	1 327	332	88
2004	3 935	2 594	2 365	229	1 342	334	96
2005	3 948	2 620	2 401	220	1 327	332	91
2006	3 963	2 648	2 444	204	1 315	325	93
2007	3 961	2 675	2 492	163	1 306	318	91
2008	4 004	2 703	2 531	172	1 301
2009	4 025	2 678	2 457	221	1 347
2010	4 043	2 672	2 447	224	1 372
2011	4 059	2 682	2 474	209	1 376
2012	4 075	2 690	2 483	207	1 385
2013	4 087	2 676	2 457	219	1 411
2014	4 095	2 679	2 447	232	1 416
2010 I	4 037	2 632	2 388	244	1 405
2010 II	4 041	2 748	2 485	263	1 293
2010 III	4 046	2 686	2 490	195	1 360
2010 IV	4 050	2 621	2 426	195	1 429
2011 I	4 053	2 635	2 408	227	1 418
2011 II	4 057	2 761	2 517	244	1 296
2011 III	4 060	2 697	2 514	183	1 364
2011 IV	4 065	2 637	2 456	181	1 428
2012 I	4 070	2 644	2 432	211	1 426
2012 II	4 073	2 762	2 524	238	1 311
2012 III	4 076	2 721	2 529	193	1 354
2012 IV	4 080	2 633	2 448	185	1 447
2013 I	4 083	2 640	2 408	232	1 444
2013 II	4 085	2 758	2 506	252	1 327
2013 III	4 087	2 681	2 490	191	1 406
2013 IV	4 091	2 625	2 422	203	1 466
2014 I	4 092	2 632	2 394	238	1 460
2014 II	4 094	2 755	2 490	265	1 339
2014 III	4 096	2 690	2 487	203	1 406
2014 IV	4 099	2 640	2 418	223	1 459
2015 I	4 100	2 648	2 391	257	1 452
2015 II	4 099	2 757	2 483	295	1 342
2015 III	4 101	2 708	2 481	226	1 393

1. Luvut eivät ole vertailukelpoisia aikaisempien vuosien kanssa työvoimatutkimuksessa tapahtuneiden menetelmämuutosten ja aikasarjojen korjausten vuoksi. - *Due to changes in method and corrections of timeseries in the labour force survey, the figures are not comparable with the figures for earlier years.*

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - *Source: Statistics Finland, Labour Force Survey*

3. TYÖVOIMA IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Yhteensä		
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64		65-74	
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons										Total		
Molemmat sukupuoli - Both sexes													
1998	93	206	255	321	342	356	373	327	169	52	15	2 507	
1999	108	217	253	317	343	353	364	351	177	59	15	2 557	
2000	111	224	253	307	341	350	362	370	190	64	17	2 588	
2001	108	223	258	298	341	345	356	366	222	71	17	2 605	
2002	106	220	268	288	337	341	353	358	246	75	18	2 610	
2003	99	221	270	274	329	342	347	350	270	77	20	2 600	
2004	95	217	273	267	321	345	346	341	286	83	20	2 594	
2005	96	225	279	265	313	341	345	339	298	96	23	2 620	
2006	99	229	277	270	303	343	340	338	302	119	28	2 648	
2007	107	234	280	278	295	341	338	336	298	135	33	2 675	
2008	108	232	286	287	286	337	341	336	300	155	34	2 703	
2009	100	222	285	294	279	332	341	331	300	159	34	2 678	
2010	96	221	286	289	276	322	341	329	301	175	38	2 672	
2011	97	226	287	288	282	313	341	326	300	177	45	2 682	
2012	100	231	282	287	287	302	342	323	302	180	53	2 690	
2013	99	231	281	289	291	289	336	326	298	182	54	2 676	
2014	98	232	275	294	299	283	330	329	298	181	62	2 679	
2013	I	79	220	273	287	292	293	340	324	299	182	52	2 640
	II	146	254	288	288	290	290	338	328	300	182	54	2 758
	III	94	238	284	290	291	286	333	328	299	182	56	2 681
	IV	78	214	278	291	291	286	332	326	295	179	56	2 625
2014	I	80	217	272	291	295	283	328	332	300	178	56	2 632
	II	139	255	283	295	298	285	332	330	297	182	59	2 755
	III	95	239	277	294	302	283	331	328	295	180	66	2 690
	IV	77	216	266	297	300	280	329	327	299	183	68	2 640
2015	I	74	224	273	296	298	282	324	329	300	179	67	2 648
	II	140	255	281	300	301	280	322	329	301	181	67	2 757
	III	92	241	276	301	299	287	321	332	301	188	70	2 708
Miehet - Male													
1998	44	111	143	174	182	184	194	162	85	29	11	1 317	
1999	52	115	142	171	180	185	188	173	89	30	11	1 336	
2000	52	118	140	168	181	180	187	184	92	36	12	1 350	
2001	50	117	146	160	186	174	180	185	107	42	13	1 357	
2002	47	116	147	156	182	173	177	182	118	42	13	1 352	
2003	45	116	147	151	176	175	173	177	133	42	15	1 351	
2004	44	113	153	144	172	178	170	172	141	43	15	1 346	
2005	45	115	155	143	167	176	172	169	145	51	15	1 353	
2006	47	118	155	145	159	180	170	168	148	61	17	1 367	
2007	50	119	154	151	158	176	173	163	147	69	22	1 380	
2008	50	119	157	157	155	172	172	166	149	79	24	1 400	
2009	43	115	155	160	149	171	173	163	147	79	22	1 377	
2010	41	117	158	160	144	170	173	164	146	88	25	1 385	
2011	43	117	160	158	151	163	172	165	147	90	29	1 395	
2012	42	121	153	161	156	156	174	161	143	92	34	1 392	
2013	41	120	155	161	156	153	171	161	139	92	34	1 383	
2014	43	120	151	162	158	151	167	163	142	87	39	1 383	
2013	I	28	110	151	160	157	152	172	160	138	95	32	1 355
	II	65	134	159	162	158	152	172	163	142	92	33	1 432
	III	41	127	157	160	157	155	172	160	140	91	36	1 394
	IV	31	110	153	160	151	155	169	163	137	89	35	1 353
2014	I	31	116	149	160	154	151	163	168	142	88	33	1 355
	II	64	130	157	161	158	153	173	162	138	88	38	1 422
	III	42	120	154	160	160	152	166	161	142	86	43	1 385
	IV	34	113	143	167	161	147	166	162	145	88	43	1 370
2015	I	28	117	148	165	161	147	166	162	142	86	41	1 363
	II	67	131	155	168	164	144	158	167	140	88	42	1 421
	III	42	117	151	169	163	146	157	172	143	90	44	1 394
Naiset - Female													
1998	48	95	112	147	160	173	179	165	85	23	4	1 190	
1999	56	102	112	146	164	168	176	177	88	29	5	1 221	
2000	59	105	112	139	160	170	175	186	98	29	5	1 239	
2001	58	105	112	138	155	171	176	182	115	32	5	1 248	
2002	59	104	122	133	155	168	176	176	127	33	5	1 258	
2003	54	104	123	123	153	167	174	172	137	35	5	1 248	
2004	51	104	120	122	149	167	175	169	145	40	5	1 247	
2005	51	110	124	122	146	165	173	170	153	46	8	1 267	
2006	52	112	122	125	144	164	170	170	154	57	11	1 281	
2007	58	115	126	127	137	166	165	173	151	66	11	1 295	
2008	59	114	129	130	131	165	169	170	151	76	10	1 303	
2009	57	107	130	133	130	160	169	168	154	80	12	1 301	
2010	55	104	128	129	132	152	168	165	155	87	13	1 287	
2011	54	109	126	130	131	150	169	162	153	87	16	1 287	
2012	58	110	129	126	131	147	169	162	159	87	19	1 298	
2013	58	111	128	128	135	135	165	165	159	90	20	1 293	
2014	55	112	124	132	140	132	163	166	156	94	23	1 296	
2013	I	50	110	121	128	135	141	168	164	161	87	20	1 285
	II	80	120	130	126	133	138	166	165	159	90	21	1 327
	III	54	111	126	130	134	132	162	168	159	91	20	1 287
	IV	48	104	125	130	141	131	163	163	157	90	21	1 273
2014	I	49	102	123	131	141	131	165	165	158	91	22	1 277
	II	75	125	125	134	140	132	159	168	159	94	21	1 333
	III	53	119	124	134	142	131	165	167	153	94	23	1 305
	IV	43	103	123	130	138	133	162	165	154	95	24	1 270
2015	I	46	108	125	131	137	135	158	168	158	93	27	1 285
	II	73	124	126	133	136	137	164	163	162	93	25	1 336
	III	50	124	125	132	136	140	164	160	158	97	26	1 313

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

4. TYÖVOIMAOSUUDET IÄN JA SAKUPOULEN MUKAAN
LABOUR FORCE PARTICIPATION BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age											
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-64	15-74
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons											
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	28,2	63,9	81,2	86,2	90,0	90,5	89,2	84,5	60,5	20,9	72,4	64,7
1999	32,6	66,2	83,0	87,3	90,0	90,9	89,2	85,0	62,4	23,1	73,6	65,7
2000	33,3	68,2	82,9	87,0	89,8	91,1	90,0	85,6	66,2	24,7	74,2	66,4
2001	32,7	68,4	83,4	87,2	90,2	90,7	89,3	86,2	70,0	26,8	74,5	66,6
2002	32,4	67,5	85,0	87,6	89,9	90,3	89,1	85,7	71,6	27,5	74,5	66,6
2003	30,8	67,1	83,6	87,1	88,6	90,5	89,1	85,2	71,7	28,5	74,0	66,2
2004	29,9	65,5	82,9	86,9	88,2	90,8	89,8	85,0	71,4	30,5	73,8	65,9
2005	29,9	67,5	84,1	86,3	88,7	90,0	90,5	85,8	70,9	34,9	74,3	66,4
2006	30,7	68,7	83,7	86,5	88,5	91,0	90,3	86,1	73,0	38,9	74,7	66,8
2007	32,7	70,9	84,3	87,1	89,1	91,1	90,2	86,2	73,3	40,8	75,1	67,2
2008	32,6	71,2	84,7	87,5	90,1	90,8	90,6	87,4	75,0	42,8	75,5	67,5
2009	30,0	68,5	83,4	87,4	89,8	91,0	90,3	87,2	76,8	41,2	74,5	66,5
2010	28,7	67,8	82,8	85,3	88,4	90,8	90,1	87,3	78,1	43,1	74,1	66,1
2011	29,3	68,7	83,0	84,9	88,9	90,8	90,6	87,5	78,1	44,3	74,5	66,1
2012	30,8	68,7	82,1	84,0	88,5	90,5	91,4	87,0	79,3	45,7	74,8	66,0
2013	31,4	68,8	82,4	83,2	87,0	89,9	90,4	87,5	79,2	47,0	74,7	65,5
2014	31,5	67,8	81,0	83,4	87,3	89,8	90,4	87,7	79,9	47,8	75,0	65,4
2013 I	24,6	64,7	79,9	83,2	88,2	89,7	91,1	87,1	78,9	46,9	73,6	64,6
2013 II	45,9	74,6	84,6	83,1	87,1	90,0	90,7	88,1	79,5	47,0	77,1	67,5
2013 III	29,9	69,8	83,4	83,4	86,5	89,7	89,9	87,8	79,5	47,4	74,9	65,6
2013 IV	24,9	62,8	81,7	83,1	86,0	90,2	89,8	86,9	78,7	46,8	73,4	64,2
2014 I	25,6	63,8	80,1	82,9	86,6	89,6	89,1	88,6	80,2	46,9	73,7	64,3
2014 II	44,8	74,7	83,4	83,8	87,3	90,6	90,7	87,9	79,7	48,1	77,2	67,3
2014 III	30,8	69,7	81,9	83,2	88,1	90,0	90,9	87,4	79,4	47,7	75,2	65,7
2014 IV	24,9	63,0	78,5	83,7	87,1	89,2	90,9	87,0	80,5	48,7	73,8	64,4
2015 I	24,1	65,6	80,3	83,3	86,4	89,7	90,5	87,7	81,0	47,7	74,1	64,6
2015 II	46,1	74,6	82,6	84,4	87,1	88,9	90,3	87,7	81,5	48,4	77,4	67,3
2015 III	30,5	70,6	81,0	84,7	86,6	90,8	90,6	88,6	81,5	50,4	76,0	66,0
Miehet - Male												
1998	26,5	67,1	88,0	92,5	94,0	92,1	90,0	84,0	61,5	24,2	75,1	68,4
1999	30,9	68,5	89,9	93,5	93,5	92,7	89,5	84,9	62,6	24,9	75,9	69,0
2000	30,3	71,0	89,5	94,0	93,6	92,1	90,1	85,7	65,8	28,1	76,4	69,5
2001	29,7	70,9	89,7	94,0	94,6	92,1	89,4	86,2	69,4	30,0	76,6	69,7
2002	28,2	69,9	89,6	93,7	93,0	92,3	89,4	85,5	71,4	30,5	76,2	69,2
2003	27,5	68,4	89,2	93,7	92,3	92,1	89,4	84,6	71,3	32,3	75,9	69,0
2004	27,2	66,7	90,0	92,8	93,2	92,3	89,7	83,6	70,4	32,8	75,5	68,5
2005	27,2	68,3	89,6	92,8	93,3	91,8	89,3	84,8	69,3	37,6	75,7	68,6
2006	28,1	70,2	89,3	92,9	92,9	92,4	90,0	84,8	71,2	41,5	76,2	69,0
2007	28,8	72,5	88,7	94,0	93,3	92,5	90,2	84,6	71,3	43,2	76,4	69,3
2008	28,8	72,5	89,9	94,4	94,0	92,7	90,7	86,2	74,1	45,1	77,0	69,9
2009	25,5	68,6	88,1	93,3	94,1	92,4	90,3	86,2	74,9	41,9	75,6	68,4
2010	24,6	68,6	88,1	93,0	92,5	92,4	90,3	87,1	76,2	44,4	75,7	68,4
2011	25,7	69,0	88,3	93,1	93,5	92,3	90,9	87,8	77,1	46,0	76,3	68,7
2012	25,8	69,5	86,8	91,7	93,6	91,7	92,1	86,6	76,7	47,2	76,2	68,2
2013	26,0	67,5	87,7	90,9	92,8	91,7	90,6	87,0	76,2	47,6	76,0	67,6
2014	27,6	67,2	85,6	90,4	92,5	91,3	89,9	87,5	77,0	47,0	76,0	67,4
2013 I	17,2	63,8	85,7	90,6	93,0	91,2	91,2	86,0	75,6	48,5	74,4	66,2
2013 II	74,4	90,2	91,6	93,1	92,1	90,6	88,1	77,3	47,8	78,7	70,0	
2013 III	26,1	70,4	88,8	90,7	93,9	92,1	90,2	86,9	77,2	47,1	76,6	68,1
2013 IV	19,6	61,2	86,2	90,6	91,2	91,4	90,3	86,9	74,9	46,8	74,3	66,0
2014 I	20,1	64,5	83,8	90,5	91,2	90,8	88,6	88,5	77,5	46,3	74,6	66,1
2014 II	41,0	73,3	88,7	90,6	93,3	91,7	91,1	88,1	76,0	46,6	78,2	69,3
2014 III	26,9	68,1	87,0	89,6	92,9	92,0	89,6	86,6	76,6	46,9	76,0	67,5
2014 IV	22,3	62,8	83,1	90,8	92,6	90,6	90,4	86,7	77,9	48,2	75,2	66,7
2015 I	18,4	65,7	85,2	90,2	91,0	91,1	90,6	86,7	77,5	46,9	75,0	66,3
2015 II	43,0	74,7	89,4	91,0	91,3	90,7	89,6	86,8	78,1	46,9	78,4	69,2
2015 III	27,0	67,8	86,7	92,0	91,0	92,0	90,2	88,9	78,1	49,5	76,8	67,8
Naiset - Female												
1998	29,8	60,5	74,0	79,8	85,8	88,8	88,4	84,9	59,5	17,9	69,7	61,0
1999	34,4	63,8	75,6	80,9	86,4	89,0	89,0	85,1	62,3	21,4	71,2	62,5
2000	36,5	65,3	76,0	79,8	85,8	89,9	89,9	85,5	66,6	21,5	72,0	63,2
2001	35,9	65,7	76,4	80,5	85,5	89,3	89,2	86,3	70,6	23,6	72,4	63,6
2002	36,7	65,0	79,9	81,3	86,4	88,4	88,9	85,9	71,8	24,5	72,8	64,0
2003	34,1	65,8	77,8	80,2	84,8	88,9	88,8	85,9	72,2	25,0	72,1	63,5
2004	32,8	64,2	75,4	80,8	83,1	89,1	89,9	86,4	72,4	28,5	72,0	63,3
2005	32,9	66,8	78,3	79,9	84,2	88,2	90,7	86,9	72,5	32,4	72,8	64,1
2006	33,6	67,3	77,5	80,2	84,0	89,6	90,6	87,4	74,8	36,4	73,3	64,6
2007	36,9	69,2	79,4	80,1	84,7	89,6	90,2	87,7	75,3	38,6	73,8	65,1
2008	36,7	69,9	79,2	80,3	86,0	88,9	90,5	88,5	75,9	40,6	73,9	65,1
2009	34,6	68,5	78,3	81,2	85,3	89,6	90,3	88,3	78,7	40,6	73,5	64,7
2010	32,9	66,9	77,1	77,5	84,4	89,1	89,9	87,5	79,9	41,9	72,5	63,7
2011	33,0	68,3	77,1	76,7	84,0	89,2	90,4	87,3	79,1	42,7	72,6	63,5
2012	35,9	67,9	77,2	75,8	83,1	89,3	90,8	87,4	81,8	44,3	73,4	63,8
2013	36,8	68,5	76,7	75,2	81,1	87,9	90,1	88,0	81,9	46,5	73,4	63,4
2014	35,5	68,5	75,9	76,2	82,0	88,2	90,9	87,9	82,8	48,6	73,9	63,4
2013 I	32,5	65,6	73,8	75,5	83,3	88,1	91,0	88,3	81,9	45,1	72,8	63,0
2013 II	50,5	74,8	78,7	74,3	80,9	87,7	90,7	88,0	81,7	46,3	75,3	65,1
2013 III	33,7	69,1	77,6	75,8	79,2	87,1	89,5	88,6	81,8	47,6	73,2	63,1
2013 IV	30,2	64,5	76,7	75,4	81,0	88,8	89,3	87,0	82,4	46,9	72,4	62,3
2014 I	31,1	63,0	76,1	75,2	82,0	88,3	89,6	88,7	82,7	47,4	72,7	62,5
2014 II	48,6	76,2	77,5	76,9	81,3	89,3	90,3	87,6	83,2	49,5	76,1	65,3
2014 III	34,9	71,4	76,3	76,6	83,3	87,8	89,3	88,2	82,8	48,5	74,4	63,9
2014 IV	27,5	63,2	73,7	76,1	81,6	87,6	91,5	87,3	83,1	49,2	72,4	62,1
2015 I	30,0	65,5	75,1	76,0	81,5	88,1	90,4	88,6	84,4	48,5	73,2	62,8
2015 II	49,5	74,5	75,5	77,4	82,6	87,0	90,9	88,6	84,6	50,0	76,3	65,3
2015 III	34,3	73,6	75,0	76,8	81,9	89,5	90,9	88,3	84,8	51,2	75,1	64,2

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

5. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MOLEMMAT SUKUPUOLET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, BOTH SEXES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	2 159	623	725	811
1967	2 114	567	725	822
1968	2 073	532	705	836
1969	2 097	505	728	864
1970 ²	2 217	538	752	928
1971	2 215	508	765	942
1972	2 215	461	772	982
1973	2 265	432	793	1 041
1974	2 326	424	822	1 079
1975	2 312	391	812	1 104
1976	2 278	367	790	1 109
1977	2 232	336	775	1 113
1978	2 200	316	757	1 121
1979	2 256	309	779	1 159
1980	2 328	314	803	1 201
1981	2 353	305	821	1 221
1982	2 377	312	801	1 258
1983	2 390	302	789	1 295
1984	2 413	293	784	1 335
1985	2 437	279	776	1 378
1986	2 431	266	774	1 388
1987	2 423	251	753	1 417
1988	2 431	238	741	1 450
1989 ²	2 507	233	760	1 512
1990	2 504	222	757	1 522
1991	2 375	210	681	1 481
1992	2 206	197	603	1 403
1993	2 071	183	548	1 334
1994	2 054	178	536	1 333
1995	2 099	170	572	1 351
1996	2 127	159	579	1 383
1997	2 170	153	594	1 417
1998	2 222	144	613	1 457
1999	2 296	144	637	1 509
2000	2 335	144	642	1 544
2001	2 367	135	642	1 583
2002	2 372	127	639	1 599
2003	2 365	120	620	1 616
2004	2 365	116	606	1 635
2005	2 401	121	599	1 675
2006	2 444	118	607	1 714
2007	2 492	118	621	1 746
2008	2 531	119	628	1 771
2009	2 457	119	581	1 748
2010	2 447	115	560	1 762
2011	2 474	110	560	1 792
2012	2 483	109	557	1 805
2013	2 457	107	553	1 784
2014	2 447	109	528	1 798
2010 I	2 388	115	543	1 719
2010 II	2 485	116	573	1 787
2010 III	2 490	120	573	1 787
2010 IV	2 426	110	554	1 751
2011 I	2 408	110	534	1 755
2011 II	2 517	112	567	1 827
2011 III	2 514	114	583	1 805
2011 IV	2 456	106	556	1 783
2012 I	2 432	104	543	1 775
2012 II	2 524	111	568	1 836
2012 III	2 529	116	568	1 833
2012 IV	2 448	106	550	1 781
2013 I	2 408	100	541	1 756
2013 II	2 506	115	565	1 817
2013 III	2 490	111	561	1 806
2013 IV	2 422	104	544	1 766
2014 I	2 394	105	519	1 759
2014 II	2 490	111	538	1 832
2014 III	2 487	115	536	1 823
2014 IV	2 418	106	518	1 786
2015 I	2 391	105	502	1 775
2015 II	2 463	118	520	1 813
2015 III	2 481	110	540	1 825

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

6. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MIEHET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, MALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	1 221	344	530	347
1967	1 193	310	535	348
1968	1 152	293	509	350
1969	1 173	279	532	362
1970 ²	1 236	307	514	415
1971	1 228	290	527	410
1972	1 217	261	531	427
1973	1 240	249	543	447
1974	1 266	244	562	461
1975	1 247	220	559	469
1976	1 220	215	535	459
1977	1 181	198	528	450
1978	1 184	188	519	453
1979	1 197	182	539	469
1980	1 240	186	555	492
1981	1 244	184	569	487
1982	1 248	193	556	494
1983	1 249	185	554	507
1984	1 262	179	552	528
1985	1 264	173	547	542
1986	1 263	169	546	547
1987	1 260	161	534	564
1988	1 264	153	532	578
1989 ²	1 311	153	553	604
1990	1 308	143	553	611
1991	1 224	134	497	591
1992	1 130	130	439	560
1993	1 063	123	401	536
1994	1 059	117	397	541
1995	1 096	112	430	551
1996	1 116	106	439	568
1997	1 143	103	451	584
1998	1 174	97	465	608
1999	1 206	98	481	623
2000	1 228	99	489	637
2001	1 240	93	487	657
2002	1 229	85	486	654
2003	1 227	83	478	662
2004	1 229	82	466	676
2005	1 243	86	468	687
2006	1 266	85	478	702
2007	1 290	86	492	708
2008	1 315	86	502	720
2009	1 255	84	461	703
2010	1 259	82	444	729
2011	1 278	81	450	742
2012	1 277	81	449	743
2013	1 261	80	445	732
2014	1 254	81	426	742
2010 I	1 220	81	429	704
2010 II	1 277	83	453	735
2010 III	1 291	84	452	745
2010 IV	1 249	80	440	721
2011 I	1 243	80	424	732
2011 II	1 306	82	460	759
2011 III	1 297	82	472	737
2011 IV	1 266	79	445	737
2012 I	1 246	74	440	726
2012 II	1 300	81	455	761
2012 III	1 302	86	457	754
2012 IV	1 260	82	443	732
2013 I	1 224	75	431	713
2013 II	1 288	84	455	745
2013 III	1 291	83	457	746
2013 IV	1 243	78	436	725
2014 I	1 222	80	416	718
2014 II	1 275	81	434	755
2014 III	1 275	84	435	748
2014 IV	1 244	80	418	742
2015 I	1 219	81	404	731
2015 II	1 262	87	424	746
2015 III	1 276	82	430	761

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

7. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, NAISET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, FEMALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	938	278	195	465
1967	921	257	190	474
1968	921	238	197	486
1969	924	225	198	501
1970 ²	980	230	238	513
1971	986	219	237	530
1972	997	200	242	556
1973	1 025	184	243	597
1974	1 059	180	261	617
1975	1 065	171	260	634
1976	1 059	152	253	649
1977	1 050	138	248	662
1978	1 035	128	237	668
1979	1 058	126	241	689
1980	1 088	127	249	708
1981	1 109	121	253	734
1982	1 129	119	245	762
1983	1 141	117	234	787
1984	1 152	114	230	806
1985	1 173	106	230	836
1986	1 167	97	228	841
1987	1 163	90	219	853
1988	1 166	84	209	871
1989 ²	1 196	80	208	907
1990	1 196	79	204	912
1991	1 151	76	184	890
1992	1 077	68	164	844
1993	1 008	60	147	798
1994	996	61	140	792
1995	1 003	57	142	801
1996	1 011	53	140	815
1997	1 028	50	142	833
1998	1 048	47	148	850
1999	1 090	46	156	886
2000	1 108	43	154	908
2001	1 127	42	155	926
2002	1 144	41	154	946
2003	1 138	38	142	954
2004	1 136	34	141	958
2005	1 158	34	132	988
2006	1 178	33	129	1 014
2007	1 202	32	128	1 039
2008	1 216	33	126	1 052
2009	1 202	35	119	1 044
2010	1 188	33	117	1 033
2011	1 196	29	110	1 051
2012	1 206	29	108	1 063
2013	1 195	27	108	1 056
2014	1 193	28	101	1 058
2010 I	1 169	34	114	1 012
2010 II	1 208	33	120	1 048
2010 III	1 199	36	120	1 037
2010 IV	1 177	30	113	1 028
2011 I	1 165	30	110	1 020
2011 II	1 211	30	107	1 068
2011 III	1 217	32	111	1 068
2011 IV	1 190	27	111	1 047
2012 I	1 186	30	102	1 048
2012 II	1 225	30	113	1 073
2012 III	1 227	30	111	1 080
2012 IV	1 187	25	105	1 052
2013 I	1 184	25	110	1 042
2013 II	1 219	31	110	1 071
2013 III	1 200	28	104	1 063
2013 IV	1 179	26	107	1 042
2014 I	1 172	25	104	1 039
2014 II	1 214	30	104	1 077
2014 III	1 212	32	101	1 073
2014 IV	1 174	26	99	1 044
2015 I	1 172	24	99	1 044
2015 II	1 200	30	96	1 067
2015 III	1 205	28	110	1 063

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Kaikki toimialat Employed persons total	Maatalous Agriculture	Metsätalous Forestry	Teollisuus Manufacturing	Jatkuu -Continued	
					Talonrakennus Construction of buildings	
1 000 henkilöä - persons						
1966	2 159	526	96	526	127	
1967	2 114	485	82	528	123	
1968	2 073	449	82	522	112	
1969	2 097	425	79	541	122	
1970 ¹	2 217	451	91	552	143	
1971	2 215	424	88	568	145	
1972	2 215	389	74	579	140	
1973	2 265	354	79	594	145	
1974	2 326	353	73	622	145	
1975	2 312	327	66	616	145	
1976	2 278	306	61	602	130	
1977	2 232	278	57	595	127	
1978	2 200	261	55	579	125	
1979	2 256	251	58	601	124	
1980	2 328	251	63	627	128	
1981	2 353	250	55	636	133	
1982	2 377	255	57	618	133	
1983	2 390	246	56	606	140	
1984	2 413	242	52	601	143	
1985	2 437	228	52	598	137	
1986	2 431	218	47	589	142	
1987	2 423	206	45	569	143	
1988	2 431	197	41	553	145	
1989 ¹	2 507	192	41	563	155	
1990	2 504	183	39	556	161	
1991	2 375	177	33	505	137	
1992	2 206	166	31	456	111	
1993	2 071	154	29	426	89	
1994	2 054	153	25	428	80	
1995	2 099	141	28	457	87	
1996	2 127	133	26	461	88	
1997	2 170	130	23	464	101	
1998	2 222	120	24	475	107	
1999	2 296	121	23	488	117	
2000	2 335	118	24	494	122	
2001	2 367	112	23	497	115	
2002	2 372	106	21	491	117	
2003	2 365	99	22	470	118	
2004	2 365	93	23	458	115	
2005	2 401	91	30	440	141	
2006	2 444	90	28	443	146	
2007	2 492	87	31	447	155	
2008	2 531	88	31	442	165	
2009	2 457	88	31	406	152	
2010	2 447	84	31	388	152	
2011	2 474	80	31	384	157	
2012	2 483	78	31	382	155	
2013	2 457	76	31	377	156	
2014	2 447	76	33	359	150	
2009	I	2 448	87	28	414	148
	II	2 497	92	30	415	154
	III	2 476	87	34	407	157
	IV	2 408	86	31	388	151
2010	I	2 388	85	30	382	141
	II	2 485	83	33	401	151
	III	2 490	88	32	390	162
	IV	2 426	80	30	381	156
2011	I	2 408	80	30	371	146
	II	2 517	81	31	386	163
	III	2 514	81	33	399	163
	IV	2 456	75	30	380	156
2012	I	2 432	75	29	376	149
	II	2 524	79	32	393	155
	III	2 529	83	33	386	159
	IV	2 448	76	30	373	155
2013	I	2 408	70	30	373	151
	II	2 506	83	32	388	158
	III	2 490	76	35	378	162
	IV	2 422	73	31	369	153
2014	I	2 394	72	33	357	145
	II	2 490	80	31	367	149
	III	2 487	80	35	360	155
	IV	2 418	73	33	352	148
2015	I	2 391	72	33	344	141
	II	2 463	82	36	352	148
	III	2 481	77	33	365	158

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Maa- ja vesirakennus	Kauppa	Liikenne	Rahoitus- ja vakuutus	Palvelukset	
	Other construction	Trade	Transport	Financing, insurance	Services	
1 000 henkilöä - persons						
1966	72	300	143	..	369	
1967	74	303	140	..	379	
1968	72	306	141	..	389	
1969	67	305	146	..	412	
1970 ¹	58	294 ²	165	84 ²	385	
1971	53	298	160	84	400	
1972	54	305	166	90	421	
1973	54	326	167	99	449	
1974	56	334	170	109	466	
1975	58	329	177	118	480	
1976	57	333	173	117	486	
1977	54	320	170	117	506	
1978	52	313	174	117	517	
1979	53	318	179	120	542	
1980	48	328	184	127	562	
1981	51	326	184	130	581	
1982	50	326	180	136	616	
1983	43	337	177	135	646	
1984	40	343	180	148	664	
1985	41	355	186	156	681	
1986	43	355	183	160	690	
1987	41	348	182	177	710	
1988	43	354	182	190	724	
1989 ¹	42	388	178	262	684	
1990	39	395	179	268	681	
1991	39	364	175	263	679	
1992	36	325	165	250	663	
1993	33	305	158	234	637	
1994	28	297	161	230	645	
1995	28	301	163	228	659	
1996	30	316	159	241	667	
1997	29	329	164	240	685	
1998	32	339	169	249	700	
1999	32	355	168	267	719	
2000	27	354	172	287	732	
2001	30	357	174	301	750	
2002	31	363	169	308	758	
2003	33	362	173	313	767	
2004	33	367	172	315	781	
2005	18	373	144	384	774	
2006	18	376	154	399	785	
2007	19	389	151	414	792	
2008	21	399	153	419	800	
2009	23	381	153	408	806	
2010	20	381	156	416	809	
2011	19	386	147	427	832	
2012	20	386	144	436	839	
2013	20	382	142	431	830	
2014	19	376	140	444	839	
2010	I	20	365	156	402	796
	II	21	394	162	423	808
	III	21	392	156	426	813
	IV	17	375	151	408	817
2011	I	17	368	149	416	822
	II	18	401	151	433	843
	III	21	395	146	430	834
	IV	20	379	144	433	828
2012	I	18	362	145	433	834
	II	20	400	141	444	851
	III	23	401	150	442	840
	IV	22	382	140	429	830
2013	I	18	377	140	421	818
	II	19	405	143	437	832
	III	21	387	148	430	841
	IV	21	362	139	438	826
2014	I	17	363	135	433	828
	II	22	392	146	448	846
	III	21	393	140	446	844
	IV	18	357	140	447	842
2015	I	17	361	131	449	834
	II	20	383	136	463	832
	III	18	379	140	466	840

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

2. Vuosina 1961 - 1969 "rahoitus- ja vakuutustoiminnan" luvut sisältyvät "kaupan" lukuihin. -
In the years 1961 - 1969 the figures for "financing and insurance" include in the figures for "trade".

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

9. TYÖLLISET AMMATTIASEMAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRIAL STATUS

Vuosi ja neljännes	Työlliset yhteensä	Palkansaajat - <i>Salary and wage earners</i>			Yrittäjät ja yrittäjäperheenjäsenet	
		Yhteensä	Työntekijät	Toimihenkilöt		
<i>Year and quarter</i>	<i>Employed total</i>	<i>Total</i>	<i>Wage earners</i>	<i>Salaried employees</i>	<i>Employers and unpaid family workers</i>	
1 000 henkilöä - <i>persons</i>						
1966	2 159	1 524	896	628	635	
1967	2 114	1 533	883	650	581	
1968	2 073	1 529	888	641	544	
1969	2 097	1 569	905	664	528	
1970	2 126	1 626	930	696	500	
1971	2 123	1 639	916	723	484	
1972	2 118	1 672	906	766	446	
1973	2 164	1 750	938	812	414	
1974	2 229	1 826	967	859	403	
1975	2 221	1 846	939	907	375	
1976 ¹	2 278	1 819	947	856	437	
1977	2 232	1 823	925	886	395	
1978	2 200	1 812	921	880	374	
1979	2 256	1 865	953	901	375	
1980	2 328	1 930	991	928	379	
1981	2 353	1 962	988	966	375	
1982	2 377	1 990	968	1 014	377	
1983	2 390	2 004	961	1 040	386	
1984	2 413	2 035	960	1 073	378	
1985	2 437	2 077	957	1 117	360	
1986	2 431	2 071	941	1 127	359	
1987	2 423	2 051	919	1 130	372	
1988	2 431	2 062	912	1 148	368	
1989 ¹	2 507	2 112	932	1 177	395	
1990	2 504	2 116	914	1 199	388	
1991	2 375	2 012	832	1 177	363	
1992	2 206	1 862	738	1 120	344	
1993	2 071	1 742	679	1 054	329	
1994	2 054	1 722	671	1 041	332	
1995	2 099	1 773	696	1 068	325	
1996	2 127	1 803	692	1 098	324	
1997	2 170	1 845	695	1 141	323	
1998	2 222	1 905	727	1 170	317	
1999	2 296	1 975	745	1 225	321	
2000	2 335	2 016	749	1 264	319	
2001	2 367	2 060	767	1 289	307	
2002	2 372	2 068	758	1 307	304	
2003	2 365	2 061	748	1 310	304	
2004	2 365	2 064	733	1 328	301	
2005	2 401	2 098	736	1 360	303	
2006	2 444	2 129	746	1 382	314	
2007	2 492	2 178	761	1 413	314	
2008	2 531	2 207	764	1 437	324	
2009	2 457	2 123	697	1 419	334	
2010	2 447	2 120	682	1 431	328	
2011	2 474	2 143	695	1 439	331	
2012	2 483	2 146	697	1 442	337	
2013	2 457	2 127	678	1 443	330	
2014	2 447	2 105	654	1 445	343	
2010	I	2 388	2 061	640	1 415	328
	II	2 485	2 159	701	1 450	327
	III	2 490	2 158	718	1 433	333
	IV	2 426	2 101	669	1 425	324
2011	I	2 408	2 079	656	1 414	329
	II	2 517	2 187	713	1 463	330
	III	2 514	2 184	735	1 439	330
	IV	2 456	2 122	676	1 438	334
2012	I	2 432	2 095	656	1 430	338
	II	2 524	2 185	728	1 450	339
	III	2 529	2 186	727	1 453	342
	IV	2 448	2 119	678	1 434	329
2013	I	2 408	2 085	647	1 433	323
	II	2 506	2 174	707	1 461	332
	III	2 490	2 153	700	1 445	337
	IV	2 422	2 094	656	1 433	329
2014	I	2 394	2 058	620	1 432	336
	II	2 490	2 149	680	1 465	340
	III	2 487	2 139	683	1 450	348
	IV	2 418	2 072	634	1 432	346
2015	I	2 391	2 043	617	1 421	348
	II	2 463	2 113	664	1 444	350
	III	2 481	2 135	682	1 449	347

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

10. TYÖLLISET NORMAALIN TYÖAJAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY NORMAL HOURS OF WORK

Vuosi ja neljännes	Työlliset - Employed					Osa-aikaisten osuus työllisistä Proportion of part-time employed	
	Yhteensä	Tuntia viikossa - Hours per week					
Year and quarter	Total	1 - 29	30 - 40	41 -	Tuntematon Unknown		
1 000 henkilöä - persons							
1981	2 353	173	1 852	316	12	7,4	
1982	2 377	181	1 859	322	15	7,6	
1983	2 390	197	1 847	321	24	8,2	
1984	2 413	201	1 874	312	26	8,3	
1985	2 437	201	1 896	310	30	8,2	
1986	2 431	195	1 895	308	32	8,0	
1987	2 423	194	1 882	315	32	8,0	
1988	2 431	177	1 907	319	28	7,3	
1989 ¹	2 507	192	1 956	328	32	9,8	
1990	2 504	186	1 959	328	32	9,5	
1991	2 375	185	1 856	298	36	10,1	
1992	2 206	176	1 711	285	34	10,5	
1993	2 071	181	1 583	271	36	11,4	
1994	2 054	180	1 556	280	39	11,5	
1995	2 099	176	1 586	283	54	11,7	
1996	2 127	174	1 603	298	52	11,5	
1997	2 170	203	1 612	339	16	11,0	
1998	2 222	213	1 639	358	12	11,4	
1999	2 296	226	1 682	371	17	12,1	
2000	2 335	240	1 701	372	22	12,3	
2001	2 367	246	1 735	364	23	12,2	
2002	2 372	260	1 736	358	19	12,7	
2003	2 365	266	1 730	352	17	13,0	
2004	2 365	266	1 739	344	16	13,5	
2005	2 401	269	1 768	346	18	13,7	
2006	2 444	278	1 800	345	20	14,0	
2007	2 492	288	1 840	345	18	14,1	
2008	2 531	290	1 855	372	13	13,4	
2009	2 457	299	1 796	349	12	14,0	
2010	2 447	304	1 778	351	14	14,6	
2011	2 474	313	1 790	356	14	14,9	
2012	2 483	321	1 791	358	13	15,1	
2013	2 457	319	1 781	345	13	15,1	
2014	2 447	324	1 763	346	15	15,4	
2006	I	2 381	283	1 743	336	19	14,4
	II	2 461	270	1 808	363	20	13,6
	III	2 494	259	1 864	352	19	13,2
	IV	2 438	301	1 786	328	24	15,0
2007	I	2 415	304	1 769	324	18	14,7
	II	2 524	274	1 873	358	19	13,6
	III	2 542	264	1 903	356	18	13,0
	IV	2 485	311	1 816	340	19	15,1
2008	I	2 474	311	1 790	358	15	14,2
	II	2 574	278	1 906	378	13	12,9
	III	2 566	260	1 911	383	12	12,0
	IV	2 509	309	1 818	370	13	14,2
2009	I	2 448	314	1 775	347	12	14,6
	II	2 497	284	1 837	363	12	13,3
	III	2 476	280	1 841	344	10	13,1
	IV	2 408	321	1 731	343	12	14,9
2010	I	2 388	318	1 721	334	16	15,2
	II	2 485	300	1 811	359	14	14,4
	III	2 490	277	1 836	360	15	13,7
	IV	2 426	319	1 742	351	13	15,2
2011	I	2 408	331	1 713	346	16	15,8
	II	2 517	311	1 822	368	15	14,5
	III	2 514	282	1 857	360	14	13,8
	IV	2 456	326	1 766	351	13	15,6
2012	I	2 432	326	1 740	352	14	15,4
	II	2 524	315	1 828	366	13	14,9
	III	2 529	302	1 847	364	12	14,4
	IV	2 448	338	1 751	347	12	15,6
2013	I	2 408	332	1 721	341	13	15,7
	II	2 506	305	1 836	351	12	14,4
	III	2 490	297	1 835	346	12	14,1
	IV	2 422	338	1 732	338	14	16,1
2014	I	2 394	332	1 741	345	16	16,2
	II	2 490	316	1 806	355	13	14,9
	III	2 487	303	1 814	357	14	14,4
	IV	2 418	342	1 716	344	15	16,3
2015	I	2 391	335	1 701	338	18	16,1
	II	2 463	320	1 772	353	17	15,3
	III	2 481	302	1 797	368	15	14,4

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

11. TYÖTTÖMYYS JA TYÖTTÖMYSASTEET TYÖVOIMATUTKIMUKSEN MUKAAN
UNEMPLOYMENT AND UNEMPLOYMENT RATES ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Työttömät - <i>Unemployed persons</i>			Työttömyysasteet - <i>Unemployment rates</i>		
	Mol. sukupuoli	Miehet	Naiset	Mol. sukupuoli	Miehet	Naiset
	<i>Both sexes</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>	<i>Both sexes</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>
	1 000 henkilöä - <i>persons</i>			Prosenttia - <i>Per cent</i>		
1961	26	18	8	1,2	1,5	0,8
1962	28	20	7	1,3	1,7	0,8
1963	32	24	8	1,5	2,0	0,8
1964	33	27	7	1,5	2,2	0,6
1965 ¹	30	20	10	1,4	1,6	1,0
1966	33	22	11	1,5	1,8	1,2
1967	63	52	11	2,9	4,2	1,2
1968	85	70	15	3,9	5,7	1,6
1969	61	46	15	2,8	3,8	1,6
1970 ¹	46	35	11	2,0	2,7	1,1
1971	55	38	17	2,4	3,0	1,6
1972	62	42	20	2,7	3,3	1,9
1973	57	32	25	2,4	2,5	2,3
1974	44	21	23	1,8	1,6	2,1
1975	62	35	27	2,6	2,7	2,4
1976	92	60	32	3,9	4,7	2,9
1977	140	88	52	5,9	6,9	4,7
1978	172	106	66	7,3	8,4	6,0
1979	143	82	61	6,0	6,4	5,4
1980	114	61	53	4,7	4,7	4,7
1981	121	67	54	4,9	5,1	4,6
1982	135	73	62	5,4	5,5	5,2
1983	138	76	62	5,5	5,7	5,2
1984	133	72	61	5,2	5,4	5,0
1985	129	73	56	5,0	5,5	4,6
1986	138	82	56	5,4	6,1	4,6
1987	130	78	53	5,1	5,8	4,3
1988	116	68	48	4,5	5,1	4,0
1989 ¹	80	43	38	3,1	3,2	3,1
1990	82	49	33	3,2	3,6	2,7
1991	169	106	63	6,6	8,0	5,2
1992	292	178	114	11,7	13,6	9,6
1993	405	235	170	16,3	18,1	14,4
1994	408	235	174	16,6	18,2	14,9
1995	382	204	178	15,4	15,7	15,1
1996	363	186	176	14,6	14,3	14,8
1997	314	160	154	12,7	12,3	13,0
1998	285	143	142	11,4	10,9	12,0
1999	261	130	131	10,2	9,8	10,7
2000	253	122	131	9,8	9,1	10,6
2001	238	117	121	9,1	8,6	9,7
2002	237	123	114	9,1	9,1	9,1
2003	235	124	111	9,0	9,2	8,9
2004	229	118	111	8,8	8,7	8,9
2005	220	111	109	8,4	8,2	8,6
2006	204	101	103	7,7	7,4	8,1
2007	183	90	93	6,9	6,5	7,2
2008	172	85	87	6,4	6,1	6,7
2009	221	122	99	8,2	8,9	7,6
2010	224	126	98	8,4	9,1	7,6
2011	209	117	91	7,8	8,4	7,1
2012	207	115	92	7,7	8,3	7,1
2013	219	122	97	8,2	8,8	7,5
2014	232	129	103	8,7	9,3	8,0
2010 I	244	143	101	9,3	10,5	8,0
2010 II	263	146	116	9,6	10,3	8,8
2010 III	195	106	89	7,3	7,6	6,9
2010 IV	195	109	86	7,4	8,0	6,8
2011 I	227	127	100	8,6	9,3	7,9
2011 II	244	136	108	8,8	9,4	8,2
2011 III	183	101	83	6,8	7,2	6,4
2011 IV	181	106	75	6,9	7,7	5,9
2012 I	211	120	91	8,0	8,8	7,1
2012 II	238	134	104	8,6	9,4	7,8
2012 III	193	101	91	7,1	7,2	6,9
2012 IV	185	105	80	7,0	7,7	6,3
2013 I	232	131	101	8,8	9,7	7,8
2013 II	252	144	108	9,1	10,1	8,1
2013 III	191	104	87	7,1	7,4	6,8
2013 IV	203	110	93	7,7	8,1	7,3
2014 I	238	133	105	9,0	9,8	8,2
2014 II	265	146	119	9,6	10,3	8,9
2014 III	203	110	93	7,5	7,9	7,1
2014 IV	223	126	96	8,4	9,2	7,6
2015 I	257	144	113	9,7	10,5	8,8
2015 II	295	159	136	10,7	11,2	10,2
2015 III	226	118	108	8,4	8,5	8,2

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

12. TYÖTTÖMYYSASTEET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN, TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY AGE AND SEX, ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age											Keski- määrin	
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-24		
Year and quarter	Prosenttia - Per cent											Weighted mean	
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1998	32,2	19,6	12,5	9,8	8,5	9,3	8,5	8,8	15,4	6,3	23,5	11,4	
1999	31,5	16,4	11,2	8,6	7,9	8,1	7,8	7,7	11,5	6,4	21,5	10,2	
2000	30,5	16,8	10,7	8,8	7,0	7,7	7,2	7,4	10,4	5,4	21,4	9,8	
2001	28,3	15,6	9,4	8,6	6,4	7,1	6,7	7,0	10,2	5,8	19,8	9,1	
2002	31,9	15,8	10,2	7,8	6,2	6,7	6,7	7,2	9,1	5,1	21,0	9,1	
2003	31,3	17,5	9,9	7,6	6,6	6,5	6,7	6,8	8,5	4,4	21,8	9,0	
2004	30,4	16,5	9,6	7,2	6,9	6,7	7,2	6,3	8,0	4,5	20,7	8,8	
2005	29,5	16,1	8,6	6,6	6,2	6,9	6,2	6,6	7,8	4,2	20,1	8,4	
2006	27,6	14,9	7,7	6,1	5,3	5,5	6,2	6,1	7,7	4,4	18,7	7,7	
2007	25,7	12,3	7,0	5,3	4,9	5,0	4,7	5,3	7,3	4,2	16,5	6,9	
2008	26,6	11,7	6,7	5,0	4,6	4,4	4,0	4,9	6,3	3,6	16,5	6,4	
2009	31,6	17,0	9,7	6,7	5,6	5,7	6,0	6,1	7,0	4,7	21,5	8,2	
2010	31,6	17,0	9,2	6,3	6,5	6,0	6,4	6,6	7,2	5,3	21,4	8,4	
2011	29,6	16,0	8,9	6,2	5,4	5,6	5,1	6,1	6,9	5,6	20,1	7,8	
2012	29,4	14,4	8,9	6,2	5,0	5,5	5,5	5,8	6,8	6,2	19,0	7,7	
2013	29,6	15,8	9,5	6,4	6,3	5,8	5,6	6,2	7,2	6,5	19,9	8,2	
2014	29,4	16,8	10,1	7,3	5,9	7,0	6,0	6,8	7,2	7,3	20,5	8,7	
2013	I	33,7	18,4	9,4	6,3	7,6	5,0	6,2	7,2	8,7	7,2	22,4	8,8
	II	40,2	18,2	9,4	5,7	6,0	5,3	5,0	6,5	6,8	6,1	26,2	9,1
	III	17,0	12,0	8,2	6,5	6,3	6,5	5,3	5,6	6,6	6,0	13,4	7,1
	IV	21,0	14,4	10,9	6,9	5,4	6,1	5,7	6,8	6,6	6,6	16,2	7,7
2014	I	36,1	18,8	10,9	6,9	5,9	6,9	6,3	7,5	7,6	7,1	23,5	9,0
	II	39,1	18,2	10,9	6,4	6,3	7,6	6,0	6,3	6,8	6,8	25,6	9,6
	III	14,9	12,9	9,1	7,1	6,2	6,6	5,6	6,2	7,0	7,3	13,5	7,5
	IV	22,6	17,5	9,7	8,6	5,3	6,9	6,0	7,3	7,4	8,1	18,8	8,4
2015	I	32,7	21,9	12,5	8,5	6,8	7,2	6,5	7,4	7,8	8,0	24,6	9,7
	II	42,5	21,6	11,9	7,0	7,7	6,0	6,6	7,2	8,5	7,8	29,0	10,7
	III	19,6	15,0	10,6	7,8	6,7	6,4	7,1	6,2	7,9	7,3	16,3	8,4
Miehet - Male													
1998	31,1	19,4	11,3	8,3	7,7	9,5	8,3	8,8	15,9	6,2	22,8	10,9	
1999	30,4	16,4	9,7	7,7	6,7	7,9	8,2	7,9	12,6	6,5	20,8	9,8	
2000	30,7	16,9	9,3	7,1	5,5	7,1	7,3	7,3	10,8	5,0	21,1	9,1	
2001	29,1	15,5	7,6	7,5	5,3	6,8	7,0	7,2	10,6	5,5	19,6	8,6	
2002	32,6	16,6	9,7	6,9	6,2	7,2	7,3	7,4	9,6	5,6	21,2	9,1	
2003	31,6	18,2	9,8	7,4	6,5	6,8	7,3	7,6	9,0	3,7	21,9	9,2	
2004	31,8	18,2	9,5	6,5	6,0	6,4	7,0	6,8	8,3	4,7	22,0	8,7	
2005	28,5	17,6	8,0	6,1	5,8	6,6	6,2	6,0	8,4	3,6	20,6	8,2	
2006	28,9	15,1	7,0	5,1	4,2	4,9	6,4	6,2	7,7	4,9	19,0	7,4	
2007	27,4	11,9	6,7	4,4	3,3	4,8	4,8	5,6	8,1	4,1	16,4	6,5	
2008	28,7	12,3	6,4	4,1	3,6	3,6	3,8	4,7	6,9	3,6	17,1	6,1	
2009	36,2	19,6	10,1	6,8	6,2	5,8	6,4	7,1	7,5	6,1	24,1	8,9	
2010	34,7	19,9	9,9	6,5	6,5	6,3	7,1	7,8	8,3	5,8	23,8	9,1	
2011	30,9	18,4	9,4	6,2	5,9	6,0	5,4	7,1	8,5	5,9	21,8	8,4	
2012	31,0	16,1	9,7	5,8	4,8	6,2	5,8	7,4	8,5	7,5	19,9	8,3	
2013	33,4	19,3	9,7	6,2	6,1	5,9	6,1	7,4	8,2	8,0	22,9	8,8	
2014	31,1	19,8	10,9	7,0	6,0	7,9	6,5	7,8	8,9	7,4	22,8	9,3	
2013	I	40,3	23,2	10,3	5,2	7,0	4,7	6,7	9,6	11,3	9,2	26,7	9,7
	II	46,5	22,0	10,2	6,1	5,5	5,6	5,1	8,0	7,6	8,7	30,1	10,1
	III	17,4	15,0	7,7	7,0	6,5	6,8	5,5	5,5	6,6	6,4	15,6	7,4
	IV	20,4	17,2	10,5	6,5	5,4	6,6	6,9	6,6	7,4	7,7	17,9	8,1
2014	I	38,9	22,9	11,9	7,5	5,8	7,0	6,2	8,6	9,6	7,6	26,3	9,8
	II	40,9	20,9	11,8	6,2	6,8	8,7	6,2	7,3	8,2	7,0	27,5	10,3
	III	16,0	16,0	9,1	6,1	6,0	7,3	6,0	7,2	8,5	6,5	16,0	7,9
	IV	24,1	19,5	10,7	8,2	5,3	8,3	7,4	8,1	9,1	8,6	20,6	9,2
2015	I	39,5	25,7	11,5	9,4	6,9	8,4	7,9	7,7	9,2	8,9	28,4	10,5
	II	47,4	25,0	11,8	6,6	7,2	7,0	7,0	9,9	7,0	32,6	11,2	
	III	21,4	17,1	11,1	6,4	5,8	5,8	6,9	6,7	9,7	8,1	18,3	8,5
Naiset - Female													
1998	33,2	19,9	14,1	11,6	9,3	9,1	8,8	8,7	14,8	6,3	24,3	12,0	
1999	32,5	16,4	13,2	9,7	9,2	8,6	7,4	7,5	10,5	6,3	22,1	10,7	
2000	30,3	16,8	12,5	10,9	8,7	8,4	7,1	7,5	10,1	5,8	21,6	10,6	
2001	27,7	15,7	11,6	10,0	7,6	7,4	6,3	6,8	9,8	6,0	20,0	9,7	
2002	31,4	14,9	10,8	8,5	6,2	6,3	6,1	7,0	8,6	4,6	20,9	9,1	
2003	31,2	16,6	10,0	7,9	6,7	6,3	6,1	5,9	8,1	5,3	21,6	8,9	
2004	29,1	14,6	9,7	8,1	7,9	7,0	7,5	5,8	7,8	4,4	19,4	8,9	
2005	30,4	14,5	9,4	7,1	6,5	7,1	6,2	7,2	7,1	4,9	19,5	8,6	
2006	26,4	14,7	8,7	7,2	6,4	6,1	6,0	6,0	7,7	3,8	18,4	8,1	
2007	24,2	12,7	7,4	6,4	6,8	5,2	4,7	5,0	6,6	4,3	16,6	7,2	
2008	24,8	11,1	7,0	6,0	5,7	5,2	4,3	5,0	5,7	3,4	15,8	7,6	
2009	28,2	14,1	9,3	6,6	5,0	5,6	5,6	5,2	6,5	3,4	19,0	7,6	
2010	29,3	13,6	8,3	6,0	6,5	5,8	5,6	5,5	6,1	4,8	19,0	7,6	
2011	28,6	13,4	8,2	6,2	4,8	5,1	4,9	5,1	5,4	5,3	18,4	7,1	
2012	28,2	12,7	8,0	6,8	5,3	4,8	5,3	4,1	5,3	4,8	18,0	7,1	
2013	26,9	11,9	9,2	6,6	6,5	5,6	5,2	5,1	6,4	4,9	17,1	7,5	
2014	28,0	13,6	9,3	7,5	5,9	6,0	5,5	5,8	5,7	7,3	18,4	8,0	
2013	I	29,9	13,6	8,2	7,7	8,2	5,3	5,6	4,8	6,5	5,0	18,8	7,8
	II	35,2	14,0	8,3	5,3	6,6	5,0	4,8	5,0	6,1	3,5	22,5	8,1
	III	16,6	8,4	8,8	6,0	6,1	6,1	5,1	5,7	6,6	5,7	11,1	6,8
	IV	21,4	11,4	11,4	7,5	5,3	6,3	5,3	4,8	6,3	5,5	14,5	7,3
2014	I	34,4	14,2	9,7	6,0	6,0	6,6	6,5	6,3	5,8	6,7	20,8	8,2
	II	37,6	15,4	9,7	6,6	5,8	6,2	5,8	5,3	5,7	6,7	23,7	8,9
	III	14,0	9,7	9,2	8,3	6,4	5,7	5,3	5,3	5,7	8,0	11,0	7,1
	IV	21,5	15,3	8,5	9,2	5,3	5,3	4,4	6,5	5,8	7,7	17,1	7,6
2015	I	28,5	17,8	13,8	7,4	6,7	5,9	5,0	7,0	6,7	7,2	21,0	8,8
	II	38,1	18,0	12,0	7,5	8,3	4,7	6,2	7,5	7,3	8,5	25,5	10,2
	III	18,1	13,0	10,0	9,5	7,8	6,9	7,2	5,8	6,3	6,5	14,5	8,2

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

13. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ SUKUPUOLEN MUKAAN SEKÄ LOMAUTETUT JA LYHENNETYLLÄ TYÖVIIKOLLA OLEVAT
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY SEX, AND PERSONS LAID OFF AND ON REDUCED WORKING WEEK

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Työttömät työnhakijat - Unemployed jobseekers					Lomautetut	Lyhennetyllä työviikolla
	Yhteensä	Miehet	Naiset	Alle 25-vuotiaat	Yli vuoden työttömänä	Laid off	On reduced working week
	Total	Male	Female	Under 25 years old	Unemployed over a year		
Henkilöä - Persons							
1971	44 100	27 000	17 100	4 300	2 000
1972	59 500	36 800	22 700	4 700	2 100
1973	50 200	28 700	21 500	4 500	1 800
1974	40 100	20 300	19 800	4 300	2 100
1975	50 900	29 500	21 400	7 500	6 900
1976	80 200	51 400	28 800	10 800	8 900
1977	132 500	82 700	49 900	19 900	21 600
1978	175 200	106 800	68 400	17 000	24 700
1979	150 300	87 200	63 200	9 500	8 000
1980	109 500	58 300	51 200	6 600	5 000
1981	115 400	61 200	54 200	35 700	11 500	11 400	10 200
1982	138 100	75 000	63 100	40 900	14 000	15 600	14 200
1983	143 900	80 000	63 900	40 800	17 100	14 900	10 600
1984	135 300	76 100	59 200	37 600	15 500	11 400	7 800
1985	141 400	79 600	61 800	36 700	13 200	11 900	6 500
1986	150 700	87 100	63 600	36 900	14 800	14 800	5 300
1987	140 500	81 100	59 400	33 800	16 700	10 000	3 800
1988	127 600	71 100	56 500	28 600	12 100	8 300	3 400
1989	103 400	54 800	48 700	22 100	6 400	6 700	2 700
1990	103 200	59 500	43 700	21 800	3 000	9 700	2 400
1991	213 200	134 600	78 600	45 800	5 300	32 300	5 900
1992	363 100	221 500	141 600	77 800	29 200	43 600	11 000
1993	482 200	280 700	201 400	97 700	86 000	45 900	14 400
1994	494 200	276 900	217 300	92 200	133 600	26 800	12 900
1995	466 000	254 900	211 100	80 500	140 200	15 100	9 200
1996	448 000	241 400	206 600	68 600	134 900	13 900	8 000
1997	409 000	214 900	194 000	53 900	124 600	10 700	6 300
1998	372 400	190 200	182 200	46 900	112 600	10 000	4 900
1999	348 100	177 200	170 900	44 300	98 000	11 100	4 100
2000	321 100	161 600	159 500	39 300	89 000	9 500	3 200
2001	302 200	153 400	148 700	36 600	82 700	10 400	2 700
2002	294 000	154 500	139 500	35 800	77 700	12 700	2 400
2003	288 800	153 500	135 400	35 200	72 400	14 200	2 300
2004	288 400	152 200	136 200	34 900	73 000	13 200	2 100
2005	275 300	144 100	131 200	30 500	72 400	10 600	1 700
2006	247 900	128 800	119 100	26 800 ¹	64 400	8 000	1 300
2007	215 800	111 000	104 800	22 500	51 700	6 600	1 100
2008	202 900	107 400	95 500	22 400	43 100	9 000	1 100
2009	264 800	156 200	108 600	36 200	41 300	31 000	3 800
2010	264 800	154 300	110 500	34 600	54 000	21 300	3 700
2011	243 900	138 800	105 100	30 000	57 200	14 200	2 000
2012	253 200	144 800	108 400	32 100	61 200	15 200	2 300
2013 ²	294 100	168 200	126 000	38 800	73 700	21 400	4 600
2014	325 700	185 500	140 100	43 300	90 500	26 000	8 000
2009 I	247 900	149 500	98 400	32 400	39 800	30 800	3 000
2009 II	256 200	150 700	105 500	35 200	39 400	30 400	3 800
2009 III	274 000	156 200	117 800	39 900	41 300	29 300	3 900
2009 IV	281 100	168 500	112 600	37 200	44 900	34 300	4 600
2010 I	284 500	174 700	109 900	37 500	50 200	32 800	4 700
2010 II	263 000	151 900	111 100	35 100	52 800	19 600	4 000
2010 III	260 700	144 600	116 200	35 500	56 300	14 700	3 000
2010 IV	251 000	146 100	104 900	30 200	56 900	18 000	2 900
2011 I	257 500	153 800	103 700	31 000	58 000	21 200	2 500
2011 II	238 900	135 000	104 000	29 200	56 900	12 500	2 000
2011 III	241 800	130 900	110 900	31 600	57 400	9 700	1 600
2011 IV	237 300	135 500	101 700	28 400	56 400	13 600	2 000
2012 I	252 700	150 500	102 200	31 600	58 500	19 500	2 400
2012 II	242 500	136 800	105 800	30 700	60 400	12 400	2 100
2012 III	254 400	139 100	115 200	33 900	61 800	10 700	2 000
2012 IV	263 000	152 700	110 300	32 100	63 900	18 100	2 800
2013 I	290 100	172 800	117 300	38 000	67 700	25 200	3 400
2013 II	283 400	160 600	122 800	37 600	70 700	17 400	3 500
2013 III ²	297 900	163 200	134 800	40 900	76 100	17 200	4 400
2013 IV	305 100	176 100	129 000	38 900	80 200	25 900	7 300
2014 I	322 300	190 500	131 900	41 100	86 000	31 000	8 400
2014 II	315 600	178 500	137 100	41 900	88 200	22 900	7 600
2014 III	328 100	179 800	148 400	45 800	92 300	20 600	7 000
2014 IV	336 500	193 500	143 100	44 400	95 500	29 400	8 800
2015 I	354 000	207 500	146 500	45 900	102 400	33 900	9 500
2015 II	345 700	194 000	151 700	46 100	106 600	24 800	8 900
2015 III	355 200	193 200	162 000	50 100	113 000	21 100	8 600

1. Vuoteen 2005 asti lomautetut poisluokit. - Until 2005 excluding laid off.

2. Sisältää kaikki 1.7.2013 alkaen alkaneet kokoaikaiset lomautukset, siihen asti vain henkilökohtaisesti lomautetut.
Includes all fully laid off starting from 1 July 2013, up to that date only those individually laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

14. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Yhteensä
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
Year and quarter	Henkilöä - persons										Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1998	11 100	35 800	37 700	41 400	41 100	42 400	44 800	40 500	57 200	10 400	362 500
1999	10 900	33 400	33 100	37 200	37 700	38 400	40 900	40 300	53 900	11 300	337 100
2000	10 000	29 300	29 100	33 200	34 700	35 300	37 500	40 000	50 300	12 200	311 700
2001	9 700	26 900	26 600	29 600	32 400	32 400	35 500	38 000	47 300	12 900	291 800
2002	9 200	26 600	26 200	27 400	31 300	31 500	33 800	36 300	46 500	12 300	281 300
2003	8 600	26 600	26 200	25 300	29 800	30 400	31 900	34 100	49 200	12 300	274 600
2004	8 200	26 700	26 700	24 400	29 200	30 300	30 800	32 900	52 500	13 200	275 200
2005	<u>6 700</u>	<u>23 800</u>	<u>24 900</u>	<u>22 900</u>	<u>27 100</u>	<u>29 200</u>	<u>29 500</u>	<u>31 600</u>	<u>55 500</u>	<u>13 200</u>	<u>264 700</u>
2006 ¹	5 800	21 000	22 800	21 400	24 500	27 300	27 500	29 700	52 600	15 200	247 900
2007	5 200	17 400	19 500	18 300	20 000	23 200	23 500	25 800	46 100	16 700	215 800
2008	5 300	17 000	19 100	17 800	17 800	21 600	22 400	24 300	39 300	18 000	202 900
2009	8 400	27 800	29 000	25 500	23 700	28 600	29 600	30 800	40 000	21 100	264 800
2010	8 000	26 600	28 600	25 600	23 500	27 900	29 600	30 600	39 000	25 200	264 800
2011	7 000	23 000	25 400	23 000	21 100	24 200	26 700	27 600	36 400	29 300	243 900
2012	<u>7 200</u>	<u>24 900</u>	<u>26 200</u>	<u>24 400</u>	<u>22 100</u>	<u>23 800</u>	<u>27 100</u>	<u>28 000</u>	<u>35 700</u>	<u>33 400</u>	<u>253 200</u>
2013 ²	8 500	30 400	31 000	29 900	26 900	26 900	31 300	32 400	38 600	38 000	294 100
2014	9 500	33 800	34 100	34 300	30 800	29 000	34 300	36 100	40 600	42 500	325 700
2013 I	6 700	31 200	30 600	28 600	25 700	26 800	31 200	32 300	39 400	37 200	290 100
II	8 000	<u>29 500</u>	<u>30 100</u>	<u>28 700</u>	<u>25 800</u>	<u>26 000</u>	<u>29 900</u>	<u>30 700</u>	<u>37 300</u>	<u>37 000</u>	<u>283 400</u>
III ²	10 300	30 600	31 700	30 800	27 800	27 200	31 300	32 000	37 800	38 100	297 900
IV	8 800	30 100	31 500	31 400	28 300	27 600	32 900	34 400	39 900	39 700	305 100
2014 I	7 200	33 900	33 900	33 700	30 100	28 900	34 800	36 600	41 600	41 200	322 300
II	9 200	32 800	33 100	33 200	30 000	28 200	33 100	34 700	39 300	41 400	315 600
III	11 500	34 400	34 600	34 800	31 300	29 100	34 000	35 500	39 600	42 800	328 100
IV	10 000	34 300	34 700	35 500	31 700	29 900	35 400	37 800	41 900	44 700	336 500
2015 I	7 700	38 200	37 700	38 100	33 400	31 200	36 900	40 000	43 900	46 000	354 000
II	9 400	36 600	37 100	37 700	33 200	30 400	35 300	37 800	41 800	45 400	345 700
III	12 100	38 000	38 300	38 500	34 200	31 300	35 600	38 200	41 900	46 100	355 200
Miehet - Male											
1998	5 700	19 000	19 100	20 700	20 500	21 900	23 700	20 500	27 100	4 600	182 800
1999	5 700	17 500	16 500	18 300	18 800	19 600	21 400	20 400	25 500	4 900	168 600
2000	5 000	15 200	14 300	16 100	17 000	17 800	19 500	20 100	24 000	5 400	154 400
2001	4 900	14 100	13 200	14 400	16 000	16 600	18 500	19 300	22 600	5 900	145 600
2002	4 700	14 800	13 700	13 800	15 900	16 400	18 000	19 000	22 500	5 600	144 300
2003	4 400	15 000	13 800	12 800	15 200	15 800	17 000	18 100	24 100	5 700	142 000
2004	4 100	14 800	14 100	12 100	14 600	15 700	16 300	17 300	25 900	6 400	141 500
2005	<u>3 400</u>	<u>13 200</u>	<u>13 200</u>	<u>11 300</u>	<u>13 500</u>	<u>15 100</u>	<u>15 600</u>	<u>16 600</u>	<u>27 200</u>	<u>6 300</u>	<u>135 600</u>
2006 ¹	2 900	11 800	12 300	10 800	12 500	14 300	14 800	15 900	26 200	7 300	128 800
2007	2 600	9 700	10 300	9 200	10 000	12 000	12 500	13 700	23 000	8 100	111 000
2008	2 900	10 000	10 400	9 200	9 200	11 400	12 200	13 100	20 100	8 800	107 400
2009	5 000	18 600	17 900	14 900	13 600	16 600	17 700	18 200	22 200	11 300	156 200
2010	4 500	17 100	17 400	14 800	13 300	15 900	17 500	18 000	21 800	13 900	154 300
2011	3 900	14 300	14 900	12 900	11 700	13 600	15 400	16 100	20 300	15 600	138 800
2012	<u>4 000</u>	<u>15 700</u>	<u>15 500</u>	<u>13 700</u>	<u>12 400</u>	<u>13 500</u>	<u>15 800</u>	<u>16 400</u>	<u>20 000</u>	<u>17 500</u>	<u>144 800</u>
2013 ²	4 800	19 300	18 300	16 800	15 000	15 100	18 100	19 000	21 700	20 000	168 200
2014	5 300	21 100	19 900	19 200	17 000	16 200	19 700	21 200	23 100	22 500	185 500
2013 I	3 800	20 800	19 000	16 900	15 200	15 700	18 900	19 600	22 900	19 800	172 800
II	4 500	<u>18 500</u>	<u>17 500</u>	<u>15 900</u>	<u>14 100</u>	<u>14 400</u>	<u>17 200</u>	<u>18 000</u>	<u>20 900</u>	<u>19 400</u>	<u>160 600</u>
III ²	5 600	18 600	17 700	16 400	14 600	14 500	17 300	18 100	20 500	19 800	163 200
IV	5 300	19 300	18 900	17 900	16 000	15 700	19 100	20 300	22 400	20 900	176 100
2014 I	4 000	22 200	20 900	19 700	17 500	16 900	20 800	22 100	24 100	22 100	190 500
II	5 100	20 300	19 100	18 400	16 400	15 600	18 900	20 400	22 200	21 900	178 500
III	6 200	20 400	19 500	18 500	16 400	15 500	18 500	20 100	22 000	22 400	179 800
IV	6 000	21 500	20 400	20 100	17 700	16 800	20 500	22 300	24 100	23 600	193 500
2015 I	4 200	24 800	22 800	22 000	19 100	17 900	21 800	24 100	25 800	24 600	207 500
II	5 300	22 500	21 200	20 600	17 900	16 500	20 000	22 000	23 700	24 000	194 000
III	6 500	22 600	21 100	20 400	17 700	16 400	19 400	21 500	23 100	24 100	193 200
Naiset - Female											
1998	5 400	16 800	18 600	20 700	20 600	20 600	21 100	19 900	30 100	5 800	179 700
1999	5 300	15 900	16 600	18 900	18 900	18 900	19 500	19 800	28 400	6 300	168 500
2000	5 000	14 200	14 900	17 100	17 600	17 500	18 000	19 900	26 300	6 700	157 200
2001	4 800	12 800	13 400	15 200	16 400	16 200	17 100	18 600	24 600	7 000	146 200
2002	4 400	11 800	12 500	13 700	15 400	15 200	15 800	17 300	24 000	6 700	137 000
2003	4 300	11 700	12 400	12 500	14 700	14 500	14 800	16 000	25 100	6 600	132 600
2004	4 200	11 900	12 600	12 300	14 600	14 600	14 500	15 500	26 600	6 800	133 700
2005	<u>3 300</u>	<u>10 600</u>	<u>11 800</u>	<u>11 600</u>	<u>13 600</u>	<u>14 100</u>	<u>13 900</u>	<u>15 000</u>	<u>28 200</u>	<u>6 800</u>	<u>129 100</u>
2006 ¹	2 900	9 200	10 500	10 600	12 000	13 000	12 600	13 800	26 400	7 900	119 100
2007	2 600	7 700	9 200	9 100	10 000	11 200	11 000	12 100	23 100	8 600	104 800
2008	2 400	7 000	8 700	8 700	8 700	10 200	10 200	11 100	19 300	9 200	95 500
2009	3 000	9 200	11 100	10 600	10 600	12 000	11 900	12 800	11 900	11 800	111 600
2010	3 600	9 400	11 200	10 800	10 200	12 000	12 100	12 600	17 100	11 100	110 500
2011	3 200	8 700	10 400	10 000	9 400	10 600	11 200	11 500	16 100	13 700	105 100
2012	<u>3 100</u>	<u>9 200</u>	<u>10 700</u>	<u>10 700</u>	<u>9 700</u>	<u>10 400</u>	<u>11 200</u>	<u>11 600</u>	<u>15 700</u>	<u>15 900</u>	<u>108 400</u>
2013 ²	3 700	11 100	12 700	13 100	11 900	11 800	13 200	13 300	16 900	18 000	126 000
2014	4 200	12 700	14 200	15 100	13 800	12 800	14 600	14 900	17 500	20 000	140 100
2013 I	3 000	10 400	11 600	11 700	10 500	11 100	12 300	12 700	16 500	17 400	117 300
II	<u>3 500</u>	<u>11 100</u>	<u>12 600</u>	<u>12 800</u>	<u>11 600</u>	<u>11 600</u>	<u>12 700</u>	<u>12 700</u>	<u>16 400</u>	<u>17 600</u>	<u>122 800</u>
III ²	4 700	12 100	14 000	14 400	13 100	12 700	14 000	13 900	17 300	18 300	134 800
IV	3 500	10 800	12 600	13 500	12 300	11 900	13 800	14 100	17 500	18 700	129 000
2014 I	3 300	11 600	13 000	14 000	12 600	12 000	14 000	14 400	17 600	19 100	131 900
II	4 000	12 500	14 000	14 900	13 600	12 600	14 200	14 400	17 200	19 500	137 100
III	5 300	13 900	15 400	16 300	14 800	13 700	15 200	15 400	17 600	20 400	148 400
IV	4 100	12 800	14 300	15 400	14 000	13 100	14 800	15 500	17 800	21 000	143 100
2015 I	3 500	13 500	14 900	16 100	14 400	13 400	15 000	15 800	18 200	21 300	146 500
II	4 200	14 200	15 900	17 100	15 300	13 900	15 400	15 900	18 100	21 400	151 700
III	5 600	15 400	17 200	18 200	16 500	1					

15. TYÖTÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation				
	Johtajat	Erytisasiantuntijat	Asiantuntijat	Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	Palvelu- ja myyntityöntekijät
Year and quarter	Managers	Professionals	Technicians and associate professionals	Clerical support workers	Service and sales workers
Henkilöä - persons					
2006	2 900	25 700	23 000	20 200	39 800
2007	2 800	23 500	20 000	17 300	35 000
2008	2 300	22 700	18 400	15 100	31 500
2009	2 700	29 500	23 600	17 000	36 100
2010	2 800	30 900	24 100	17 000	37 300
2011	2 600	28 600	22 000	15 900	35 900
2012	2 700	30 600	22 700	16 100	37 200
2013 ¹	3 100	37 500	27 100	18 000	44 200
2014	3 600	43 000	30 900	19 400	51 200
2009 I	2 400	24 300	21 200	15 800	32 400
2009 II	2 600	29 700	22 700	16 400	34 600
2009 III	2 800	33 500	25 000	17 800	39 100
2009 IV	2 800	30 700	25 200	17 800	38 100
2010 I	2 800	30 300	25 100	17 600	36 900
2010 II	2 800	32 300	24 100	17 000	37 200
2010 III	2 800	33 300	24 300	17 200	38 900
2010 IV	2 600	27 900	22 800	16 100	36 200
2011 I	2 600	27 600	22 600	16 000	35 500
2011 II	2 500	29 300	21 600	15 700	35 200
2011 III	2 600	30 800	22 400	16 300	37 700
2011 IV	2 500	26 600	21 400	15 600	35 200
2012 I	2 600	27 500	22 100	15 700	35 000
2012 II	2 600	30 400	21 700	15 600	36 100
2012 III	2 800	33 300	23 400	16 500	39 300
2012 IV	2 900	31 200	23 600	16 500	38 300
2013 I	3 000	33 500	25 700	17 500	40 500
2013 II	3 100	37 100	25 900	17 500	42 700
2013 III ¹	3 300	40 800	28 000	18 500	47 400
2013 IV	3 300	38 400	28 700	18 600	46 200
2014 I	3 300	39 800	29 800	18 900	47 700
2014 II	3 400	43 000	29 900	18 900	49 600
2014 III	3 700	46 200	31 600	19 800	54 200
2014 IV	3 800	43 200	32 200	20 000	53 400
2015 I	4 000	44 700	33 600	20 900	54 600
2015 II	4 100	47 800	33 300	20 800	56 900
2015 III	4 200	50 800	34 700	21 300	61 300

1. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto
Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Ammatti - Occupation					
Vuosi ja neljännes	Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	Josta talonrakennukseen liittyvä työ	Prosessi- ja kulkjetustyöntekijät	Muut työntekijät
Year and quarter	Skilled agricultural, forestry and fishery workers	Craft and related trades workers	Of which occupations related to construction of buildings	Plant and machine operators and assemblers	Elementary occupations
Henkilöä - persons					
2006	7 800	43 600	16 700	22 400	28 700
2007	6 700	36 400	14 200	19 000	24 500
2008	6 200	36 000	14 900	17 400	22 300
2009	6 900	59 700	22 800	25 300	25 900
2010	6 700	57 600	21 100	23 800	25 300
2011	6 400	49 800	19 200	21 400	23 600
2012	6 500	51 500	20 600	22 300	23 900
2013	7 200	60 600	23 800	25 100	26 300
2014	7 600	66 400	26 200	27 000	27 900
2006 I	10 000	51 300	21 200	25 400	31 900
2006 II	6 900	42 400	15 900	22 300	28 200
2006 III	6 200	39 800	13 900	20 900	27 400
2006 IV	8 000	40 700	15 700	21 100	27 200
2007 I	8 900	42 200	17 600	21 500	27 100
2007 II	5 600	34 900	13 300	18 500	23 800
2007 III	5 200	33 400	11 900	17 900	23 300
2007 IV	7 100	35 100	14 100	18 100	23 700
2008 I	8 000	37 900	16 400	18 600	23 900
2008 II	5 100	31 800	12 600	16 300	21 200
2008 III	4 700	32 400	12 400	16 000	21 100
2008 IV	6 900	41 800	18 000	18 800	22 900
2009 I	8 500	57 400	24 800	24 200	26 100
2009 II	5 700	56 600	21 700	24 800	25 000
2009 III	5 500	58 800	20 400	25 000	25 400
2009 IV	7 700	66 100	24 300	27 200	27 200
2010 I	8 900	68 300	26 600	27 300	27 800
2010 II	5 600	55 900	20 000	23 300	24 800
2010 III	5 200	51 800	17 600	22 000	24 100
2010 IV	7 200	54 300	20 300	22 800	24 700
2011 I	8 400	58 200	23 700	23 700	25 600
2011 II	5 300	48 000	18 300	20 600	22 800
2011 III	4 900	45 100	16 100	19 800	22 500
2011 IV	6 900	48 100	18 900	21 400	23 400
2012 I	8 100	55 400	23 500	23 200	24 900
2012 II	5 400	47 300	18 900	20 800	22 800
2012 III	5 200	47 400	17 700	21 200	23 100
2012 IV	7 400	55 700	22 200	23 800	24 800
2013 I	8 800	64 700	26 900	26 300	27 000
2013 II	6 000	57 000	22 300	23 900	25 400
2013 III	5 800	56 700	20 900	23 700	25 700
2013 IV	8 000	64 100	25 100	26 400	27 100
2014 I	9 200	70 500	29 300	28 400	28 900
2014 II	6 400	62 900	24 500	25 900	27 000
2014 III	6 200	62 100	23 200	25 400	27 100
2014 IV	8 500	70 000	27 600	28 500	28 700
2015 I	9 700	75 700	31 500	30 500	30 400
2015 II	6 900	67 100	26 400	27 700	28 500
2015 III	6 700	65 600	24 500	26 600	28 300

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - Continued

Ammatti - Occupation				
Vuosi ja neljännes	Sotilaat	Ammatteihin luokittelemattomat ryhmät	Yhteensä	Lomautetut
Year and quarter	Armed forces occupations	Work not classifiable by occupation	Total	Laid off
Henkilöä - persons				
2006	60	33 800	247 900	8 000
2007	60	30 900	215 800	6 600
2008	50	31 000	202 900	9 000
2009	70	38 100	264 800	31 000
2010	60	39 200	264 800	21 300
2011	60	37 700	243 900	14 200
2012	60	39 600	253 200	15 200
2013 ¹	80	45 000	294 100	21 400
2014	110	48 500	325 700	26 000
2006				
I	60	35 100	267 500	7 300
II	60	34 300	246 000	5 700
III	60	35 100	245 900	7 000
IV	50	30 800	232 100	12 000
2007				
I	60	31 400	231 000	9 500
II	50	30 900	212 600	5 300
III	60	32 300	214 700	4 800
IV	60	28 900	204 700	6 700
2008				
I	60	30 500	207 700	9 300
II	50	30 400	194 400	5 700
III	50	32 400	200 500	6 200
IV	50	30 600	209 000	14 800
2009				
I	60	35 400	247 900	30 800
II	70	37 800	256 200	30 400
III	80	41 000	274 000	28 500
IV	70	38 200	281 100	34 300
2010				
I	60	39 500	284 500	32 800
II	60	39 900	263 000	19 600
III	70	40 900	260 700	14 700
IV	70	36 400	251 000	18 000
2011				
I	60	37 200	257 500	21 200
II	60	37 900	238 900	12 500
III	60	39 600	241 800	9 700
IV	60	36 000	237 300	13 600
2012				
I	60	38 100	252 700	19 500
II	50	39 700	242 500	12 400
III	60	42 100	254 400	10 700
IV	60	38 800	263 000	18 100
2013				
I	70	43 000	290 100	25 200
II	80	44 900	283 400	17 400
III ¹	80	48 000	297 900	17 200
IV	80	44 200	305 100	25 900
2014				
I	90	45 700	322 300	31 000
II	90	48 400	315 600	22 900
III	120	51 700	328 100	20 600
IV	120	48 200	336 500	29 400
2015				
I	160	49 800	354 000	33 900
II	140	52 700	345 700	24 800
III	150	55 600	355 200	21 100

16. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖTTÖMYYDEN KESTON MUKAAN
 UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE
 BY DURATION OF UNEMPLOYMENT

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	Työttömyyden kesto, viikkoa - <i>Duration of unemployment, weeks</i>						Yhteensä <i>Total</i>	Keskimäärin <i>Average</i>
	0 - 4	5 - 12	13 - 26	27 - 52	53 - 104	Yli 104		
	Henkilöä - <i>Persons</i>							Viikkoa <i>Weeks</i>
1981	28 000	27 100	22 500	15 000	7 200	4 300	104 000	24
1982	30 600	30 100	27 500	18 200	9 700	4 400	122 400	25
1983	30 000	31 200	28 400	22 300	11 400	5 700	129 000	27
1984	29 900	29 800	27 400	21 300	9 900	5 700	123 900	27
1985	30 900	32 200	30 000	23 400	8 800	4 400	129 500	25
1986	29 600	33 400	31 400	26 800	10 900	3 900	136 000	25
1987	29 800	31 900	29 200	22 900	11 700	5 000	130 500	26
1988	29 700	31 100	26 400	20 000	7 800	4 300	119 300	24
1989	27 200	26 500	21 600	15 000	4 400	2 000	96 700	20
1990	29 300	28 000	20 500	12 500	2 300	710	93 500	15
1991	44 900	52 800	47 800	30 400	4 400	540	180 900	16
1992	54 900	70 700	88 300	79 400	24 900	1 300	319 500	22
1993	58 200	77 000	106 100	114 700	70 100	10 100	436 300	30
1994	56 700	73 500	98 400	112 000	94 100	32 700	467 500	39
1995	56 200	71 600	91 000	96 200	82 200	53 600	450 900	45
1996	58 100	71 100	86 000	87 800	72 000	59 000	434 100	48
1997	55 000	67 300	76 700	77 300	65 000	57 000	398 300	51
1998	53 600	62 900	70 900	64 200	56 200	54 700	362 500	52
1999	54 000	61 600	66 400	58 700	45 800	50 600	337 100	52
2000	50 700	56 000	62 500	55 700	43 300	43 500	311 700	51
2001	48 900	54 100	57 400	50 100	42 100	39 200	291 800	51
2002	47 400	52 600	55 700	49 200	39 900	36 400	281 300	50
2003	48 300	52 900	55 100	47 300	37 700	33 300	274 600	47
2004	49 400	51 000	56 000	47 900	39 000	31 800	275 200	46
2005	<u>47 600</u>	<u>49 400</u>	<u>51 200</u>	<u>45 500</u>	<u>39 500</u>	<u>31 400</u>	<u>264 700</u>	<u>47</u>
2006 ¹	52 100	47 600	45 700	38 700	35 000	28 800	247 900	45
2007	49 800	43 300	39 700	31 800	26 400	24 800	215 800	43
2008	51 000	43 200	37 600	28 900	22 600	19 600	202 900	40
2009	64 000	61 000	57 100	41 800	25 300	15 500	264 800	32
2010	57 500	54 500	53 100	46 500	36 900	16 300	264 800	36
2011	51 800	50 300	47 300	37 900	33 600	23 000	243 900	40
2012	<u>51 200</u>	<u>51 100</u>	<u>50 800</u>	<u>39 900</u>	<u>31 400</u>	<u>28 700</u>	<u>253 200</u>	<u>43</u>
2013 ²	52 800	56 700	60 000	51 700	40 200	32 800	294 100	45
2014	51 700	57 600	66 700	59 900	49 900	39 800	325 700	48
2006 I	50 300	52 600	54 300	41 400	38 500	30 300	267 500	45
2006 II	54 300	41 300	44 100	41 400	35 800	29 100	246 000	46
2006 III	50 600	49 900	44 200	38 400	34 500	28 500	245 900	45
2006 IV	53 300	46 600	40 200	33 600	31 200	27 200	232 100	44
2007 I	47 700	47 600	46 600	33 600	28 700	26 800	231 000	43
2007 II	52 200	37 300	37 900	33 200	26 800	25 300	212 600	44
2007 III	48 300	45 700	38 600	31 800	25 900	24 300	214 700	43
2007 IV	50 900	42 500	35 800	28 500	24 200	22 700	204 700	42
2008 I	46 000	45 100	42 300	28 900	23 800	21 600	207 700	41
2008 II	51 800	35 500	34 500	29 700	22 600	20 200	194 400	42
2008 III	47 800	44 800	37 100	29 400	22 400	19 000	200 500	40
2008 IV	58 300	47 300	36 400	27 500	21 800	17 700	209 000	37
2009 I	60 800	64 300	52 800	30 700	22 600	16 800	247 900	33
2009 II	66 100	54 200	57 100	39 900	23 200	15 700	256 200	33
2009 III	63 400	62 100	59 600	48 300	25 600	15 000	274 000	32
2009 IV	63 900	63 600	59 000	48 500	29 600	14 600	281 100	32
2010 I	56 200	63 100	65 400	50 300	34 800	14 700	284 500	33
2010 II	61 800	47 000	51 300	50 900	36 500	15 400	263 000	36
2010 III	54 700	55 200	49 800	45 600	38 700	16 800	260 700	37
2010 IV	57 300	52 600	45 900	39 000	37 800	18 500	251 000	38
2011 I	50 300	55 800	54 700	39 300	36 600	20 800	257 500	38
2011 II	54 700	43 300	44 900	39 800	34 200	22 000	238 900	41
2011 III	48 900	52 100	46 100	37 900	32 900	24 000	241 800	41
2011 IV	53 200	50 100	43 600	34 500	30 500	25 400	237 300	41
2012 I	48 900	54 400	55 400	36 100	30 400	27 500	252 700	42
2012 II	53 200	42 600	47 400	40 000	30 700	28 700	242 500	45
2012 III	49 400	52 500	49 600	42 200	31 900	28 800	254 400	43
2012 IV	53 400	55 100	50 900	41 300	32 700	29 600	263 000	43
2013 I	49 600	63 200	64 300	46 100	36 100	30 900	290 100	42
2013 II	<u>53 800</u>	<u>48 100</u>	<u>58 800</u>	<u>52 600</u>	<u>38 400</u>	<u>31 700</u>	<u>283 400</u>	<u>45</u>
2013 III ²	50 100	57 200	59 400	55 800	42 000	33 400	297 900	45
2013 IV	57 600	58 200	57 500	52 400	44 300	35 000	305 100	45
2014 I	49 000	63 100	70 900	54 100	48 100	37 200	322 300	46
2014 II	55 500	48 700	63 600	60 400	48 900	38 500	315 600	48
2014 III	46 900	58 700	67 000	64 000	50 800	40 800	328 100	49
2014 IV	55 300	60 000	65 300	61 200	51 900	42 700	336 500	49
2015 I	44 300	65 100	77 700	65 400	55 800	45 700	354 000	50
2015 II	53 400	47 100	67 300	72 200	58 500	47 100	345 700	52
2015 III	44 800	58 500	68 200	71 800	62 500	49 400	355 200	53

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - *From 2006 including individually laid off.*

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - *See note to table 13.*

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

17. PÄÄTTYNEIDEN TYÖTTÖMYYSJAKSOJEN KESKIMÄÄRÄINEN KESTO IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
AVERAGE DURATION OF THE COMPLETED SPELLS OF UNEMPLOYMENT BY AGE AND SEX

Vuosi Year	Ikä - Age										Yhteensä Total
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
	Viikkoa - Weeks										
	Molemmat sukupuolet - Both sexes										
1991	8	10	12	13	14	14	15	17	20	43	13
1992	11	16	18	18	19	19	20	21	22	45	18
1993	15	18	20	21	22	22	23	25	28	53	21
1994	16	21	24	26	26	27	28	31	34	65	25
1995	13	19	22	25	26	27	28	31	38	92	25
1996	11	17	20	24	25	26	28	30	43	109	24
1997	8	14	17	21	22	24	26	28	46	119	22
1998	8	12	16	19	20	22	23	25	43	128	21
1999	7	11	14	17	18	20	21	23	39	131	19
2000	7	10	13	16	17	18	19	21	34	125	18
2001	7	9	12	15	16	16	17	18	28	130	18
2002	7	10	12	15	16	16	18	18	24	112	17
2003	6	9	12	14	15	15	17	17	22	104	16
2004	6	9	12	14	15	15	16	17	21	82	16
2005	6	8	12	14	15	16	16	17	24	85	16
2006 ¹	5	7	11	13	15	15	16	17	20	66	15
2007	5	7	10	11	13	13	14	15	19	62	14
2008	5	6	9	10	11	12	13	14	17	60	13
2009	6	8	10	11	11	12	12	14	14	55	13
2010	6	9	12	13	14	15	15	16	16	34	14
2011	5	8	11	13	14	15	15	16	17	35	14
2012	7	9	12	14	15	16	16	17	18	44	15
2013	6	9	13	15	15	16	17	17	19	49	16
2014	7	11	15	18	18	19	21	21	23	56	19
	Miehet - Male										
1991	9	11	13	14	15	16	17	19	22	41	14
1992	12	17	20	20	21	22	23	24	26	44	20
1993	16	20	23	23	25	26	27	29	33	52	24
1994	16	24	28	28	30	31	32	35	40	67	28
1995	14	21	27	29	31	32	34	37	44	97	28
1996	12	19	25	29	30	33	34	36	50	113	28
1997	9	16	22	26	28	30	34	36	52	122	27
1998	8	14	21	24	26	29	31	34	49	129	26
1999	8	13	19	22	25	28	30	31	46	130	25
2000	8	12	18	21	23	25	27	30	41	126	24
2001	8	11	17	20	22	24	26	28	36	129	23
2002	8	11	17	20	22	24	26	27	33	114	22
2003	7	11	15	19	21	23	25	27	32	110	22
2004	7	11	15	19	21	22	24	26	30	90	21
2005	7	10	15	19	21	22	23	25	37	95	21
2006 ¹	6	8	14	17	20	21	23	24	28	72	19
2007	5	7	12	14	16	18	20	21	27	70	18
2008	5	7	10	13	14	16	17	19	24	69	16
2009	7	9	11	12	13	14	14	15	18	58	14
2010	7	10	14	16	17	18	19	19	21	39	16
2011	5	8	13	16	18	19	19	21	23	45	16
2012	7	10	14	16	18	19	20	22	23	55	18
2013	7	10	14	16	17	19	20	20	23	57	18
2014	8	12	16	19	20	21	23	24	26	61	20
	Naiset - Female										
1991	7	9	11	12	12	11	12	14	18	44	11
1992	10	13	16	16	17	17	17	18	19	46	16
1993	14	16	17	18	19	18	20	21	24	54	18
1994	15	18	20	23	23	24	25	27	29	64	22
1995	13	16	18	22	23	23	24	27	33	89	22
1996	10	14	16	20	21	23	25	37	106	20	
1997	7	12	14	17	17	18	20	23	40	116	18
1998	7	10	12	15	16	17	17	19	37	128	17
1999	7	9	11	14	14	15	16	17	34	132	16
2000	7	9	10	13	13	13	14	16	29	124	15
2001	6	8	10	12	12	12	13	13	23	131	14
2002	6	8	10	11	12	12	13	13	19	111	14
2003	6	7	9	11	12	11	12	12	17	100	13
2004	5	7	9	11	11	11	12	12	15	76	12
2005	5	7	9	11	11	12	11	12	16	77	13
2006 ¹	5	6	9	10	11	12	12	12	15	61	12
2007	4	6	8	9	10	10	10	11	14	56	11
2008	4	5	8	9	9	10	10	10	13	54	11
2009	5	6	9	9	10	10	10	10	11	52	11
2010	5	7	10	11	11	12	12	11	12	29	11
2011	5	6	9	11	11	12	12	12	13	27	11
2012	6	8	10	12	12	13	13	13	14	35	13
2013	6	8	11	13	13	13	13	14	15	41	13
2014	7	10	13	16	16	17	18	18	20	51	17

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including individually laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION
Jatkuu - *Continued*

Ammatti - Occupation						
Vuosi ja neljännes	Johtajat	Erityisasiantuntijat	Asiantuntijat	Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	Palvelu- ja myyntityöntekijät	
Year and quarter	Managers	Professionals	Technicians and associate professionals	Clerical support workers	Service and sales workers	
Henkilöä - persons						
2006	180	3 100	5 400	1 000	8 500	
2007	210	3 800	6 200	1 400	10 000	
2008	210	3 900	6 600	1 300	9 800	
2009	170	3 000	6 800	790	7 600	
2010	200	3 600	6 700	1 200	7 900	
2011	230	4 200	7 200	1 600	9 800	
2012	190	4 200	7 200	1 700	10 500	
2013	190	3 800	7 100	1 400	10 200	
2014	190	3 700	7 200	1 300	10 100	
2006 I	200	3 400	7 600	1 600	11 800	
2006 II	180	3 100	5 100	870	8 000	
2006 III	180	2 700	4 400	840	7 300	
2006 IV	180	3 100	4 600	830	7 000	
2007 I	230	4 800	8 900	1 400	14 300	
2007 II	210	3 900	5 700	1 000	9 200	
2007 III	200	3 300	5 300	1 800	8 900	
2007 IV	190	3 200	4 900	1 500	7 800	
2008 I	260	4 800	8 700	2 100	14 900	
2008 II	210	4 200	6 100	1 200	9 000	
2008 III	190	3 400	6 000	1 200	8 600	
2008 IV	170	3 300	5 600	880	6 900	
2009 I	200	3 800	9 100	1 200	11 800	
2009 II	170	3 200	6 900	550	7 300	
2009 III	150	2 500	6 300	610	5 900	
2009 IV	160	2 500	4 900	770	5 600	
2010 I	210	4 000	8 100	1 300	11 000	
2010 II	200	3 800	7 000	810	7 300	
2010 III	190	3 200	6 500	1 100	6 700	
2010 IV	190	3 300	5 000	1 400	6 600	
2011 I	260	5 100	9 600	2 200	14 700	
2011 II	260	4 700	7 300	1 200	9 000	
2011 III	210	3 500	6 300	1 400	8 100	
2011 IV	190	3 500	5 800	1 800	7 600	
2012 I	240	5 600	9 900	2 400	16 500	
2012 II	200	4 400	7 400	1 200	10 200	
2012 III	170	3 400	5 900	1 600	8 300	
2012 IV	160	3 400	5 800	1 500	6 800	
2013 I	230	5 400	10 600	2 400	15 500	
2013 II	190	4 000	6 900	1 000	9 400	
2013 III	180	2 800	5 500	990	8 400	
2013 IV	180	2 900	5 500	1 200	7 600	
2014 I	240	4 900	10 700	1 900	14 900	
2014 II	200	3 900	7 100	960	8 300	
2014 III	180	3 000	5 200	1 100	9 200	
2014 IV	160	3 200	5 900	1 200	8 200	
2015 I	220	4 900	9 200	2 300	15 700	
2015 II	200	4 100	6 900	1 300	11 000	
2015 III	180	3 400	5 700	1 300	9 400	

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Ammatti - Occupation					
Vuosi ja neljännes	Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	Josta talonrakennukseen liittyvä työ	Prosessi- ja kuljetustyöntekijät	Muut työntekijät
Year and quarter	Skilled agricultural, forestry and fishery workers	Craft and related trades workers	Of which occupations related to construction of buildings	Plant and machine operators and assemblers	Elementary occupations
Avoimia työpaikkoja - Vacancies					
2006	1 800	4 500	2 000	3 500	5 700
2007	1 900	5 300	2 000	4 900	6 500
2008	1 800	3 600	1 100	3 900	5 800
2009	1 300	1 400	560	1 500	3 900
2010	1 200	1 900	880	1 800	3 800
2011	1 100	2 700	1 100	2 500	4 900
2012	1 100	2 700	1 000	2 100	5 200
2013	1 000	2 700	1 300	2 000	4 700
2014	1 100	2 900	1 300	2 600	5 100
2006 I	4 400	4 800	2 400	5 900	9 700
2006 II	2 200	4 600	2 200	2 700	5 200
2006 III	390	4 500	1 800	2 700	4 200
2006 IV	340	4 000	1 500	2 700	3 700
2007 I	4 400	5 900	1 900	8 600	10 500
2007 II	2 400	5 600	2 500	4 100	6 300
2007 III	500	5 700	2 300	4 100	5 300
2007 IV	330	4 200	1 400	3 000	4 100
2008 I	4 400	5 300	1 300	7 800	11 100
2008 II	1 900	3 900	1 600	3 200	5 400
2008 III	520	3 500	1 100	2 700	4 000
2008 IV	250	1 600	420	1 800	2 800
2009 I	3 300	1 800	480	2 900	8 000
2009 II	1 300	1 400	730	1 200	3 200
2009 III	180	1 400	630	860	2 300
2009 IV	240	1 000	390	900	2 100
2010 I	3 300	1 800	850	2 400	6 200
2010 II	1 200	1 900	940	1 600	3 300
2010 III	200	2 300	1 000	1 400	2 800
2010 IV	280	1 600	710	1 600	2 800
2011 I	3 000	2 600	780	4 900	9 200
2011 II	960	3 000	1 400	2 200	4 300
2011 III	260	3 200	1 300	1 800	3 200
2011 IV	330	2 100	820	1 200	3 100
2012 I	3 100	3 300	950	4 000	9 800
2012 II	790	3 000	1 300	2 000	5 000
2012 III	280	2 700	1 100	1 300	3 300
2012 IV	130	1 800	740	1 300	2 900
2013 I	2 900	2 900	1 100	3 400	8 200
2013 II	840	2 900	1 700	1 900	4 800
2013 III	250	3 000	1 400	1 500	3 200
2013 IV	160	2 000	860	1 300	2 700
2014 I	2 600	3 100	1 200	5 000	8 600
2014 II	1 300	3 300	1 500	1 900	5 000
2014 III	230	3 100	1 400	1 700	3 800
2014 IV	160	2 100	1 000	1 600	3 100
2015 I	2 800	3 300	1 400	5 100	7 800
2015 II	520	3 800	2 100	2 200	5 300
2015 III	180	3 700	2 000	1 500	3 900

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - *Continued*

		Ammatti - <i>Occupation</i>		
Vuosi ja neljännes		Sotilaat	Ammatteihin luokittelemattomat ryhmät	Yhteensä
<i>Year and quarter</i>		Armed forces occupations	Work not classifiable by occupation	<i>Total</i>
Avoimia työpaikkoja - <i>Vacancies</i>				
2006		230	340	34 400
2007		10	330	40 700
2008		20	300	37 200
2009		10	500	26 900
2010		10	430	28 600
2011		10	560	35 100
2012		10	520	35 400
2013		10	500	33 700
2014		10	450	34 600
2006	I	340	540	50 300
	II	170	260	32 500
	III	170	300	27 700
	IV	230	260	27 000
2007	I	10	510	59 300
	II	10	310	38 700
	III	10	280	35 300
	IV	10	200	29 400
2008	I	10	310	59 600
	II	10	320	35 400
	III	20	290	30 400
	IV	30	290	23 500
2009	I	10	710	42 800
	II	10	520	25 800
	III	10	370	20 500
	IV	0	390	18 600
2010	I	10	460	38 700
	II	10	470	27 600
	III	10	370	24 700
	IV	0	420	23 300
2011	I	0	580	52 000
	II	10	610	33 600
	III	10	520	28 400
	IV	10	520	26 200
2012	I	10	550	55 400
	II	10	490	34 500
	III	0	580	27 700
	IV	0	460	24 200
2013	I	0	440	52 000
	II	10	520	32 600
	III	10	510	26 300
	IV	0	540	24 000
2014	I	0	550	52 200
	II	10	490	32 400
	III	10	380	27 900
	IV	10	360	25 900
2015	I	10	400	51 700
	II	10	370	35 700
	III	10	310	29 600

19. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: TYÖNHAKIJAT
EMPLOYMENT SERVICE: JOBSEEKERS

Vuosi ja neljännes	Työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Uudet työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Päättyneet työnhaut
Year and quarter	Jobseekers during a month	Of these unemployed ¹	New jobseekers during a month	Of these unemployed ¹	Ended jobseekings
Henkilöä - Persons					
1981	205 200	128 800	40 900	27 400	31 600
1982	234 300	147 500	42 800	29 200	36 200
1983	251 100	154 000	38 400	26 500	36 300
1984	260 300	150 300	38 300	26 500	36 800
1985	273 400	155 100	38 400	26 900	37 000
1986	292 500	160 500	36 200	25 400	36 000
1987	298 600	156 300	35 000	25 000	36 600
1988	287 000	146 100	34 200	23 700	37 500
1989	260 300	122 100	33 500	21 800	36 100
1990	259 600	116 800	38 000	22 500	36 500
1991	396 300	208 400	52 400	25 800	38 300
1992	572 100	351 300	53 300	25 400	41 200
1993	714 000	470 800	49 200	23 400	41 800
1994	755 400	509 400	39 500	21 600	42 000
1995	729 200	513 700	39 000	21 400	42 100
1996	724 400	479 400	39 100	21 100	43 000
1997	691 700	444 300	36 400	19 700	47 400
1998	642 900	404 800	36 100	20 400	42 100
1999	618 800	377 700	36 700	20 100	42 200
2000	584 100	352 700	34 800	19 100	43 300
2001	556 000	329 700	35 200	19 100	41 600
2002	553 200	319 200	34 800	18 400	40 400
2003	552 400	311 500	35 000	18 100	40 700
2004	553 200	312 400	34 300	17 900	40 500
2005	534 200	<u>301 900</u>	33 000	<u>17 600</u>	42 400
2006	510 300	292 700	32 600	19 600	43 600
2007	472 300	258 300	31 800	19 100	43 700
2008	446 500	242 500	34 800	21 300	42 500
2009	521 800	310 700	43 500	26 600	46 800
2010	535 800	311 400	35 800	22 300	47 600
2011	500 600	284 300	33 800	22 100	45 400
2012	<u>495 700</u>	<u>292 800</u>	<u>35 200</u>	<u>23 200</u>	<u>43 100</u>
2013 ²	532 700	333 600	37 300	25 100	40 100
2014	596 300	365 500	35 200	19 600	32 800
2004 I	561 800	320 000	35 600	17 200	38 200
2004 II	564 900	310 200	36 300	18 100	42 200
2004 III	552 100	321 400	32 700	19 100	50 200
2004 IV	534 100	298 200	32 700	17 200	31 400
2005 I	549 000	312 900	32 000	16 000	38 600
2005 II	545 900	298 700	36 400	18 100	43 500
2005 III	531 700	309 000	32 100	18 900	53 300
2005 IV	510 300	<u>286 900</u>	31 500	<u>17 300</u>	34 500
2006 I	528 300	315 100	33 400	19 800	41 800
2006 II	521 900	291 200	35 100	19 300	45 700
2006 III	506 600	296 300	31 600	20 200	51 600
2006 IV	484 400	268 100	30 400	19 000	35 200
2007 I	492 300	278 900	32 400	19 000	42 200
2007 II	482 400	255 200	33 600	18 800	44 800
2007 III	468 400	262 700	30 900	19 700	51 900
2007 IV	446 000	236 400	30 300	19 000	36 000
2008 I	454 100	252 200	31 900	19 400	42 300
2008 II	448 100	235 000	35 000	19 900	44 300
2008 III	441 100	243 400	32 600	21 200	48 900
2008 IV	442 600	239 400	39 800	25 000	34 400
2009 I	494 000	294 000	45 600	27 900	42 800
2009 II	523 400	303 000	46 500	26 900	48 500
2009 III	534 400	325 900	41 800	26 500	55 100
2009 IV	535 600	320 100	40 200	25 200	40 800
2010 I	552 000	334 800	37 300	23 000	47 300
2010 II	544 700	310 800	38 200	22 100	49 900
2010 III	533 400	314 400	34 000	22 200	54 800
2010 IV	513 200	285 400	33 800	21 800	38 200
2011 I	520 700	301 800	33 200	21 700	45 400
2011 II	506 900	280 900	35 000	21 700	48 200
2011 III	494 000	286 600	32 900	22 100	51 800
2011 IV	481 100	268 000	34 200	22 800	36 200
2012 I	500 300	294 500	34 800	23 300	44 100
2012 II	493 300	283 100	35 400	22 200	45 400
2012 III	493 700	301 500	34 100	22 600	48 000
2012 IV	495 700	291 900	36 600	24 600	34 800
2013 I	521 900	328 700	35 400	24 800	40 500
2013 II	<u>523 000</u>	<u>323 700</u>	<u>37 400</u>	<u>24 800</u>	<u>42 000</u>
2013 III ²	536 900	344 500	36 700	24 600	45 600
2013 IV	548 900	337 600	39 800	26 100	32 400
2014 I	578 900	367 300	34 700	21 500	36 400
2014 II	588 400	355 900	38 000	19 400	33 100
2014 III	603 600	372 400	32 000	18 000	37 200
2014 IV	614 400	366 600	36 200	19 500	24 600
2015 I	644 200	398 500	29 600	16 400	30 400
2015 II	643 300	385 100	34 100	17 800	28 800
2015 III	654 600	399 200	28 000	15 500	34 600

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaan lukien. - From 2006 including individually laid off.

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

20. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: AVOIMET TYÖPAIKAT
EMPLOYMENT SERVICE: VACANCIES

Vuosi ja neljännes	Avoimet työpaikat kuukauden aikana	Näistä uusia	Täyttyneet työpaikat	Näistä TE-toimiston hakijalla	Avoinnaalon kesto keskimäärin
Year and quarter	Vacancies during a month	Of these new vacancies	Vacancies filled during a month	Of these filled with job-seekers at the Employment service	Average duration of vacancy
	Työpaikkaa - Vacancies			Päivää - Days	
1981	30 900	17 200	17 100	11 400	21
1982	27 800	16 400	16 200	11 100	19
1983	28 400	16 900	16 400	11 300	18
1984	28 700	16 900	16 500	11 400	18
1985	28 900	16 700	16 600	11 600	20
1986	26 000	14 100	13 700	9 000	23
1987	28 300	16 200	15 500	10 100	21
1988	37 200	22 500	19 100	10 900	20
1989	56 000	27 500	23 900	11 800	27
1990	51 000	24 400	22 500	10 500	30
1991	27 800	15 000	14 200	7 400	22
1992	16 500	10 000	9 500	5 400	16
1993	14 200	8 900	8 300	4 600	17
1994	18 300	12 100	11 100	6 300	16
1995	20 400	13 200	12 400	7 000	16
1996	23 800	15 000	14 100	8 300	17
1997	30 400	18 900	17 700	9 900	18
1998	35 000	19 900	18 900	10 300	21
1999	34 500	20 900	20 000	10 800	19
2000	39 500	24 100	23 200	11 900	20
2001	43 400	25 300	24 600	12 300	21
2002	45 800	26 000	25 200	12 100	22
2003	48 800	26 600	25 900	12 100	24
2004	48 800	27 400	26 300	11 200	24
2005	59 900	32 900	31 300	12 600	24
2006	70 500	38 900	17 400 ¹	13 200 ¹	25
2007	82 700	44 900	22 600	17 300	25
2008	79 800	45 200	20 900	16 000	24
2009	58 400	33 900	13 200	9 900	23
2010	64 200	38 400	12 200	8 600	21
2011	78 000	45 200	12 000	7 900	22
2012	76 200	42 900	10 900	7 000	24
2013	71 200	39 200	8 200	4 300	24
2014	72 100	38 900	9 000	6 000	26
2004	I 58 700	35 300	26 600	11 400	23
	II 58 900	29 000	35 700	15 500	26
	III 39 800	23 700	21 900	10 000	23
	IV 37 800	21 500	21 000	8 100	22
2005	I 71 700	40 600	31 400	11 700	23
	II 67 700	34 700	39 500	16 100	26
	III 52 300	29 600	27 800	11 500	23
	IV 47 900	26 600	26 500	10 900	24
2006	I 88 500	50 100	17 900 ¹	13 900 ¹	25
	II 76 100	38 200	21 800	16 800	27
	III 58 800	34 100	14 900	11 300	24
	IV 58 800	33 400	14 900	11 000	22
2007	I 103 800	58 500	23 600	18 700	24
	II 87 700	43 500	27 300	20 700	29
	III 72 300	41 400	20 300	15 500	25
	IV 67 100	36 400	19 000	14 400	24
2008	I 108 800	61 500	24 500	19 500	24
	II 86 800	46 100	26 200	20 800	26
	III 67 500	41 100	18 300	13 600	21
	IV 56 200	31 900	14 500	10 200	21
2009	I 78 400	45 700	15 300	11 700	24
	II 63 700	34 200	17 400	13 600	23
	III 47 300	28 700	11 600	8 600	21
	IV 44 300	26 900	8 600	5 700	22
2010	I 74 900	46 300	12 100	8 500	21
	II 68 900	37 000	15 300	11 500	23
	III 58 000	36 400	11 900	8 200	20
	IV 55 200	33 800	9 500	6 500	19
2011	I 98 300	57 800	11 600	8 200	22
	II 85 500	45 800	15 500	10 800	25
	III 66 700	40 900	11 200	7 200	21
	IV 61 300	36 200	9 800	5 600	20
2012	I 103 400	58 800	12 100	7 500	23
	II 85 300	44 500	14 500	9 700	26
	III 61 100	36 400	9 500	6 100	23
	IV 54 800	31 800	7 400	4 600	21
2013	I 96 000	53 300	9 300	5 200	24
	II 77 800	39 200	10 300	5 600	27
	III 56 700	33 500	7 400	3 700	23
	IV 54 200	30 600	6 100	2 700	22
2014	I 94 700	51 300	8 100	4 700	25
	II 74 800	37 100	9 600	6 300	30
	III 60 900	35 200	9 400	6 100	24
	IV 58 100	32 100	8 800	6 800	23
2014	I 96 900	53 900	11 500	7 100	26
	II 81 700	39 000	14 000	8 000	32
	III 64 700	36 000	9 700	4 900	27

¹ Vuodesta 2006 alkaen ehdokkaita riittävästi ja hakuaika päättyneet muutossyistä ei lasketa mukaan täyttyneisiin työpaikkoihin.

² As of the start of 2006 two reasons for change, 'sufficient numbers of candidates' and 'application period ended', will no longer be included in the figures for filled vacancies.

21. AKTIVOINTIESTEEN LASKETTAVISSA PALVELUISSA
PERSONS COVERED BY SERVICES INCLUDED IN THE ACTIVATION RATE

Vuosi ja neljännes	Työllistetyt - Number of employed people				Startti- rahat	Muut työllistetyt	Yöllistetyt Yhteensä	Työvoima- koulutus	Valmennus	Työ-/ koulutus- kokoukset	Työharjoittelu/ työelämä- valmennus	Vuosittelu- vapaa sijaisena	Kuntouttava työtörminta	Omaehtoinen opiskelu	Palveluissa Yhteensä
	Kunnallinen palkkatuki	Yksityis- sektorin palkkatuki	Vältille työllistetyt	Yhteensä											
Year and quarter	Municipalities' wage subsidy	Private companies' wage subsidy	Employed by the State	Start-up grants	Other employed people	Number of employed people	Labour market training	Training	Work/ training sessions	Trainership/ preparatory training for working life	As a job alternation substitute	Rehabilitative work	Self-motivated studies	Participating services	Total
1981	15 000	13 500	6 900	-	1 100	36 500	14 800	-	-	-	-	-	-	-	27 400
1982	16 900	9 700	6 300	-	1 500	34 400	16 900	-	-	-	-	-	-	-	40 200
1983	17 800	11 000	6 500	-	2 100	37 400	18 100	-	-	-	-	-	-	-	42 400
1984	18 100	11 400	6 600	-	2 400	38 500	18 600	-	-	-	-	-	-	-	44 100
1985	18 100	7 300	6 000	1 200	3 400	36 200	16 000	-	-	-	-	-	-	-	52 200
1986	17 800	6 300	6 300	1 800	2 200	31 700	15 400	-	-	-	-	-	-	-	47 100
1987	18 700	4 100	6 200	2 500	2 200	35 900	15 600	-	-	-	-	-	-	-	51 900
1988	18 700	5 700	7 400	2 000	1 610	34 500	15 600	-	-	-	-	-	-	-	50 100
1989	18 800	5 700	7 400	2 000	1 610	34 500	15 600	-	-	-	-	-	-	-	50 100
1990	16 400	4 500	7 900	1 500	2 80	30 500	16 800	-	-	-	-	-	-	-	47 300
1991	20 800	6 400	11 300	1 900	440	40 300	17 300	-	-	-	-	-	-	-	57 600
1992	21 300	12 700	11 900	2 700	460	52 100	26 300	-	-	-	-	-	-	-	76 400
1993	21 500	15 800	11 400	5 100	3 000	56 800	27 200	-	-	-	-	-	-	-	84 000
1994	25 400	19 200	12 000	4 900	5 100	66 400	28 400	-	-	-	-	-	-	-	98 400
1995	27 700	15 600	12 100	3 500	4 800	63 600	33 900	-	-	-	-	-	-	-	103 700
1996	30 500	20 800	11 800	2 800	6 500	64 600	42 300	-	-	-	-	-	-	-	118 500
1997	28 600	14 300	10 800	2 700	8 000	62 600	46 600	-	-	-	-	-	-	-	123 400
1998	21 400	17 000	7 800	2 500	8 400	57 000	41 400	-	-	-	-	-	-	-	113 300
1999	18 100	18 600	5 900	2 200	6 800	51 600	38 100	-	-	-	-	-	-	-	105 000
2000	16 000	17 600	3 200	1 900	4 500	43 100	30 800	-	-	-	-	-	-	-	89 200
2001	14 600	16 200	2 400	1 700	3 600	38 500	26 100	-	-	-	-	-	-	-	79 800
2002	13 600	17 000	2 500	1 800	3 300	38 300	28 300	-	-	-	-	-	-	-	79 300
2003	12 000	19 200	2 500	2 600	3 400	39 900	30 700	-	-	-	-	-	-	-	87 300
2004	12 000	19 200	2 500	2 600	3 400	39 900	30 700	-	-	-	-	-	-	-	87 300
2005	10 700	18 600	2 000	3 800	3 200	38 500	29 200	-	-	-	-	-	-	-	84 800
2006	10 200	18 500	1 900	4 200	3 200	35 000	25 900	-	-	-	-	-	-	-	86 500
2007	8 400	18 700	1 200	4 800	2 300	35 400	26 000	-	-	-	-	-	-	-	83 000
2008	7 500	16 700	1 200	5 000	2 500	33 600	27 900	-	-	-	-	-	-	-	83 800
2009	7 500	16 700	1 500	5 400	890	34 100	32 800	-	-	-	-	-	-	-	100 100
2010	9 000	16 700	1 300	5 600	780	35 500	30 200	-	-	-	-	-	-	-	109 100
2011	8 000	16 900	810	4 300	520	30 500	27 600	-	-	-	-	-	-	-	107 500
2012	8 000	18 600	830	4 300	90	31 800	26 200	-	-	-	-	-	-	-	107 600
2013	8 300	23 100	900	5 100	-	37 400	25 500	1 400	9 800	11 200	9 200	11 500	18 600	19 900	122 100
2014	8 300	23 100	900	5 100	-	37 400	25 500	2 100	11 200	14 600	9 200	11 500	18 600	19 900	122 100
2009 I	8 000	16 900	940	5 300	2 700	33 800	27 700	-	-	-	-	-	-	-	83 500
2009 II	7 900	17 300	1 200	5 300	2 700	34 400	26 500	-	-	-	-	-	-	-	84 400
2009 III	7 000	16 700	1 400	5 000	2 100	32 200	24 400	-	-	-	-	-	-	-	78 600
2009 IV	7 200	15 900	1 200	4 600	2 600	31 500	32 800	-	-	-	-	-	-	-	88 700
2010 I	7 900	15 500	1 100	4 900	1 300	30 600	33 700	-	-	-	-	-	-	-	93 900
2010 II	8 700	17 500	1 500	5 400	820	34 000	32 700	-	-	-	-	-	-	-	98 900
2010 III	8 500	18 900	1 800	5 600	670	35 500	29 000	-	-	-	-	-	-	-	97 000
2010 IV	9 100	19 100	1 500	5 600	810	36 200	35 900	-	-	-	-	-	-	-	110 800
2011 I	9 400	18 500	1 300	5 700	840	35 700	34 300	-	-	-	-	-	-	-	111 600
2011 II	9 600	19 600	1 400	5 900	820	37 400	30 700	-	-	-	-	-	-	-	109 900
2011 III	8 500	18 800	1 400	5 600	670	35 100	25 100	-	-	-	-	-	-	-	102 200
2011 IV	8 600	18 000	1 200	5 300	820	33 800	30 700	-	-	-	-	-	-	-	112 900
2012 I	8 400	16 700	890	4 900	790	31 700	29 300	-	-	-	-	-	-	-	111 500
2012 II	8 500	17 500	880	4 500	31 900	31 900	27 300	-	-	-	-	-	-	-	109 400
2012 III	7 500	17 100	820	4 100	390	28 900	24 300	-	-	-	-	-	-	-	108 700
2012 IV	7 600	16 300	640	3 900	310	25 700	23 600	-	-	-	-	-	-	-	100 400
2013 I	7 500	15 700	510	3 900	180	27 700	26 200	380	7 700	5 200	5 500	10 100	19 400	17 900	108 700
2013 II	8 000	18 200	780	4 200	110	31 300	28 000	1 980	10 900	770	6 400	11 700	18 000	16 000	106 100
2013 III	8 000	20 000	970	4 500	50	33 300	23 900	1 700	8 800	20	6 300	10 600	16 000	15 000	102 700
2013 IV	6 500	20 700	1 000	4 700	20	34 800	25 900	2 600	11 800	10	12 900	12 800	23 300	16 100	116 100
2014 I	8 700	20 800	880	4 900	5	35 300	27 400	2 600	12 500	-	4 900	14 000	26 600	26 600	123 200
2014 II	9 000	24 100	1 000	5 100	5	38 200	28 500	1 700	11 900	-	4 900	14 400	23 700	23 700	123 000
2014 III	9 000	22 900	770	5 200	-	36 900	25 400	1 600	11 300	-	5 300	14 400	23 700	23 700	123 000
2014 IV	7 500	22 900	740	5 100	-	36 100	22 400	2 400	11 300	-	5 300	14 400	23 700	23 700	123 000
2015 I	7 300	20 000	560	5 000	-	32 800	24 600	2 100	12 200	-	5 300	18 000	30 400	30 400	125 500
2015 II	7 500	18 700	730	4 700	-	31 600	22 600	1 700	12 200	-	5 300	18 000	27 600	27 600	118 500
2015 III	6 000	14 700	750	3 600	-	25 000	19 900	2 000	10 100	-	5 800	17 300	28 500	28 500	108 500

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriön, Työvaltieliiton ja Työpoliittisen Aikakauskirjan, Työpoliittinen Aikakauskirja 4/2015, sivu 10.

22. TYÖVOIMAKOULUTUKSEEN HAKEMUKSIA, KURSSIN ALOITTANEET, SUORITTANEET TAI KESKEYTTÄNEET KUUKAUDEN AIKANA KESKIMÄÄRIN SEKÄ TYÖVOIMAKOULUTUKSESSA OLEVAT KUUKAUDEN LOPUSSA
APPLICATIONS FOR LABOUR MARKET TRAINING AND MONTHLY AVERAGE OF PERSONS WHO STARTED, COMPLETED OR DROPPED-OUT TRAINING AND PERSONS ATTENDING LABOUR MARKET TRAINING AT THE END OF THE MONTH

Vuosi ja neljännes	Koulutukseen hakemuksia	Koulutuksen aloittaneet	Koulutuksen suorittaneet	Koulutuksen keskeyttäneet	Työvoimakoulutuksessa olevat
Year and quarter	Applications for Labour market training	Started training	Completed training	Dropped-out training	On Labour market training
Henkilöä - Persons					
1981	5 400	2 900	2 200	480	14 800
1982	6 000	3 200	2 400	480	16 900
1983	6 000	3 200	2 500	510	18 100
1984	5 000	2 800	2 200	420	17 400
1985	4 800	2 600	1 900	390	16 000
1986	4 700	2 500	2 000	370	15 400
1987	4 800	2 600	2 100	410	15 900
1988	3 700	2 500	2 100	360	15 600
1989	3 800	2 500	2 000	350	15 600
1990	4 300	2 800	2 100	340	16 800
1991	8 000	4 000	3 000	350	17 300
1992	11 600	5 700	4 100	370	26 300
1993	12 100	5 300	4 900	350	27 200
1994	14 300	6 900	5 600	570	28 400
1995	16 100	7 300	5 300	590	33 900
1996	18 200	8 400	7 000	760	42 300
1997	20 500	9 300	8 100	870	46 800
1998	18 100	7 500	6 600	760	41 400
1999	17 600	7 300	6 000	850	38 100
2000	17 000	6 400	5 500	820	30 900
2001	14 100	5 600	4 600	760	26 100
2002	14 300	6 000	4 300	720	26 300
2003	13 600	5 900	4 900	780	29 900
2004	14 900	6 100	5 000	850	30 700
2005	14 400	5 800	5 000	780	29 200
2006	15 400	6 500	5 000	980	26 900
2007	14 600	6 500	5 200	1 100	27 500
2008	13 700	5 900	4 700	1 000	25 000
2009	16 700	6 700	4 900	880	27 900
2010	17 600	7 000	5 300	1 100	32 800
2011	15 400	6 200	5 200	980	30 200
2012	14 000	5 700	4 300	880	27 600
2013	11 500	4 400	3 300	690	26 200
2014	12 600	4 500	3 400	710	25 500
2006	I 20 000	8 400	4 500	1 100	28 600
	II 8 700	4 100	6 300	1 000	26 400
	III 16 800	6 700	3 100	800	22 300
	IV 16 200	6 700	6 100	1 000	30 200
2007	I 20 200	9 100	5 100	1 300	31 100
	II 9 000	4 400	6 700	1 100	27 400
	III 14 700	6 400	3 300	850	22 300
	IV 14 700	6 100	5 600	1 100	28 900
2008	I 19 100	8 000	4 400	1 100	28 200
	II 8 000	4 000	6 300	1 100	24 100
	III 13 900	6 100	2 800	850	20 800
	IV 13 600	5 400	5 200	1 000	26 800
2009	I 18 800	7 900	3 900	970	27 700
	II 10 000	4 500	6 100	890	26 500
	III 17 700	7 000	3 000	710	24 400
	IV 20 200	7 300	6 700	970	32 800
2010	I 24 300	9 200	4 600	1 100	33 700
	II 11 500	5 100	6 800	1 200	32 700
	III 17 500	7 300	3 400	990	29 000
	IV 17 000	6 500	6 600	1 200	35 900
2011	I 20 300	8 500	4 800	1 100	34 300
	II 10 000	4 200	6 800	1 100	30 700
	III 15 500	6 200	3 200	830	25 100
	IV 16 000	5 900	5 900	930	30 700
2012	I 18 200	7 600	4 100	980	29 300
	II 8 400	3 800	5 400	860	27 300
	III 14 100	5 700	2 500	760	24 300
	IV 15 200	5 500	5 100	900	29 600
2013	I 13 700	5 400	3 200	770	27 200
	II 8 000	3 200	3 900	760	26 000
	III 13 000	4 800	2 200	620	23 900
	IV 11 400	4 000	3 800	630	27 600
2014	I 15 400	6 100	2 700	810	27 400
	II 9 000	3 300	4 400	710	26 500
	III 12 400	4 400	2 400	690	22 700
	IV 13 600	4 200	4 100	630	25 400
2015	I 13 600	4 800	2 700	670	24 800
	II 7 500	2 800	3 900	560	22 600
	III 10 300	3 700	2 000	590	19 900

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

23. TYÖTTÖMIEN TOIMEENTULOTURVA
UNEMPLOYMENT SECURITY

Vuosi ja neljännes	Työttömät työnhakijat	Työttömät kassan jäsenet	Työttömyyspe- ¹ ruspäivärahan saajat	Työmarkkina- ¹ tuen saajat	Työttömyyselä- keellä olevat
Year and quarter	Unemployed jobseekers	Unemployed members of insurance funds	Recipients of ¹ basic unemployment allowance	Recipients of ¹ labour market support	Recipients of unemployment pension
Henkilöä - Persons					
1971	44 100	23 700	1 700	-	300
1972	59 500	28 100	9 500	-	500
1973	50 200	24 500	7 600	-	1 000
1974	40 100	20 600	4 500	-	1 300
1975	50 900	27 800	5 900	-	1 300
1976	80 200	41 000	16 900	-	1 600
1977	132 500	59 300	37 300	-	1 900
1978	175 200	71 500	61 200	-	3 800
1979	150 300	54 900	56 600	-	6 700
1980	109 500	37 400	42 400	-	13 200 ³
1981	115 400	49 600 ²	44 200	-	16 800
1982	138 100	61 600	53 000	-	21 600
1983	143 900	64 700	55 500	-	30 000
1984	135 300	60 100	51 400	-	41 000
1985	141 400	64 000	71 000 ⁴	-	50 200
1986	150 700	70 800	73 600	-	61 400
1987	140 500	42 500	72 800	-	68 800
1988	127 600	56 900	59 600	-	68 700
1989	103 400	46 900	39 200	-	65 200
1990	103 200	47 500	35 500	-	59 300
1991	213 200	109 500	87 700	-	52 000
1992	363 100	194 400	150 500	-	46 500
1993	482 200	288 200	195 900	-	45 500
1994	434 200	284 000	185 300	53 300	44 800
1995	466 000	238 700	76 400	142 700	39 800
1996	448 000	237 100	28 700	178 300	37 900
1997	409 000	206 500	25 500	173 300	41 100
1998	372 400	169 900	19 200	180 500	44 900
1999	348 100	150 000	16 700	175 900	48 000
2000	321 100	135 700	15 900	159 600	50 900
2001	302 200	122 400	15 800	153 500	52 700
2002	294 000	118 200	17 200	150 600	54 700
2003	288 800	121 600	19 100	144 400	53 000
2004	288 400	124 800	20 600	141 900	50 700
2005	275 300	122 100	19 800	134 200	47 600
2006	247 900	109 000	18 000	121 600	46 300
2007	215 800	91 700	15 600	105 200	46 100
2008	202 900	80 400	15 800	94 100	48 200
2009	264 800	114 200	25 600	103 000	49 800
2010	264 800	117 000	28 500	109 800	47 500
2011	243 900	107 000	25 000	115 200	37 700
2012	253 200	108 200	25 700	124 600	27 500
2013	294 100 ⁵	128 600 ⁵	29 000	145 000	16 300
2014	325 700	145 100	34 400	163 600	8 600
2008 I	207 700	86 900	16 100	99 200	47 700
2008 II	194 400	75 800	14 400	93 000	47 900
2008 III	200 500	75 300	15 200	91 100	48 500
2008 IV	209 000	83 700	17 500	92 900	49 000
2009 I	247 900	106 100	24 000	98 600	49 400
2009 II	256 200	108 100	24 800	100 600	49 700
2009 III	274 000	115 600	25 900	104 500	49 900
2009 IV	281 100	127 100	27 700	108 200	50 200
2010 I	284 500	129 800	31 400	111 200	50 100
2010 II	263 000	113 600	28 100	108 500	49 000
2010 III	260 700	110 700	27 000	108 400	46 900
2010 IV	251 000	113 900	27 700	111 200	43 900
2011 I	257 500	119 800	28 300	115 000	41 300
2011 II	238 900	103 700	24 100	112 900	38 700
2011 III	241 800	100 800	23 100	114 600	36 500
2011 IV	237 300	103 800	24 300	118 300	34 300
2012 I	252 700	112 200	26 800	123 600	31 800
2012 II	242 500	100 600	24 200	121 600	28 800
2012 III	254 400	103 400	24 500	123 800	26 000
2012 IV	263 000	116 800	27 300	129 400	23 300
2013 I	290 100	130 300	30 700	140 100	20 600
2013 II	283 400	121 300	27 800	141 400	17 800
2013 III	297 900 ⁵	125 700 ⁵	27 600	146 000	14 800
2013 IV	305 100	137 200	29 800	152 500	12 100
2014 I	322 300	147 700	34 200	160 900	9 600
2014 II	316 600	138 200	32 500	161 100	8 800
2014 III	328 100	140 800	33 600	163 900	8 500
2014 IV	336 500	153 500	37 500	168 600	7 700
2015 I	354 000	164 100	40 400	184 900	6 600
2015 II	345 700	151 600	37 700	185 200	80
2015 III	355 200	151 800	40

1. Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - According to the statistics of the Social Insurance Institution.

2. Vuoteen 1980 asti työttömyyskassatodistuksen saajat. - Up to 1980 recipients of certificates for unemployment insurance funds.

3. Vuoteen 1979 asti Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - Up to 1979 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

4. Vuoteen 1984 asti työttömyyskorvauksen saajat. Vuodesta 1985 alkaen Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. Since 1985 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

5. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriön, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

24. SIIRTOLAISUUS
MIGRATIONS TO AND FROM FINLAND

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Maahan muuttaneet <i>Immigrants</i>		Maasta muuttaneet <i>Emigrants</i>		Nettomaahanmuutto <i>Net immigration</i>	
	Yhteensä	Pohjoismaista	Yhteensä	Pohjoismaihin		
	<i>Total</i>	<i>From Nordic countries</i>	<i>Total</i>	<i>To Nordic countries</i>		
	Henkilöä - <i>Persons</i>					
1981	15 800	13 000	10 000	7 500	5 700	
1982	14 700	11 800	7 400	5 200	7 300	
1983	13 600	10 200	6 800	4 600	6 800	
1984	11 700	8 500	7 500	5 100	4 200	
1985	10 500	7 500	7 700	5 400	2 700	
1986	9 900	6 800	8 300	5 900	1 700	
1987	9 100	5 800	8 500	5 900	670	
1988	9 700	6 000	8 400	6 000	1 300	
1989	11 200	6 500	7 400	5 100	3 800	
1990	13 600	6 600	6 500	4 500	7 100	
1991	19 000	5 200	6 000	3 800	13 000	
1992	14 600	3 700	6 100	3 500	8 500	
1993	14 800	3 300	6 400	3 400	8 400	
1994	11 600	3 400	8 700	4 100	2 900	
1995	12 200	3 900	9 000	4 000	3 300	
1996	13 300	4 300	10 600	4 000	2 700	
1997	13 600	4 000	9 900	4 600	3 700	
1998	14 200	4 500	10 800	5 200	3 400	
1999	14 700	4 600	12 000	5 500	2 800	
2000	16 900	4 700	14 300	5 500	2 600	
2001	19 000	5 000	13 200	5 300	5 800	
2002	18 100	4 700	12 900	5 200	5 200	
2003	17 800	4 900	12 100	4 800	5 800	
2004	20 300	5 000	13 700	4 200	6 700	
2005	21 400	5 100	12 400	4 300	9 000	
2006	22 500	4 500	12 100	4 100	10 300	
2007	26 000	4 400	12 400	4 100	13 600	
2008	29 100	4 900	13 700	4 200	15 500	
2009	26 700	4 500	12 200	3 800	14 500	
2010	25 600	3 900	11 900	3 800	13 700	
2011	29 500	4 400	12 700	3 800	16 800	
2012	31 300	3 700	13 800	3 700	17 400	
2013	31 900	3 500	13 900	3 800	18 000	
2014	31 900	3 400	14 400	4 200	17 500	
2004	I	4 300	1 100	3 200	920	1 000
	II	5 200	1 300	3 000	780	2 200
	III	6 500	1 600	4 600	1 700	1 900
	IV	4 400	1 000	2 900	760	1 500
2005	I	4 300	960	2 800	940	1 500
	II	5 500	1 500	2 500	780	3 000
	III	6 800	1 600	4 300	1 800	2 500
	IV	4 700	1 100	2 700	780	2 000
2006	I	4 800	1 000	2 700	910	2 200
	II	5 400	1 300	2 400	740	3 000
	III	7 100	1 400	4 200	1 700	2 900
	IV	5 100	890	2 800	790	2 300
2007	I	5 300	950	2 800	820	2 400
	II	6 100	1 200	2 700	820	3 300
	III	8 500	1 400	4 200	1 600	4 300
	IV	6 200	900	2 600	860	3 500
2008	I	6 600	1 100	2 900	990	3 600
	II	7 100	1 400	2 800	700	4 200
	III	9 400	1 500	5 100	1 700	4 300
	IV	6 100	900	2 800	810	3 300
2009	I	6 300	1 200	2 900	850	3 400
	II	6 300	1 200	2 700	780	3 500
	III	8 400	1 300	3 900	1 500	4 400
	IV	5 800	810	2 600	710	3 100
2010	I	5 300	770	2 600	880	2 700
	II	5 900	1 000	2 400	690	3 500
	III	8 500	1 300	4 200	1 500	4 300
	IV	5 900	860	2 700	720	3 200
2011	I	6 200	1 000	2 800	890	3 400
	II	6 700	1 100	2 700	660	4 000
	III	9 800	1 400	4 300	1 600	5 400
	IV	6 800	830	2 800	700	4 000
2012	I	6 400	780	3 000	810	3 300
	II	7 100	970	3 100	620	4 000
	III	10 300	1 200	4 800	1 600	5 600
	IV	7 400	760	2 900	680	4 500
2013	I	7 200	770	3 200	900	4 000
	II	7 200	990	2 900	630	4 400
	III	10 200	1 100	4 800	1 600	5 300
	IV	7 300	710	3 000	670	4 300
2014	I	6 900	770	3 300	920	3 600
	II	7 300	1 000	3 400	710	3 800
	III	10 400	1 100	5 000	1 900	5 300
	IV	6 900	770	3 700	730	3 200
2015*	I	5 900	670	3 100	860	2 700
	II	6 200	880	3 100	660	3 100
	III	8 700	1 200	5 100	1 900	3 600

* Ennakkotieto - Preliminary data

Lähde : Tilastokeskus, Väestötilasto - Source: Statistics Finland, Population statistics

25. TYÖTTÖMYYSASTEET ERÄISSÄ OECD-MAISSA
UNEMPLOYMENT RATES IN SOME OECD COUNTRIES

Vuosi ja neljännes	Suomi	Ruotsi	Norja	Tanska	Itävalta	Ranska
	<i>Finland</i>	<i>Sweden</i>	<i>Norway</i>	<i>Denmark</i>	<i>Austria</i>	<i>France</i>
Year and quarter	Prosenttia - Per cent					
1991	6,6	2,9	5,5	10,5	5,8	9,4
1992	11,7	5,3	5,9	11,2	6,0	10,3
1993	16,3	8,2	6,0	12,3	6,8	11,7
1994	16,6	8,0	5,4	12,1	6,5	12,3
1995	15,2	7,7	4,9	10,2	6,6	11,6
1996	14,4	8,0	4,8	8,7	7,0	12,3
1997	12,4	8,0	4,1	7,8	7,1	12,5
1998	11,4	6,5	3,2	6,5	7,2	11,6
1999	10,2	5,6	3,2	5,6	6,7	10,8
2000	9,8	4,7	3,5	5,3	5,8	9,5
2001	9,1	4,0	3,6	5,1	6,1	8,7
2002	9,1	4,0	3,9	5,1	6,9	9,1
2003	9,0	4,9	4,5	5,5 ¹	4,3 ¹	9,9 ¹
2004	8,8	5,5	4,5	5,7	5,0	8,9
2005	8,3	7,3	4,5	4,8	5,2	9,3
2006	7,7	7,1	3,4	3,9	4,7	9,3
2007	6,9	6,1	2,6	3,8	4,4	8,4
2008	6,4	6,2	2,5	3,4	3,8	7,8
2009	8,2	8,3	3,1	6,0	4,8	9,5
2010	8,4	8,4	3,5	7,5	4,4	9,8
2011	7,8	7,8	3,3	7,6	4,1	9,6
2012	7,7	8,0	3,2	7,5	4,4	9,8
2013	8,2	9,0	3,5	7,0	5,4	10,3
2014	8,7	7,9	3,5	6,5	5,6	10,3
2013 I	8,1	8,1	3,6	7,2	4,9	10,8
2013 II	8,1	8,0	3,4	7,0	4,7	10,8
2013 III	8,1	7,9	3,5	7,0	5,0	10,3
2013 IV	8,3	8,0	3,5	6,9	5,0	10,2
2014 I	8,4	8,1	3,5	6,8	5,0	10,1
2014 II	8,6	8,0	3,3	6,4	5,7	10,1
2014 III	8,8	7,8	3,6	6,5	5,6	10,4
2014 IV	9,0	7,8	3,8	6,3	5,7	10,5
2015 I	9,2	7,7	4,1	6,2	5,6	10,4
2015 II	9,4	7,6	4,3	6,2	5,9	10,4
2015 III	9,5	7,2	..	6,3	5,7	10,7

Vuosi ja neljännes	Saksa	Iso-Britannia	USA	Kanada	Japani	Australia
	<i>Germany</i>	<i>United Kingdom</i>	<i>USA</i>	<i>Canada</i>	<i>Japan</i>	<i>Australia</i>
Year and quarter	Prosenttia - Per cent					
1991	7,3	8,0	6,7	10,4	2,1	9,6
1992	7,7	9,7	7,4	11,3	2,7	10,8
1993	8,9	10,3	6,8	11,3	2,5	10,9
1994	9,6	9,3	6,1	10,4	2,9	9,7
1995	9,4	8,0	5,6	9,6	3,1	8,5
1996	10,4	7,3	5,4	9,7	3,4	8,5
1997	11,5	5,3	4,9	9,2	3,4	8,3
1998	11,1	4,5	4,5	8,3	4,1	7,7
1999	10,5	4,2	4,2	7,6	4,7	7,0
2000	9,6	3,6	4,0	6,8	4,7	6,3
2001	9,4	5,1 ¹	4,7	7,2	5,0	6,8
2002	9,8	5,2	5,8	7,7	5,4	6,4
2003	10,5	5,0	6,0	7,6	5,3	6,1
2004	10,6	4,8	5,5	7,2	4,7	5,5
2005	10,6 ¹	4,8	5,1	6,8	4,4	5,0
2006	9,8	5,4	4,6	6,3	4,1	4,8
2007	8,4	5,3	4,6	6,0	3,9	4,4
2008	7,3	5,6	5,8	6,1	4,0	4,2
2009	7,7	7,6	9,3	8,3	5,1	5,6
2010	7,1	7,8	9,6	8,0	5,1	5,2
2011	6,0	8,0	9,0	7,5	4,6	5,1
2012	5,5	7,9	8,1	7,2	4,4	5,2
2013	5,2	7,6	7,4	7,1	4,0	5,7
2014	5,0	6,2	6,2	6,9	3,6	6,1
2013 I	5,4	7,8	7,7	7,1	4,2	5,5
2013 II	5,3	7,7	7,6	7,1	4,0	5,6
2013 III	5,3	7,5	7,2	7,1	4,0	5,7
2013 IV	5,2	7,1	7,0	7,0	3,9	5,8
2014 I	5,1	6,7	6,6	7,0	3,6	5,9
2014 II	5,0	6,3	6,2	7,0	3,6	6,0
2014 III	5,0	5,9	6,1	7,0	3,6	6,1
2014 IV	4,9	5,6	5,7	6,7	3,5	6,2
2014 I	4,8	5,5	5,6	6,7	3,5	6,2
2014 II	4,7	5,6	5,4	6,8	3,3	6,1
2014 III	4,5	..	5,2	7,0	3,4	6,2

Vuodesta 2005 lähtien kaikkien maiden tiedot ovat kausitasoitettuja lukuja työvoimatutkimuksesta. - From 2005 all figures are seasonally adjusted figures from Labour force survey.

1. Lähde muuttunut rekisteröidystä työttömyydestä työvoimatutkimukseen. - Source changed from registered unemployment to Labour Force Survey.

Lähde: OECD - Source: OECD

26. TYÖVOIMA ELINKENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
LABOUR FORCE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa		
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Suomi	Pohjois-Karjala	Pohjois-Savo	Etelä-Savo			Keskisuomi	Pohjanmaa
		1 000 henkilöä - persons													
1991	2 544	690	227	123	184	218	163	124	83	123	96	120	164	44	98
1992	2 499	685	225	119	180	212	160	121	81	122	95	115	165	41	95
1993	2 476	677	221	117	180	213	159	118	79	120	95	115	162	41	96
1994	2 463	678	223	120	174	213	157	115	79	120	95	112	159	42	95
1995	2 481	693	224	118	172	216	157	117	79	120	94	113	164	42	93
1996	2 490	704	223	117	173	214	156	116	78	122	94	115	166	42	91
1997	2 484	710	229	117	172	216	151	112	77	117	93	114	166	41	91
1998	2 507	725	234	116	173	218	153	115	77	119	92	115	168	41	89
1999	2 557	752	238	115	179	224	153	115	77	119	92	115	172	40	90
2000	2 588	772	241	115	180	227	152	116	77	120	90	118	173	40	90
2001	2 605	784	241	114	181	227	152	115	78	126	90	119	176	40	89
2002	2 610	780	244	112	179	229	152	114	78	124	90	119	179	39	88
2003	2 600	788	244	112	180	226	151	115	78	125	89	117	179	38	86
2004	2 594	788	240	110	178	230	150	115	75	124	90	118	178	38	86
2005	2 620	798	246	110	178	234	151	116	77	125	90	119	181	39	84
2006	2 648	810	251	109	178	234	150	116	76	126	92	120	182	38	85
2007	2 695	824	259	112	183	242	150	117	77	127	93	121	185	38	85
2008	2 703	840	255	112	183	243	151	115	76	129	93	124	188	38	85
2009	2 678	837	251	109	179	245	149	115	74	131	92	122	185	37	84
2010	2 672	836	232	108	182	244	146	117	77	128	92	120	185	36	84
2011	2 682	843	233	106	180	247	148	116	78	129	93	120	186	36	84
2012	2 690	852	235	107	182	248	143	116	75	127	93	122	186	36	83
2013	2 676	853	232	106	176	246	140	117	75	125	92	121	189	35	83
2014	2 679	859	229	103	176	246	140	118	75	128	94	120	189	35	82
2008 I	2 650	828	251	108	180	236	147	114	74	124	91	123	185	37	83
2008 II	2 717	855	261	117	188	250	156	119	77	131	97	129	196	40	87
2008 III	2 676	835	258	112	183	248	154	114	77	133	94	126	186	38	88
2008 IV	2 669	843	250	110	179	239	149	113	75	127	91	120	184	37	83
2009 I	2 650	828	255	108	176	236	150	114	74	130	89	120	181	37	83
2009 II	2 761	854	259	113	182	256	154	119	76	135	95	128	192	37	88
2009 III	2 679	834	248	109	183	249	149	115	73	131	92	120	187	37	83
2009 IV	2 623	830	244	105	174	238	142	112	74	129	89	118	181	37	83
2010 I	2 632	827	228	106	177	241	145	115	76	124	92	116	181	36	86
2010 II	2 748	855	240	112	186	253	151	118	78	129	95	127	193	36	87
2010 III	2 686	837	235	108	183	246	147	118	80	130	92	121	186	37	83
2010 IV	2 621	826	226	105	181	236	142	116	76	130	89	117	180	37	80
2011 I	2 635	828	229	104	176	241	146	113	77	124	92	117	185	37	84
2011 II	2 763	860	238	111	187	252	153	119	79	135	97	124	194	36	90
2011 III	2 697	842	233	109	180	252	150	116	79	133	92	121	184	37	84
2011 IV	2 637	839	229	101	177	244	144	115	75	125	91	118	181	36	83
2012 I	2 644	845	230	108	180	246	139	111	72	124	94	118	179	35	79
2012 II	2 721	859	242	106	187	257	148	119	76	137	96	125	191	37	89
2012 III	2 692	848	237	105	186	250	148	119	76	137	95	125	191	37	89
2012 IV	2 633	840	228	103	176	237	141	116	75	122	91	119	182	35	81
2013 I	2 640	844	235	106	173	240	136	114	74	123	91	119	185	32	82
2013 II	2 758	875	242	108	181	252	145	118	77	129	96	124	197	37	86
2013 III	2 681	849	231	105	176	248	142	117	76	125	92	121	188	36	84
2013 IV	2 625	844	223	103	173	240	138	117	71	123	90	120	186	34	79
2014 I	2 632	847	226	103	170	241	139	114	75	125	92	120	183	34	79
2014 II	2 755	880	235	106	183	251	145	123	75	133	97	124	197	36	83
2014 III	2 690	859	228	104	178	247	139	119	77	127	94	121	192	36	82
2014 IV	2 640	851	225	100	174	242	138	115	75	129	93	116	183	34	82
2015 I	2 648	860	226	105	172	243	137	113	74	124	93	116	182	33	85
2015 II	2 757	887	235	106	183	254	142	118	76	129	96	127	194	37	89
2015 III	2 708	869	228	103	182	250	140	116	76	130	94	126	186	36	88

1. Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen alueeseen, mutta vuodesta 2010 lähtien se tilastoidaan erikseen.
Until 2009 Ahvenanmaa included into Varsinais-Suomi, but from 2010 it will be presented separately.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

27. TYÖLLISET ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Koko maa Whole country	1 000 henkilöä - persons					
	Koko maa Whole country	Uusimaa Uusimaa	Varsinais-Suomi Varsinais-Suomi	Satakunta Satakunta	Häme Häme	Pirkanmaa Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo Etelä-Savo	Pohjois-Savo Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala Pohjois-Karjala			Keskisuomi Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa P.-Pohjanmaa	Kainuu Kainuu
1991	2 375	650	216	113	171	202	151	79	115	75	112	89	112	150	40	90	
1992	2 375	650	216	113	171	202	151	79	115	75	112	89	112	150	40	90	
1993	2 375	650	216	113	171	202	151	79	115	75	112	89	112	150	40	90	
1994	2 054	584	190	99	142	177	129	66	96	63	97	79	97	130	33	74	
1995	2 099	609	194	98	144	180	132	66	96	63	97	80	97	136	33	73	
1996	2 127	625	197	99	145	178	133	66	96	65	99	80	101	140	32	72	
1997	2 170	643	205	101	149	188	132	67	99	63	99	79	105	140	32	73	
1998	2 170	643	205	101	149	188	132	67	99	63	99	79	105	140	32	73	
1999	2 562	704	216	101	152	204	133	65	106	65	101	81	105	149	34	75	
2000	2 535	723	223	102	161	204	135	66	102	65	106	81	107	153	33	74	
2001	2 367	741	222	102	163	206	138	65	100	66	111	82	110	155	33	74	
2002	2 372	744	226	102	163	207	136	66	100	66	110	82	111	155	32	74	
2003	2 365	737	225	102	164	203	136	67	102	64	111	82	109	159	32	72	
2004	2 365	737	225	102	164	203	136	67	102	64	111	82	109	159	32	72	
2005	2 401	750	230	100	162	214	137	65	104	67	110	84	111	163	32	72	
2006	2 444	767	235	101	164	216	136	65	105	70	115	86	112	164	32	74	
2007	2 492	782	237	103	169	227	138	66	103	67	119	88	116	170	32	74	
2008	2 531	800	241	105	172	226	141	65	106	67	118	88	118	172	34	77	
2009	2 457	784	233	101	164	220	135	62	102	65	116	85	114	167	34	74	
2010	2 447	783	213	98	165	220	131	64	105	68	116	84	112	166	33	74	15
2011	2 474	793	214	100	166	223	133	64	104	68	117	89	113	170	33	75	15
2012	2 455	786	212	98	162	222	128	63	108	65	112	85	114	170	32	74	15
2013	2 447	786	207	96	161	222	126	62	108	68	115	86	113	170	29	74	16
2014	2 447	786	207	96	161	222	126	62	108	68	115	86	113	170	29	74	16
2008 I	2 474	790	238	102	169	220	135	62	103	68	113	86	116	170	32	74	
2008 II	2 574	807	245	108	175	230	144	68	108	68	121	91	121	177	37	77	
2008 III	2 566	798	244	106	173	232	144	68	107	70	124	90	121	174	34	91	
2008 IV	2 509	806	236	104	169	224	139	64	107	66	116	86	115	168	32	74	
2009 I	2 448	782	238	101	164	216	137	62	101	64	115	83	114	166	32	73	
2009 II	2 497	790	238	104	166	227	139	65	103	65	117	87	119	168	33	76	
2009 III	2 476	786	232	102	169	224	137	62	104	65	118	86	114	168	35	75	
2009 IV	2 408	779	224	96	159	214	129	60	101	65	115	83	110	165	34	73	
2010 I	2 388	771	208	95	158	215	129	62	102	65	110	84	107	162	32	74	14 ¹
2010 II	2 485	791	217	99	170	226	135	65	105	67	115	86	117	170	33	75	15
2010 III	2 490	790	217	100	167	226	133	66	106	70	120	86	116	169	34	76	15
2010 IV	2 426	779	210	99	167	214	127	62	107	69	117	82	110	163	33	73	15
2011 I	2 408	779	209	97	160	216	126	62	101	67	110	84	108	165	33	74	14
2011 II	2 517	807	219	103	171	225	135	65	104	69	120	87	119	172	35	79	15
2011 III	2 514	793	216	103	168	229	138	65	105	69	122	88	116	173	35	78	15
2011 IV	2 456	794	212	96	164	224	132	65	104	67	115	85	112	169	33	70	15
2012 I	2 432	794	213	99	162	225	128	62	103	62	112	87	109	159	32	71	15
2012 II	2 524	805	220	100	171	232	134	64	106	68	121	89	117	171	33	78	15
2012 III	2 529	802	223	109	174	235	138	65	107	65	118	87	118	176	33	78	15
2012 IV	2 446	791	212	100	167	217	131	62	107	67	111	85	115	166	29	73	16
2013 I	2 408	790	209	97	158	216	124	62	104	63	109	84	112	166	28	72	14
2013 II	2 506	810	218	100	167	228	128	64	109	66	115	88	115	174	33	76	15
2013 III	2 490	796	213	98	164	226	132	66	111	68	115	85	116	173	33	78	15
2013 IV	2 422	788	206	98	161	218	127	61	108	64	110	83	115	167	30	71	15
2014 I	2 394	786	206	95	156	218	122	58	105	64	111	82	110	165	29	72	15
2014 II	2 490	810	210	97	165	226	130	64	106	64	116	86	116	174	29	72	16
2014 III	2 487	801	208	98	165	225	126	64	109	72	118	89	115	175	30	76	16
2014 IV	2 418	789	202	93	159	220	125	62	106	67	116	86	110	167	28	74	16
2015 I	2 391	788	203	95	156	216	121	61	101	65	113	83	110	161	28	75	16
2015 II	2 463	805	209	93	163	225	124	61	103	65	114	87	118	171	31	77	16
2015 III	2 481	805	208	96	167	228	127	61	105	71	114	87	119	169	30	78	16

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

28. TYÖLLISYYSASTEET ELINKIENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
EMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkieno-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa				
		Uusimaa Suomi	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Savo	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Karjala			Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa
Prosenttia - Percent																	
1991	70,0	75,8	72,0	67,0	70,1	69,6	66,6	66,7	66,9	64,2	66,0	68,3	70,5	66,1	62,0	65,8	
1992	64,7	70,8	66,9	61,4	63,9	62,9	62,3	63,1	61,8	58,6	61,7	64,2	64,9	61,6	64,6	59,6	
1993	50,6	66,0	62,7	59,0	60,2	59,7	57,8	57,1	55,3	53,8	56,4	59,0	61,4	56,7	52,8	54,4	
1994	61,1	66,9	64,1	58,7	60,6	60,3	59,5	57,7	56,3	54,0	57,0	60,6	61,2	57,8	53,2	53,9	
1996	62,9	67,9	64,8	60,8	60,8	60,4	60,2	57,7	56,4	55,2	57,3	61,3	63,3	59,4	51,9	53,4	
1997	62,9	68,9	66,8	61,7	62,3	63,2	60,2	58,8	55,5	54,7	57,3	61,3	65,8	59,4	54,4	54,4	
1998	64,1	70,8	67,8	63,1	64,8	64,8	61,0	58,8	56,6	56,8	58,6	63,2	65,6	60,1	55,1	53,6	
1999	66,0	73,4	69,3	66,0	66,0	67,0	61,5	59,3	60,0	56,9	59,6	64,0	65,1	62,1	56,4	57,0	
2000	66,9	74,3	70,2	64,6	66,5	67,5	62,6	60,6	61,3	61,0	61,0	64,2	67,0	63,3	54,6	57,2	
2001	67,7	75,3	70,0	64,7	67,5	68,0	64,2	60,1	59,8	58,6	62,8	64,8	69,1	63,7	56,5	57,8	
2002	67,7	74,9	70,6	65,2	67,7	67,8	63,6	61,1	60,4	58,6	62,2	65,1	69,5	63,4	56,1	56,2	
2003	67,3	73,5	70,0	65,9	68,1	66,1	64,0	63,0	61,6	57,4	62,5	65,8	68,3	63,4	55,3	57,9	
2004	67,2	73,2	68,3	64,6	67,6	67,9	64,1	63,1	62,1	57,4	61,2	64,2	68,9	64,2	54,3	60,2	
2005	68,0	73,9	71,1	66,2	66,9	68,1	65,0	63,0	63,3	60,0	61,5	66,8	69,8	65,1	56,9	58,1	
2006	68,9	74,7	72,6	66,8	67,6	68,2	64,7	62,7	63,8	62,6	64,5	68,4	70,6	65,2	58,0	59,9	
2007	69,9	75,3	72,7	68,9	68,7	71,1	65,9	64,3	62,5	60,3	66,1	69,6	72,4	67,2	59,3	59,9	
2008	70,6	76,0	73,4	70,7	69,5	69,9	67,2	64,8	64,7	60,9	65,6	70,0	73,6	67,7	61,9	59,9	
2009	68,3	73,9	70,7	67,9	66,6	67,5	64,8	62,3	62,2	58,9	64,2	67,5	70,7	65,0	62,2	60,5	
2010	67,8	73,2	68,3	66,2	66,7	67,3	62,9	63,8	63,7	61,6	63,9	66,8	69,9	64,1	61,8	60,7	
2011	68,6	73,9	68,5	67,8	68,7	68,1	64,6	65,2	63,6	62,1	64,6	68,5	70,4	65,4	63,5	61,9	
2012	69,0	73,7	69,7	67,8	68,9	68,5	65,9	65,2	62,7	60,9	63,9	69,3	72,0	64,9	61,3	62,1	
2013	68,5	73,0	68,0	68,0	66,8	67,8	63,9	65,8	67,1	60,9	62,8	69,3	72,6	65,8	60,8	62,4	
2014	68,3	72,6	67,0	67,2	66,9	67,7	63,6	65,2	67,2	63,3	64,7	70,9	71,1	65,3	58,3	62,5	
2015	69,1	75,3	72,7	68,6	68,7	68,1	64,7	61,4	62,9	57,1	62,6	67,4	71,9	67,1	57,6	60,4	
I	71,9	76,9	74,7	72,3	70,9	71,2	68,9	67,2	65,6	61,1	67,1	71,8	75,5	69,4	67,2	62,0	
II	71,6	75,7	74,6	71,7	70,0	71,7	68,9	66,7	65,2	64,0	66,7	70,0	75,3	68,3	62,7	66,1	
III	69,9	76,2	71,5	70,0	68,3	68,8	66,4	63,7	65,1	61,5	64,0	69,0	71,5	66,0	59,9	60,5	
2009	I	68,1	73,9	67,7	66,3	66,5	65,5	62,2	61,4	57,9	63,6	65,7	70,4	64,9	59,4	59,4	
II	69,4	74,5	72,4	69,7	67,6	68,6	66,2	64,7	62,7	59,1	64,8	68,9	73,3	65,6	61,7	62,0	
III	68,9	74,0	70,4	69,3	68,3	69,5	65,6	61,9	63,2	59,6	65,1	68,8	70,9	65,4	64,7	61,1	
IV	66,9	73,2	67,7	65,1	64,4	65,4	62,1	60,4	61,6	58,9	63,5	66,3	68,2	64,3	62,9	59,6	
2010	I	66,1	72,3	66,8 ¹	63,7	63,8	61,9	61,2	61,8	58,9	60,9	66,4	66,2	62,8	59,1	59,9	74,9 ¹
II	68,8	74,0	69,4	66,4	68,6	69,3	64,7	65,2	63,6	60,4	63,6	67,8	73,1	65,6	61,4	61,1	80,1
III	68,9	73,6	69,3	67,7	67,0	68,9	63,8	66,0	64,4	64,0	66,4	67,6	72,3	65,3	64,2	62,2	79,1
IV	67,3	72,7	67,5	67,1	67,4	65,5	61,2	62,9	64,8	63,1	64,7	65,3	68,2	62,7	62,4	59,7	77,8
2011	I	66,8	72,8	67,0	65,7	64,2	61,8	63,2	61,9	60,8	60,7	66,3	66,9	63,6	62,9	60,7	76,7
II	69,7	75,2	69,8	69,6	69,2	68,5	64,7	65,7	63,7	62,9	66,6	69,5	71,3	66,2	61,6	64,7	79,8
III	69,5	73,5	69,4	68,2	68,2	69,5	67,3	65,6	65,0	63,6	67,7	70,0	72,7	66,8	65,9	64,4	79,0
IV	68,2	73,7	67,9	65,6	66,2	66,2	64,7	63,3	63,8	61,3	63,6	66,3	68,0	64,9	63,7	67,7	78,6
2012	I	67,5	73,6	68,2	67,3	65,7	63,1	63,3	63,4	57,4	61,6	68,3	68,0	61,2	61,4	58,7	81,3
II	70,0	74,4	70,8	68,0	69,6	70,4	66,2	65,7	65,4	62,2	66,8	70,2	73,5	63,1	63,1	64,5	81,4
III	70,3	74,0	71,4	68,0	68,0	68,7	68,8	67,7	66,2	62,4	65,5	68,1	74,0	66,1	63,8	64,5	80,4
IV	68,1	72,9	68,5	66,0	68,4	66,0	65,6	64,1	66,4	61,6	61,5	68,2	72,4	64,2	56,8	60,7	79,8
2013	I	67,0	72,7	67,3	67,1	64,4	62,4	63,5	64,1	58,5	60,6	68,3	70,2	64,1	55,2	59,9	76,5
II	69,9	74,5	70,3	68,6	69,9	69,9	63,8	67,2	67,8	61,2	64,2	72,0	73,3	62,7	62,7	63,8	80,2
III	69,5	72,9	68,7	68,4	67,3	66,3	63,8	63,7	69,1	63,7	64,9	69,7	72,8	64,3	60,5	60,5	77,8
IV	67,5	72,1	66,7	66,0	66,6	66,4	63,8	63,7	67,5	60,2	61,9	67,3	72,8	64,6	59,8	60,5	77,8
2014	I	66,9	71,9	66,7	66,3	64,5	61,1	61,2	65,3	60,3	62,6	67,9	69,7	63,5	56,9	61,0	79,4
II	69,6	74,0	68,3	68,0	68,4	69,0	65,7	67,0	69,6	63,0	64,8	72,1	73,7	66,6	58,6	61,2	83,6
III	69,4	73,1	67,4	68,8	68,5	68,5	64,1	67,5	68,1	67,1	65,9	70,4	72,7	67,2	60,7	64,8	82,1
IV	67,4	71,6	65,5	65,4	66,1	66,8	63,5	64,9	66,0	63,0	65,5	70,4	68,5	63,8	57,2	63,2	81,6
2015	I	66,7	71,2	66,1	67,7	65,0	61,9	64,5	63,8	60,7	63,5	68,7	69,2	61,7	56,6	63,9	82,2
II	68,9	73,1	68,6	68,6	69,2	68,2	63,4	66,7	69,5	61,4	62,7	71,9	74,4	65,8	62,9	65,4	82,5
III	69,5	72,8	67,6	68,9	69,8	69,3	65,0	66,2	66,2	60,9	64,6	71,9	75,8	65,1	61,8	66,5	82,5

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala
Year and quarter	Avoimia työpaikkoja - Vacancies								
1991	3 100	1 100	560	1 000	910	730	590	1 900	510
1992	1 300	550	350	530	460	330	250	1 200	240
1993	1 100	490	190	400	470	240	130	1 500	160
1994	1 300	730	410	470	720	370	160	990	360
1995	1 700	770	440	570	710	520	200	810	390
1996	2 200	910	570	800	740	610	320	1 000	370
1997	3 500	1 300	950	1 000	1 100	750	540	1 100	360
1998	5 400	1 400	920	1 300	1 300	980	500	1 100	450
1999	3 900	1 400	770	1 100	1 100	880	480	970	430
2000	5 200	1 800	760	1 200	1 300	950	450	960	490
2001	5 800	2 000	890	1 300	1 700	1 100	550	1 300	580
2002	6 700	2 200	1 300	1 400	1 800	1 300	590	1 100	560
2003	7 100	2 900	1 100	1 500	1 900	1 500	660	1 200	530
2004	7 100	2 500	1 200	1 400	1 900	1 400	580	1 100	660
2005	9 300	3 100	1 700	1 900	2 400	1 700	720	1 200	680
2006 ²	10 700	3 000	1 700	2 000	2 600	2 000	700	1 400	900
2007	13 100	3 400	1 700	2 700	3 100	2 100	940	1 700	910
2008	11 300	2 900	1 500	2 400	2 800	1 800	910	1 500	760
2009	7 100	1 800	1 200	1 900	1 900	1 400	740	1 200	550
2010	7 800	1 800 ¹	1 100	2 000	2 000	1 300	840	1 200	610
2011	10 700	2 400	1 300	2 300	2 700	1 700	1 000	1 500	740
2012	10 900	2 300	1 300	2 200	2 800	1 800	880	1 500	760
2013	10 900	2 300	1 200	1 900	2 700	1 700	860	1 400	780
2014	11 100	2 500	1 100	1 800	2 600	1 500	900	1 300	760
2003 I	9 300	4 200	1 900	2 100	3 300	3 000	1 000	1 300	930
II	6 500	4 200	1 000	1 600	1 800	1 200	820	2 100	580
III	6 800	1 700	800	1 100	1 500	900	480	690	320
IV	5 800	1 400	760	1 100	1 100	920	330	560	300
2004 I	8 300	3 700	2 300	2 100	3 100	2 800	940	1 500	1 200
II	6 700	2 700	1 100	1 500	1 700	1 000	680	1 600	660
III	6 800	1 900	700	1 000	1 600	800	380	680	420
IV	6 700	1 800	760	970	1 400	830	300	660	370
2005 I	10 800	4 200	2 500	2 600	3 900	3 400	1 300	1 800	940
II	8 800	3 100	1 600	2 800	2 200	1 300	800	1 300	800
III	9 200	2 900	1 500	1 200	1 900	1 100	510	840	530
IV	8 500	2 300	1 100	980	1 800	910	300	700	440
2006 ² I	13 700	4 500	2 500	2 700	3 700	4 000	1 100	2 100	1 700
II	9 800	2 800	2 000	2 200	2 200	1 700	820	1 400	840
III	9 800	2 600	1 300	1 600	2 200	1 100	480	950	530
IV	9 500	2 100	1 100	1 600	2 200	1 100	450	940	520
2007 I	18 000	5 200	2 500	4 300	4 300	3 700	1 400	2 600	1 300
II	11 800	3 200	2 100	2 500	2 800	2 000	1 100	1 700	1 000
III	12 400	3 100	1 400	2 200	3 000	1 500	660	1 300	670
IV	10 000	2 400	1 000	1 900	2 300	1 300	520	1 000	570
2008 I	16 000	4 700	2 800	4 300	4 400	3 300	1 800	2 200	1 300
II	10 900	2 800	1 400	2 200	2 600	1 500	960	1 700	820
III	10 400	2 400	1 000	1 800	2 300	1 300	490	1 200	500
IV	7 900	1 600	800	1 400	1 700	900	350	740	400
2009 I	10 300	3 300	2 100	3 200	2 900	2 400	1 400	1 800	900
II	6 500	1 700	1 200	1 800	1 700	1 400	630	1 300	620
III	6 200	1 300	760	1 200	1 600	850	450	840	370
IV	5 400	1 200	640	1 300	1 500	800	420	800	350
2010 I	9 500	2 600 ¹	1 600	3 000	2 700	1 700	1 600	1 500	940
II	6 600	1 700	1 000	2 000	1 800	1 500	820	1 400	550
III	7 300	1 600	820	1 500	1 900	1 200	540	1 100	560
IV	7 900	1 500	760	1 500	1 700	940	440	910	380
2011 I	13 500	3 600	2 300	3 600	3 800	2 500	2 000	2 200	1 200
II	10 100	2 300	1 400	2 500	2 800	1 600	920	1 500	740
III	9 700	2 000	890	1 900	2 400	1 400	620	1 200	540
IV	9 400	1 600	770	1 400	2 000	1 200	460	1 100	500
2012 I	15 100	4 100	2 600	3 600	4 500	2 700	1 900	2 300	1 300
II	10 300	2 200	1 400	2 100	2 800	1 900	750	1 600	740
III	9 700	1 700	770	1 800	2 300	1 400	470	1 200	520
IV	8 600	1 400	670	1 300	1 800	1 200	430	1 100	450
2013 I	15 100	4 000	2 200	3 400	4 200	2 600	1 600	2 100	1 200
II	10 500	2 300	1 100	1 800	2 600	1 900	780	1 300	800
III	9 000	1 600	780	1 500	2 100	1 300	550	1 200	570
IV	8 900	1 300	640	1 100	1 800	1 100	480	1 100	570
2014 I	15 600	3 900	1 900	2 900	3 600	2 200	1 500	1 700	990
II	9 800	2 500	890	1 600	2 800	1 600	840	1 300	880
III	10 000	1 900	820	1 500	2 300	1 200	590	1 100	620
IV	9 000	1 800	710	1 200	1 800	1 100	630	1 000	560
2015 I	15 800	3 600	2 100	3 000	3 600	2 400	1 700	1 800	870
II	11 400	2 400	1 100	2 300	3 000	1 800	790	1 500	760
III	10 700	1 900	830	1 400	2 500	1 300	630	1 400	620

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Vuoteen 2005 toimistopohjainen, vuodesta 2006 kuntapohjainen

Until 2005 office-based, from 2006 municipality-based

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - Administrative district								
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	Koko maa - Whole country
Year and quarter	Avoimia työpaikkoja - Vacancies								
1991	510	390	540	830	190	490			13 400
1992	240	200	490	440	140	270			7 100
1993	180	200	280	390	130	170			5 900
1994	210	230	470	590	150	220			7 400
1995	320	280	560	690	130	250			8 300
1996	360	320	650	770	140	300			10 100
1997	500	380	720	900	170	440			13 700
1998	480	490	880	890	260	530			16 800
1999	520	430	800	990	190	630			14 600
2000	610	430	840	1 200	300	580			17 100
2001	770	500	1 000	1 100	300	650			19 600
2002	800	500	1 000	1 200	340	650			21 600
2003	760	680	1 000	1 200	320	740			23 300
2004	740	780	1 100	1 200	350	1 100			23 500
2005	930	890	1 200	1 300	430	1 100			29 100
2006 ²	970	1 200	1 500	1 500	350	1 200		2 100	34 400
2007	1 400	1 400	1 800	1 800	460	1 600		2 000	40 700
2008	1 400	1 100	1 800	1 900	400	1 700		2 800	37 200
2009	920	910	1 400	1 700	340	1 200		2 800	26 900
2010	1 200	1 000	1 600	1 800	340	1 400	170 ¹	2 400	28 600
2011	1 100	1 300	1 800	2 200	360	1 300	220	2 400	35 100
2012	1 100	1 300	1 600	2 100	380	1 200	210	2 900	35 400
2013	1 000	1 300	1 600	2 000	350	1 100	210	2 400	33 700
2014	1 000	1 400	1 600	2 100	340	1 300	200	3 100	34 600
2003 I	960	1 000	2 000	1 700	560	1 100			34 500
2003 II	880	940	920	1 400	330	910			25 500
2003 III	650	430	640	1 000	190	520			18 000
2003 IV	560	340	640	650	210	460			15 300
2004 I	900	1 300	2 100	1 600	600	1 900			34 600
2004 II	730	1 100	1 000	1 400	300	1 100			23 600
2004 III	680	440	580	900	220	600			18 200
2004 IV	640	330	600	800	280	620			17 500
2005 I	1 100	1 700	2 100	1 500	590	1 900			41 100
2005 II	1 100	770	1 200	1 500	500	1 100			29 300
2005 III	920	480	660	1 100	420	750			24 600
2005 IV	630	570	900	940	220	600			21 300
2006 ² I	1 100	2 200	2 700	2 000	510	2 000		3 100	50 300
2006 ² II	970	1 200	1 400	1 600	380	870		1 800	32 500
2006 ² III	930	680	960	1 300	220	940		1 800	27 700
2006 ² IV	850	810	1 000	1 200	290	1 000		1 900	27 000
2007 I	1 600	2 600	3 300	2 500	620	2 800		2 100	59 300
2007 II	1 300	1 300	1 400	2 000	470	1 200		2 200	38 700
2007 III	1 400	800	1 200	1 500	380	1 400		2 100	35 300
2007 IV	1 200	940	1 400	1 300	360	1 200		1 800	29 400
2008 I	2 100	2 300	3 900	3 000	610	3 000		3 300	59 600
2008 II	1 400	1 000	1 600	1 800	400	1 200		2 600	35 400
2008 III	1 200	600	1 000	1 600	320	1 600		2 600	30 400
2008 IV	830	620	970	1 200	260	940		2 700	23 500
2009 I	1 200	1 800	3 100	2 600	440	1 600		4 000	42 800
2009 II	870	780	1 000	1 800	320	1 300		3 000	25 800
2009 III	860	400	670	1 300	300	1 000		2 600	20 500
2009 IV	740	700	760	1 100	320	840		1 600	18 600
2010 I	1 500	1 900	3 000	2 400	400	2 100	250 ¹	2 000	38 700
2010 II	1 400	960	1 200	2 000	380	1 200	170	2 900	27 600
2010 III	1 000	530	1 000	1 500	310	1 100	160	2 600	24 700
2010 IV	860	670	920	1 300	270	1 100	100	2 000	23 300
2011 I	1 400	2 300	3 500	3 500	460	1 900	310	3 900	52 000
2011 II	1 100	1 100	1 700	2 000	400	1 200	260	2 000	33 600
2011 III	1 000	770	950	1 600	310	1 100	160	2 000	28 400
2011 IV	860	1 100	1 100	1 500	260	960	150	1 800	26 200
2012 I	1 500	2 300	2 900	3 000	530	1 800	330	5 000	55 400
2012 II	1 100	1 200	1 600	2 400	390	1 200	230	2 500	34 500
2012 III	900	670	870	1 700	340	1 100	140	2 100	27 700
2012 IV	700	1 000	870	1 400	240	770	140	2 100	24 200
2013 I	1 300	2 400	3 300	2 900	350	1 600	370	3 300	52 000
2013 II	1 000	1 100	1 400	2 100	430	940	220	2 300	32 600
2013 III	950	800	850	1 500	350	1 100	140	2 100	26 300
2013 IV	720	960	850	1 400	270	760	110	1 800	24 000
2014 I	1 300	2 400	2 900	3 100	380	1 900	350	5 300	52 200
2014 II	1 100	1 300	1 600	2 100	370	1 100	200	2 600	32 400
2014 III	940	640	940	1 700	330	1 200	130	1 800	27 900
2014 IV	680	1 100	860	1 500	280	920	120	2 700	25 900
2015 I	1 300	2 500	2 800	3 500	400	2 000	340	3 800	51 700
2015 II	1 300	1 000	1 500	2 400	500	1 300	240	2 500	35 700
2015 III	1 000	720	890	1 700	440	1 500	190	1 700	29 600

30. TYÖTTÖMYYSSASTEET ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district															Anvenmaa
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Sata-kunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Savo	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	
Prosenttia - Per cent																	
1991	6,6	4,2	4,8	7,8	6,9	7,4	7,7	7,8	7,5	9,5	9,1	7,6	6,6	8,4	10,4	9,0	
1992	11,7	9,0	10,0	13,9	13,1	13,4	12,1	12,7	12,2	14,6	13,5	11,4	10,2	13,5	17,1	15,9	
1993	16,6	13,6	14,6	18,5	17,4	19,0	17,7	17,1	17,6	19,7	19,5	16,8	14,2	18,9	20,7	21,4	
1994	16,6	13,6	14,6	18,5	17,4	19,0	17,7	17,1	17,6	19,7	19,5	16,8	14,2	18,9	20,7	21,4	
1995	15,4	12,0	13,5	17,0	16,6	16,6	15,7	16,5	17,9	20,0	19,0	15,1	13,8	17,1	22,4	21,2	
1996	14,6	11,2	11,6	15,7	16,4	16,5	15,0	15,9	17,5	17,5	18,9	14,8	12,3	15,8	22,6	21,1	
1997	12,7	9,5	10,4	13,4	12,9	12,9	12,4	13,8	15,6	17,4	16,2	14,6	8,4	15,5	20,4	20,4	
1998	11,4	7,6	9,4	12,6	12,3	11,5	13,3	13,3	14,7	15,1	15,2	11,5	8,7	15,0	18,1	19,8	
1999	10,2	6,4	8,1	12,2	10,8	10,2	12,5	13,6	12,6	15,1	13,5	11,1	9,4	13,9	15,9	16,3	
2000	9,6	6,3	7,0	10,9	10,4	10,4	11,4	13,8	11,8	15,1	12,0	10,4	9,0	11,7	19,4	17,6	
2001	9,1	5,5	8,0	10,3	9,9	9,3	9,4	12,5	13,1	14,8	11,7	9,1	7,7	12,0	17,7	16,3	
2002	9,1	5,8	7,4	9,4	8,9	9,6	10,6	11,3	12,0	15,5	11,9	8,9	6,8	13,0	16,5	16,2	
2003	9,0	6,5	8,1	9,1	8,6	10,1	9,7	9,4	10,7	15,1	11,5	7,8	7,1	11,5	17,0	15,6	
2004	8,8	6,5	8,0	10,0	8,7	8,8	9,2	10,8	10,7	14,5	12,1	7,7	7,7	10,5	17,5	12,9	
2005	8,4	6,1	6,7	8,3	8,0	8,7	9,1	10,1	10,0	13,1	11,8	6,5	6,7	10,3	16,6	14,0	
2006	7,7	5,4	6,3	7,3	8,0	7,9	9,2	11,5	9,8	10,4	10,3	7,3	6,4	9,8	17,1	12,4	
2007	6,9	5,0	6,0	6,6	6,5	6,2	7,7	9,8	9,8	12,5	8,9	6,1	5,1	8,2	15,7	10,9	
2008	6,4	4,8	5,5	6,0	6,0	7,0	7,2	7,9	7,8	10,7	8,1	5,4	5,0	8,3	11,2	9,9	
2009	8,2	8,0	7,3	7,5	8,0	10,0	9,1	9,6	10,8	13,0	11,2	7,9	6,1	10,0	9,3	11,6	
2010	8,4	6,4	8,1	8,8	9,0	9,7	10,6	7,9	10,0	12,5	9,9	8,2	6,7	10,2	9,0	11,3	3,1
2011	7,8	5,8	7,9	6,1	7,8	9,6	10,2	7,7	10,3	12,3	9,6	7,4	6,1	8,7	8,3	10,2	2,7
2012	7,7	6,3	7,7	7,4	7,5	9,2	7,3	9,1	8,2	11,7	9,1	7,0	5,7	9,6	11,4	10,4	1,7
2013	8,2	9,7	8,9	7,7	7,5	9,4	8,8	10,8	8,1	12,5	10,0	7,6	5,3	9,9	11,5	10,5	3,9
2014	8,7	7,3	9,6	7,5	8,5	9,5	10,2	9,7	8,6	10,4	10,4	7,9	6,5	10,2	16,9	9,7	4,1
2008 I	6,6	4,6	5,0	6,1	6,3	6,9	8,0	10,5	9,2	13,4	9,3	5,8	5,7	7,7	13,6	10,2	
2008 II	7,3	5,6	6,0	7,6	6,7	8,0	7,7	8,7	9,7	11,4	7,9	6,8	6,0	9,9	10,7	11,7	
2008 III	5,6	4,4	5,1	4,9	5,5	6,7	6,3	6,1	6,2	6,8	6,3	3,7	3,9	6,8	10,8	7,5	
2008 IV	6,0	4,3	5,7	5,2	5,5	6,2	6,9	6,5	5,8	9,4	8,6	5,1	4,5	8,6	11,7	10,2	
2009 I	7,6	5,5	6,6	6,8	7,1	8,3	8,6	9,3	11,2	14,0	11,2	7,5	5,4	8,6	13,4	11,3	
2009 II	8,4	6,7	8,1	8,3	7,6	10,5	9,0	8,7	8,8	10,1	10,6	8,9	5,2	12,3	15,3	13,5	
2009 III	7,5	5,7	6,9	8,1	8,0	10,0	9,1	8,1	8,8	10,9	10,6	8,9	5,3	12,3	15,3	13,5	
2009 IV	8,2	6,2	8,1	8,7	8,5	10,2	9,6	9,3	10,3	13,0	10,9	6,6	6,3	8,4	7,7	11,1	
2010 I	9,3	6,7	8,6	10,0	10,9	11,0	11,0	10,7	11,1	14,8	11,1	8,1	7,9	10,3	11,1	13,6	4,6 ¹
2010 II	9,5	7,5	9,5	11,6	9,9	10,6	10,9	7,5	11,4	15,6	10,8	9,8	4,5	10,0	8,2	17,3	4,2
2010 III	9,3	6,5	8,6	9,7	9,2	9,4	9,6	6,7	9,5	11,6	10,9	7,2	4,5	9,0	8,2	17,3	2,0
2010 IV	7,4	5,7	6,8	5,9	7,2	9,4	10,9	6,9	8,0	8,8	9,7	7,8	6,3	9,5	10,4	9,0	1,5
2011 I	8,6	6,0	8,7	7,3	9,3	10,1	12,6	6,8	10,3	12,9	11,0	8,8	8,3	10,5	9,5	12,0	1,6
2011 II	8,8	6,2	7,9	7,5	8,3	10,7	11,8	9,2	12,4	13,4	10,9	9,6	7,8	11,4	9,4	12,4	2,5
2011 III	6,8	5,8	7,4	4,8	6,4	9,2	8,1	6,9	9,1	11,7	8,4	4,8	3,9	5,8	7,4	7,1	3,3
2011 IV	6,9	5,4	7,6	4,7	7,4	8,5	8,3	7,7	9,4	11,0	7,9	6,2	4,4	7,0	7,1	9,0	3,4
2012 I	8,0	6,1	7,6	8,1	9,7	8,4	8,2	9,1	7,1	13,7	9,7	7,8	7,3	11,3	9,9	10,7	1,6
2012 II	8,6	7,3	9,0	7,2	8,7	10,0	11,9	10,6	10,6	10,6	9,5	7,6	6,7	10,6	10,4	12,4	1,0
2012 III	7,1	5,9	6,8	5,6	6,5	9,6	6,4	8,4	8,1	10,1	7,8	5,8	5,3	7,8	10,6	8,3	2,7
2012 IV	7,0	5,8	7,2	5,6	5,0	8,7	6,8	9,2	7,7	11,0	9,6	6,9	3,6	8,9	15,0	10,0	1,6
2013 I	8,8	9,4	10,9	8,7	8,6	10,1	8,6	12,0	9,0	15,0	11,5	7,5	6,2	10,0	14,0	11,9	5,1
2013 II	9,1	6,5	9,7	8,8	7,5	9,4	11,6	16,3	7,9	14,7	10,7	9,2	7,1	11,8	12,8	12,1	2,5
2013 III	9,1	6,5	9,7	8,8	7,5	9,4	11,6	16,3	7,9	14,7	10,7	9,2	7,1	11,8	12,8	12,1	2,5
2013 IV	7,7	6,7	7,3	6,7	7,0	8,3	7,7	10,9	7,8	10,3	10,4	6,9	4,2	9,9	11,3	10,0	2,8
2014 I	9,0	7,3	8,9	8,2	8,4	9,9	12,0	12,5	8,0	13,7	11,2	10,2	8,4	10,1	16,9	9,1	3,6
2014 II	9,6	8,0	10,7	8,1	9,7	10,0	10,2	9,3	9,9	11,3	12,9	8,8	6,6	12,0	17,9	13,4	5,5
2014 III	7,5	6,8	8,6	6,1	7,2	8,7	8,8	7,3	8,2	6,3	9,0	5,1	5,0	9,2	15,0	7,3	3,2
2014 IV	8,4	7,3	10,0	7,8	8,8	9,3	9,8	9,6	8,1	10,3	8,3	7,6	5,9	9,2	17,6	9,0	4,0
2015 I	9,7	8,3	10,3	9,9	9,2	11,4	11,3	8,9	10,1	12,3	9,3	10,9	7,4	11,2	15,3	11,3	4,2
2015 II	10,7	9,4	11,1	12,3	9,6	11,7	12,3	9,7	12,4	13,9	13,9	8,6	7,6	11,7	14,6	13,5	4,6
2015 III	8,4	7,4	8,9	6,9	7,9	8,9	9,1	9,4	9,2	7,2	12,1	7,4	5,4	9,3	14,9	11,3	4,4

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus; Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

31. TYÖTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala
Year and quarter	Henkilöä - Persons								
1991	36 000	16 700	12 700	15 600	21 800	15 900	8 500	12 000	9 300
1992	77 100	28 400	20 100	27 600	34 700	25 200	13 400	19 000	14 100
1993	108 900	40 200	24 900	37 700	44 600	32 600	17 600	24 700	17 600
1994	114 100	40 200	25 500	38 700	44 300	33 400	18 500	25 200	18 800
1995	108 400	36 200	23 700	35 700	41 100	31 500	17 500	24 600	18 700
1996	101 900	33 700	22 900	34 700	40 200	30 300	16 800	23 800	18 800
1997	89 900	30 500	21 300	31 600	37 000	28 900	15 500	22 000	17 900
1998	77 200	28 500	19 400	28 600	34 000	26 600	14 200	20 500	16 900
1999	67 400	27 300	19 400	26 800	31 700	25 800	13 400	19 400	15 700
2000	59 400	25 300	18 200	24 500	30 000	24 200	12 600	18 400	14 800
2001	55 800	23 000	16 900	22 800	28 200	22 200	11 900	17 600	14 100
2002	57 700	23 100	16 100	22 100	27 700	21 500	10 700	16 100	13 500
2003	59 900	25 800	15 600	21 600	27 900	20 700	9 900	15 300	13 100
2004	62 000	25 000	15 900	21 400	27 600	20 400	9 800	15 000	12 900
2005	60 000	20 800	14 400	20 600	26 100	19 700	9 400	14 400	12 300
2006 ²	54 700	18 200	12 400	19 100	22 800	17 600	8 500	13 100	11 400
2007	46 400	15 800	10 600	16 300	20 000	15 700	7 400	11 700	10 500
2008	41 800	14 800	9 600	15 300	19 700	15 000	6 900	11 000	10 200
2009	57 300	20 800	11 700	20 800	27 900	18 500	8 200	14 100	11 900
2010	60 500	22 600 ¹	11 600	20 900	28 300	18 100	8 100	13 400	11 700
2011	55 700	21 400	10 900	18 700	25 200	17 300	7 400	12 200	9 900
2012	57 800	22 300	10 900	18 900	25 800	17 900	7 800	12 400	10 700
2013 ³	70 800	26 100	12 100	21 700	31 300	19 300	8 400	13 700	11 600
2014	82 900	28 400	13 100	23 800	34 600	21 100	9 000	14 400	11 600
2003 I	59 300	23 100	16 300	22 200	28 500	21 900	10 800	16 500	13 800
2003 II	59 000	22 100	15 100	21 000	27 200	20 000	9 600	14 900	12 900
2003 III	61 800	23 100	15 300	21 700	27 900	20 100	9 500	14 700	12 800
2003 IV	59 500	22 800	15 600	21 400	27 800	20 800	9 900	15 200	12 800
2004 I	62 400	24 100	16 800	22 400	28 600	21 300	10 300	16 000	13 400
2004 II	61 800	22 700	15 600	21 000	27 500	19 900	9 500	14 900	12 900
2004 III	63 500	23 000	15 500	21 300	27 600	20 100	9 400	14 600	12 700
2004 IV	60 400	22 300	15 700	20 900	26 800	20 500	9 800	14 600	12 800
2005 I	61 400	22 500	15 600	21 700	27 000	20 900	10 300	15 200	13 100
2005 II	59 600	20 700	13 900	20 300	25 600	19 300	9 100	13 900	12 100
2005 III	61 500	20 800	14 000	20 300	26 400	19 100	9 100	14 300	12 200
2005 IV	57 300	19 100	14 000	20 100	25 300	19 300	9 300	14 100	11 800
2006 ² I	57 400	19 300	13 600	20 600	24 400	19 100	9 600	14 400	12 300
2006 ² II	55 000	18 100	12 300	19 000	22 800	17 100	8 200	12 800	11 300
2006 ² III	55 800	18 500	12 100	18 900	22 900	17 300	8 100	12 700	11 400
2006 ² IV	50 800	17 000	11 700	17 800	21 200	17 100	8 000	12 300	10 600
2007 I	49 300	16 900	11 600	17 600	20 900	17 200	8 300	12 700	10 900
2007 II	46 800	15 700	10 200	16 100	19 500	15 200	7 200	11 300	10 300
2007 III	47 300	16 000	10 400	16 200	20 200	15 200	7 000	11 500	10 500
2007 IV	42 300	14 800	10 200	15 400	19 300	15 200	7 200	11 200	10 300
2008 I	41 900	15 000	10 100	15 700	19 600	15 900	7 300	11 700	10 600
2008 II	40 900	14 200	9 100	14 500	18 600	14 300	6 400	10 300	9 800
2008 III	42 600	14 900	9 500	15 000	19 700	14 300	6 500	10 500	10 000
2008 IV	41 600	15 200	9 800	16 100	20 800	15 400	7 200	11 600	10 500
2009 I	49 700	18 600	11 300	19 600	25 200	17 800	8 200	14 100	12 000
2009 II	55 300	19 600	11 200	20 000	26 700	17 700	7 800	13 600	12 000
2009 III	61 900	22 000	11 800	21 300	29 500	18 800	8 100	14 100	12 000
2009 IV	62 100	23 200	12 400	22 400	30 200	19 700	8 700	14 600	11 500
2010 I	62 600	23 700 ¹	12 500	22 400	30 400	19 600	9 000	15 100	11 500
2010 II	60 700	22 200	11 200	20 600	28 300	17 600	7 800	13 300	10 600
2010 III	61 900	22 500	11 200	20 500	28 100	17 400	7 600	12 800	10 500
2010 IV	56 800	21 900	11 200	20 000	26 600	17 900	7 800	12 600	9 900
2011 I	56 900	22 600	11 700	20 300	26 700	18 400	8 200	13 400	10 400
2011 II	55 400	20 900	10 600	18 300	25 000	16 700	7 100	11 800	9 600
2011 III	57 100	21 600	10 700	18 200	25 000	16 600	7 100	11 800	9 800
2011 IV	53 600	20 600	10 600	17 900	24 100	17 400	7 400	11 800	9 900
2012 I	55 700	21 400	11 200	19 300	25 300	18 500	8 200	12 900	11 000
2012 II	56 100	20 900	10 100	18 000	24 300	17 200	7 500	11 800	10 500
2012 III	60 100	23 100	10 800	18 700	26 200	17 400	7 500	12 000	10 700
2012 IV	59 500	23 700	11 600	19 600	27 400	18 500	8 000	12 800	10 800
2013 I	66 000	26 000	12 500	21 700	30 400	19 800	8 800	14 200	11 900
2013 II	68 500	25 400	11 500	20 700	30 000	18 400	8 100	13 000	11 300
2013 III ³	74 600	26 500	11 900	21 700	31 900	18 900	8 200	13 400	11 500
2013 IV	74 100	26 600	12 400	22 500	33 100	20 000	8 700	14 000	11 500
2014 I	79 000	27 800	13 100	23 900	34 400	21 300	9 200	14 700	12 000
2014 II	81 000	27 400	12 600	22 900	33 500	20 500	8 600	13 800	11 300
2014 III	86 400	29 200	13 100	23 700	34 700	20 600	8 800	14 100	11 500
2014 IV	85 400	29 400	13 800	24 700	35 700	22 000	9 300	15 200	11 800
2015 I	90 700	30 200	14 700	26 000	37 300	22 800	10 000	16 300	12 600
2015 II	92 900	29 300	13 800	24 800	36 000	21 700	9 500	15 400	12 400
2015 III	97 900	30 600	14 100	25 000	37 000	22 000	9 600	15 700	12 400

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

31. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district									
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	Koko maa - Whole country	
Year and quarter	Henkilöä - Persons									
1991	12 600	8 500	9 300	16 100	5 900	12 400			213 200	
1992	20 100	13 300	15 000	26 100	9 100	19 900			363 100	
1993	26 800	18 000	19 700	34 000	10 900	24 000			482 200	
1994	28 100	18 100	19 900	34 600	10 500	24 500			494 200	
1995	26 400	16 800	18 200	32 800	10 500	24 000			466 000	
1996	25 100	15 600	17 400	31 900	10 800	24 000			448 000	
1997	23 600	13 600	15 700	29 000	10 100	22 400			409 000	
1998	22 300	11 800	14 400	27 600	9 200	21 300			372 400	
1999	21 300	11 300	13 800	26 100	8 700	20 000			348 100	
2000	19 600	10 300	12 700	23 800	8 600	18 700			321 100	
2001	18 900	9 900	11 600	23 300	8 400	17 700			302 200	
2002	18 100	9 300	10 700	23 200	8 000	16 200			294 000	
2003	17 800	8 900	10 400	22 600	7 400	15 000			288 800	
2004	17 500	8 500	10 200	22 400	7 100	14 600			288 400	
2005	17 100	8 100	9 700	21 600	6 900	14 300			275 300	
2006 ²	15 700	7 100	8 300	19 700	6 200	13 000		20	247 900	
2007	14 300	6 200	6 800	17 500	5 400	11 100		20	215 800	
2008	13 600	6 000	6 300	17 300	4 900	10 400		30	202 900	
2009	16 400	8 700	8 700	22 100	5 500	12 200		60	264 800	
2010	16 200	7 900 ¹	8 500	21 100	5 000	11 500	430	50	264 800	
2011	15 400	6 800	7 500	19 800	4 500	10 700	400	40	243 900	
2012	16 400	7 200	7 700	21 100	4 600	11 100	460	60	253 200	
2013 ³	18 700	8 100	8 800	24 800	5 400	12 700	510	90	294 100	
2014	20 900	8 800	9 800	26 700	6 000	13 600	580	120	325 700	
2003	I	18 400	9 700	11 000	23 500	8 000	15 800		298 800	
	II	17 500	8 500	10 200	22 400	7 300	15 100		282 900	
	III	17 800	8 600	10 500	22 300	7 100	14 700		287 800	
	IV	17 600	8 700	10 200	22 100	7 100	14 500		285 900	
2004	I	18 000	9 200	10 600	23 200	7 400	14 900		298 500	
	II	17 500	8 300	10 200	22 300	7 000	14 800		285 900	
	III	17 400	8 100	10 300	22 100	6 800	14 300		286 800	
	IV	17 100	8 400	9 800	21 900	7 000	14 400		282 400	
2005	I	17 600	8 800	10 100	22 600	7 300	15 000		289 000	
	II	16 800	7 800	9 400	21 200	6 700	14 500		271 000	
	III	17 100	7 900	9 800	21 500	6 700	14 000		274 700	
	IV	16 800	7 900	9 400	21 400	6 800	13 900		266 600	
2006 ²	I	16 800	8 100	9 100	21 800	6 900	14 200	20	267 500	
	II	15 500	6 800	8 100	19 600	6 200	13 200	20	246 000	
	III	15 600	6 900	8 200	19 300	6 000	12 500	20	245 900	
	IV	15 000	6 800	7 600	18 400	5 900	12 000	20	232 100	
2007	I	15 100	6 700	7 400	18 500	6 000	11 900	20	231 000	
	II	14 000	5 800	6 800	17 300	5 400	11 200	20	212 600	
	III	14 300	6 000	6 900	17 300	5 100	10 800	20	214 700	
	IV	13 800	6 200	6 200	16 800	5 000	10 600	20	204 700	
2008	I	14 100	6 300	6 300	17 300	5 200	10 600	30	207 700	
	II	13 200	5 400	5 900	16 600	4 800	10 300	30	194 400	
	III	13 400	5 700	6 300	17 200	4 600	10 100	30	200 500	
	IV	13 800	6 700	6 700	17 900	5 200	10 400	40	209 000	
2009	I	15 800	8 500	8 100	21 200	5 900	11 900	50	247 900	
	II	16 100	8 100	8 300	21 900	5 600	12 400	60	256 200	
	III	16 700	8 600	9 200	22 500	5 200	12 200	60	274 000	
	IV	16 900	9 500	9 400	22 700	5 400	12 300	70	281 100	
2010	I	17 400	9 300	9 500	23 000	5 500	12 400	470 ¹	70	284 500
	II	15 900	7 700	8 700	21 100	5 000	11 800	430	50	263 000
	III	15 900	7 300	8 300	20 400	4 800	11 000	400	40	260 700
	IV	15 500	7 300	7 700	19 800	4 700	10 800	420	40	251 000
2011	I	16 100	7 700	7 900	20 700	5 000	11 100	430	40	257 500
	II	15 000	6 300	7 200	19 400	4 400	10 700	370	40	238 900
	III	15 200	6 500	7 400	19 600	4 300	10 500	400	40	241 800
	IV	15 400	6 900	7 300	19 300	4 400	10 400	410	40	237 300
2012	I	16 500	7 600	7 800	21 000	4 700	11 100	460	50	252 700
	II	15 800	6 600	7 400	20 300	4 400	11 200	400	60	242 500
	III	16 300	6 800	7 800	21 100	4 400	10 800	450	60	254 400
	IV	17 100	7 600	7 700	22 100	4 700	11 300	510	70	263 000
2013	I	18 700	8 500	8 800	24 500	5 400	12 200	570	80	290 100
	II	17 900	7 400	8 500	24 300	5 100	12 600	440	80	283 400
	III ³	18 600	8 000	9 100	25 000	5 300	12 800	480	80	297 900
	IV	19 700	8 600	9 000	25 300	5 900	13 200	540	100	305 100
2014	I	21 300	9 200	9 500	26 500	6 200	13 600	590	120	322 300
	II	20 500	8 000	9 300	26 000	5 800	13 700	570	110	315 600
	III	20 700	8 400	10 000	26 800	5 800	13 600	570	120	328 100
	IV	21 200	9 600	10 300	27 700	6 200	13 600	610	130	336 500
2015	I	22 600	10 200	10 800	28 900	6 200	13 900	600	150	354 000
	II	21 900	8 900	10 300	28 000	5 900	14 100	530	150	345 700
	III	22 100	9 300	10 800	28 500	5 700	13 900	530	150	355 200

32. TYÖTTÖMYYDEN KESTO KESKIMÄÄRIN ELINKENO-, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
THE AVERAGE DURATION OF UNEMPLOYMENT BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Year and quarter	Whole country	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjo-Savo	Pohjo-Karjala	Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat
1991	16	13	17	19	16	17	17	17	15	15	19	15	17	14	13	13		
1992	20	24	23	26	23	23	23	22	21	20	24	21	21	20	19	20		
1993	20	24	23	26	23	23	23	22	21	20	24	21	21	20	19	20		
1994	39	43	40	44	40	40	40	39	38	36	42	37	36	36	26	26		
1995	45	51	45	46	51	45	47	45	38	36	50	41	44	39	29	32		
1996	48	54	47	48	55	49	50	48	43	41	53	41	48	42	32	36		
1997	51	57	48	50	52	52	52	49	46	45	57	44	52	44	36	41		
1998	52	58	52	51	65	52	51	50	43	50	59	52	52	45	37	45		
1999	52	58	52	51	65	52	51	50	43	50	59	52	52	45	37	45		
2000	51	56	53	52	64	51	52	50	41	50	59	35	52	44	37	44		
2001	51	55	50	53	64	51	54	52	42	49	58	35	51	44	38	44		
2002	50	50	47	52	60	49	50	47	39	47	56	33	40	35	37	39		
2003	47	47	44	49	57	48	48	47	38	47	52	33	45	41	34	35		
2004	46	50	44	49	59	48	49	44	38	47	52	33	45	41	34	35		
2005	47	51	45	49	57	49	50	43	37	48	51	33	45	41	35	35		
2006 ^{2,3}	45	49	44	48	51	48	46	42	35	46	48	33	45	39	35	34		79
2007	43	47	41	49	49	47	45	43	35	43	47	32	43	36	34	32		87
2008	40	42	37	47	46	44	42	40	34	40	45	31	38	34	31	29		68
2009	32	32	29	37	37	35	34	35	30	35	38	26	28	30	26	25		50
2010	36	35	34	38	41	40	37	34	34	35	42	31	31	33	27	28		62
2011	40	39	40	42	47	46	41	41	39	38	47	33	36	36	30	32		72
2012	43	42	43	47	48	45	43	43	44	42	51	34	39	38	34	36		66
2013 ⁴	46	42	42	46	54	46	45	45	45	45	52	34	40	40	35	39		53
2014	48	48	45	50	52	48	48	47	47	46	56	35	42	43	39	45		29
2008 I	41	45	38	48	47	46	45	43	41	34	41	31	41	35	32	31		61
2008 II	42	43	38	49	49	46	45	43	36	42	46	34	42	35	32	30		87
2008 III	40	41	36	46	47	44	43	41	34	41	45	32	42	34	32	29		73
2008 IV	37	39	34	43	42	41	38	37	31	38	42	27	33	32	27	27		54
2009 I	33	33	30	38	37	36	34	35	29	35	39	24	30	30	26	26		49
2009 II	33	31	30	38	37	35	35	35	30	35	39	26	29	30	26	25		47
2009 III	32	31	29	38	37	35	33	35	30	35	38	26	28	30	27	25		53
2009 IV	32	32	29	35	36	35	33	34	30	34	38	26	27	30	26	25		50
2010 I	33	33	31	36	38	37	34	34	31	34	39	28	28	32	26	26		48
2010 II	36	34	34	38	41	40	37	38	34	35	42	32	30	34	27	27		62
2010 III	37	36	36	39	42	42	38	39	36	36	43	32	32	34	28	29		77
2010 IV	38	38	37	39	43	43	37	38	36	36	43	30	33	34	27	27		70
2011 I	38	39	38	40	44	44	39	38	36	37	44	31	34	35	28	30		76
2011 II	41	41	39	40	42	46	42	42	40	39	48	35	37	36	30	31		69
2011 III	41	39	40	43	48	47	43	43	41	39	48	34	37	36	31	33		70
2011 IV	41	40	42	43	47	47	42	42	41	39	48	32	37	36	30	33		75
2012 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	32	37	37	34	34		62
2012 II	45	43	41	42	46	49	46	45	46	43	51	35	39	40	36	36		69
2012 III	43	41	42	46	49	49	46	45	46	43	51	35	39	39	34	37		69
2012 IV	43	42	41	46	47	51	44	43	44	43	50	32	39	38	33	36		64
2013 I	42	41	41	45	46	51	44	42	43	42	49	32	39	38	33	37		51
2013 II	45	42	42	48	49	55	48	46	47	45	52	36	41	40	36	38		58
2013 III ⁴	45	43	43	49	49	55	47	47	46	46	53	34	41	41	36	40		53
2013 IV	45	45	42	48	48	56	45	46	45	45	52	33	41	40	35	40		49
2014 I	46	46	43	48	49	56	46	46	45	45	52	33	41	41	37	42		45
2014 II	48	47	45	51	52	56	46	48	45	45	52	33	41	41	37	42		28
2014 III	49	48	46	51	53	55	50	48	48	49	57	37	43	43	40	44		55
2014 IV	49	50	47	50	52	52	48	47	47	45	58	33	42	44	39	46		51
2015 I	50	52	48	51	53	52	50	48	47	45	59	35	43	41	46	46		48
2015 II	53	54	51	54	54	53	53	52	50	48	62	39	45	47	43	47		53
2015 III	53	56	51	54	57	53	53	52	50	49	62	38	45	48	45	47		51

1. Katsota alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katsota alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlasketun. - From 2006 including individually laid off.

4. Katsota alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriön, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

33. YLI VUODEN TYÖTTÖMÄNÄ OLLLEIDEN TYÖNHAKUJEN OSUUS KAIKISTA TYÖTTÖMISTÄ, ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
JOBSEKERS UNEMPLOYED OVER A YEAR, PROPORTION OF ALL UNEMPLOYED, BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Ulkomaat			
		Uusimaa Varsinais-Suomi	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohj.-Savo	Pohj.-Kajjala	Kesk.-Suomi	Ei.-Pohjanmaa	Pohjanmaa		P.-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi
Prosenttia - Per cent															
1991	2	1	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
1992	6	10	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
1993	18	22	18	19	20	18	18	18	17	14	11	17	16	12	4
1994	27	32	27	28	32	28	28	28	26	21	17	30	26	16	16
1995	30	35	29	32	35	30	32	30	30	24	24	34	28	20	25
1996	30	35	28	31	35	31	31	30	30	27	26	26	25	16	20
1997	30	35	28	31	37	30	30	30	29	27	26	33	27	23	23
1998	30	35	29	31	37	30	30	30	28	26	28	33	27	22	26
1999	28	32	29	28	35	27	27	27	26	23	28	31	26	21	26
2000	28	31	30	29	33	27	28	28	27	22	26	31	26	20	25
2001	27	30	26	29	34	28	28	28	27	23	26	30	26	22	24
2002	26	29	25	28	32	27	28	28	26	21	26	28	25	21	24
2003	25	28	23	26	30	26	27	27	23	20	25	27	23	20	20
2004	25	29	23	26	31	27	27	27	23	21	26	27	19	18	18
2005	26	30	26	28	30	28	28	28	23	21	27	27	18	19	19
2006 ²	26	29	25	28	28	28	28	28	24	21	26	28	19	20	20
2007	24	27	22	28	27	26	26	26	24	20	23	26	18	20	20
2008	21	19	25	24	21	19	21	24	21	19	21	24	16	17	18
2009	16	15	14	18	17	17	17	17	16	15	17	19	12	13	15
2010	20	20	20 ¹	20	23	24	21	21	21	19	21	23	17	15	20
2011	23	23	24	24	27	24	24	24	23	24	22	27	17	18	11
2012	23	23	23	23	26	26	26	26	25	23	26	27	17	14	13
2013	23	23	21	25	24	25	25	25	23	21	24	28	16	12	16
2014	27	28	25	27	27	27	27	27	25	23	27	28	18	14	13
2015	29	33	28	28	31	29	29	29	26	24	25	26	17	14	9
2016	31	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10
2017	32	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10
2018	32	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10
2019	32	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10
2020	32	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10
2021	32	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10
2022	32	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10
2023	32	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10
2024	32	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10
2025	32	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10
2026	32	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10
2027	32	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10
2028	32	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10
2029	32	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10
2030	32	37	31	31	33	31	31	31	28	26	28	28	14	11	10

1. Katsota alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.
 2. Katsota alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.
 3. Katsota alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto. - Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ

1. YLEISTÄ

Taulukoiden luvut ovat useimmissa tapauksissa alkuperäisen tilaston kuukausiluvuista laskettuina neljännesvuosi- ja vuosikeskiarvoja. Työ- ja elinkeinoministeriön laatimien tilastojen alkuperäiset kuukausiluvut julkaistaan Työllisyyskatsauksessa, joka ilmestyy kuukausittain.

Pyöritysten vuoksi taulukoissa esiintyvien prosenttilukujen summan ei tarvitse aina olla = 100.

Käytetyt symbolit:

- 0,0 Suure pienempi kuin puolet käytetystä yksiköstä
- . Tieto on epälooginen esitettäväksi
- .. Tietoa ei ole saatu, se on liian epävarma esitettäväksi tai se on salassapitosäännön alainen
- Ei yhtään havaintoa
- * Ennakkotieto

2. TILASTOKESKUKSEN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN KÄSITTEET

Työikäiseen väestöön luetaan maassa asuva 15–74-vuotias väestö.

Työvoima on työllisten ja työttömien summa.

Työlliseksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla tehnyt ansiotyötä jonkin verran (vähintään tunnin) palkkaa tai luontaisetua vastaan tai voittoa saadakseen tai oli työpaikastaan tilapäisesti poissa. Työllinen voi olla palkansaaja, yrittäjä tai perheenjäsenen yrityksessä palkatta avustava.

Työttömäksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla työtä vailla, on etsinyt työtä aktiivisesti viimeisen neljän viikon aikana ja voisi vastaanottaa työtä kahden viikon kuluessa tai odottaa sovitun työn alkamista kahden viikon kuluessa. Myös opiskelija, työpaikastaan toistaiseksi lomautettu ja työttömyyseläkkeellä oleva voi olla työtön, mikäli edellä mainitut aktiivisen työnhaun ja työn vastaanottamisen kriteerit täyttyvät.

Työvoimaosuus on työvoimaan kuuluvien prosenttiosuus työikäisestä väestöstä.

Työllisyysaste on työllisten osuus 15–64-vuotiaasta väestöstä.

Työttömyysaste on työttömien prosenttiosuus työvoimasta.

EXPLANATORY NOTES

1. GENERAL

Most of the figures in the tables are quarterly and annual averages computed from monthly data of original series. The Ministry of Employment and the Economy's original monthly figures appear in Employment Bulletin.

The sum percentage in a table does not always equal 100 because the figures are rounded.

Symbols used:

- 0,0 Magnitude less than half of unit employed
- . Category not applicable
- .. Data not available or too uncertain for presentation, or subject to secrecy
- Magnitude nil
- * Preliminary data

2. DEFINITIONS OF THE LABOUR FORCE SURVEY OF STATISTICS FINLAND

Working-age population, all persons aged 15 to 74 resident in Finland.

Labour force, the sum of employed and unemployed persons.

Employed persons, all persons who during the survey week did some work (for at least an hour) for a pay or fringe benefit or to gain profit or were temporarily absent from work. The employed may be employee, self-employed person or unpaid family worker.

Unemployed persons, all persons who for the whole survey week were without work, had been seeking a job actively in the past four weeks for pay or profit, and could accept a job within two weeks or have arranged to start a work within two weeks but not yet begun it. A student, a temporarily laid-off person and a unemployment pensioner are also considered unemployed if person meets the above mentioned job seeking and job acceptance criteria.

Labour force participation rate, the ratio of all persons in the labour force to the total population of working age.

Employment rate, the ratio of the employed to the population aged 15 to 64.

Unemployment rate, the ratio of the unemployed to all persons in the labour force.

3. TIETOJEN LÄHTEET JA LUONNE

Taulukot 1–12, 26–28, 30: Työvoimatutkimus, laatija Tilastokeskus. Työvoimatutkimus perustuu 15–74-vuotiaasta väestöstä poimittuun otokseen. Otokoko on neljännesvuodessa 36 000 henkilöä. Otos on jaettu kolmeen 12 000 henkilön kuukausiotokseen. Tiedot kerätään kuukausittain pääasiassa puhelimitse haastattelemalla. Vuoden 2000 alussa tietojen keräämisessä siirryttiin jatkuvaan tutkimusviikkoon. Aikaisemmin kuukausitiedot kerättiin yhdeltä viikolta, joka oli kuukauden 15. päivän sisältävä viikko. Otoksesta saatavat tiedot suurennetaan vastaamaan perusjoukkoa eli 15–74-vuotiasta väestöä.

Työvoimatutkimuksen tuloksiin liittyy otoksen satunnaisvaihtelusta johtuva virhe. Lukuihin voi sisältyä muitakin virheitä, mm. kadosta johtuvia. Mitä yksityiskohtaisempi tietojen luokitus on, sitä epävarmemmat tiedot ovat.

Taulukot 13–16, 18, 29, 31–33: Työnvälitystilaston tilannekatsaus, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Työttömien työnhakijoiden ja avoimien työpaikkojen tilasto kerätään työnvälitystoiminnan yhteydessä: vuoteen 1980 asti kunkin kuukauden puolivälissä sekä vuodesta 1981 alkaen kuukauden viimeisen työpäivän mukaan.

Avoimella työpaikalla tarkoitetaan työnvälitykselle ilmoitettua työpaikkaa, joka laskentapäivänä on ollut avoinna työ- ja elinkeinotoimistossa. Kaikkia avoimia työpaikkoja ei ilmoiteta työnvälitykselle. Arviolta noin 40–50 % niistä tulee työnvälityksen tietoon.

Työttömäksi työnhakijaksi luetaan ne laskentapäivänä työnhakijoina olevat, jotka eivät ole työsuhteessa eivätkä työllisty päätoimisesti yritystoiminnassa tai omassa työssään ja joka ei ole päätoiminen opiskelija. Työnhakijoina olevat kokoaikaisesti lomautetut lasketaan mukaan työttömien työnhakijoiden kokonaismäärään.

Vuodesta 1980 alkaen työttömyyseläkkeen saajia ei ole laskettu mukaan työttömiin työnhakijoihin. Tarkemmin työnvälitystilasto peittää ne työttömät, jotka ovat työttömyysturvan piirissä. Muista työttömistä osa saattaa jättää ilmoittautumatta työnvälitykseen.

3. SOURCES AND NATURE OF THE STATISTICS

Tables 1–12, 26–28, 30: Labour Force Survey compiled by Statistics Finland, basing on a sample of the population aged 15 to 74. The sample numbers 36,000 per quarter and is divided into three monthly samples of 12,000. Data are gathered mainly by telephone interviews. Since January 2000, data have been collected for every week of the month, whereas previously they were only collected for the week containing 15th day of the month. The figures obtained are increased to correspond to the base group (the population aged 15 to 74).

The results of the Labour Force Survey are subject to an error due to the randomness of the samples. The figures sometimes contain other errors due to non-response, etc. The more detailed a classification is, the greater is the risk of error.

Tables 13–16, 18, 29, 31–33: Employment Service Statistics of the Ministry of Employment and the Economy. Statistics on vacancies and unemployed jobseekers were compiled at the middle of each month upto 1980, and have been compiled at the end of each month (last working day) since 1981.

Vacancies refer to vacancies reported to Employment and Economic Development Offices, which had not yet been filled on the reference dates. It is estimated that only 40 % to 50 % of all vacancies in Finland are notified to employment services.

Unemployed jobseekers comprises all jobseekers who does not have an employment relationship, does not work full-time as an entrepreneur or self-employed worker and is not a full-time student. Jobseekers are also considered unemployed if they are fully laid off.

Since 1980 unemployment pensioners have been counted as jobseekers, but not as unemployed persons. The Employment Service Statistics relate to persons receiving unemployment compensation, for which they have to register with unemployment services. Some unemployed persons not receiving such benefits do not register with employment services.

Taulukko 17: Päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto. Saadaan työnvälitystilaston vuositilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat koko vuoden aikana päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräistä kesto, jossa on mukana paljon lyhytaikaisia työttömyysjaksoja. Käsite eroaa kuukauden lopussa työttömänä olleiden päättymättömien työttömyysien kestosta (taulukot 16 ja 32), joka on keskimäärin pidempi, koska siinä painottuvat pidempiaikaiset työttömyysjaksot.

Taulukot 19 ja 20: Työnvälitystoiminta. Saadaan työnvälitystilaston kuukausikertomustauluista, jotka kuvaavat toimintaa koko kuukauden ajalta.

Taulukko 21: Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat, tilaston laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat palveluissa olevia keskimäärin kuukauden lopussa. Eri palveluiden sisällöt saattavat vuosittain muuttua.

Taulukko 22: Työvoimakoulutuksen tiedot saadaan työvoimakoulutuksen kuukausitilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat keskiarvoja kuukauden aikana, paitsi viimeisen sarakkeen tieto ”työvoimakoulutuksessa olevat”, joka kuvaa koulutuksessa olevien määrää keskimäärin kuukauden lopussa olevana laskentapäivänä.

Taulukko 23: Työttömyysturva. Työttömyyden aikaisen toimeentulon turvaamiseksi on kaksi eri järjestelmää: Kelan hoitama perusturva (peruspäiväraha ja työmarkkinatuki) ja vakuutusmuotoinen ansioturva. Ansiosidonnaista päivärahaa saa lain vaatimukset täyttävä työtön kassan jäsen. Jos työtön ei ole oikeutettu ansioturvaan, hän voi saada valtion maksamaa perusturvaa. Saadakseen työttömyyspäivärahaa työttömän tulee olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa. Työmarkkinatuki on tarveharkintainen, mutta sen maksamiselle ei ole enimmäisaikaa.

Perus- ja ansiopäivärahaa maksetaan kerrallaan enintään 500 työttömyyspäivältä. Vuosina 1950–1954 syntyneelle, joka on täyttänyt 59 vuotta tai vuonna 1955 tai sen jälkeen syntyneelle, joka on täyttänyt 60 vuotta ennen enimmäisajan umpeutumista ja on ollut työssä vähintään 5 vuotta edellisen 20 vuoden aikana, maksetaan päivärahaa kunnes hän täyttää 65 vuotta.

Table 17. Average duration of completed spells of unemployment. Taken from the annual Employment Service Statistics of the Ministry of Employment and the Economy. The figures in the table denote average durations of completed spells for the entire year. This differs from ”duration of unemployment up to the reference date” in tables 16 and 32, which is longer. That is because the figures in tables 16 and 32 seldom include short spells (which are contained in the average duration of completed spells), so they are weighted by long spells.

Tables 19 and 20. Employment services proper. Taken from tables in the Employment Service Statistics, which depict activity during entire months.

Table 21. Number of persons participating services included in the activation rate, compiled by the Ministry of Employment and the Economy. Average figures at the end of each month. The types of services vary in time.

Table 22. Data on labour market training, taken from monthly labour market training statistics, compiled by the Ministry of Employment and the Economy. The figures in the table denote averages for whole months, except for the last column, ”on labour market training”, which gives average numbers of trainees on course on the reference date at the end of the months.

Table 23. Unemployment security. State compensations (basic unemployment allowance and labour market support) are the basic modes of security and earnings-related unemployment allowance is a form of unemployment insurance that is limited to members of an unemployment fund. Unemployed persons not entitled to them can obtain state compensation. For both types of benefit the applicant must be registered at an Employment and Economic Development Office. Labour market support is means-tested but it has not a maximum payment period.

A basic and an earnings-related unemployment allowance can be paid for a maximum period of 500 working days. Persons born in 1950–1954 and are over 59 or born 1955 or thereafter and are over 60 before maximum period has accrued and has been in employment at least 5 years during past 20 years can be paid an allowance until they are 65.

Yli 60 vuotias ennen vuotta 1950 syntynyt, laissa tarkemmin määritelty pitkään työttömyysturvaa saanut työtön työnhakija on oikeutettu työttömyyseläkkeeseen. Työttömyyseläkkeen saamisaikana tulee saajan olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa.

Taulukko 24: Muuttoliiketilasto. Lähde: Tilastokeskus, väestötilasto.

Taulukko 25: Työttömyysasteet eri maissa. Lähde: OECD, Main Economic Indicators.

A long-term unemployed person born prior year 1950 and over 60 years old can receive an unemployment pension under terms laid down by law. While in receipt of such a pension, person must remain a jobseeker at an Employment and Economic Development Office.

Table 24. Statistics on migration. Source: Statistics Finland, Population Statistics.

Table 25. Unemployment rates in some countries. Source: OECD, Main Economic Indicators.

4. LUOKITUKSET

Ammattiluokitus. Työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilastossa käytetään ammattitehtävien laadittavissa tilastoissa luokitusta, joka perustuu taitotasopohjaiseen ISCO-luokitukseen (International Standard Classification of Occupations). Ammattiluokitus, Työ- ja elinkeinoministeriö, 2014.

Toimialaluokitus. Toimialaluokituksessa Suomessa käytetään kansainvälisesti sovittua luokitusta (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes, NACE). Vuodesta 2005 lähtien Toimialaluokitus TOL 2008, Tilastokeskus.

Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen työ- ja elinkeinokeskuksen alueeseen. Vuoden 2010 alusta lähtien Ahvenanmaa tilastoidaan erikseen aluehallintouudistuksen vuoksi.

Työnvälitystilaston alueelliset tiedot esitetään vuodesta 2006 lähtien kuntapohjaisina entisen toimistopohjaisuuden sijasta. Kuntapohjaisissa tiedoissa alueen tiedot lasketaan siihen kuuluvien kuntien summana. Kunnan tiedot perustuvat esim. työnhakijana olevan henkilön asuinkuntaan ja työnantajan ilmoittaman työpaikan sijaintikuntaan. Aikaisemmin käytetyt toimistopohjaiset tiedot perustuvat henkilön ja työnantajan asiointitoimistoon.

4. CLASSIFICATIONS

Occupational classification. The classification used in Ministry of Employment and the Economy's Employment Service Statistics is based on the International Standard Classification of Occupations (ISCO). Occupational Classification, Ministry of Employment and the Economy, 2014.

Industrial classification. NACE (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes) is used in Finland. From 2005 Standard Industrial Classification TOL 2008, Statistics Finland.

Until 2009 Ahvenanmaa (Åland) included into Varsinais-Suomi administrative district. From 2010 Ahvenanmaa (Åland) will be presented separately based on the revision of the administrative districts.

From 2006, regional data of Employment Service Statistics will be presented for each local authority rather than for each office, as used to be the case. In the data for the local authorities, information for the region in question will be jointly assembled for all municipalities included within the region. Data for a local authority will be based, for example, on the jobseeker's municipality of residence and the municipality in which the workplace is located as notified by the employer. The previously used data, which is office-based, rely on data supplied by the person's and employer's customer service agency.

Työpoliittinen Aikakauskirja

Kestotilaus:
kotimaa 27 €/vuosi, Pohjoismaat 32 €/vuosi,
Eurooppa 34€/vuosi.

Osoitteenmuutos: Vanha osoite

Peruutus

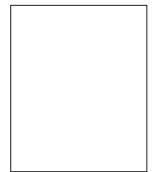
Tilaaajan nimi

Yritys tai yhteisö

Jakeluosoite

Postinumero ja toimipaikka

Asiakaspalvelu, puh. 020 450 05
faksi 020 450 2380
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi

Edita Publishing Oy
Myyntipalvelut

PL 800
00043 EDITA

Työpoliittinen Aikakauskirja

Työpoliittisen Aikakauskirjan tarkoituksena on edistää työpolitiikkaan liittyvää tutkimukseen ja asiantuntijuuteen perustuvaa keskustelua sekä tukea työ- ja elinkeinoministeriön strategiatyötä.

Ohjeita kirjoittajille

Työpoliittinen Aikakauskirja julkaisee kirjoituksia kolmessa osastossa: artikkeleita, katsauksia ja keskustelua sekä uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta.

Artikkeleita-osastossa julkaistaan tieteellisen artikkelin tyyppisiä, aiemmin julkaisemattomia esityksiä. Lähdeviitteet on mainittava. Alaviitteitä olisi kuitenkin vältettävä, viitteiden tulisi olla tekstissä. Artikkeleista tulisi toimittaa ½ liuskan pituinen englanninkielinen tiivistelmä. Lisäksi kirjoittajia pyydetään toimittamaan ammatti- ja koulutusnimikkeensä, sekä suomeksi että englanniksi. Työnantaja on myös mainittava. Ellei työnantajaa ole, ilmoita kotipaikkakuntasi.

Katsauksia ja keskusteluja-osastossa julkaistaan muita työpolitiikkaan liittyviä artikkeleita sekä kirjallisuusarvioita. Lähdeviitteiden käyttöä ei edellytetä.

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta-osastossa julkaistaan tutkimusten tiivistelmiä.

Artikkeleiden ohjepituus on enintään 15 liuskaa 1½ rivivälillä sekä katsauksia ja keskustelua-kirjoitusten 6 liuskaa.

Lähteet toimitetaan seuraavien esimerkkien mukaisesti:

Andreassen, T., Drange, I., Thune, T. ja Monkerud L. (2007) På vej mot integrert velferdsforvaltning? AFI-rapport 4. Oslo: Arbeidsforskningsinstituttet.

Valtakari Mikko, Hannele Syrjä ja Pertti Kiuru (2008). Julkisen työvoimapalvelun palvelurakenteen uudistamisen vaikuttavuus. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja. Työ ja yrittäjyys. 19/2008. Helsinki.

Schmid, G. (2002b), Transitional Labour Markets and the European Social Model: Towards a New Employment Pact, teoksessa: G. Schmid ja B. Gazier (toim.): The Dynamics of Full Employment. Social Integration through Transitional Labour Markets, Cheltenham, UK: Edward Elgar, 393–435.

Artikkelit on toimitettava sähköpostitse (heikki.raisanen@tem.fi tai annika.blomster@tem.fi). Excel- ja Word-kaaviot on toimitettava erillisinä alkuperäistiedostoina. **Kaavioissa ei saa käyttää värejä.**

Kirjoittajan tulee ilmoittaa myös yhteystietonsa (nimi, osoite, puhelin, fax, e-mail). Toimitus voi pyytää asiantuntijalausuntoja julkaistavaksi tarjotuista artikkeleista. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita julkaisua varten. Julkaistuista kirjoituksista maksetaan palkkio ministeriön ulkopuolisille kirjoittajille.

Työpoliittisen aikakauskirjan numeron 1/2016 aineiston määräpäivä on **8.2.2016**.

Painettu
ISSN 0787-510X
ISBN 978-952-227-015-3

Verkköjulkaisu
ISSN 1797-5085
ISBN 978-952-227-016-0

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY